

T.C.
GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

**DİYARBAKIRLI ALİ EMİRİ DİVANI,
İNCELEME-METİN**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

SEFER SERİN

Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. H. İbrahim YAKAR

GAZİANTEP
HAZİRAN 2007

ÖZET

DİYARBAKIRLI ALİ EMİRÎ DİVANİ, İNCELEME-METİN

SERİN, Sefer

Yüksek Lisans Tezi, Türk Dili ve Edebiyatı ABD
Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. H. İbrahim YAKAR
Haziran 2007, 347 sayfa

Osmanlı'nın son döneminde yaşamış olan Ali Emirî, şairliğinden ziyade araştırmacı kişiliğiyle ve kitaplara olan tutkusuyla tanınmıştır. Özellikle Divanu Lügati't-Türk gibi bir çok önemli eserin orijinal nüshalarını bulup ortaya çıkarmış; elindeki bu yazma eserlerle de Fatih Millet kütüphanesinin temelini atmıştır. Bu çalışmada kendi kütüphanesinde bulunan üç divanından olgunluk dönemine ait olan divanı okunarak divanın Latin harfleriyle transkripsiyonu yapıldı; hayatı, edebî şahsiyeti ve divanı hakkında bilgi verildi. Ali Emirî'nin edebî şahsiyeti divanına dayanılarak açıklandı. Divan, “ kasideler, tevarih, gazaliyat ve tahmisat” tan oluşmaktadır. Bu divan transkribe edilerek Ali Emirî'nin edebi zevki yeni nesillere aktarılmaya çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Ali Emirî, Divan şiiri, Fatih Millet Kütüphanesi, Divanu Lügati't Türk

ABSTRACT**AN ANALYSIS AND CONTEXTUAL TRANSCRIPTION OF THE DIVAN
OF ALİ EMİRİ OF DİYARBAKIR**

SERİN, Sefer

Master of Arts Thesis, Department of Turkish Language and Literature

Supervisor: Asist Prof. H. İbrahim YAKAR

June 2007, 347 pages

Ali Emiri who lived in recent periods of Ottoman has known with his passion to books and research personality not more poems. Especially he discovered very popular original editions like Divanu Lugati't Türk also set Fatih Millet Library up by using hand writing literary Works. One of three his own literary works which is belonging his age of maturity made transcription with Latin letters by reading his own literary work informed about his lives literary works and literary personality. Ali Emiri's literary personality has been explained bear with his literary works. Literary works includes very unique masterpieces like tarihler (histories), gazeller (ghazals), tahmisler (takhmis')etc. The literary work made transcription and Ali Emiri's literary delight have been tried to pass new generation on.

Key words : Ali Emiri, Divanu Lugati't Türk, Fatih Millet Library, Divan Poem

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa No</u>
ÖZET	i
ABSTARCT	ii
İÇİNDEKİLER	iii
ÖN SÖZ	iv
KISALTMALAR LİSTESİ	v
TABLOLAR LİSTESİ	vi
1. GİRİŞ	1
1.1. GİRİŞ	1
1.2. XIX. YÜZYILDA DİVAN EDEBİYATININ GENEL DURUMU	2
2. KAYNAK ÖZETLERİ VE ALİ EMİRÎ	4
2.1. KAYNAK ÖZETLERİ	4
2.2. ALİ EMİRÎ	4
2.2.1. Ali Emirî'nin Hayatı	4
2.2.2. Ali Emirî'nin Eserleri	5
2.2.2.1 Ali Emirî Divanı	7
2.2.2.1.1 Nazım Şekilleri	7
2.2.2.1.1.1 Kaside..	8
2.2.2.1.1.2 Gazel.....	8
2.2.2.1.1.3 Tarih	8
2.2.2.1.1.4 Tahmis	8
2.2.2.1.2 Vezin	9
2.2.2.2. Ali Emirî'nin Edebî Kişiliği	9
3. ALİ EMİRÎ DİVANI (TRANSKRİPSİYONLU METİN)	13
4. MATERYAL VE METOD	341
4.1. MATERYALLER	341
4.2. ALİ EMİRÎ DİVANI'IN İNCELEME VE TRANSKRİPSİYON METODU	341
4.2.1. Transkripsiyon Alfabesi.....	342
5. BULGULAR VE TARTIŞMA	343
5.1. BULGULAR VE TARTIŞMA	343
SONUÇ	344
KAYNAKLAR	345
ÖZGEÇMİŞ (VITAE)	347

ÖN SÖZ

XIX. yüzyıl, Divan edebiyatının son demlerini yaşadığı yüzyıldır. Ali Emirî bu son dönemin şairidir. Elimizdeki divan, yazarın kendisinin kurmuş olduğu Fatih Millet kütüphanesinden alınmıştır. Başka nüshalarla karşılaştırma olanağı olmamıştır. XX. Yüzyıl tezkirelerinde Ali Emirî ile ilgili bilgiler bulunmaktadır.

Ali Emirî Divanı Fatih Millet Kütüphanesi, Ali Emiri kitaplığı manzum 38 numarada kayıtlıdır. Ali Emirî Divanı el yazma bir divandır. Divanın son yarısı ya mürekkep değişikliğinden ya da kağıt değişikliğinden silik çıkmıştır. Bu da okumakta güçlükler çekmemize sebep olmuş, divanın bazı yerlerindeki kelimeler okunamamıştır. Bu kelimeler ilgili yerlerde gösterilmiştir. Şair, yazdığı şiirlerin bir kaç tanesini de eksik bırakmıştır. Çalışmam boyunca, değerli fikirlerinden sürekli istifade ettiğim ve metnin okunmasında bana yardımcı olan sayın hocam Yrd. Doç. Dr. H. İbrahim YAKAR Bey'e teşekkür ederim.

Gaziantep 2007

Sefer SERİN

KISALTMALAR LİSTESİ

- AKM** : Atatürk Kültür Merkezi
a. g. e. : Adı geçen eser
a. g. m. : Adı geçen makale
c : Cilt
G : Gazel
K : Kaside
MEB : Milli Eğitim Bakanlığı
mf : Müfredat
s : Sayfa
ss : Sayfalar
Tah : Tahmis
Tar : Tarih
TDK : Türk Dil Kurumu
Tpl. : Toplam
vd. : Ve diğerleri

TABLULAR LİSTESİ

	<u>Sayfa No</u>
Tablo 2.1. Vezinlerin Nazım Şekillerine Göre Dağılımı.....	9

BİRİNCİ BÖLÜM

GİRİŞ

1.1. GİRİŞ

Divan edebiyatı, Türk yazı dilinin İslam estetiğine dayalı edebî ürünlerinin adlandırılmasında kullanılan kavramların başında gelir.¹ Divan edebiyatı, geleneği olan bir edebiyattır. Şair için bu geleneğin dışına çıkmak mümkün değildir. Şairler aynı konu, aynı dil ve mazmunlarla kişisel yeteneklerini kullanarak yeni şeyler ortaya koymanın çabası içindedirler.² Ali Emirî de, bu geleneğe uyan bir Divan şairidir.

Ali Emirî'nin Divanında 20 kaside, 23 tarih manzumesi, 168 gazel ve 50 tahmis vardır. Bu çalışmada Ali Emirî Divanının Latin harflerine aktarılmasına, Ali Emirî'nin hayatı ve edebî kişiliğinin anlatılmasına çalışılmıştır. Ali Emirî divanında bazı gazellerin bazı beyitlerinin Kur'an ayetlerinden telmih olması dışında tamamen Türkçedir. Sadece, Hz. Ömer' e ait manzum bir dua Arapça olarak şair tarafından divana alınmıştır. Ali Emirî de diğer Divan şairleri gibi Arapça ve Farsça kelime ve terkipleri şiirlerinde sık sık kullanmıştır. Bunun yanı sıra o zamana dek Divan edebiyatında kullanılmayan kelimelerin şair tarafından kullanıldığını da müşahede ettik. Metnin oluşturulması Timurtaş³ ve Ünver'e⁴ göre yapıldı. Ali Emirî Divanının bazı yerlerinde silinen ya da okunamayacak kadar tahrip olmuş kelimeler vardır. Bu kelimelerden kendi tahminlerimize göre okuduklarımız [] işareti ile gösterilmiştir. Okunamayan ya da tamamen silinmiş kelimelerin yerine ise sıralı noktalar (.....) kullanılmıştır. Ali Emirî, divan içerisinde kendi adının geçtiği yerler ile tahmisat bölümünde gazelini aldığı kişilerin adının geçtiği yerleri parantez () içerisinde göstermiştir; biz de öyle gösterdik.

¹ Muhsin Macit. (2003). *Eski Türk Edebiyatı El Kitabı*. Grafiker Yay. Ankara. s. 47

² Ömer F. Akün. (1994). *Divan Edebiyatı*, İslam Ansiklopedisi, Türkiye Diyanet Vakfı, c. 9, İstanbul, s. 389.

³ Faruk K. Timurtaş. (1994). *Osmanlı Türkçesine Giriş*, Alfa Yay. c. I. İstanbul, ss. 81-191.

⁴ İsmail Ünver. (1993). Çeviriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler, *Türkoloji Dergisi*, c. XI, ss. 51-89.

Ali Emirî'nin hayatı hakkındaki bilgiler tezkirelerden ve kendisi üzerine yapılan araştırmalardan alınmıştır. Ali Emirî'nin edebî kişiliği ise kaside ve gazellerinden örnekler verilerek açıklanmıştır.

1.2. XIX. YÜZYILDA DİVAN EDEBİYATININ GENEL DURUMU

XIX. yüzyılın edebi yapısı ile ilgili görünümü de kısaca şöyle özetleyebiliriz:Toplumda çeşitli alanlarda yapılmaya çalışan yenilik hareketlerine paralel olarak XIX. yüzyılda edebiyatta da edebi türler ve içerik açısından yeni bir edebi anlayışın ortaya çıkmaya başladığı görülmektedir. Ancak yeni ortaya çıkan edebiyat eskiden tamamıyla kopmamış, özellikle şiirde eski ile yeni arasında önemli bir fark olmamıştır. Dil, vezin ve nazım şekilleri büyük ölçüde aynıdır. Ayrıca yeni edebiyatın önde gelen isimleri eskiyi öğrenerek yetişmiş olduklarından eski tarzda yazmayı sürdürmüşlerdir. Bununla birlikte devlet idaresinden toplum hayatına kadar her alanda görülen eski yeni ikiliği edebiyatta da ortaya çıkmış, ancak edebiyat alanındaki değişiklikler yavaş olmuştur.⁵

Asrın ilk yarısı genellikle önceki asrın bir devamı olarak gelişimini sürdürmüştü.Bu asır,yeni bir hamle yapacak güçten mahrum kalan ve kendi içinde büyük isimler yetiştiren klâsik edebiyatın geç dönemidir⁶.

Şevket-i Buharî'den sonra önemli bir temsilci yetiştiremeyen Fars edebiyatı,bu asırda şairler için bir çekim merkezi olma özelliğini kaybeder.Artık Fars şairleri,Türk şairleri için bir telmih unsuru olmanın ötesinde bir anlam ifade etmemektedir.Yüzyıllardır süregelen büyük bir gelenek bu asırda da birçok temsilci yetiştirmiştir.Sadece İstanbul kütüphanelerinde divanı olan şairlerin sayısının 114 ü bulması; bu edebiyatı besleyen kaynakların hâla canlılığını koruduğunu göstermektedir. Divan sayısını fazlalığında matbaa imkanlarının artması da göz ardı edilmemelidir. Fakat ortaya koyulan eserler, genellikle derinlikten ve incelikten yoksun,içi boş,vezinli-kafiyeli söyleyişlerden öteye gidememiştir.Yüzlerce şairin arasından üslup sahibi şairler bir kenara,önceki asrın ikinci derece şairleri ayarında bile şair yetiştirmemiştir.⁷

⁵ Mine Mengi. (1999). *Eski Türk Edebiyatı Tarihi*, Akçağ Yay., Ankara, s. 231

⁶ Osman Horata. (2003). *Eski Türk Edebiyatı El Kitabı*. Grafiker Yay. Ankara. ss. 152-153.

⁷ Osman Horata. a.g.e. s.153.

YetiŒen isimler, genellikle üstad Œairlerin yolunda giden, taklit ve tekit seviyesinde kalan nazire Œairleridir.⁸

⁸ Osman Horata. a.g.e. s.153.

İKİNCİ BÖLÜM KAYNAK ÖZETLERİ VE ALİ EMİRÎ

2.1. KAYNAK ÖZETLERİ

Bu çalışmadaki temel kaynağımız Diyarbakırlı Ali Emirî Efendi'nin Fatih Millet Kütüphanesi, Ali Emirî Kitaplığı manzum 38 numarada kayıtlı buluna el yazma divanıdır. Divan münacatla başlayıp naat-ı şerifle devam etmekte daha sonra da din büyükleri ile devrin devlet büyüklerine kasidelerle sürdürmektedir. Bunun dışında divanda 20 kaside, 168 gazel, 23 tarih, 50 tahmis bulunmaktadır. Divan 85 varaktır.

2.2. ALİ EMİRÎ

2.2.1. Ali Emirî'nin Hayatı⁹

Diyarbakır'da doğdu. Şair Saim Seyit Emiri Çelebi'nin torunlarından Seyit Mehmed Şerif Efendi'nin oğludur. İlk tahsilini Diyarbakır'da Sülûkiyye Medresesi'nde yaptı. Amcası Fetullah Fevzi Efendi'den Farsça dersleri aldı. Daha sonra, dayılarının Mardin sancağı tahrirat ve rüsumat müdürü buldukları sırada oraya giderek başta Ahmet Hilmi Efendi olmak üzere bazı müderrislerden üç yıl kadar çeşitli dersler aldı; kısa zamanda Arapça ve Farsçasını ilerletti. Bu arada eski tarzda şiirler yazmaya başladı. 1875'te telgrafçılık kurslarına katılarak telgrafçı oldu. 1876'da V.Murad'ın cülusu üzerine bir cülusuye kalemi aldı. 1878'de Hey'et-i Islahiyye ile Diyarbakır'a gelen Abidin Paşa'nın yanına müsevvit olarak girdi. Onunla birlikte Harput, Sivas ve Selanik'e gitti. Daha sonra Sus (Kozan) sancağı aşar müdürlüğü ile Adana Aşar nezareti başkatipliği yaptı. Sırasıyla Levkovik, Kırşehir ve Trablusşam Sancağı muhasebeciliklerinde, Mamuretü'l-aziz (Elazığ) ve Erzurum defterdarlıklarında, Yanya ve İşkodra maliye müfettişliklerinde, Halep defterdarlığı ile Yemen maliye müfettişliğinde bulundu. Bu arada "Rütbe-i ûlâ sınıf-ı

⁹ Çalışmamızın ana kaynağını Ali Emirî'nin hayatı ve eserlerini kapsamadığı için bu konudaki bilgiler Haluk İpekten. (2002) *Şair Tezkireleri*, Grafiker Yay. Ankara. s.171. özetlenerek alınmıştır.

sânîsî” nişanı ile taltif edildi; 1908’de II. Meşrutiyet’in ilanından sonra kendi isteği ile emekli oldu. Emekliye ayrıldıktan sonra Millî Tettebbular Encümeni, Taslif-i Vesaik-i Tarihiye Encümeni başkanlığı ile Tarih-i Osmani Encümeni üyeliği yaptı. Başkanlık Osmanlı arşivi dairesi Tasnif Komisyonu’nun başında bulunduğu sırada da kendi adına izafe edilen “Alî Emîrî Tasnifi”ni meydana getirdi. Aynı zamanda Vakıflar Nezareti’ne uzun “vicdanname”ler yazdı; eski eserlerin bakımsızlık ve ihmalini dile getirerek kamu vicdanını temsil etti. 23 Ocak 1924’te öldü. Mezarı Fatih Camii haziresindedir.

Hayatı boyunca gittiği her yerde kitap koklayan Ali Emirî Efendi, bilimsel ve edebî faaliyetlerini emekliliğinden sonra daha da hızlandırmış. Bir ara, eski Oğuz şehri olan Cend’e kadar giderek bir çok değerli eser ve vesika toplamış, Kırşehir muhasebecisi iken de masrafları kendisinden, işçiliği dervişlerince karşılanmak üzere Hacı Bektaş Velî dergahını tamir etmiştir. Orta seviyede bir şair, usta bir münekkit olan Ali Emirî Efendi’nin asıl büyük yanı, hayatı boyunca toplamış olduğu paha biçilmez değerlerde kitaplardan oluşan kütüphanesini, Fatih’te kendi kurduğu Millet Kütüphanesi’ne bağışlamasıdır. Bu kütüphaneye çoğu nadir ve tek nüsha olan 16.000 cilt eser vakfetmiş; ölümüne kadar da bu müessesenin müdürlüğünü yapmıştır. Ali Emirî’nin önemli hizmetlerinden biri de Kaşgarlı Mahmud’un ozamana kadar ele geçmeyen meşhur Divanu Lügatî’t Türk adlı eserini bulması ve bilim âleminin hizmetine sunmasıdır. Bütün bu faaliyetlerin arasında biyografi ve tezkire türünde birçok eser kalem almış, bazı eski eserleri de “Nevâdir-i Eslâf” adlı altında haşariyelerle yeniden yayınlamıştır.

2.2.2. Ali Emirî’nin Eserleri¹⁰

1. Cevahirü’l-mülûk: Başta devrin sultanı Abdülhamit’e olmak üzere, Osmanlı padişahlarına nazmen ve nesren yazılmış medhiyeleri ve yine Osmanlı padişahlarının, bazı şehzadelerin Türkçe, Arapça ve Farsça yazdıkları bazı şiirler, tarihlerden örnekler topladığı eseridir. Cevahirü’l- mülûk, İstanbul 1319; Cevahirü’l-mülûk, İstanbul 1330/1911-12.

2. Divan: Millet Kütüphanesi’nde üç nüshası vardır.

3. Durub-ı Emsal: Ali Emirî’ nin manzum örnekleriyle atasözlerini topladığı fakat bitiremediği üç ciltlik müsvedde bir eserdir.

¹⁰ Haluk İpekten. a.g.e. ss.171-173.

4. Esami-i Şuarâ-yı Âmid: Millet Kütüphanesi, Ali Emirî, Tarih Yazmaları, nr.781/1' de kayıtlıdır.
5. Ezhar-ı Hakikat: Bir nasihat kitabıdır.Cümlelerin ilk harfleri alfabetik olarak düzenlenmiş, 220 nasihat ve vecize vardır.İstanbul 1334.
6. İşkodra Vilayet Osmanlı Şairleri: Ali Emirî bu tezkiresini, önsözünde belirttiği üzere maliye müfettişi olarak İşkodra'ya ikinci gidişinde, İşkodra'da şiir söyleme geleneğini öğrenmesi üzerine yazmıştır.Eser, yayınlandı.
7. Levâmihü'l-hamîdiyye: Ali Emirî II. Abdülhamit'i övmek ve tebrik etmek için yazdığı kasideleri toplamıştır.
8. Mirâtü'l-fevâid: Diyarbakır, alimleri, sanatkârları ve diğer meşhurlarını toplayan bu tezkire Ali Emirî Efendi'nin en büyük ve en önemli eseridir.Bitirdiğini söylediği bu kitabın da tamamı elimizde yoktur.
9. Müsahabe-i Edebîye: Ali Emirî Efendi Yahya Divanı'nın neşrini tenkit ettiği yazılarını İkdam gazetesinden kesip bir deftere yapıştırmıştır.
10. Osmanlı Vilayet-i Şarkiyesi: Doğu illerini tek tek ele alıp nüfusları, coğrafyaları, mahsülleri, ithalat ve ihracatları, kasaba ve köyleri, tarihçeleri ve tarihî eserlerini anlatmıştır. Diyarbakır'da basılmıştır.
11. Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid: Miratü'l Fevâid adlı tezkiresinin, sadece şairleri kapsayan bir özettir.
12. Vesaikü'l âsâr: İlk önce Osmanlı şairlerinin nazirelerinden birer ikişer beyit toplamaya başladığı ve sonra nazire olmayan eserlerden de örnekler alıp yayınlamaya başladığı eserdir.
13. Yemen Hatırası: Kitap M. Serhan Tayşi tarafından Latin harflerine çevrilmiş; ancak basılmamıştır.

Kayıp Eserleri:

1. Âdâbü'l akvâm: Miratü'l Fevâid' e benzer.
2. Kitabü'l-Eganî: Kitabü'l-Eganî adlı eserin tercümesidir.
3. Mevahibü's-sülûk: Osman Gazi'nin oğlu Alaaddin Paşa'dan itibaren on üç şehzadenin şiirleri ve bunlara yazılan nazireler.
4. Osmanlı Şairleri: 16 ciltlik bir tezkire olduğu söylenmektedir.Ali Emirî'nin Vesaiku'l-âsâr adlı eserin bu eser olduğu da söylenmiştir.
5. Teselya Osmanlı Şairleri: Yenişehir'de iken yazdığını söylediği bir başka eserinin adı.

6. Tuhfetü'l-beliyye: Hiciv ve hezel kitabıdır.

7. Yanya Vilayeti Osmanlı Şairleri: Adından da anlaşılacağı üzere Yanya şairleri hakkında bir tezkiredir.

8. Yemen Kıtasındaki Türk Müellif ve Şairleri: Yemen'e ikinci kez tayin olduğunda derlemiştir.

Yayınladıkları

Acaibü'l-letaif İsmiyle Hitay Sefaretnamesi, İstanbul 1331'de neşretmiştir.

Âsâfname, İstanbul 1326'da neşretmiştir.

Câm-ı Cem-âyîn, İstanbul 1331'de neşretmiştir.

Mardin Mülûk-ı Artukiye Tarihi Kitabeleri.

2.2.2.1. Ali Emirî'nin Divanı

Ali Emirî Divanı Fatih Millet Kütüphanesi Ali Emiri manzum 38 numarada kayıtlıdır. Divanda 1 münacat,1 naat- şerif,1 tevhid u münacat, 1 nuut-ı şerife ve de din büyükleri ile devrin devlet adamlarına yazılmış toplam 20 kaside, 23 tarih manzumesi, 4'ü natamam olmak üzere toplam 168 gazel ve 50 tahmis ve de Arapça olarak Hz. Ömer'in duası vardır.

Ali Emirî Divanının tavsifi şöyledir:

Varak : 85

Satır : 24 (Çift Sütun)

Ölçüler : 12,80 x 9,60

Yazı : Rik'a

Ali Emirî Divanının tamamı manzumdur. Bazı gazellerin bazı beyit ve mısralarının Arapça yazılmasının dışında divanın tamamı Osmanlı Türkçesiyle yazılmıştır.

2.2.2.1.1. Nazım Şekilleri

Ali Emirî Divanı'nın nazım şekilleri esas alındığında divanın muhtevası şöyledir:

2.2.2.1.1.1. Kaside

Ali Emirî Divanı'nın başında 18 kaside, tevarih kısmından sonra da 2 tane daha kaside olmak üzere toplam 20 kaside mevcuttur. Bu kasideler farklı vezinlerle yazılmıştır. Bazı mısralarda Kur'andan birer terkiib bulunmasının dışında ve de Hz.Ömer'e ait 5 beyitlik bir dua alıntısının dışında bütün divan Türkçe yazılmıştır. Şair, kasidelerinde Allah'ı tesbih etmiş; Hz.Muhammet, ehl-i beyt ve dört halifeye sevgisini dile getirmiş; bunlar dışında din büyüklerinden sadece Mevlana Celaleddin-i Rumî'ye bir kaside yazmıştır . Ali Emirî, 3 kasidesini II. Abdülhamit için yazarken, Abdülaziz Han, Muhammet Reşat Han, Muhammet Vahdeddin Han ve II. Abdülhamit'in vezirlerinden Abidin Paşa için birer kaside yazmıştır.

2.2.2.1.1.2. Gazel

Ali Emirî Divanı'nda 168 gazel vardır. Divandaki gazellerin 4'ü 5 beyitli, 19'ı 6 beyitli, 106'sı 7 beyitli, 25'i 8 beyitli, 4'ü 9 beyitli, 3'ü 10 beyitli, 1'i 11 beyitli, 1'i 13 beyitli, 2'si 14 beyitli, 1'si 3 beyit yazılıp bırakılmış ,1'i 6 beyit 1 mısra, 1'i de 7 beyit 1 mısra yazılıp bırakılmış natamam 4 gazelden müteşekkildir.

Ali Emirî, gazellerinde genellikle dinî-tasavvufî konuları ele almaktadır. Ali Emirî Divanı'nda aşka dair gazaller de mevcuttur..

2.2.2.1.1.3. Tarih

Ali Emirî Divanı'nda toplam 23 tarih düşürme vardır.Bunların beyit sayısı birbirinden farklıdır.

2.2.2.1.1.4. Tahmis

Tahmis, bir gazelin beyitlerinin üstüne aynı ölçü ve uyakta üçer dize eklenerek yazılmış manzumelerlerdir. Ali Emirî Divanı'nında ikisi natamam 50 tahmis vardır. Tahmisini yaptığı gazelleri, kişilerin isimlerinin ilk harfine göre sıralamıştır. Bu sıralamayı Arap harflerine göre yapmıştır. Elif harfiyle başlayan sıralama mim harfiyle bitmiştir.Tahmisi yaptığı gazellerin 27 tanesinin önünde “ Diyar-bekirli” sıfatı varken,10 tanesinin ön-adı ise akraba isimleridir. Kardeş olan iki hanım şairin 3 gazelinin tahmisini yapmış olması da ayrıca kayda değerdir.

2.2.2.1.2. Vezin

Ali Emirî, Divan edebiyatının birbirinden farklı vezinlerini kullanmıştır.

Ali Emirî'nin kullandığı aruz vezinlerinin nazım şekillerine göre dağılımı

Tablo 2. 1'de gösterilmiştir.

Tablo 2.1. Vezinlerin Nazım Şekillerine Göre Dağılımı

Ali Emirî Divanı'nda Kullanılan Vezinler	G	K	Tah	Tar	Tpl.
Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün				1	1
Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün	12	1		4	17
Fe'îlâtün Mefâ'ilün Fe'îlün	2			1	3
Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün	2			1	3
Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün	83	6	12	3	104
Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün		2		1	3
Mef'ûlü Mefâ'ilün Mef'ûlü Mefâ'ilün				1	1
Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fe'ûlün	4	2		1	7
Mef'ûlü Fâ'îlâtü Mefâ'ilü Fâ'îlün	7	3			10
Mef'ûlü Mefâ'ilü Fâ'îlün	1				1
Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün	46	5	37	10	98
Mefâ'ilün Fe'îlâtün Mefâ'ilün Fe'îlün	9		1		10
Mefâ'ilün Mefâ'ilün Fe'ûlün		1			1
Müstefilün Müstefilün	1				1
Müstefilün Müstefilün Müstefilün Müstefilün	1				1
Toplam	168	20	50	23	261

2.2.2.3. Ali Emirî'nin Edebî Kişiliği

Ali Emirî, şiir zevkine sahip bir şairdir.Çokça yazmış olması ve kolayca söyleyişleri bazen güzel mısralar yazamamasına neden olmuştur denilebilir. Ali Emirî, divan şiiri geleneğine bağlıdır. Zarif ve güzel beyitler kaleme aldığı bir gerçektir. Divan edebiyatına hakim olduğu vezinleri kullanmadaki kudretinden ve olgun mısralarından açıkça anlaşılır.

İster erbâb-ı ğınâdan kııl beni ister faķîr
Ey felek dünyâ için ben eylemem minnet saņa

G. 90/3

Âyet-i ‘aşķı rûh-ı pâkinden ezber itmege
Hemdemim bir tıfl-ı mekteb isterem meşreb bu yâ

İstemem câm-ı hilâli şunsa sâķî-i felek
Sâĝar-ı feyzi leb-â-leb isterem meşreb bu yâ

G. 164/3-4

Ve diĝer divan şairleri gibi şairliğini övmekten de geri durmaz; her fırsatta kendini ve şiirini över:

Evvelinden zâhir oldu nazmımınĝ encâm-ı feyż
Berķ urur aşâr-ı tevfiķâne sübhân ibtidâ

tevĝîd u münâcât 1/2

Besmeleyle eyledim tertîb-i dîvân ibtidâ
Zâhir oldu sözlerimde feyż-i Yezdân ibtidâ

tevĝîd u münâcât 3 /1

Ali Emirî, devrin sosyal olaylarından bîhaber bir tutum sergilemez; devrindeki sosyal olaylara karşı duyarlıdır. Bu duyarlılık içerisinde sanayi devrimine de dikkat çeker, milletler arasındaki mücadeleye de...

Kim virdi serseri Deli Petroya ĝayreti
Geldi zühûra sâĝa-i vüs’atda Rusya

Kim oldu ‘avn u nuşret ile kuvvet zühûr
İtdi esir Napolyonu Prusya

Münâcât 2a/7-8

Kimdir bilâd-ı ĝarbı iden şimdi müstenâr
Oldı nerden saņayı’-i gencine Avrupa

Münâcât 2a/10

Teknolojik gelişmeler karşısında hayranlığını gizlemez ve merakını kaybetmez. Zamanın, ileri seviyede olma ve gelişmişlik göstergesi olan alet ve araçlarına daima hayrandır. Yeni icatlara hayranlığı Ali Emirî'yi telgrafçılık kurslarına katılmasına sebep olmuş ve şair telgrafçı olmuştur. Ali Emirî bununla da yetinmeyip telgraf, telefon, tahtelbahir (denizaltı), tayyare üzerine şiirler yazmıştır. Bu divanında da telgraftan, vapurdan, miknatıstan bahsettiği mısraları mevcuttur. Ali Emirî, bütün bu gelişmeleri takdirle karşılarken, bütün bu icatları sebeplerin sebebi olan Huda'ya da bağlamayı unutmayacak kadar dindardır.

Nerden alır bu sür'at-i bî-mişli telğraf

Vapurât gibi nice olmuş yem-i âşinâ

Münâcât 2a/13

Cezzâb olur hadîdi ne kuvvetli mıknatıs

Meczub ider ne [tecrûbe] ile kâhı kehrübâ

Münâcât 2a/5

Kendi nefsi üzerinden bütün insanlara nasihat eder ve mutasavvıf şairler gibi mâsivadan uzaklaşıp Allah'a yaklaşmak gerektiğini söyler. Her ne varsa cihanda sebep O'dur ve her şey O'ndandır.

Eşref-i maḥlûk iden insânı seniñ yâ Hudâ

Cevher-i efrûz eyleyen îmânı seniñ yâ Hudâ

tevḥîd u münâcât 10/1

Dünyâya bakmadan ğarazım ḥüsnü görmedir

Pazara gitmeden emelim deca-i hoş-nümâ

Münâcât 3a/15

Terk it yeter muḥabbet-i dünyâyı ey gönül

İqbâle kıl nazâr olur encâmı lâ-beḳâ

Münâcât 2a/24

Yâ Rab seniñ 'inâyetine ḳaldı her işim

Yoḳsa benim için olamaz çâre-yi rehâ

Münâcât 3a/25

Ḳaṭreye baḳsam derim ya müste'ân

Zerreye baḳsam derim yâ Rabbenâ

Na'at-ı şerîf/19

Şiirlerinde yer yer Allah'ın isimlerini zikrettiği gibi Kur'an ayetlerinden ifadeleri de kullanır.

“İz- humâ işneyi fil-gâri “oldı şân-ı aqdesiñ
Ma‘şer-i aqvâm ‘arş u ferşe ‘âlem pîşevâ

K.5a/1

Mütevazidir :

Vâveyl Emirî işte ol günlerde hâline
Herkes seni iyi biliyor sen iseñ fenâ

Münâcât 3a/19

Zamanın yöneticilerini eleştirdiği de olur :

Yıkarlar dirler itdik mülki i‘mâr
Âşarlar dirler itdik halkı ihyâ

17a/19

“Mirâtü'l-fevâid” adlı eseri Diyarbakır, alimleri, sanatkârları ve diğer meşhurlarını toplayan bir tezkireyken, “Tezkire-i Şuarâ-yı Âmid “ adlı eseri bu tezkirenin sadece Diyarbakırlı şairleri kapsayan bir bölümüdür. Bütün eserlerinde kendi memleketi olan Diyarbakır'ın mutlaka izi vardır. O Diyarbakır'a sevdalıdır. Bu sevgisinden dolayı tahmisat bölümünde ekseriyetle Diyarbakırlı şairlerin gazellerini almıştır. Bu divanında da:

Degildi memleketden hârice çıkmak baña maşşûd
Baña cennet gibi dil-cû gelirdi Âmed sevdâ

20a/16

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3.1. ALİ EMİRÎ DİVANI (METİN TRANSKRİPSİYONU)

MÜNÂCÂT

1b

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Kimdir şu âfitâbı iden merkez-i ziyâ

Kimdir şu mâhı eyleyen âyine-i ducâ

Olmuş nasıl vücûd-pezîr işbu mümkinât

Kimdir şu ka'inat-ı bedi'i iden binâ

Kimdir Mesîh ü Meryemi Cibrîli halk iden

Çavm-i Yahûdi kimdir iden sevğ-i iftirâ

Kimdir veren habîbine tâc-ı nübüvveti

Kimdir iden kevâfiri ma'rûm-ı ihtidâ

Tezyîn iden nücûm ile kimdir 'avâlimi

Tenvîr iden cihânı nasıl şemsi rûşenâ

İtmez nasıl bu gerdiş-i dâ'imden inhirâf

Çurmuş nasıl mu'allak hevâda bu asya

Nerden zuhûra geldi bu deycûr-ı (.....)

Nerden huşûle erdi bu rûz-ı şafâ-nümâ

Nerden olur husûf u kusûfe zemîn-i sebeb
Nerden kamer-i nümûde ider şekl-i inhinâ

Pervâne ider bu cev-i havada nasıl tuyûr
Nerden zühûra geldi 'avâlimde bu hava

Deryâ nasıl temevvüc-i zîbâ 'ayân ider
Böyle nasıl ider cereyân âb-ı dil-küşâ

Nerden bu âb u tâba olur dem-be-dem qarîn
Eyyâm-ı nev-bahar u dem-i şiddet-i şitâ

Meh iktibâs-ı nûr idiyor âfitâbdan
Ya âfitâb nerden ider kesb-i incilâ

Kimdir şehâb-ı sabîhi rahmet-feşân iden
Nerden gelir zühûra bu berç-i şerir-nümâ

Her şey nasıl bu ma'rekede çift olur 'ayân
Dâ'im nasıl müsâvi toğar merd ile nisâ

Kimdir iden luğum u şuhûmu lezîz u çerb
Kimdir viren dehân ile em'aya iştihâ

Ağlar nasıl tekellümünü birbirine enâm
Eyler zühûr-ı halk beşerden nasıl şadâ

Kimdir cemâl-i dilberi tüfenk-endâz iden
'Uşşâk-ı zârı kim idiyor 'aşka mübtelâ

Çıkdı mezâda Yûsuf u Lokmân gibi zevât
Nerden zühûra geldi bu bey' bu iştirâ

Def'-i hevayice nice hâdim olur dü-dest
Şanduka-i vücûda nasıl naql ider dü-pâ

2a

Bu nâz u 'işve buldu neden bu le'âfeti
Nerden zühûra geldi güzellerde bu edâ

Nerden ider bu gâzze-i hüsn bütân zühûr
'Âşıkda nerden oldu bu hûn-ı dil-i hafâ

Ebrû-yı dil-rübâda nedir vesme-i la'îf
'Âşıkda nerden oldu bu baht-ı siyah-nümâ

Dilberdeki tebessüm-i 'aliyye nedir
'Âşıkda zevk ü neş'e deminde nedir başa

Cezzâb olur hadîdi ne kuvvetli mıkna'tıs
Meczub ider ne [tecrübe] ile kâhı kehrübâ

Şâhiya birbirine haşm-ı cân-şikâf
Yek digeriyle ba'n u mergûb âşinâ

Kim virdi serseri Deli Petroya gayreti
Geldi zühûra sâha-i vüs'atda Rusya

Kim oldu 'avn u nuşret ile kuvvet zühûr
İtdi esîr Napolyonu Prusya

Her şehr-i dar-ı feyz idi biñlerle 'âleme
Almışdı bu meziyyeti nerden Bo'tamyâ

Kimdir bilâd-ı ğarbtı iden şimdi müstenâr
Oldı nerden sañayi'-i gencîne Avrupa

Dünyâyı titreten Bonapart oldu nâ-bedîd
Bir an içinde yandı bütün şehir-i Moskova

Kimdir veren buhâra bu âşâr-ı hayreti
Kimdir eden şimendiferi böyle tîz-pâ

Nerden alır bu sür'at-i bî-misli telgraf
Vapurât gibi nice olmuş yem-i âşinâ

Gerçi 'ayân tebâyi'-i eşyâda bile havâş
Hâşiyeti kim eyledi eşyâda ihtifâ

Kimdir havâşı eyleyen esbâb-ı düşmenî
İnsanı kimdir itdiren esbâba ilticâ

Olmuş kimi denâ'it ile bî-ķarâr -ı hırs
Bulmuş kimi ķanâ'at ile feyz-i kimyâ

Cennet evinde (.....) âdamına itdi meyl
Dünyâda oldu kendine ihfâdına ğedâ

Yâ Rab nedir bu 'âlem-i hestîde ihtilâf
Olmuş nîçün tebâyin efkâr rû-nümâ

Bir hâkdan çıkar şecere-i zehr u ney-şeker
Bir naıldan olur gül ile hâr rû-nümâ

Bir 'işmet uğruna kimisi hâbbe fedâ kılar
Eyler kimi bir aķçe için 'işmetin fedâ

Her zerre oldu ders-i rumûz-ı mükevvinât
Her ķatre oldu cevher-i âyîne-i beķâ

Geldi zuhûra şan‘at esrâr-ı sermedî
Binâ-yı kudret eyledi nâdîde bir binâ

Luţf eyledi bu debdebeyi rû‘yet eyledim
Olsun cenâb-ı hâlîka biñ hamd u biñ şenâ

Terk it yeter muhabbet-i dünyâyı ey göñül
İkbâle kııl nazar olur encâmı lâ-bekâ

Allaha rabt -ı kalb ile lazımdır ihtiyât
Biñ hânümânı maıv idiyor bir ufağ kazâ

Âzâde ol cihânda kadem çek bu bağdan
Zîrâ ki hâr maılub-ı ‘âlem virir ezâ

Çek sürme-i haqîkati çeşm-i başîrete
Ol âşinâ-yı hikmet -i esrâr-ı Kibriyâ

1. Mezobotamyâ : El-Cezîre Kıt‘ası

2b

İster melîh u hûb ola ister kabîh u şer
Bu mâsivâda her ne olursa şûver-nümâ

Eyler hezâr hikmet-i pinhân ile ‘ayân
Bir padişâh-ı aqdesi lâ-yüs‘el ihtivâ

Hâlâk-ı kün-fekân şamed lem yezel feşân
Sultân-ı taht-ı salţanat keyfe mâyeşâ

Yektâ-yı tahtıña ‘ayândır ‘ayân-ı gayb
Manzûr-ı zîr perde eyvân-ı istivâ

Ferd u Kadîm u Şâni‘ u Kudûs u Müste‘ân
Hay u Kerîm u Mu‘tî u Kayyûm u Kibriyâ

Âyine-i haķîķate taŗvîr-i bî-'ayân
Gencine-i Şu'üne kemâl ebed-nümâ

Nûr-i ezel nuķûŐ-i 'adem setr-i intizâm
Feyz-i ebed raķîm serâ perde-i ħafâ

Ĥallâķ -ı menzil-i Őuĥuf u ħar mîn kitâb
AŐl-ı zuhûr u sırr-ı ķadîm rûĥ-ı mâsivâ

Ma'nâ-yı aķdesi kutb-i Şan'-ı evvelîn
Kenz-i ezel mâl-ı ebed âyet-i beķâ

Nûr-ı mubîn-i arz u semâ 'âlem u 'alîm
Kûnh-i ħafâ netîce-i mazmûn-ı itilâ

Biņ perde-i bedâyi' ķudretten âşikâr
Biņ vehm ü zan içinde daĥî vaĥdet-i incilâ

İtmez nihân Őuhûdını esrâr-ı ġayb u rayb
Eyler 'ayân-ı vücûdını âşâr-ı iĥtifâ

Yâ rab nedir bu debdebe-i Şân-ı lâ-yezâl
Yâ rab nedir bu kevkebe-i 'iz-ı lâ-fenâ

Başdan başa 'avâlimde Allahu ekberi
Ser tâ-be-pâ ħalâ'iķa ħallâķ-ı zûl'aķâ

Olmuş cemâl-i revnâķ-ı eyvân kûn fekân
İstemiş kemâlî mebdei' u encâmı iĥtivâ

Ṭâ'atda ķudsiyân u ķanadîl-i iĥtirân
Bir câmi'-i muķaddesidir ķubbe-i semâ

Eyler kemâl-i şiddik ile tevhid zâtını
Bil-cümle etkiyâ u berâyâ u aşfiyâ

Ğaffâr-ı a'zamâ şamadâ Rabb-i erhama
Ey hastagân-ı ye'se viren rahmetiñ şifâ

Sensin viren bu çâker bî-tâba kudreti
Sensin iden bu kemteri mesrûr câ-be-câ

Vicdânıma ilâhî münâcât-ı aqdesiñ
Başşeyledi o mertebe feyz ebed behâ

İtsem revâ halâ'ik-i dünyâya elvedâ'
Virsem sezâ me'âşir-i 'uqbâya merhabâ

Sensin viren ilâhî baña 'akl u naṭṭ u cân
Sensin viren ilâhî baña ni'met u ğidâ

Sensin iden bu bî-kesi maṭrûn-ı ihtirâm
Sensin iden hayât ile pâbende dâ'imâ

Bildir ilâhî cümle lisânı bu 'âcize
Tâ her biriyle ḥamd ü şenâ eylesin saña

Ben istemem ḥadîka-i şahrâ-yı maṭlabı
Yâ Rab kitâb-ı feyzine beni eyle âşinâ

İtmem rumûz-i küngüre-i arşı cüst u cû
Bir zerre elvirir baña âyîne-i ḥafâ

'Akl u zekâ didikleri tezyîd-i beht ider
Feyz-i celîliñ olmaz ise zînet-i kuvvâ

‘Avnüñ ilâhî eylemişdi muhâfaza
Şem‘-i hayâtım itmiş idi çokdan inîfâ

Yâ baħr içinde ölmüş idim şimdi ben ğarîķ
Yâ nehr içinde ölmüş idim vâşıl-ı fenâ

Yâ ğurbeti gezerken olurdum ğarîn mevt
Yâ tağları âşarken olurdum keşide-pâ

Yâ nâĝihân tırurken olurdum ‘adem nuşîn
Yâ ansızın yürürken iderdim beĝâyı-câ

3a

Te’lîm iderdi bünyemi yâ iştîdâd-ı sayf
Te’sîr iderdi yâ cismime şadme-i şitâ

Esb-i ğarûn yaĝardı giderken mesîreye
Nâr-ı derûn yaĝardı ederken göñül şafâ

Tuĝyân iderdi tende ‘anâşır bilâ-sebeb
‘İsyân iderdi dilde bilâ- devâ

Bir ğün iderdi yolda yâ ğaydûd bî-nişân
Bir şeb kılarıdı nevmde sarıķ yaĝud hebâ

Bel‘ eylemezdi loĝmayı yâĝûd ten za‘îf
Nûş eylemezdi âbı yâĝûd cism bî-ķuvvâ

Evde tırurken ğâne olurdı yâ münhedim
Yolda giderken başa inerdi yâ bir binâ

Yâ öldürirdi tîĝ-i şehûdla bir denî
Yâ nâķihân irerdi dile asrib-i ğazâ

Yâ les' iderdi sevâm yâhûd ledğ ider hevâm
Yâ bel' ider (.....) yâhûd maḥv ider vebâ

Sen eylediñ muḥâfaẓa ey Rabb-i zûlminan
Senden gelir baña bu 'inâyetle bu 'aṭâ

Lütf-ı inâyet eyleyüb ey ḥâlik-i rahîm
Sen eyledikce 'âleme irsâl-ı enbiyâ

İnsanların olur kimi Şeddâd-ı bî-şu'ûr
Nâdanların olur kimi Nemrûd-ı bî-ḥayâ

Amma gelince ḥâline bu 'abd-ı müznibiñ
Bir zerre şükr ni'metiñi itmedim edâ

Ki hırş-ı dilberânla göñül oldı bî-ḳarâr
Ki derd-i maḥveşânla yürek oldı pür-hevâ

Rü'yâda iştiğâl iderim gül ruḥân ile
Fikrimde mehlikâ beççe zikrimde dil-rubâ

Dünyâya baḳmadan ğarazım ḥüsnü görmedir
Pazara gitmeden emelim deca-i ḥoş-nümâ

Virdi binâ-yı cisme ḥallal seyl-i ma'siyet
Uğrar cezâyâ her dem çürük olsa bir binâ

Ol gündeki nice veli zannetdigiñ ricâl
'Aksi zuhûr ile diyecek vâ-nedâmetâ

Ol gündeki nice deli zannetdigiñ zevât
Nûr-ı velâyet üzre olur ânda rû-nümâ

Ol gün bütün serâ'ir-i mektûma ref' olur
Ol gün bütün halâik-i dünyâ ider bukâ

Vâveyl Emirî işte ol günlerde hâline
Herkes seni iyi biliyor sen iseñ fenâ

Bir derde düşmüşem ki bu 'âlemde hâşılı
Bağdıqça kendime iderim nefret ü hayâ

Laḫyem tutubda başıma yumruqla zârb ider
Gelseydi şimdi nezlime Cibrîl-i zû'l-ḫuvvâ

Lâtaḫneṭuyu gerçi bu yurduñ maheyminâ
Bu meretebe tağâfûlüm itmezdi iḫtizâ

Vâ-ḫasretâ ne rû-siyah bî- [memâlikim]
Vâ-fırķitâ ne bî- edebim vâ-nedâmetâ

Yâ Rab seniñ 'inâyetiñe ḫaldı her işim
Yoksa benim için olamaz çâre-yi rehâ

Kesmem yine ümîdimi Rabb-i raḫimsiñ
Bir bilmişim cenâbıñı ey Rabb-i zû'l-'atâ

Yokdur yüzüm verecek başḫa bir sözüñ
Peygamberiñ şefâ'atına itdim ilticâ

3b

NA'AT-I ŞERİF

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Olmadım hâl-i cihâna âşinâ
Eylemiş ḫayrân beni bu mâsivâ

Ben neden girdim bu ten zindânına
Murğ-ı lâhutdandır bu ibtilâ

İsterim çâk eyleyim ârâmımı
Eyleyim cism-i elemnâkımı fedâ

Hande mi itsem ilahî girye mi
Ben neyim bilmem nedir arz u semâ

Bir cihân-ı digeriñ müştâkıyam
Bu garîb iledir başa dâm-ı belâ

Nerdedir yâ Rab sımât-ı ma‘rifet
Olmuşum hasretle muhtac-ı gıdâ

Rabbenâ enzil ‘aleynâ mâ’ide
Rabbenâ etemmim lenâ âmâlenâ

Yalnız ben mi cihân hayrânıyım
Yoksa dünyâ ben gibi hayret-nümâ

Yalnız ben mi perişân-ı cihân
Yalnız ben mi bu dâme mübtelâ

Ben mi maqrûn-ı belâ-yı bî-şimâr
Başu mı te’sîr-i zerrât-ı kazâ

Cümle ‘âlem ben gibi hayrân ise
Elvedâ‘ ey inbisât-ı mâsivâ

Ben nasıl şabr u taḥammül eyleyem
Gözlerimden yaş gelir şubḥ u mesâ

Bu za'îfi söyleden bilmem nedir
Bende yokdur iktidâr-ı iştikâ

Mehlikâne bu heves nerden gelir
Nerden olmağda huşûl-i iştihâ

Bir eşerden rû-nümâ çeşmimde heb
Dağk u gam seniğ güher hüzn ü şafâ

Fikrimiñ tahlîli her âh u enîn
Gûşumuñ tesbîhi her şavt u şadâ

Zîr ü belâyı 'avâlim cümle hağ
Şeş cihet mâsivâ cümle Hudâ

Nev -civân görsem derim Allah bir
Pire- zen görsem derim yâ Kibriyâ

Kaṭreye bağsam derim ya müste'ân
Zerreye bağsam derim yâ Rabbenâ

Ne ider tevḥîd-i telkîn gûşuma
Eyliyor temcîd-i i'lâ her nevâ

Ḳuvvetim yok dest-i bîna secde âh
Âh ey dest-i ümîd bî-vefâ

Nerde maḥbûbum Resûlüm nerde ben
Nerde şu bed-baḥt olan cism-i hebâ

Ol Resûlüllah-ı az'am kim ânıñ
Zâtıdır sultân-ı taḥt-ı iştifâ

Ol Hâbîbullah ki ism-i pâkîdır
Aḥmed ü Hâmid Muḥammed Muştafâ

4a

Evvelîn ḥarf-i kitâb-ı mümkinât
Aḥarîn lafz-ı suṭûr-ı 'itilâ

Nûr-ı raḥmet tâc-i miḥrâb-ı sucûd
Tâc-ı raḥmet-i nûr miḥrâb-ı Hudâ

Âfitâb-ı maşrıḳ-ı 'arş-ı 'azîm
Şu'le tâb-ı levḥ-ı maḥfûz tuḳâ

Eylese taḡyîr-i mâhiyyât-ı ğam
Şekl-i diġer kesb ider bu mâsivâ

Zulmet-i şeb şu'le baḥş rûz olur
Tâc-ı zulmet zînet-i farḳ-ı şafâ

Nûr-u çeşm-i enbiyâ ü mürselîn
Maḥḥar-ı 'âlem imâm-ı etḳiyâ

Ḳâhir-i küfr-i celî sultân-ı dîn
Mâḥi-i şirk-i ḥafî nûr-ı Hudâ

Âsitânı ḳıble-i ehl-i necât
Ma'şer-i arz u semâya muḳtedâ,

Vechiniḡ dildâdesi gerû beyân
Cebhesinden âfitâb eyler ḥayâ

Pişevâ-yı evvelîn u âḥirîn
Evvelîn ahirîn pişevâ

Şer'îdir bir çarsu-yı bî-zevâl
Hep rızâ-i ilâhî dir bey' u şirâ

Emîriniñ icrâsı bilâd-ı na'am
Hükmünüñ infâd-ı bîçûn ü çerâ

Şehriyâr-ı mülk-i mâzâgıl başar
Şeb-çerâğ-ı a'zam tâc-ı rızâ

Yâ Resûlallah fedâ cânım saña
Yâ Hâbîbullah saña ruhum fedâ

Merhabâ ey surûr-ı ferd-i intiḥâb
Merhabâ ey pişevâ-yı enbiyâ

Merhabâ ey şehsuvâr-ı künfekân
Merhabâ ey iftiḥâr-ı aşfiyâ

Merhabâ nûr-ı mubîn-i kâ'inât
Merhabâ feyz-i 'amîm-i mâsivâ

Hâlim olmuşdur firâkıñla yamân
Yâ Resûlallah mürüvvet kııl başa

Ben saña müştâkımm ammâ bu 'aceb
İtdiler âşm beni nefis u hevâ

'Âşıka bürhân gerek ammâ benim
Zenb ü fişk olmuş umurum dâ'imâ

Nerde görsem bir güzel divânesi
Ben (.....) nerde bir dâr-i riyâ

Maḥremem her yerde yüz rind-i sefîh
Hem-demim her yerde biñ şahş-ı fenâ

Bu mudur şıdķ-ı muḥabbet biñ esef
Ben müķirrem bende yok şerm ü ḥayâ

Yâ Resûlallah eger ‘avn u medet
Eylemezseñ ḥâlim oldu pek fenâ

Yalnız Allahı taşdıķ eylerim
Bir de vardır şıdķ u iķrârım sañâ

Bende başka hiç sermâye yok
Yâ Ḥabibî eylerim senden ricâ

Sen şefâ‘at kııl baña yevm-i nedm
Sen ‘inâyet kııl baña rûz-u cezâ

Ten şikâfem cân-ḥırâşem mürde-dil
Şahş-i lâ-yeķal sefîh bidâdâ

4b

Çeşm ü ebrûda olan ḥâl-i laṭîf
Ḥande-i dilberdeki feyz ü şafâ

Ḥânumânsuz mecâlim oldu âh
Bî- mecâlem nâtuvânım dâimâ

Her işim zenb ü günâha munhaşır
Her sözüm âşâm u ‘işyân ḥatâ

Ḥavşalamda nâb u kuvvet yok benim
Olmuşam ihvân-ı ‘ibâdatdan cüdâ

Kimseler olmaz benim gibi za'îf
Olmuşam maħrûm-ı refâtâr şifâ

Evvelâ Allahu Ekber sonra sen
Çeşm-i hağ-bînimde yoğdur mâ'adâ

Yâ Muħammed şavtnı gûş itmişem
İstemem dünyâda başka bir şadâ

Sen nağd u luğf u şefkatle ğanî
Ben ise dünyâda bir müflis-i gedâ

Sen cezâyı 'afv iden bir pâdişah
Ben iki dünyâda şâyân-ı cezâ

Sen şefâ'at kânısın cürm ehline
Ben ise âlûde-i cürm ü hağâ

Sen şehinşâh-ı serîri-i meğaret
Ben zebûn-ı pençe-i nefis u hevâ

Sen tabîb-i çâre sâz-ı kâ'inât
Ben merîz-i nâ-ümîd mâsivâ

Bir nigâh şevkatîñ biñ hastaya
Muhteşem sermâye-i feyz-i şifâ

Bir zelâl rahmetîñ biñ teşneye
'Ayn-i kevşer çeşm-i âb-ı beğâ

Ĥâk-i payıñ sürme-i çeşm-i necât
İltifâtıñ ehl-i fikre kimyâ

Ey gönül kaç'-i enîn it elvirir
Müjde kısm-ı meftûhdur bâb-ı ricâ

Elvirir itdiñ kelâm-ı nâ-maħal
Elvirir kıldıñ şudâğ-ı nâ-becâ

Elvirir ey müflis-i nağd-i şevâb
Elvirir ey ħamil-i ħaml ħaĥâ

Elvirir şâhib-i zenb-i 'azîm
Elvirir ey bî-ħicâb u bî-ħayâ

Bu Emîrî eylemez kaç'-ı ümîd
Kul seniñ fermân seniñ yâ Rabbenâ

Ĥazret-i Şiddîk-ı 'Azam Efendimiz Ĥakkında

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Oldı dünyâya Resûllullah muğaddim pîşevâ
Şonra oldı Ĥazret-i Şiddîk-ı 'Azam pîşevâ

Öyle şiddîk-ı mu'azzam kim odur zât-ı bülend
Öyle şiddîk-ı mu'azzam kim mükerrem pîşevâ

Bi'set-i peygamber-i evvel odur taşdıĥ iden
Levh - i maħfûz ĥaĥîkatde muraĥķam pîşevâ

Cevheri ruşşân tac-ı sâbiķûn olmuş ol zât
Cümle aşhâb-ı güzîne olmaķ elzem pîşevâ

Ĥazret-i peygambere yâ Rab nedir ol inķiyâd
Aferîn ey ins ile cin-i müsellam pîşevâ

5a

“İz- humâ işneyi fil-gâri “oldı şân-ı aqdesiñ
Ma‘şer-i aqvâm ‘arş u ferşe ‘âlem pîşevâ

İrtihâl itdikde zât-ı Hâzret-i Peygamberi
Oldı dünyâya bihaq yek mefhem-i pîşevâ

Hilm içinde şiddeti şiddet içinde re’feti
Gösterir dünyâya kim oldır mütemmim pîşevâ

Yanadır ol gayret-i dîn-i mubîn-i Aḥmedî
Bârekallah ey fazîlet-mend ü ekrem pîşevâ

Böyle bir halk-ı mükemmel böyle bir ‘azm-ı metîn
Eylermiş dünyâ yüzünde ḥângi efham pîşevâ

Yâ Muṭahhar yâ Muḥammed yâ Mükerrerem yâ ‘Atîk
Seniñ İslâma bihaq âb-ı zemzem pîşevâ

Seniñ ol yâr-ı celîl ḥâzret-i faḥr-i resul
Görmemiş görmez saña hemtâ bu ‘âlem pîşevâ

Pîşevâ oldıñsa ḳanġi çeş-i ‘âlî gevhere
Oldı gûyâ Hâzret-i Cibrîl a‘zam pîşevâ

Eylemez zâtıñ gibi ibrâz-ı âşâr-ı zafer
Olsa ḳanġi ‘askere Behrâm u Rüstem pîşevâ

Feth-i evvel ḥamlede te’min eden zatıñ gibi
ḳanġi bir ġavġada oldı ḳanġi âdem pîşevâ

‘Adl ile inşâf ile iḳdâm ile iḥsân ile
Pek mükemmel pek muvaḳḳir ve pek müvessim pîşevâ

Sendedir ‘ilm -i ilâhi sendedir feyz-i hafî
Ey haqîkî vâkf-ı esrâr-ı mübhem pîşevâ

Zât-ı zi-şânın gibi ibrâz-ı kudret eylemez
Olsada bir leşkere İskender u Cem pîşevâ

İbtidâsı oldu heft iklîm-i teşhîr eylemen
Ol zamân ki oldu zât-ı pâkın ikdam pîşevâ

Yâ halife zât-ı pâkındır olan ba‘derresûl
Fazl-ı ehliyetle dünyâyâ mün‘im pîşevâ

Sensiñ her bir maşlahatta mazhar-ı tevfiğ-i Rab
Sensiñ her bir işde lütf-ı haq-ı mülhem pîşevâ

Bî-kesem bî-vâyeyem âvâreyem dâreynde
Ol bu ‘abde ey penâh ibn-i âdem pîşevâ

Âh ol gün ki olur her zenb u ‘işyân ehline
Hey’et-i dehşet-nümâda (.....) elzem pîşevâ

Âh o günkü ne semte eylesem med nigâh
Her taraftan olmada biñ hasret u ğam pîşevâ

Âh o günkü ne yerden istesem imdâd olur
Zenb ü âlâm u kudûret ye’s-i mâtem pîşevâ

‘İlm ile ‘irfân ile muhabbet ahlâk ile
Ey olan rû-yi zemîne pek muqavvim pîşevâ

Merhamet kıl ol zamânda bu Emîrî mücrime
Hâli pek müşkil olur ey halka erham pîşevâ

Şimdiden itmekdedir arz-ı deḥâlet şânıña
Ol çetin günde unutma ey mükerrem pîşevâ

Kesmem ümîd-i şefâ‘at yâ velûllah-ı medet
Çünkü sensin ümmet-i İslâma her dem pîşevâ

Çâkerin ‘abd-ı ḥâkiriñdir ḳuluñdur bu za‘îf
Ey mûmîn-i mücrimîn ey ḥaḳḳa maḥrem pîşevâ

Ḥâzret-i ‘Ömer fârûḳ Efendimiz Ḥaḳḳında

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

Yâr-ı Muḥammed-i ‘Arabî ḳuṭb-ı evliyâ
Fârûḳ-ı a‘zam âyet-i kübrâ-yı kibriyâ

Ya‘nî cenâb-ı ‘umde-i ‘uzmâ-yı müslimîn
Sulṫan-ı bî-nezîr ‘avâlim cihânküşâ

5b

Sertâc-ı enbiyânın ikinci ḫalîfesi
Nûr-ı çerâḡ mescid u miḥrâb- ı kibriyâ

Fettâh-ı bî-misâl-i cihân Ḥâzret-i ‘Ömer
Keşşâf-ı müşkilât- ı zafer-i rûḥ-i etḳiyâ

Virdi cihâna ‘adl ile bir intizâm-ı tâm
Âz bir zamân içinde ‘adîm oldu eşḳiyâ

Ḥayretde ḳaldı rû-yi zemîn ḫalḳ-ı ser-be-ser
Yâ Rab nedir bu himmet u iḳdâm-ı i‘tînâ

Yâ Rab nedir bu ḡayret-i bî-misâl bî-nezîr
Yâ Rab nedir bu ḳudret u ‘adl u ittiḳâ

İtseydi nûr-i dîdesi evlâdı bir kuşur
Raħm eylemez virir idi şer‘an ağır cezâ

On yıl içinde fâtiħ-i nefis-i cihân olan
Fârûķ-ı a‘zamı ne şanırsın â bî-vefâ

Ehliyet ânda himmet u ‘ulviyet ândadır
Nûr-ı kerâmet ândadır ey şaħş-ı bî-ħayâ

Seb eylemek sezâ mıdır ol ‘âlî serveri
Gelmiş mi bir daha ‘âleme bir öyle pişevâ

‘Adl u kerem mücessem sultân-ı dîn iken
Bu nazm-ı pâkî yâd idüb eyler idi baña

Nazm-ı Hâzret-i ‘Ömer

يا من (.....) انين ال عبد فى الندم
يا من لدي ه دواء ال دء ولس قوم

نام ال يون و عين ال عبد س امة
تبكى ببابك رسط الليل فى العلم

اذنبت كل زنوب فاعترت بها
(.....) عرفتك با توحيد و الشيم

ال (.....) رجى يا سيدى
يا غافد الذنب للراجين الكرم

ارحم لفضلك لاتظر الى ذلى
ن الكريم كثير ال (.....) عن خديم

Ey nâle-i nedâmet ‘abdi seven Ĥudâ
Ey cümle derd u ‘illetde lütf eylesen devâ

Gözler uyar benim gözüme uyku girmez âh
Babında ağlarım kimi vaķtı idüb recâ

Her bir günahı işlemişem gerçi ben faķat
Bir bilmişem cenâbını ey ferd-i zû'l-aķâ

Kesmem ümidimi der-i lütfundan ey Raķım
Senden olur olursa baķa ķâre-i rehâ

Baķma benim ķuşurıma raķm u 'inâyet it
Ey 'afv- ı 'abdine çok olan zât-ı kibriyâ

6a

Gördüğ mü ey gözüm kim imiş Hażret-i 'Ömer
Şetme sezâ mı böyle şahinşâh-ı bî-riyâ

Her zerresi 'Ömer çağırır cism-i zarımın
Hâk eylese vücûdumu tâhûne-yi ķazâ

Ey din içinde eyleyen ikmâl-i 'Arabın
Ey pâdişâh-ı kişver-i yektâ-yı beķâ

Ey dîn yolunda câmi' içinde olan şehîd
Eylerken namâzı cemâ'at ile edâ

Şubh-ı kıyâmet olsa idi âh ol şabâh
Tek itmeseydi bu işe bu lûlû-ı ictirâ

İslâma oldu her ne kim oldıysa ey dirîg
İtdi 'Ömer azîmet-i lâhût-ı Kibriyâ

İşte o günden oldu 'ayân rû-yi ihtilâf
İşte o günden itdi telâţüm yem-i belâ

On yıl kadar daha yaşasaydı eger 'Ömer
Dünyâyı ķaplamışdı bütün nûr-i ihtidâ

Ey pertev-i vilâyet ile âfitâb-ı dîn
Ey cevheri kerâmet ile nûr-i işîfâ

Ey himmet-i ‘adâletle şems-i maşrıkeyn
Ey kudret-i hilâfet ile tac-ı etkıyâ

Bî-çâredir sinemdedir dil-fekendedir
Büyürken Emîrî bî-şerm ü bî-hayâ

Meydâna geldiginde hisâb u kitâb-ı haq
Mağlûb pençe-i elem oldıkda ekvıyâ

Bu ‘abd-i müznib elem -efzaya kılmadet
Ahvâl-i riştehayrda it lütf ile rehâ

Hzret-i ‘Osmân Zînnûreyn Efendimiz Haqqında

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Hzret-i ‘Osmân Zînnûreyn ol kân-ı hayâ
Câmi‘ kûrân dîn-i meşhûrdur ol pişevâ

Oldı dâmad-ı mu‘allâ-yı habîb-i muhterem
Mecd u ‘izzetle iki def‘a o şâhib-i ittikâ

Bir kızım daha olsa ‘Osmâna virirdim söyledi
Zevce-i şâniyesi göçdükdü zât-ı Muştafâ

Yâr-ı şâlişdir Resûlallah ‘âlî sîrete
Ol velî-i muhterem ol pişevâ-yı evliyâ

Rûz u şeb meşgûl idi Kûr‘ân ile taqvâ ile
Şebde kâ‘im rûzda şâimdi ol bedr-i decâ

Ėayret-i sıdķ ile ol server-i ķavm-i ‘Arab
Ėazret-i peygambere imâna geldi ibtidâ

Sâbiķûndan oldu ol zât-ı mu‘allâ-yı enâm
Fâ’izundan oldu ol nûr-i mübîn-i etķiyâ

Ėazret-i peygamberiñ uğrunda cümle varını
Ol İslâmda ârslân gibi itdi fedâ

Gerçi çok cevr u cefâlar eyledi ķavm-i Ėureyş
Dönmedi şabr u taħammûlden ol merd-i Kibriyâ

Zevcesiyle ruħsad-ı lütf-i Resûlallah ile
Gitti birkaç yıl Ėabeş iklimine ol muķtedâ

İtdi ba‘d-el hicre naķl-i Yeşribe rahmet-i nişâr
Maķdem-i peygamber-i zî-şâna oldu [cebhese]

Bî‘at-ı şûra ile oldu imâm-ul müslimîn
Ėazret-i Fârûķ idince ‘azm-ı iklim-i beķâ

6b

Mülk-i şer‘-i şerîf Ėazret-i maħbub-ı Ėaķ
Rehber-i Ėur‘ân- ı a‘zam mażhar-ı feyz-i Ėudâ

Nûr-i şefķatinle müzeyyen merħametle muttaşîf
‘İlm u re’fetle münevver şehriyâr-ı inzivâ

Feyz-i sermed der-ı emced vâķıf-ı sırr-ı şamed
Şems-i âfâķ velâyet-i muķtedâ- yı aşfiyâ

Gevher-i gencine-i ‘işmet-i külli bağ-ı edeb
Râhil-i ķurb ilâhî râzî-i Ėükm-i ķazâ

Şârib-i şehîd –i şehâdet vâsl-ı huld-i berîn
‘Arîc-i lâhût-i kudret-i serfirâz mâsivâ

Revnağ-ı şadr hilâfet oldı on üç yıl kadar
Evvel-i Hudâvendigar kerem-fermâ mansûru’l livâ

Nûr-ı şadrından bulurdı incilâ perde-i guyûn
Vech-i pâkından melâ’il-i gökde eylerdi hayâ

Yâ emîrû-l mü’minîn yâ dürr – i iklîl-i şeref
Eylesün luţfuñ bu mücrim hastaya bahş-ı şifâ

Yâ imâmü-l müslimîn yâ mazhar-ı feyz-i celîl
Hüsn-i nızarıñ bu ‘abd –i ‘âcize versün şafâ

Âldı etrafım benim zenb u günâh bî-hisâb
Şardı her yanım benim ‘işyân u âşâm u haţâ

Elli yıldır eylerim pend u naşîhat nefsim
Gelmiyor imân u insâfa o kâfir mâcerâ

Nefsiniñ küfr ü ‘inâdı böyle eylerse devâm
El-firâğ ey ‘aql u iz‘ân elvedâ‘ ey eşdikâ

Digere ‘atf –ı kuşûr itmekde yoğ hağkım benim
Kendi hâlimden yine kendim idersem iştikâ

Geçdi eyyâmım bütün âşâm ile eşkâm ile
Oldı hep ‘ömrüm benim evhâm ile mağv u hebâ

Bir gün olsun olmadı bağî u hevâ senden ba‘îd
Âh ey nefsi le’îm ey tab‘-ı gâflet ihtivâ

Yâ emîrû-l mâ'mînîn işte budur hâlim benim
Merhamet kı1 sen yetiş imdâdına rûz-i cezâ

Kefe-i mîzân –ı maşşer korğarım lebrîz olur
Hep günâhımla meded itmez iseñ ol gün başa

Sensiñ aşfâ –yı ilahî hem de dâmâd-ı Resûl
Sensiñ ittikâ-yı haqîkat ma'den h'ilm u hayâ

İnşâallah ol çünîn günde unutmazsıñ beni
Bu Emîrî pür haţâ sen şâhib-i luţf u 'aţâ

Hzret-i 'Alîyu'l Murtaşâ Efendimiz Haqqında

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

'Alîyu'l murtaşâdır haydar-ı kerrâr-ı bî-hemtâ
'Alîyu'l murtaşâdır şafder-i dünyâ u mâ-fi-hâ

Cenâb-ı fâtiğ-i Hayber olan şîr-i Hudâdır bu
Bunuğla fahr ider eşraf-ı nesl-i Âdem u Havvâ

Melek haşlet hümâyûn sîret ibn-i 'ammi peygamber
Furûğ-ı dîde-i 'adnân u hâşim meşar-ı dünyâ

Mu'azşam kahraman şaf-şikâf Hendek ü Hayber
Mu'allâ şehsuvâr gazve-i bedr cihân perâ

Odur ibn-i Ebû Tâlib odur dâmâd-ı peygamber
Cenâb-ı vâlid sibteyn zevc-i Hzret-i Zehrâ

Çekince zûlfikârı düşmâna tenk olur meydân
Binince düldül-i çâpkerde teslîm olur a'dâ

7a

‘Alîdir nuşha-i kübrâ ğanîdir her dü ‘âlemde
 ‘Alîdir maẓhar-ı sırr-ı ‘acâyib ẓudret-i mevlâ

Muẓîm bârgâh –i ħamse-i âl-i ‘abâdır bu
 Budur kerrâr-ı bî-ferrâr a‘zam server-i dünyâ

Budur âl-i abâ-yı ħamseniñ esmâ-yı zî-şânı
 Cenâb-ı Muştafâ ve murteza sıbteyn ile Zehrâ

Henüz tâ tıfl ikenden mekteb-i ta‘lîm olmuşdur
 Ħuzûr-ı ħazret-i sulţân sübhân aldı esrâ

Budur üstâd-ı müstesnâ-yı serâ’ir-i lâhûtî
 Dıraĥşândır ħamîrinde nuĳûş-ı ‘ilm ü-l esmâ

‘Ayândır levh -ı ƣalbinde nigâh nefer ile ebyât
 Nümâyândır kelâmında rumûz-ı lâ ile illâ

Ezel cevlangahında payın urmuş kûy-ı imkâne
 O demden başlamış tâ ħaşredek gerdân olur dünyâ

Odur Cibrîl ħaşlet-i maĥrem esrâr-ı ‘arşullah
 Odur şehper kuşâ-yı aşiyân ‘âlem ma‘nâ

Saĥa müştâĳım ey meydân-ı ferdîyetde leysullah
 Cemâl-i bâkemâliñ ru’yet olmuş maĳşâd-ı aĳşâ

Sen ol sulţân-ı zî-şân bilâd-ı efđalitesin
 Ƙarîn-i ħal olur îmâ-yı fermânıñla biñ da‘vâ

Sen ol fermân-ı fermâ-yı cihân a‘zamiyetsin
 Ƙarîn-i şulĥ olur bir emr-i zî-şânıñla biñ ğavğâ

Eger bir ferde luţfuñ itmiş olsa zerrece imdâd
Felekden bir dahî dünyâ yüzünde eylemez şekvâ

Çıkub kenf –i celfî-i ھاżret-i sultân-ı kavneyne
Seniñle oldı bütlerden müberrâ ka‘be-i ‘alâ

O demde isteseydiñ şems-i ‘âlemtâb kerdûnî
Yarından fek iderdi sendeki bâzû-yı müsteşnâ

Henüz bir tıfl endik sâl iken ey kudve-i ‘âlem
Namâzı eylediñ peygamber-i zî-şân ile îfâ

İmâm’ul müslimînsiñ ey şehin-şâh-ı cihân-perver
Cemâ‘atde saña İslâm olan bu ümmet-i ‘uzmâ

Sen oldın kâhir i‘dâsın oldıñ kâsir-i eşnâm
Sen oldıñ kâtib-i kudret sen oldıñ şâfi‘-i ferdâ

Sen oldıñ sâki-yi kevşer sen oldıñ revnağ-ı münir
Sen oldıñ fâtiğ-i Hayber sen itdiñ merħabı ifnâ

Cihânıñ pehlivân-ı eşheri ‘amr ibn-i ‘abdûdî
Cihân ھاıretde ھاıldı eylediñ bir ھاamlede ilħâ

Benim dünyâda yoğdur bir murâdım ey şeh-ı a‘zam
Bağa derd-i derundur rûz u şeb endişe-i ‘uğbâ

Cihâna geldigim demde bizi bir ھاıyr u nef‘im yoğ
Hemân her bir günâhı işlerim bî-ğayd u bî-pervâ

Dem-â-dem mest sercûş-ı günâhım rind-i ‘işyânım
Bu dünyâda meger ben içmemiş olsam dahî şahbâ

Kunh-i şahbâları itmiş beni ser-mest ü ser-gerdân
Ne hükmi var mı zâhir -nümânın olmuşam rüsvâ

Evet bed mest-i bî-pervâ-yı meydân-ı cihânım ben
Meâlim cümle küfür-efzâ umûrum cümle nâbercâ

Mey u maḥbûbe da'irdir bütün güftâr u eş'ârım
Ne havf-ı Ḥazret-i Mevlâ ne fikr-i dehşet-i ferdâ

Faḫaṭ peygamber-i zî-şâna var ikrâr u taşdikim
Benim dünyâda 'abd-ı padişâh yesrib u baṭḫâ

Sen imdâd it Emîrî çâkere rûz-i kıyâmetde
Ki peygamberle sensin nitekim Hârûn ile Mûsâ

Ümîdimsin efendimsin vefâlî şehriyârımsın
Ṭabîb-i dil-pesendimsin benim bîmâr-ı derd efzâ

7b

Ḥulaşa ey ulu sulṭân netice ey büyük ḫaḫan
Budur senden niyâzım ey şehin-şâh-ı kerem-fermâ

Ḥalâş eyle bu 'abdin lecce-i deryâ-yı maḫşerden
Biḫaḫk-i nûr-i "Bismillehi mecrlḫâ u merslḫâ"

Ḥazret-i Fâṭıma Zehrâ Efendimiz Ḥaḫkında

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün

Dürr-i şedef-i kudret idi Ḥazret-i Zehrâ
Mâ-fevḫ-i taşavvûrda idi re'fet-i Zehrâ

Peygamber-i zî-şânın odur bint-i güzîni
Fikr it ne kadar 'âlî idi nisbet-i Zehrâ

Peygamber-i zî-şânı severdi o kadar kim
Dîdârı idi âyîne-i rû'yet-i Zehrâ

Nûr-i edeb u zühd ile olmuşdı muhammer
Tâ rûz-i ezelden beri mâhîyet-i Zehrâ

Faḥr-i şeref vâsıta-i Aḥmed-i mürsel
Her silsilede olmada zürri'et -i Zehrâ

'Afv-ı künh ümmet-i İslâm idi yekser
Hengâm-ı nigâhında olan ücret-i Zehrâ

Oldıḳda Resûl-i 'Arabî 'âzim-i Firdevs
Hiç kalmadı dünyâ ona raġbet-i Zehrâ

Ġaybûbet-i peygamber ile oldu marîz
Gitdikce füzûn oldu ġam u zaḫmet-i Zehrâ

Âġlardı babam dirdi iderdi yaḳasın çâk
Bir laḫza sukûn bulmaz idi kurbet-i Zehrâ

İtseydi tesellî ne kadar Haydar-ı kerrâr
Bir vechle def' olmaz idi ḫasret-i Zehrâ

Şehzâde Ḥasan eyler idi aġlıyaraḳ pend
Bir zerre rucû' itmez idi râḫât-ı Zehrâ

Şehzâde Ḥüseyn eyler idi 'arz-ı tesellî
Ârtar idi kendine ḫırḳat-ı Zehrâ

Ne zevci gözündeydi ne evlâdı ne dünyâ
Her bir nazara zâhir idi riḫlet-i Zehrâ

Feryâd u fiğân olmuş idi yâr u enîsi
Peygamberiñ evşâfı idi şoĥbet-i Zehrâ

Bir mersîye-i şâ'ika zâ eyledi inşâd
Bir kere oĥu baĥ ne imiş ĥudret-i Zehrâ

Yâ Rab ne o sûzeş ne o âteş ne o ĥırĥat
Yâ Rab ne belâĥat ne imiş riĥĥat-i Zehrâ

Peyĥambere cümle bulegâ mersîye yazdı
Nazmı bulamaz hiç biriniñ ĥıymet-i Zehrâ

Ŧurmam bu cihânda dir idi âĥ Muĥammed
Hep 'amel-i kelâm olmuş idi ülfet-i Zehrâ

O Cemşîd-i cemâlinden o nûr-ı melekûtun
Eyyâm-ı peyĥamberde olan behcet-i Zehrâ

Hep nâle iderdi görüb evlâd u aĥârib
Günden güne za'îf âvar idi ĥuvvet-i Zehrâ

Bir servi bülend-i melekût olmuş iken âĥ
Ĥam olmuş idi ĥasret ile ĥâmet-i Zehrâ

Âncaĥ âra yerde yedi ây geĥmeden evvel
Olmuşdı 'ayân mâtem-i ĥaybûbet-i Zehrâ

Mâtemzede -i firĥat olan Haydar-ı kerrâr
Feryâd ile çekmekde idi ĥasret-i Zehrâ

Nûr-ı başar-ı ümmet olan evvel iki âĥû
Nev tuĥfe-i 'âlîgevhер Ĥazret-i Zehrâ

8a

Yani Haseneyn ol iki şehzâde-i zî-şân
Giryân olarak eylediler hizmet-i Zehrâ

Ey böyle hamîyyetle iden 'âleme nefret
Ey şâhîbe-i himmet ve vey himmet-i Zehrâ

Maşşerde benim vâlidemi eyleme nisyân
Ceddâtımda ey güher-i 'işmet-i Zehrâ

Ben de kulumum kıl başa da luğf ile imdâd
Ey nûr-i haramhâne-i 'ulvîyet-i Zehrâ

Hamuş Emîrî yeter itdiñ yeter itdiñ
Dünyâ-yı ğarîk-i elem u miñnet-i Zehrâ

Bir nûr-i mu'allâ idi o cedd-i melekûte
Hep kaldı göñüllerde faķaķ hasret-i Zehrâ

Ol nûr-i mubîn hürmetine eyle imdâd
İslâma bugün hâlik-i zûl 'izzet-i Zehrâ

Ĥazret-i Ĥasan Müctebâ Efendimiz Ĥaķķında

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Derdime dermân Ĥasan-ı müctebâ
Murde dile cân Ĥasan-ı müctebâ

Ĥazret-i peygambere 'âl-i hafid
Eşref-i insân Ĥasan-ı müctebâ

Zâde-i 'âl-i güher-i mürtezâ
Fâris-i meydân Ĥasan-ı müctebâ

Nûr-ı dil-i fâtıma bint-i resûl
Güher-i ruḥşân Ḥasan-ı müctebâ

Ekber-i evlâd-ı ‘alîdir o şâh
Ma‘den-i îmân Ḥasan-ı müctebâ

Bezm-i ḥaḳîkatde velîdir o mâh
Ravnaḳ-ı ekvân Ḥasan-ı müctebâ

Nûr-i şibgâ-yı dil u cân Ḥüseyin
Cânlara cânân Ḥasan-ı müctebâ

İsm-i Ḥasan ḥalk-ı Ḥasan muḥterem
Raḥm-i ferâvân Ḥasan-ı müctebâ

Pertev-i miḥrâb-ı mu‘allâ-yı dîn
Ḥâmil-i Qur‘ân Ḥasan-ı müctebâ

Bir nazâr-ı lütf ile i‘mâr ider
Biḡ dil-i virân Ḥasan-ı müctebâ

Eyledi zâtındaki ‘irfân ile
‘Âlem-i ḥayrân Ḥasan-ı müctebâ

Gülşen-i ḥilkâatde ‘adîmü-l nezîr
Ġonca-i ḥandân Ḥasan-ı müctebâ

Sâ‘i-yu maḥv fitne-i iḥtilâf
Şulḥ eyle sulṫân-ı Ḥasan-ı müctebâ

Merḥametiḡ ma‘deni bedr-i umum
Mu‘addiline kân Ḥasan-ı müctebâ

Nûr-ı decâ bedr-i saĥâ zurr-i pâk
Şâhib-i iĥsân Ĥasan-ı müctebâ

Ĥilm ile deryâ o Şeh-i bî-nezîr
‘İlm ile ‘ummân Ĥasan-ı müctebâ

8b

Olsa da maĥzûn
Herkesi Şâdân Ĥasan-ı müctebâ

Olmadı birgün bu elemĥânede
Kimseye ĥâzbân Ĥasan-ı müctebâ

Nûr-i mücessem-i Şeref-i kâ’inât
Raĥmet-i raĥmân Ĥasan-ı müctebâ

Rûĥ-i münevver gül-i gülzâr-ı feyz
Sâye-i yezdân Ĥasan-ı müctebâ

Kevkeb-i ruĥşân sipehr-i ulûm
Tire-i taban Ĥasan-ı müctebâ

Sâlik-i takvâ
Mâlik-i ĥufrân Ĥasan-ı müctebâ

Oldı semm-i muĥlik ile ‘âķibet
Şâh-ı Şehîdân Ĥasan-ı müctebâ

Mûhr-i Őehâ mażhar-ı ĥulķ-ı ‘azîm
Meĥĥar-ı Şâhân Ĥasan-ı müctebâ

Gevher-i yektâ-yı cihân kemâl
Maşdar-ı ‘irfân Ĥasan-ı müctebâ

Ey şeref-i a'zam-ı nesl-i beşer
Şâh-ı mülk şân-ı hasan müctebâ

Ey güher halk ile bîmişli halk
Mâh-i dıraşân Hasan-ı müctebâ

Görmedi zâtıñ gibi mücella necîb
Dîde-i devrân Hasan-ı müctebâ

Sendedir ârâyîş 'ahd vefâ
Sendedir ihsân Hasan-ı müctebâ

Pertev-i hubbuñdur olan göñlüme
Şem'-i furûzân Hasan-ı müctebâ

Eyle kemâl kerem ü lütf ile
Kâbze fermân Hasan-ı müctebâ

Rûz-i cezâda başa olsun şefî'
Ey şah-ı zî-şân Hasan-ı müctebâ

Ben kuluñum eyleme nisyân kuluñ
Cân saña kurbân Hasan-ı müctebâ

Hzret-i Hüseyin Efendimiz Hakkında

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Merd-i yegâne şâh-ı şehîdân-ı Kerbelâ
Yektâ süvâr-ı saha-i gufrân-ı Kerbelâ

Hûrşîd-i asmân-ı zemîn Hzret-i Hüseyin
Nûr-i ezel güzîde-i meydân-ı Kerbelâ

Aşlı Kerem mişal-i himem surûr-i ümem
Ser-defter-i cemâ'at-i yârân-ı Kerbelâ

Perverde-i reyâhîn-i ezel nûr-i kibriyâ
Şah-ğonca-i ferîd-i gülistân-ı Kerbelâ

Necîl-i necîl hazret-i sultân
Der-i celîl ma'den-i zî-şân-ı Kerbelâ

9a
Revnağ-ı fezâ-yı kûbbe-i hazrâ-yı meşrikeyn
Pertev-i nişâr-ı encüm-ü erkân-ı Kerbelâ

Nûr-i 'uyûn hazret-i Kerrâr u Fâtıma
Şâhân-ı âfitâb-ı dıraşân-ı Kerbelâ

'Âl-i hafîd-i ahmed-i mürsel delil-i haq
Şem'-i ebed-feşân-ı şebistân-ı Kerbelâ

Ol cedve-i-i cemâ'at-ı 'âlemki zâtıdır
Hürşîd-i göge meh-i taban-ı Kerbelâ

Ol fırka-i münîre o enbâ-yı ehl-i beyt
Oldı o dem ki encüm-i raşşân- ı Kerbelâ

Oldı o reh-revân-ı mu'allâya sedd-i râh
Çavm-i Yezîd o zümre-i fettân-ı Kerbelâ

Âh o zamân ki hamle-i a'dâ-yı şavm ile
Çarç oldı hûn-ı dehşet-i meydân-ı Kerbelâ

Çûfân resthîr ile âh ol zamân ki âh
Deryâya döndü sâha-i eyvân-ı Kerbelâ

Âh ol zamân ki beñzedi şahrâ-yı maḥşere
Feryâdü'l 'aṭşla beyâbân-ı Kerbelâ

Oldı o demde kudret ile Ḥazret-i Hüseyin
Bir қаһramân-ı 'âl-i ḥurâmân-ı Kerbelâ

Ḥayrân iden cihânı şecâ'atler eyledi
A'dâ-yı şevmi eyledi perişân-ı Kerbelâ

Bir қаtre âb-ı virmedi ol şâha küfeyân
Bundan şaқladı âşîna o ḥâkan-ı Kerbelâ

Zât-ı celîl-i leşker-i nûş eyleseydi âb
Bir başka şekil alırdı ḥiyabân-ı Kerbelâ

Kendi şusuz cünûdu şusuz neylesin o şâh
Yüz mişli var idi ol ticân-ı Kerbelâ

Teşkil iderdi naқş-ı fa'âl semend ile
Cevlân deminde gülşen-i seyrâna Kerbelâ

Lâyık mıdır yanında ḥurûşân iken Fırât
Şu içmeden şehîd ola merdân-ı Kerbelâ

Ḳur'ân-ı cebraîl gibi indi o dem ki âh
Gerdûn-ı raḥşeden yere sultân-ı Kerbelâ

Yardı bütün cunûdını a'dâ-yı ebterin
İrdi Fırâta ol şah-ı zî-şân-ı Kerbelâ

Dest-i mübârekinle şuyu aldı ağızına
Oқlarla oldu şâh-ı şehîdân-ı Kerbelâ

Birleşdiler serîr-i sarây-ı na'îmde
Sultân-ı enbiyâ ile sultân-ı Kerbelâ

Şu içmege muvaffak olaydı o kahramân
A'dâ olur yine ma'v u perîşân-ı Kerbelâ

Her dem fazîlet ehline ey 'özü iden felek
Ey nâ-sezâ müretteb-i tuğyân –ı Kerbelâ

Ey cevher iden hemîşe sezâvâr hürmete
Ey nâ-behâ mesîb-i hırmân-ı Kerbelâ

Zayıf-ı celîle böyle mi eylerler ihtirâm
Lâyık mıdır şu vaq'a mihmân-ı Kerbelâ

Ağuş-ı Muştâfâda ki ma'sûm-ı 'izz u nâz
Olmaq revâ mı çâk-ı gırîbân-ı Kerbelâ

Ey ins-i cine hâk-ı der-i kuhl-i iftihâr
Bedr-i decâ cenâb-ı süleymân-ı Kerbelâ

Pâyın turâbını öpeli böyle hoş çoğar
Nesrîn ü sümbül ü gül ü reyhân-ı Kerbelâ

9b

Ey reh-nümâ-yı kâfile-i etkıyâ Hüseyin
Les' itdiler vücûdını mârân-ı Kerbelâ

Ey bedr-i a'zam-ı ufq-ı istivâ Hüseyin
Ledğ itdi cismi pâkını şu'bân –ı Kerbelâ

Ey hâmis-i mübârek âl-i 'abâ Hüseyin
Manzûrın oldu cevr-i ferâvân-ı Kerbelâ

Hâmûş ol ey Emîrî ki bu nazm-ı âteşin
Dehşetle oldu âteş-i sûzân-ı Kerbelâ

Açdın yeter yeter dil-i nâlâna tâze derd
Zâten yaqar göñüleri destân-ı Kerbelâ

Muhtaçdır bu çâkeri imdâde yâ Hüseyin
Ey server-i yegâne-i meydân-ı Kerbelâ

Rahm it 'inâyet- i kerem ile şahâbet it
Maşşer gününde ey şah-ı zî-şân-ı Kerbelâ

Hâzret-i Mevlâna Celâleddin-i Rûmî Hakkında

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Bilâd-ı Konya oldu maţla'-i taban-ı Mevlânâ
Bütün dünyâyı tutdu şöhret-i rahşân-ı Mevlânâ

Qalur mâdûn efkârında kayd-ı mâsivâallah
Nedir yâ Rab bu 'âl-i kudret-i 'irfân-ı Mevlânâ

Sezâdır pertev-i endâz-ı 'uyûn-i Cibrîl olsa
Gubâr-ı kuy-i nûru-l nûr 'izz ü şân-ı Mevlânâ

Mişali erdirir 'ayne-l yaqine ehl-i idrâki
Mu'allâdır ser-â-pâ maţla'- i dîvân – ı Mevlânâ

Bütün dîvân-ı 'âli-l 'âleniñ her beyt-i mümtâzı
Hâkîkat gülşeninde bir gül-i handân-ı Mevlânâ

Yâhut ebyât-ı nûkheddârınıñ her beyt-i feyyâzı
Rubûbiyyet gülistânında bir reyhân-ı Mevlânâ

Olur idrâk idenler âşinâ-yı nükte-i tevîd
Kitâb-ı meşnevidir öyle bir burhân-ı Mevlânâ

Lisân-ı sır-ı kudret tercümân-ı ğayb-ı hikmetdir
Degildir meşnevî beyhûde bir destân-ı Mevlânâ

Budur evvel bir kitâb-ı ekmel –i ‘âlem ki her beyti
Olur âyîne-yi nûr-i ‘alûşân-ı Mevlânâ

Olur baḡ itdigi tûfîler İsrâfil ü Mikâil
Fezâ-yı ‘arş-ı a‘zam oldı Hindistân-ı Mevlânâ

Eger ḡarf ile cevherlerin dünyâ ü mâ-fi-hâ
Dükenmez öyle çokdur vâridât-ı kân-ı Mevlânâ

Cenâb-ı mürşid-i a‘zam Celâleddîn-i Rûmî kim
Olur derk-ı kemâlinde cihân ḡayrân-ı Mevlânâ

Ḳalır ba‘de mücerred zîr-i pâ-yı evvelinde
Fezâ-yı ma‘rifetde başkadır cevân-ı Mevlânâ

10a

Ḥamîri maḡrem-i esrâr-ı ğayb-ül ğayb ḡur’ândır
Der-i feyzinde Cebrâ’il olur derbân-ı Mevlânâ

Şelâḡaddîn-i zer-kûb Celâleddîn-i ergündür
Ḳıyâs eyle nedir bir kerre dervîşân-ı Mevlânâ

‘İmâd-ı ümmet-i ‘uzmâ sirâc-ı millet-i beyzâ
Olurlar dâ’imâ hem meslek-i zî-şân-ı Mevlânâ

İçerler âb-ı kevşer çâr-yârıḡ dest-i lütfundan
Olanlar teşne-i ‘âl-i ‘abâ-i ‘atşân-ı Mevlânâ

Duğul-i cennete bî-şüphe ‘uğbâda olur bâ’is
Müyesser olsa bir ‘abde cihânda nân-ı Mevlânâ

Surûrumdan ser-tâcım irer hûrşid-i eflâke
Eger bir kerre olsam Konyada mihmân-ı Mevlânâ

Uyansa hâbdan dest-i ümîdinde bulur mevcûd
Eger rû’yâda olsa âdeme ihsân-ı Mevlânâ

Lisânında ‘umumuñ berķ uran lafz-ı [eṭ’â]dır
Eger tâ Hinde vâşıl olsa bir fermân-ı Mevlânâ

Bu ‘âlemden degildir âyîne-yi manzûr olan eşyâ
Verâ-yı mâsivâdır sâha-i seyrân-ı Mevlânâ

Seniñ haddiñ degil haķ üzre vaşf itmek o sultânı
Yeter ey hâme bitmez na‘t-ı bî-pâyân-ı Mevlânâ

(Emîrî) kaldı bî-yâr-u hazîn bu ğamlı dünyâda
Aña imdâd ideñ ey sevgili yârân-ı Mevlânâ

Oķunduķca kitâb-ı ma‘nevî bu ‘abd-i rencâre
Du‘âlar eyleyiñ ey meşnevî-i hânân-ı Mevlânâ

10b

Der Sitâyış-i Hazret-i ‘Abd’ul-azîz Hân

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Bulmadım dünyâda gitdi kendimce bir âşinâ
Ħamdelillah âşinâ ders u kitâb oldı baña

Saħe-i mażmûn u ma‘nâ gülşânımdır benim
Güllerim evrâķ-ı hârım bülbül-i destân-sezâ

Hâtıra her zerre biñ maẓmûn u ma'nâ 'arz ider
Şanki olmuşdur bütün maẓmûn u ma'nâ mâsivâ

Cümle karşımdan geçer oynar yerinden kâ'inât
Ben urşadım ki şâbit merkezimde dâ'imâ

Devr ider bir intizâm üzre zemîn ü âsumân
Gösterir her ibtidâ-yı girdişi bir intihâ

Anlarım a'lâ ile ednâyeyi indikce nigâh
Sa'y ider insânı ancak kâmiyâb-ı itilâ

Şükürillillah sa'yi idüb kesbeyledim 'ilm u kemâl
Pişevâ oldu başa imdâd-ı feyz-i Kibriyâ

Çok eser yazdım bi 'avnillah-i hadîs (.....) iken
Her birine takrîr ü tahsîn eyledi bay u gedâ

Şimdi nevbet geldi sultân-ı zamânın vaşfına
Öyle sultân kim odur zill-i cenâb-ı Kibriyâ

Öyle sultân kim vücûd-ı 'adl ü şefkat kânıdır
Öyle sultân kim zühûr-ı revnâk-ı mülk-i şefâ

Çünkü oldın öyle bir sultâna vaşşâf ey gönül
Şüphesiz baht ü sa'âdet inkiyâd eyler saña

Şehriyâr-ı muhterem sultân-ı 'âl-î muhteşem
Tâcdâr-ı pür-kerem şâhin-şah-ı müşkil-küşâ

Zûlfikâr-ı kahr-ı a'dâ Haydar-ı Kerrâr-şân
Âşinâ-yı ehl-i şefkat-ü şems ehl-i cefâ

Hâzret-i ‘Abdü’l-Azîz Hân pâdişâh-ı kâmrân
Zînet-i taht-ı hilâfet şehriyâr-ı müctebâ

Emîrîniñ her noqtası revnağ-ı tırâz ‘adl ü dâd
Mülkünün her köşesi bir ma‘den-i feyz ü ğınâ

‘İzz-ü rıf‘at asitân-ı şânınıñ çâkerleri
Mecd ü necdet pişegâh-ı şevketinde (.....)

Âsitân-ı ‘adliniñ derbânları hâtır nevâz
Âfitâb-ı ‘adliniñ envâr-ı feyz-i dil-kuşâ

.....
Râh-ı ta‘zîminde gûyâ âsumân eyler şadâ

Vaşfınıñ mazmûnuna dildâde her rey-i şevâb
Emîrîniñ ma‘kûsine da‘vâda bâtl iddi‘â

Heybetinden ânlara dünyâda yok cây-i penâh
Zâlimân eyler ‘adem şîhr ellerinde ihtîfâ

Çaddını doğruldamaz ‘aşrında kanlı zâlimân
Heybetinden kâmet-i şemşîrler olmuş dû-bâ

Bir eliñ deryâ-yı himmet bir eliñ baħr-i kerem
Ortada olmuş vücûd-u bî-mişalin mültekâ

Etkiyânıñ nûr-i ‘ayni aşfiyânıñ
Eşkiyânıñ kâhir-i hâkân-ı ehliyet-nümâ

Şehriyâr anıñ şehin-şâh-ı mülûkün zübdesi
Pâdişâhânıñ celâlet şân-ı sulţân-ı zekâ

Vâkıf-ı her nokta-yı esrâr-ı dünyâdır o şâh
Şafvet-i vicdânıdır âyîne-yi ‘âlem numâ

11a

Kâşif her nükte-i âşâr-ı eşyâdır o mâh
Merkez-i ‘irfândır kûb-i muhîd-i mâcerâ

Kimseden kimseye zamânında şikâyet eylemez
Bâd-ı şarşardan meger deryâlar itsün iştikâ

Gögsünü zarb eyleyüb feryâd idüb ‘afvun umar
Ber-țaraf-ı dert ü meşakkat ber-țaraf-ı cevır u ezâ

Bir daha zulm itmeden tevbeyle fâriğ oldılar
Ânları ‘aff it devâm tövbe itdikce şahâ

Onlara vermişti fırsat bir takım me’murlar
Yoksa kimlerdir nedir mâhiyet-i cevır ü cefâ

Yüz viren me’murlarsa kahr-ı ‘adliğ oldılar
Ses çıkarmaz artık eyler ihtifâ dert ü belâ

Pâdişâhâ serfirâzâ kâmkârâ husrevâ
Ey serîr-i salțanatda şehriyâr-ı müctebâ

On yedi yaşında bir tıfl-ı sebek-hûnem henüz
Nerde ben nerde mu‘allâ zâtını medh ü senâ

Geldiğim günden beri dünyâya diğkat eyledim
Kimseye itmez vefâ bildim huban ü bî-vefâ

Gördüm amma muhterem ‘ilm ü hüner aşhâbını
Ânladım ‘ilm ü hünerdir iftihâr-ı mâsivâ

İtmedim dünyâda artık başka şeye i'tibâr
Başladım 'ilm ü hüner taḥşîline dâ'imâ

Ol kadar taḥşîli 'ilm ü sa'y ü tâm itmekdeyim
İtmemiş bir kimse hiçbir şeye böyle i'tinâ

Gelişde gidişde yanımda beraberdir kitâb
Uyğuya varsam da dersim gösterir rû'yâ başa

La'b ile zevk ü şafâ itmekdedir eṭfân-ı şehîr
Ben ise taḥşîl ile itmekdeyim zevk ü şafâ

Nezd-i akrânımda maḥbûb-i zîbâ her kitâb
Bir gülistândır içinde sâhe-i 'ilm ü 'alâ

'İlm ü irfân derler memlû imiş sûk-i cihân
'İlm ile itmekdeyim dünyâda ben bey' ü şirâ

İtmemişse kim ki taḥşîl-i hüner gördüm zelîl
Tutmamışsa kim ki fermân-ı peder buldum gedâ

'Avn-i ḥaḳla inşâllah eylemem tekmîl-i 'ilm
Tâ ki olsun iki dünyâda medâr-ı itila

Rehber olsun isterim âvîze-i nûr-i 'ulûm
Öldüğimde vâşl-ı hengâme-i rûz-i cezâ

Ey cihâna nûr-i âsâyiş viren zıll-i ilah
Ey yegâne şehriyâr-ı mülk olan şems-i şehâ

Mülke 'adliḳ virdiği âsâyiş olmuşdur sebab
Herkesiḳ maḳşûdini te'mine nûr-i rahmâ

Devr-i ‘adliñde nice mektebler olmuşdur küşâd
‘Ahd-i feyziñde nice ‘âlimler olmuşdur rû-nümâ

Çünki dünyâda kâlem tutdı yed-i bî-ķudretim
Vâcib oldı zâtıña itmek teşekkür ibtidâ

Ey Emîrî el virir artık suda-i şehriyâr
Terk-i eñnâb it ki geldi vaķt-i mefrûz-i du‘â

Dâ’imâ maķrûn ola her ‘azm-i ħüsn-i niyete
Şaķlasun bed-ĥâh olan su-i ķarînden kibriyâ

Dâ’imâ olsun serîr-i salţanatda pâyidâr
Ĥâkiye-yi dîde-i âfâķa olsun nev-binâ

11b

Ķaşîde-i Sultân Murâd Ĥâmisi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

Bugün oldı ‘ayân âşâr-ı lütfi ĥazret-i mevlâ
Bugün oldı -nümâyân çehrelerde nûr-i şevķ-i efzâ

Bu şeb kandillerle baĥr u ber öyle münevverdir
Şanır insân ‘urub itmiş degil şems-i cihân ârâ

Degil birbirine terciĥ-i ķâbil rûz ile leylî
Şâbaĥ-ı a‘lâdan leyâl-i rûzdan zîbâ

Degil encüm-i felekde eylemiş ĥûyâ şehri-i âyîn
Nücüm-ı âvîze-i ‘ibzâ zemîn âyîne-yi bâlâ

Ahalîde olan şevķ ü şafâ ta‘rîfden ‘âlî
Göñüllerde olan zevķ-ü ferĥ tavşîfden vâlâ

Kimi şadân kimi reşşân kimi cûşân kimi pûyân
Nümâyân başka bir seyrân-ı müzeyyen kûh ile şahrâ

Şanûr âdem ki yâ dünyâya çıkmış cennet-i firdevs
Yâhûd cennet kesilmiş ser-te-ser ma'mure-i dünyâ

Ahâlî birbirin tebrîk ider fahr u meserretle
Efâzil birbirin teşrîk ider tebrîke ser-tâ-pâ

Degildir seb'a-ı seyyâre gûyâ çerh-ı vâlâda
Yedi güzele bakar rû-yi zemîn çerh-i pâ-bercâ

Kızıl yaprak aşılmış ol kadar çünkim soğaqlarda
Şanur âdem ki âmed-i şehri gülşen eylemiş peydâ

Temâşâ şüretiyle kangî bir şehraha 'azm itseñ
İder ta'tîr nefercan-ı bûy-i 'anber sârâ

Şanur âdem felek 'anber nişâr-i rûy-i arz olmuş
Zemîn bir tabla-i hoş-bû zamân bir gülşen zîbâ

Budur ol 'âlem âradım budur ol mevsim-i hürrem
Huzûr-ı gül-i ruhân lebrîz nezd-i râhdan tenhâ

Cihân başdanbaşa bir nev-bahâr-ı rû-ğamiş oldu
Gider nâlân elem pinhân şafâ zâhir ferh peydâ

Bugün oldu 'ağâ-yı hazret-i hallâk-ı a'zamlâ
Binâ-yı fitne-vîrân hânûmân mefsedet yağmâ

Bugün reşk-âvar dehre oldu dâr-ül-mülk asitâna
Cülûs itdi bugün taht-ı cihân-pirâ bir dârâ

Naşıl ‘îd itmesün dünyâ naşıl şûr itmesün ‘âlem
Çekildi nâmına bir şâh-ı zî-şânıñ bugün tafrâ

Şehin-şâh-ı cihân Sulţân Murad hâmis-i zî-şân
Hilâfet tahtına oldu şehin-şâh-ı kerem-fermâ

Zülâl-i şöhet-i firdevsî isti‘dâde bir kevşer
Nihâl kâmet-i lâhût-i istimkâke bir tûbâ

Veliy-yi ‘ahd iken dünyâyı tutdı şöhet ü şânı
Ânuñ meftûn olan ‘irfânına ‘alâ ile ednâ

Ânuñ hakkında ‘âlî-i şî‘ir iderdi şâ‘irân inşâd
Ânuñ hakkında durr-i neşr iderdi nâşirân imlâ

Odur bir âfitâb-ı gülistân-ı şevk et-i devlet
Odur bir şeh-nihâl-ı âsmân-ı kudret-i uz mâ

Olur haqq-ı humâyûnunda böyle mediğân-ı mediğ
Olur vaşf-ı kemâlâtında böyle şâ‘irân-ı gûyâ

Cihânın şâh ü mâhı ‘âlemiñ sulţân-ı âgâhı
Zamânıñ pâdişâh-ı a‘zam-ı hağan-ı Cem-sîmâ

O şehin-şah ki havf-ı kahrı hışmından olur zâhir
Cunûn-i fitne-i ‘âlem sükûn-şûreş dünyâ

12a

Hilâfet tahtgâhında mürüvvet şîma bir sulţân
‘Adâlet kûh-i kâfında mehâbet pişe bir ‘anğâ

Ğanîdir tab‘-i pâk-i cîfe-i ednâsı ‘âlemden
Der-i şâhânesinde bendedir iclâl ü istignâ

Huzûr-u dilistân-ı mültecâ-yı ma‘şer-i iqbâl
Fezâ-yı âsitân-ı bûse-gâh-ı haşm bî-pervâ

Medâr-ı feyz-i ehliyet beķâ-yı feyz-i cem‘iyet
Server-i sîne-i millet sirâc-ı ümmet-i beyzâ

Vahîd-i sâha-i himmet ferîd-i ‘âlem-i necdet
Kıvâm-ı meknet devlet-i ümîd hizmet-i ‘ulyâ

Hudâvendi kerem-fermâ şahin-şâh-ı kerem-güster
Mizâc-ı husse-i dehre mesîhâ-yı şifâ-bahşâ

Kerîmâ şehriyârâ husrevâ şâhâ-felek kadrâ
Ey ol sulţân ki ben itmem tasavvur zâtına hemtâ

Zamânında culûs-i bî-nezîrin vâķi‘ olmuşdur
Kudûmuķ tâzededen cân verdi mülk-ü millete zîrâ

Bu bir emr-i müsellemdir kuşur yok pâdişâhlarda
Faķaţ i‘fâl iderler bir takım eclâf-ı müstesnâ

Eger dünyâda herkes râzî olsa haķkına şâhım
Kâlır mı kâzî-i şehre lüzûm rü‘yet-i da‘vâ

Ne alçâķ kimseler âh kim bir maķşad uğrunda
İderler hîleler zâhir kılarlar fitneler peydâ

Bu hâl-i şevreşe baķdıķça öyle zan ider gönlüm
Cihân hayrân zamân velhân felek şâmit beşer şeydâ

Halâş itsün cenâb-ı kibriyâ bu mülk-i ma‘şûmi
Bu ednâ kimselerden tâ ki fırsat bulmaya a‘dâ

Veķayıķ-rîşe bir sultân-ı zî-şân-ı kerem versin
İdersin inşâllah tazedem bu kişveri ihyâ

Zuhûr ittikçe icrâât ü işlâhât ü tevfiķât
Bu ‘abd-ı müstemendiñ de ider tebrîkler icrâ

Yigirmi olmamış sinni henüz bu ‘abd-ı memlûkûñ
Faķat tanzîm-i eş‘âr itmede yokdur baña hemtâ

Tamamen ‘ömrümü şarf eyledim ‘ilm ü kemâlâta
Ėadîsi’l sin iken oldım anuñün böyle bî- hemtâ

Vilâyet halkı bil-cümle ider taķrîr-i ‘irfânım
Benim baş ile sultân-ı dâr-ul mülk-i istiğnâ

Evet sultân nazmım şehir-i âmed tahtgâhımdır
Mefuzândır baña şimdi rikâb-ı ‘âlem-i mensa

Beni ser-mest-i ‘irfân eylemişdir sağır tevfiķ
Egerçi müddet-i ‘ömrümde ben nûş itmedim şehbâ

Kelâmımdan olurlar zîyf-ı eyvân suhan meşbû‘
Ziyâfetgâh-ı himmetde sözümdür beyzâ-i tura

Gelir biñlerle maźmûnlar olur fermânber haķimim
İdersem cânib-i cem‘iyet ma‘nâya bir îmâ

Ėarîminde olur ihrâm bende inķiyâd-ı elfâz
Dilimdir ümmet-i maźmûn nazm-i ka‘be-i ma‘nâ

Kelâmım âyet-i Kübrâ-yı lâhût belâgatdır
Ėayâlimdir feşâhât ‘arşına Cibrîl-i bî-pervâ

Emîrî elverir artık du‘ânı geldi hengâmı
 Kaşîde vâsıl oldı intihâya elvirir eṭrâ

Ḥüdâ âmâline îşâl ide sulṭân-ı zî-şânı
 Ola maḳşûd-ı maḳbûl ḥuzûr-i ḥazret-i mevlâ

12b

Du‘â güherlerin ‘arz eyledikce ‘arş-i a‘lâya
 İcâbetle bula ‘ind-i Ḥudâda kıymet-i ‘ulyâ

Der Sitâyîş Sulṭân ‘Abdulḥamîd Ḥân

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Cihân kesb eylemişdi bir zamândır ḥâl-i ğam-fersâ
 ‘Ayândı kişveriñ her cânibinde şuruş u ğavğa

Nuḳûş cevher âyîne-i âfâka baḳdıḳca
 Olurdı dîdeye yek-pâre zâhir şüret-i şekvâ

Bütün mazmûn-ı derd u ğamdı ra‘d u bâdın âvâzı
 Bütün ma‘nâ-yı şevreşd-i ḥuṭûṭ-i mevce-i deryâ

Sukûn o Cemşîd-i arz u âsumândan şanki ölmüşdi
 Kamer peymâne-i miḥnet zemîn kehvâre-i zehya

Şanurdım sâḥa-i dünyâyı bir mirât-ı maḥşerdir
 Bütün ḥalk-ı cihân olmuşdu yekser vâle ü şeydâ

Ṭarîḳ-i rüşvete sapmışdı me‘mûrân-i âsâyîş
 İşrâ eylemezdi kimseden endîşe-i verdâ

Kemâl ḥavf u dehşetinden nazargâhında mazlûmun
 Leyâlîñ her demi olmuşdı şanki bir şeb-i yeldâ

Sîmân âşînâ-yı zâbiţân şehr-i âsâyiş
Sefihân âmirân bî-ğayâya mahrem -ü hempa

Bağan yok dinleyen yok anlayan yok havf iden yokdı
Ne vehm-i maşşer-i ferdâ ne havf-ı hazret-i Mevlâ

Zebûn-ı renceş-i mişnet re'âya-yı 'adâlet-hâh
Mehâ-yı tecâvüz her taraf a'da-yı bî-pervâ

Bağardım hâl-i dünyâya olurdım ye'se müstâgriğ
Nedir dirdim ilâhî bundaki hikmet naşıl yağma

Zamâne âhir oldı çıkmalı yâ Hazret-i Mehdî
Cihân pek fâcir oldı gelmeli yâ Hazret-i 'İsâ

Seniğdir kudret u kuvvet seniğdir şavvet ü heybet
Âcı bu millet ü mülke amân yâ Hazret-i Mevlâ

Bihamdülillah cenâb-ı kibriyâ lütf u 'inâyetle
'Înâyet eyledi bir pâdişâh-ı ma'delet pîrâ

Naşıl bir pâdişeh-i şâhin-şeh-i iklîm-i ehliyet
Naşıl bir pâdişeh-i şâhin-şeh-i orenk isti'lâ

'Adâlet rehberi şeh-râh-ı isti'dâd 'irfânı
Mürüvvet cevher vicdân sulţânısın ser-ta-pa

O şâhiğ hüsn-i icrâât ü tedbîr salikinden
'Adâlet oldı nûr efzâ şekâvet oldı nâ-peydâ

İlahî dâ'im ol sulţâna kıl ihsân-ı tevfiğat
İlahî eyle bundan böyle de aḥkâmını icrâ

Şahin-şâh-ı mü'eyyed Hazret-i 'Abdülhamîd Hâmî
İde cümle umûrunda muvaffak Hazret-i Mevlâ

O şahin-şeh ki olmuş halka-i bâb-ı hümâyûni
Kerde-dâd hahân-ı cihâna 'urve-i vuşka

13a

O şahin-şâh-ı a'zam ol cihânbân-ı mu'azzam kim
'Uluvvi fiṭrat-ı pâkında olmuş ihtimâ' ârâ

Vaḳâr u heybet 'azm u sebât ü himmet ü temkîn
Kemâl u 'ifvet 'adl u şalâh u tâ'at u taḳvâ

Bugün eylesün hûrşîd-i 'âlemtâb ta'zîme
Debir asmân-ı salṭanat ilkâsını imlâ

Meh-i burç-i 'adâlet âfitâb-ı 'âlem himmet
Furûğ-ı çeşm-i şevḳ et şem'-i cem'-i bezm-i ğumfersâ

Yegane gevher-i 'âlehmâ-yı ma'den-i kudret
Güzîde-i şeb-çerâğı iftiḫâr-ı millet-i beyzâ

Gedâ-perver vefâ-yâver kerem-küster bülend-eḫtar
Mülk ḫaşlet felek rif'at kavî himmet ḳamer-sîmâ

Kerem-sâlâr-ı ümmet kehf-i millet memba'-i ḫikmet
Sitem-fersâ-yı 'âlem bedr-i a'zam meḫḫâr-ı âbâd

Olur 'azm u sebâtından ḫaddâd seğâh-ı 'âlemde
Ḳıyâm-ı emş ü âsâyiş ḳu'ûd-i fitne-i ber-pâ

'Uluv himmeti ol rütbe kim mazlûmu şâd eyler
Henüz irmezdün evvel ğüşüne âvâze-i şevvâ

Bulur müsted‘ayân ceyb-i is‘âfında âmâde
Zuhûr itmezden evvel semt-i müsted‘idin istid‘â

Harîm-i ravza-i ‘irfân-ı cennetdir taşavvurda
Mu‘alla fikridir gûyâ ki ânda ravza-i tûbâ

Olur ol ma‘nevi kâmet-i şecerden dâ‘imâ hâşıl
‘Adâlet merhamet şefkat mişâli meyve-i rağnâ

Nümâyândır furûğ-ı dâniş efrûz cebininde
Ziyâ-yı feyz-i i‘ma pertev-i ehliyet fezâ

‘Ayândır gülnehâl hilye-i zât-ı ‘afifinde
Gül-i hoş nûkhet gülzâr-ı taqvâ-yı Ebu’l Derdâ

Cemâl-i pâkı bir âyîne-i feyz-i ilâhîdir
Kim ânda cilve-i pîrâdır ser-â-ser haşlet ‘ülyâ

‘A tâ mudğam rızâ muzmar zekâ tâbân nehâ pinhân
Vefâ zâhir şafâ bâhir ziyâ rûşen şehâ peydâ

Hayâl-i şûret esrâr-ı gayb’ul gaybe âyîne
Zamîr-i berķ nûr’il nûr nahl-ı vâdi-i ma‘nâ

Kerem-bağş kerem-kâr kerem-sâz u kerem-perver
Kerem-ğayr u kerem-rîz ü kerem-bîr ü kerem-fermâ

Şehin-şâh –ı felek kadrâ cihândâr semâ câhâ
Ey ol sulţân ki mişliñ görmemişdir dîde-i dünyâ

Sen ol ‘âl-i himem hâkân-ı a‘zamsın ki sayeñde
İder bir ‘abd nâçiziñ toğuz eflâka istingâ

Beşersinî lîk ‘âlîdir beşerden fi‘l-i memdûhuñ
Bulunmaz sende zulm u nehvî u a‘râz nâ-bercâ

Furûğ-i zühdüñ olsa hâdi-i şehrah-ı tã‘âti
Reh-i ‘işyâna ‘azm itmezdi Bel‘âm ibn Ba‘urâ

Sebât-ı ‘işmet-i tab‘îñ ile olsaydı hem fıtrat
Zülâle münkalib olmazdı âhar reh bir şa‘â

Necm-i enîse terkîb-i beşerde ‘adl ile hikmet
Yine mümkün degildir saña bir mânend ola peydâ

Şadâkat pîş-i iclâlîñde bir ‘abd-i kemer beste
Sehâvet dest-i iqbâl-i humâyunuñda bir elmâ

Mağâm-ı himmetiñ ‘âlîdir âfâk-ı taşavvurdan
Temâşâyâ yetişmez medd-i nûr dide-i hilyâ

13b

Çemenzâr –ı laţîf ‘adl u dâdın in’ikâsından
Zümrüd rengini kesb eylemişdir kûbbe-i mînâ

Ahâli râhatıçün terk-i râhatdır saña râhat
Sen ol ‘adl-ı mücesssemsin ki yokdur zâtıña hemtâ

Vücûd-i mürde-veş hâli idi rûh-i ‘adâletden
Mesîhâ sen ki itdiñ tâzedden kişverleri ihyâ

Kerem bahşâyış-i dest-i zer efşânıñ ile vâle
Hırad nazâre-i ahkâm-ı tedbîriñ ile şeydâ

Sirâyet eylese bir sâye-i nâçîze tedbîriñ
Olurdu sırr-ı râh-ı âfitâb-ı âsımâ peymâ

Kelâmım sâye-i lütfunda eslâfa müreccehdür
Nişâr-ı vaşfın itdim durr-i pâk ma'na-yı uhrâ

'Aceb mi tab'im itse fereş zîr-i pâ-y-ı evşâfın
Çıkardım kârkâh-ı dilde böyle mu'teber kala

Bugün tabımın cûş u hurûşu himmetiñdendir
Ki te'sîr-i kamerden bahre cezr u med olur peydâ

Nola tebrîk idersem bahtiyâr tab'ıma dâim
Ki oldı vaşf-ı iclâlîñde bugüne sühan-perâ

Ne haddimdir ki hâm eylesün haq üzre evşâfın
Ne mümkün eylemek deryâyı bir mîzândan icrâ

Naşıl olmaz du'â-yı şevketiñ ârayış-i nuţkum
Naşıl itmem şenâ-yı hazretiñ biñ şevk ile îfâ

Mu'âdiliñ Selim-i evvela Sulţân Süleymân
Naşıl şâd olmayım yâ ey veli-yi ni'met-i 'uzmâ

Bi-haqq-ı Aḥmed-i Mürsel Emîrî 'abd-ı memlûkûñ
Feminden infikâk itmez du'â-yı lâ-mekân peymâ

Ḥulûş-i kalb ile da'vât-ı iqbâl-ı hümâyûnuñ
Bu mevki'de sezâdır eylesem tekrâr ile îfâ

Ola her işde yâver zâtına tevfiq-i rabbâni
İtâ'at eyle fermâniña dünyâ u mâ-fi-hâ

O bir düşman ki emriñden sermu inḥirâf eyler
Serin-i galizîñde hâk eylesün şemşîr-i hûn pâlâ

Žiyâ-yı ‘adl u dâdirî ĩs-ı çerĥ-i pür-ıınîn itsün
Olub şân u şekûh řevĥetle ĥunden ĥüne i‘lâ

Ruĥ-i ferĥunde fâlaĥ iki dñnyâda sa‘îd olsun
Şefi‘iĥ Ĥazret-i Peyĥamber olsun rûz-i vâveylâ

Ĥabul eyle du‘amı yâ mucibes-sâ‘ilîn âmîn
Biĥaĥĥ-ı levĥ-ı a‘zam arş u kürsi-yi Ĥazret-i Ĥaha

Der Sitâyîş Sultân ‘Abdulĥamîd Ĥân Ėâzi

Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün

Bilmem ne zamân uşlanacaĥdır dil-i şeydâ
Lâyıĥ mı perişân ola bu nuşĥa-i Kübrâ

Bir yâre esir itdi beni âh bu ĥöĥlüm
Benden baĥa geldi yine bu derd-i ĥam efzâ

Ĥun-i dil aĥıtdım didiler kim geliyor yâr
Ferş itdi ĥöĥül râhına bir kırmızı dîbâ

14a

Sırr-ı lebinî nâlem ile âĥladı ‘uşşâĥ
Bûlbüllere virdim ĥaber-i ĥonca-i ra‘nâ

Ecrâmı ĥutuşsa nola âhımla sipihriĥ
Âteş gibi zîrâ ki olur şâ‘id-i bâlâ

Zaĥm âĥdı dilzâre ĥadnın naĥar -ı yâr
Ėülzâr-u vefâ virdi yine bir ĥül-i zîbâ

Bûlbül gibi bir zemzeme itdiĥ baĥa iĥsân
Maĥşûl-i zemîn dil olan ey ĥül-i ma‘nâ

Kim t̄alib ise olsun âña hoş u mübârek
Ben istemem ârtık güher-i maḥlub-ı dünyâ

Ancak iderim pâdişeh-ı ‘âlemi tavşif
Burhân-ı ḥilâfetdir o sulṭân-ı mu‘allâ

Taḫdîm ideyim öyle pesendîde ḳaşîde
Her beyt ola ḳıymetde birer gevher-i yektâ

Amâ nice gevher şanasın kevkeb-i dürri
Ḳurban ola her beytine bir lülü u lâlâ

Her mıṣra‘ ola ḥâiz envâ‘-i ma‘âni
Bir nûr-i mülemma‘ ola her müfred ğarâ

Her kim oḳusa eyleye taḥsîn-i ferâvân
Her kim ki ğuş itse ola vâle u şeydâ

Mergûb u müzeyyen ola maḳbûl u münevver
Müşṭâḳ ola maẓmûnuna her şâ‘ir-i yektâ

Zîrâ o şehin-şehde olan râ-yi dıraḥşân
‘İrfân-ı cihân-perver ü idrâk-ı mu‘allâ

Bir kimsede ta şimdiye dek yerdeḡ olmadı meşhûd
Ta şimdiye de olmadı bir kimsede peydâ

Her râ-yi hümâyûnı ki bir nûr-i mübeyyendir
Amâ ki bizim gördüğümüz nûrdan a‘lâ

Sulṭân Ḥamîd Ḥân ki ḳudûmuyla buldu
Örnek-i şehâmet yeḡiden şevḳet bâlâ

Eyler ümemi rû-yı zemîn zâtıña ta‘zîm
Fermânını sükkân –ı semavât ider icrâ

Ol dem ki biner raḥş-ı hümâyûnuna ol şâh
Cevlânı virir lerziş kûh-i efkan-ı şahrâ

‘Azm eylemeyub burc-i kemâlatda tururdu
Hurşîd-i cihân-pervere emreylese îfâ

Bir müflise bir şervet-i Qârûnî virirse
Baḥş eyledi zan eyler o şeh baḥşîş-i ednâ

Dâmen-i kerem-küsterini öpmek içündür
Hamgeşine olur mâh –ı nev-şa‘şa‘a pîrâ

İtdi şeref-i maḳdemi ‘âdilleri memnûn
Zâlimlere geldi marâz-ı hoşyet ü pervâ

Şâhâ melikâ Cem-sîmâ nûr-i ‘uyûnâ
Ey taḫt-ı ḫilâfetde şehin-şâh-ı mu‘allâ

Ey hâdim-i bünyân nifâḳ-ı en’iyet
Ey hâdim-i ‘âl-i güher Yeşrib ü Beḫḫa

Sen ol şeh -ı feraḫ ‘ilm mülk ü melül
Re’yiğden âlır nûrını âyîne-i dünyâ

14b

Sen ol güher-i mâḫaşıl-ı genc-i şerefsiğ
Zâtınla bulur ḳudretsır rütbe-i ‘ulyâ

Âl dâdını eflâkdan erbâb-ı kemâliğ
Ancaḳ yine sensiğ alacaḳ ey şeh-i yektâ

Bu ‘adliñ ile oldı felek emriñe maħkûm
Serkeşlik ide ħadîmin var düşman ħodrá

Her işde seniñ eylediğiniñ ‘azm u metânet
Başdan başa ma‘lûm-ı re‘âya ü berâyâ

Ammâ kim bir mes’eleyi itse emânet
Muṭlağ idiyorlar ânı ma‘ķûsuna icrâ

Bilmem nereden geldi bu efkâr-ı bâṭıl
İslâma yaķışmaz bu şıfat-ı şayf u deriğâ

Vâlîler olur ekşeri rüşvet ile mâ’alûf
Me’mûrlar olur ekşeri dildâde-i şahbâ

Rûşen-dil idi cümle memâlikde ahâlî
Me’mûrlar azdırdı bütûn onları ħayfâ

Vâlîlere çatmağ için eşrâf-ı vilâyât
‘İşretleri rüşvetleri hep itdiler icrâ

Başdan çıkıyor cümle memâlik bu gidişle
Bir de baķarız oldı cihân fâşık u rüsvâ

Ne ħavm ne şefķat ne mürüvvet ne ‘adâlet
Ne ‘adl u saĥa ne kerem ü ħayret taķvâ

Bir de ‘ulemâ eyledi tağyîr-i mesâlik
Her ferdi virir birbiriniñ ħaķķına fetvâ

Müşkil olan emriñ büyüği işte budur bu
Zîrâ ‘ulemâdır idecek kişveri iĥyâ

Hallağ-ı cihân cümlemize bağış ide inşâf
İkâz ide hem cümlemizi Hâzret-i Mevlâ

Ammâ ki şehin-şâh-ı cihân himmet iderse
İşlâha çabuğ yüz dutar elbette bu dünyâ

Zîrâ ki olur pâdişahân zıll-ı ilahî
Anlarda urur nûr-i Hudâ berğ-i tecellâ

Bir pâdişeh memlekete eylerse ‘adâlet
Elbetde olur şeş – cihet memleket ihyâ

Yok ‘âlem-i fânide ‘adâlet gibi bir nûr
Ol nûr-i ‘adâlet gibi zincir-i işrâ

Dünyâyı ‘adâletdir iden vâsıl-ı şervet
Dünyâyı ‘adâletdir iden gülşen-i zîbâ

Ey pâdişeh-i ‘âdil-i yektâ-yı ‘avâlim
Ma‘mûr ola devrinde seniñ saha-i dünyâ

Zîrâ ki ‘adâletle mübeccelsiñ efendim
Mazhar ider elbette seni lutfuna Mevlâ

Artık ne bu eñnâb-ı suhan bedr-i Emirî
Hengâm-ı du‘âdır kılma mevsim-i erhâ

Hak şevk u şeâretle seni eyleye memnûn
Mağzûn ola me’yûs ola dil-hûn ola a‘dâ

Bir zerre eser görmeyesiñ miñnet u ğamdan
Mağkûm ola fermân-bera ola emriñe dünyâ

15a

Der Sitâyiş-i Sultân ‘Abdülhamîd Han Gazî

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

Oldı yâver baña iqbâl sa‘âdet peymâ
Dîde-i maṭlabıma geldi yeñi nûr u ziyâ

Kevkebim mihr-i dıraḥşân gibi oldı tâbâta
Meh-ı tâbân gibi oldı emelim cilve-numâ

Ḳalmadı turre-i nev-şâhid tab‘ımda şikenc
Oldı imdâd kılıñ şâne gibi ‘uḳde küşâ

Olalı mazhar-ı elṭâfi o şems-i ‘adlıñ
Ḳalmadı şafḥa-ı dilde leke-i renc u ‘anâ

Bu ta‘âṭuf baña dünyâ ṭolusı ni‘metdir
Yere batsun hışm u debdebe vü genc ü gınâ

Hep zuhûr eyledi feyz-i eşer luṭfi ile
İdeli ḥidmet-i şâhânesini pişe baña

Şûret-i şûḥ u kelâmımda bu ḡonca u şîve
Şafḥa-i sine-i ṭab‘ımda bu aşâr-ı şafâ

Hep o sultân-ı celî munḳabitiñ himmetidir
Eyleyen ‘âlem-i âsûde-i ḥarb u ḡavḡa

Öyle sultân-ı ‘aṭâ meşreb deryâ-dil kim
Ġarḳ-ı luṭf u keremi oldı ser-â-ser dünyâ

Şâḥib-i cevher-i ‘irfân olan erbâb-ı suḡan
Vaşf-ı pâkinde olur böyle cevâhir peydâ

Ĥâmi-i millet-i beyzâ güher-i kenz-i ĥired
Şafdır şaf –vega ‘âdil-i şâhib-i takvâ

Ĥâtem-i mülk-i şehâ dâdger-i efser u genc
Sâye-i luţf-ı Ĥudâ merdumuñ çeşm-i ‘aţâ

Yüzü ĥûrşîd-i hudâ ħalbi ġanî aklı ħavî
Dili lebrîz-i şafâ baĥtı civân yektâ

Nûr-i çeşm-i ‘azimet ħuţb-ı medâr-ı şevħ et
Ĥüsrev-i taĥt-ı ĥilâfet şeref-i mülk-i zekâ

Âfitâb-ı nişfet surûr-ı ferâĥ ĥaşlet
Gevher-i tâc-ı ‘adâlet ħamer-i burc-ı vefâ

Muħtedâ-yı ‘urfâ pâdişeh-ı cedd-i ber-cedd
Pîşevâ-yı kermâ müctenib-i cevr ü ezâ

Murteza kevkeb-i sulţân Ĥamîd ‘âdil
Ĥâmi-i dîn nebî sıfatkeş-i renc ü cefâ

Öyle sulţâna kerem göster deryâ-dil kim
Sıġmaz erkâma nişâr eylediġi naħd-ı şehâ

Öyle sulţân kim ânıñ debdebe-i şânından
Kûh-ı ħâf üzre düşer lerze-i ĥavf-ı ‘anħâ

Dîne ĥayru’l-ĥalef ĥazret-i Sulţân Selîm
Nâm-ı zî-şân u ĥümâyûnuna şâyân u sezâ

Bir olur dest-i celâlinde ruĥâm u isfenç
Böyledir ħuvvet-i bazu-yı şeh-i bî-hemtâ

Ṭursa hükmeyle nola bende gibi rû-yı zemîn
Nola emreyle şitâb eylese çarh-ı vâlâ

Sayesinde biri durduğca bulur ‘izzet ü câh
Devletinde biri gittiğce bulur kadr-ı berhâ

Ravza-i himmetine âb-ı beğâ nâmıya hîz
Dûha-i şevk etine mühr-i ilâhî ola

Şafvet-i sinesi âzâde-i jengâr-ı hâsed
Cevher-i tab‘ı maşûn-i ğaraż u kin u riyâ

‘Aql-ı kül cevher-i idrâkına yâkût-ı münîr
Nûr-i hağ cebhe-i iğbâline kandîl-i beğâ

Ġazab-ı zelzele-i cevfi zemîne mânend
Dehşet-i şâ’ika-i cû-semaya hemtâ

Olsa peşt-i beşere pençe-i iğbâl-i zahîr
Bulsa kânûn-i celâletdin eşer-i kerem-i hevâ

15b

Rûb‘-i meskûnu yağar pertev-i kerem şebtâb
Kûh-i berzi yağar şadme-i dest-i zi‘fa

Nitekim şâh hużûrunda turur bende-i narh
Pîş-i divân celâlinde tururlar emre

Bezî ider mâmalik-i bağr u beri bir günde
Dem-i bağşışde yed-i himmeti bilmez iğşâ

Reşehât kalemi dâd-ı Hudâdır bî-şek
Fıtrât-ı suhanı feyz-i ezeldir gûyâ

Ol olur dâg-ı dil-i nâdire gûyân-ı cihân
Bu olur hâl-i ruḥ-i dilber-i lâhûr u ḥaṭâ

Suḥan-ı zîb-i fikâr ḥâne-i Hind ü Efrenc
Kâlem-i mâşte-i şûret-i Çin u ma'nâ

Esb-i satranç gibi râst revânı şaşırır
Cünbüş esbini seyr itse eğer raḥş-ı semâ

Ḥadşe-i 'aḳdi süreyyâ deyre nâk engûr
Pertev-i cevher-i ṭabi'yle zemîn bulsa nemâ

Yed-i beyzâ-yı devâsuzına Lokmân ḥayrân
Ḥasta-i ye'se virir luṭf-ı humâyûn-ı şifâ

Ḥüsrevâ baḥr kefâ kâmurâ dâdgerâ
Ey o sulṭân ki zamânında 'adîm oldu cefâ

Seniñ ol 'âdil-i yektâ ki seniñ ḥavfından
Uramaz kimseye dest-i şemî şahş-ı kafâ

'Ahd-i âsâyiş-i 'adliñde şikâr eylemez
Şal şal u şa've-i bî-ḳudret-i şâhîn-i belâ

Şayd ider ejder-u 'anḳâ-yı tezd ü [veknehoş]
Olsa feyz-i nazariñ peşt ü penâh-ı za'fâ

Pîşegâh-ı der-i iclâliñ olur mâl-a-mâl
Görilür 'adliñ ile maşlahat-ı bay u gedâ

Rağbet-i gevheri iḥrâz idemez seng-i siyâh
Saḡa kimse olamaz bezl-i keremde hemtâ

Şaşırır semt-i teveccühte tereddüt eyler
 Kıble-i vechini gördükde seniñ kıble-nümâ

Ne kadar olsa da üstâd eğer bir şâ'ir
 İdemez vaşf-ı humâyûnuñı haq üzere edâ

Nerde ben nerde seniñ 'âlî olan evşâfıñ
 Bu kaşîdemle 'ubûdiyeti itdim icrâ

Ben ki 'âciz kalayım vaşf-ı humâyûnuñda
 Başka şâ'irlere ârtık nice mümkün îfâ

Başa maşşuş u müsellemdir edâ-yı eş'âr
 Başa mevdû'dur esrâr-ı nukât-ı ma'nâ

Benim ol şâ'ir-i üstâd-ı cihân pîrâ kim
 Yazarım sur'at ile nazmı şaqlamam aşlâ

Oldı endişemiñ eğlencesi nazm-ı eş'ar
 Hüb u nadîde düşer her ne söz itsem imlâ

Hikmet -i nuţkum ider rûh-i Felâţûn-i hamîl
 Benim ol fâzıl şâhib-i suhan-ı bî-hemtâ

Her kelâmım sebep-i hayret-i yârân-ı 'ırâq
 Her sözüm nâdire-i huţte-i belh u nağme

Şâhid hâmem idince 'ilmi âsâ hareket
 Vâridât-ı dû-cihân olsa yetişmez ma'nâ

Kâmkârâ başa haqsız yere 'özl eyledi âh
 Bir garâyet rûş u ef'â niş-i süflî edâ

Mel‘anat ma‘deni tezvîr ü sefâhat bahrı
Şeytanat mesbağı maħrûm-i edeb bir şeydâ

16a

Cism-i murdâr-u cinşinde ser-â-pâ mevcûd
Derm-i fâlic ü eşkâm-ı seķâmet pîrâ

Ne ĩukûķa nazâr eyler ne ider ĩaķķı ķabûl
Ol ebâtıl-ı ĩired ol mudmin-i beng-i şahbâ

ĩaķķa râzî mi olur toğruyı eyler mi ķabûl
İttihâz eyleye bir kimse ki tezvîr-i şafâ

Hîç âdem dinilür mi o gibi maşaraya
Eyledi kendini ‘âlem içinde rûsvâ

Cümle ef‘âli virir tab‘-ı selîme nefret
ĩarekâtında bütûn buğz u ĩabâset peydâ

Yoğ iken bir ĩarazım ĩûsn-i emelden ĩayrı
Beni de eyledi aĩır hedef-i tîr-i ezâ

Tevde-i râhım ĩâr-ı ĩam ‘âlem rîzân
Dûde-i âhım ile renk âlır ecrâm-ı semâ

İsterem eyleyeyim devlet-i dine ĩidmet
‘Âleme göstereyim berîd-i beyzâ-ı zekâ

Hayf kim eylediğim ĩayretim ĩâ’il (.....)
Ârzû eylediğim ĩidmete mâni‘-i sufehâ

Tam kırķ beş sene oldu felek tîre nihâd
İtmedi maķşad u maķşûduma nâ’il ĩayfâ

Beni hileyle bilâd-ı Yemene sevğ itdi
Şûret-i hağ idüb izhâr bir ef'â sîmâ

İtdiğim hîdmeti itmiş degil ânda kimse
Mu'teriftir bunu taşdığ ile cümle dünyâ

İki yıldır beni ma'zûl bıraktı o le'îm
Yalnız ben mi hâzîn oldı bütün mülke belâ

Ey Emîrî nice bir bu cedel pey-der-pey
Gâh tefâhür gâhi şekvâ yetişür eyle du'â

Nice kim barigah-ı kevn ü mekâna bir câdır
Miğverinde nice kim girdiğ ider arz u semâ

Mağlab-ı pâkini ihsân ide hâlâğ-ı cihân
Mağsad-ı hayrını hâsıl ide elât-ı Hudâ

Mülk ü millet ide sa'yıyla terâğğî her dem
Dîn ü devlet bula içdâmı ile isti'lâ

Genc-i miğnetde ola pertev-i bahtıyla seniğ
Hayra vü tîre dil dîde-i haşm-ı a'dâ

Sultân Muhammed Reşâd Hân Hakkında Kaşide

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Fe'ülün

Yine tuğyân u şevreş oldı peydâ
Yine bir başka şekle girdi dünyâ

Eşirâ yüz bulub meydâna çıkdı
Şeh-i zî-şana tuğyân itdi ada

Âtıldı ortaya maqşad-perestler
Göründi şûret-i haqdan ser-a-pâ

‘Avâlim âldı bir şekl-i muţalsım
Haqâyıq hal-i nâ-ķâbil mu‘ammâ

Münâfıķlar müzevirler fenâlar
Ser-â-pâ oldılar hürriyet ârâ

Kimi hîleyle ğaşb-ı mesned eyler
Kimi hıdayla mümtâz berâyâ

16b
Kimi ister ki olsun şeyhü’l-İslâm
Kimi ister ki olsun şadr-ı a‘lâ

Hamiyetle kimi kürside nâţık
Kimi âĝlar ider halka veşâyâ

‘Aqılsızlar denîler sâde diller
İder ki bunlara tahsîn-i evķâ

Netice şâh-ı zi-şâna toķundı
Huşûle geldi maqşûd-i eşirâ

O sulţân-ı müdebbir hal‘ olundu
Saray pâdişâhı oldu yağma

Zamîrinde harîşân-ı denîniñ
Daha vardı nice âmâl u hülyâ

Ne fitne kaynadurlardı şeb u rûz
Ne maqşad itmek isterlerdi icrâ

Bi-ḥamdillāh ḥakīm u muḳtedirdir
Yine taḫta gelen sulṫān-ı yektâ

‘Ayân itdi her işte ol ŧehin-ŧâh
Sükûn u ŧabr ile tedbîr-i ihfâ

Tevâzu‘la kemâl-i ma‘rifetle
Numâyân eyledi ḫüsn-i mudârâ

Göñülden eylerim taḳdîr u iḳrâr
Güzel tedbîr ü ḫidmet itdi ifâ

Ḥaḳîḳatda budur sulṫān-ı ŧâbır
Ḥalîm ü ‘âḳıl ü maḳbûl u dânâ

Melik-ḫaŧlet nebî-sîret Muḫammed
Humâyûn u niḳbet sulṫān-ı vâlâ

Oḳundı ismine ŧâhâne ḫuṫbe
Çekildi nâmına tuḡrâ-yı ḡarrâ

ŧehin-ŧâh-ı cihân-ı sulṫān Muḫammed
Reŧâd Ḥân sâye-i ḫallâḳ-ı yektâ

Budur sulṫān-ı mes‘ûd u mübârek
Budur ḫaḳān-ı mümtâz u mu‘allâ

Ŷamîrinden ḡarâz ma‘dûm-ı muṫlaḳ
ṫab‘dan ṫab‘-ı zi-ŧân-ı bab-ı mu‘arrâ

Ḳazaya baḳ ki menfûrî iken ḫarb
Zamânında âçıldı bâb-ı ḡavḡa

Bir iki kendini bilmez le'îmân
Sebeb oldu bu emr-i şerre hayfâ

O sulţân yoksa kan dökmek ne mümkün
Yazık kim emr-i vâkı' oldu peydâ

O sulţân-ı serîr-i istikâmet
Bu işden olmadı memnûn aşlâ

Vücûd-ı rahm u şefkatden muhammer
Mizâcî luţf u rahmetden mürebbâ

Serîr-i salţanat zâtıyla pür-nûr
Penâh-ı memleket rûh-ı muţarra

Ümîd-i mülk ü millet mâh-ı emced
Kavî azm ü suhandan-ı muşaffâ

Zamîr-i müşrik-i şulh-ı hidâyet
Kelâmı selsebil-i feyz-i Mevlâ

Dıraşşandır cemâlinde şabâhat
Cebîni maţla'-i nûr u tecellâ

17a
Kerîmâ şehriyârâ pâdişâhâ
Ey ol sulţân ki zatındır mu'allâ

Yazardım böyle mi na'at-ı celîliñ
İderdim böyle mi evşâfiñ icrâ

Cihân olmuş baña bir maķber-i ye's
Zamân etmiş baña ğadr u ta'addâ

Otuz yıldır bütün hizmetlerimde
Güzel bir şîyt u şöhret itdim ifkâ

Dem-a-dem ben başa derdim muhaqqâk
Devam itmez bu yolda hâl-i dünyâ

Gelir bir gün ârarlar müstefîmi
O mevsimde olur kıdrim huveydâ

Zamâne ‘aksine bir girdiş itdi
Geçen demler arandı şimdi hayfâ

Çıkub meydâna junlarla çocuklar
‘Acâyib kubh meslek oldu peydâ

Henüz mekteb nedir fehm itmeyenler
Kesildi her biri üstâd-ı yektâ

O gûna bî-şu‘ûrân kendi kendini
Cihângîr eyliyor hülyâ-yı bî-haya

Taşavvurdur tefekkürdür ser-â-ser
‘Aceb rü’yâ ‘aceb bî-câ-yı hülyâ

Kimi der ki biziz merd-i muzaffer
Bizimdir dir kimi Belh u Buḥârâ

Bize âzdır Edirne yanında Kışova
Bize lâyıq mıdur Bağdâd u Şehbâ

Kimi dir nicemiz poladdandır
Demirdendir kimi dir bizde a‘zâ

Kimi dir âñlarım esrâr-u kevni
İdersem göz ucuyla çarha î mâ

Siyâset ‘aql u hikmet cümle bizde
Vuķûf u tecrübe beyhûde da‘vâ

Kimi dir ki biziz dünyâda şimdi
Cihândâr u cihângir-i mu‘allâ

Bilen yok âñlayan yok dinleyen yok
Tefâhür çok budur de‘b-i eşirrâ

Yıkarlar dirler itdik mülki i‘mâr
Âşarlar dirler itdik halkı ihyâ

Siyâsetden ne âñlar şahş-ı nâdân
Niçün bahşeyliyor elvândan a‘mâ

Ṭutulmaz ra‘şadâr ellerle sağar
Niçün bilmez bunu eşhâs-ı hûdrâ

Ṭutarsa ra‘şadar elcâm-ı şahbâ
Düşer sâğar âkar hâk üzre şahbâ

Bakub bu hâllere hayretde kaldım
Düşündüm eyledim efkâr u hûlyâ

Teķâ‘ud olmağa virdim kararı
Didim lâzım degil iķbâl-i dünyâ

Egerçi âdeme dünyâda râhat
Mudârâdır mudârâdır mudârâ

Mudârâ bunlar ile qâbil olmaz
Kim vardır her birinde başka sevdâ

Kimi 'ârif kimi ammâ ki mel'ûn
Kimi 'âqil kimi ammâ ki şeydâ

Bihamdilillah çekildim iyn ü ândan
Mekân râhatmıdır kenc-i tenhâ

Benem şimdi cihânda merd-i kemnâm
Ne maqlub var dilimde ne temennâ

17b

Uzak benden harîşân-ı mefâlib
Riyâkâran-ı yârân ve ehibbâ

Faqaç baqdıkca hâl-i kâ'inâta
Dilim lebrîz hûn-i gam ser-a-pâ

Devâm eyler mi böyle su-i tedbîr
Sürer mi böyle hâl şur u yağma

Yıqub maqv u hebâ itmek için mi
Bize terk eyledi bu mülk-i eya

Sefâhatgâh-ı cehl itmek için mi
Bize lütf itdi bu iqlîmi Mevlâ

Yazık cennet gibi zîbâ bu mülke
Yetiş imdâda ey hallâq-ı yektâ

Cenâb-ı pâdişâha eyle imdâd
Odur zîrâ ki sulţân-ı aşefâ

Façağ herkes münâfık-sîret olmuş
Ne yapsun pâdişâh-ı ‘âlem ârâ

Olursa luğf u ihsânıñ ilâhî
Döner hâl-i şalâha hâl-i dünyâ

Cihân hep zulmet-âbâd felâket
Heman şah-ı cihân bir şems-i yektâ

Bu söz-i şeker yeter artık Emîrî
Du‘â -yı pâdişâhı eyle icrâ

Muvaffâk olsun o sultân-ı cem-câh
Bi-ğâğ sûre-i Yasin u Taha

Cihân olsun muti emr u nehye
Elemler mundafî‘ olsun ser-a-pâ

Livâ-yı nuşreti itsün münevver
Ziyâ-yı sûre-i inna fetehnâ

Şehriyâr-ı zamân Sultân Muhammed Vağîdeddîn Hân (.....) cülûsi hağğında
Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Tazeden bir girdiş oldu yeryüzünde rû-nüma
İnkılâbât-ı cihânıñ hâli itdi iğtizâ

Eyledi ‘azm-i beğâ Sultân Reşâd Muğterem
Mesken itsün cennet-i a‘lâ-yı lüğf-i Kibriyâ

Ğazret-i Sultân Vağîdeddîn Muhammed Hân ile
Oldı tağt-ı salğanat revnağ avn-ı itila

Hağ te‘âli eylesün hemî mübârek dem-be-dem
Rabbi a‘lâ eylesün mes‘ûd vera mecîd dâ‘imâ

Hağ muvaffağ eylesün lakin zamân pek tenkdir
Nağd-i beyt’ül-mâl mefķûd ortada ÷ağt u ğilâ

Bir tarafdan iħtilâf meşveret emr-i ‘azîm
Bir taraf ÷ağt-ı ricâl memleket müşkül belâ

Bir tarafdan Rumili ma‘rûzdur fetretlere
Bir tarafdan Âsyâ olmuş mağarr-ı ibtilâ

Bir tarafdan ba‘zı bed-ħahân râhat turmayub
Neşr iderler Avrupaya dürlü dürlü iftirâ

Bir tarafdan an-be-an peydâ olan müdhiş ħarîk
Böyle bir şehri şehîdi eyledi mahv u hebâ

18a

Ehl-i İstanbuluñ eñ müşkil zamânıdır bugün
Millet ü mülke mu‘în olsun cenâb-ı Kibriyâ

Mülk-i İslâmıñ giriftâr olduğı âfetleriñ
Biñde bir mümkün degil ta‘dârını itmek edâ

Yalnız ehl-i Sitanbul mu esîr-i müşkilât
‘Âlem-i İslâmı yekser itmiş istilâ belâ

Derdler çok ortada nâbûddür ħazîk-i ħakîm
Ĥastalar çok ortada mef‘ûddur amma devâ

Nerdedir fikr-i cihetmend ile bir müstağîm
Nerdedir tebdîr-i ‘âcil nerde âşâr-ı şifâ

Himmet istid'â iderdim bulmuş olsam bir veli
Vird iderdim rûz u şeb bilsem mü'eşşîr bir du'â

İşte böyle bir zamân -ı bî-emânda hâşılı
Eyledi tahta cülûsi ol şehriyâr-ı müctebâ

Olmamış dört oğlu hiçbir pâdişâhın şehriyâr
Hazret-i Sulţân Mecîde oldu lütf-i Kibriyâ

Ola Sulţân Murad Han saniyen Sulţân Hamîd
Sâlişen Sulţân Reşâd Han tevâ'zu ihtivâ

Râbi'an Sulţân Vaḥîdeddîn Muhammed Han pâk
Virdi taht-ı şevḳ et-i 'Osmâniyâna incilâ

İşte dördüncü birâderdir bugün sulţân melik
Bir taraftan da devâm eyler idi ammâ ğazâ

Çâresiz ğavğa-yı buhrân pervere virdi hitâm
Çâre-i şulḥ u şalâḥ-ı mülke itdi ibtidâ

Şehriyâr-ı muhterem şâhin-şeh-i ferâḥ-ı 'ilm
Pâdişâh-ı muhteşem sulţânı re'fet ihtivâ

Bu muḳarrerdir ki aĝâz-ı hayâtından beri
Bir büyük vicdâna mâlikdir şeh-i müşkül-küşâ

Böyle eyler vaşfını ol şehriyâr-ı eşherin
Huṭbe-i pirâ-yı belâĝat şâ'irân hoş edâ

Şu'le-i mihrâb-ı himmet ḥâdim-i din-i mubîn
Cevher-i tâc-ı 'adâlet gevher-i kenz-i zekâ

Fâhr-i millet bedr-i ümmet âfitâb-ı salţanat
Rûh-i devlet cism-i şevk et pîşevâ-yı ezkiyâ

‘Âlem-i ulviniñ Cemşîd-i hûrşîd-i efseri
Sâha-i ehline haķan haydar-ı ittiķâ

Hâk-i pay-i rüşenâ bahş-ı ‘uyûn-i iftiħâr
İttiķâsı rüşenâ bahş-ı kûlûb-ı etķiyâ

Kaşrınıñ pîrâyesi enva‘-i âyât-ı celîl
Sâye-i şâhânesi himmetres-i bay u gedâ

Nuţķ-ı ‘ulûv-i cevheri mazmûn-ı âyât u ĥadîs
Fikr-i feraħ-ı eħteri âyîne-i ‘âlem-nüma

Şehriyârâ pâdişâhâ kâmkârâ hûsrevâ
Ey zamîr-i enveri mestûr-i lütf-i Kibriyâ

Gerçi oldıñ pek muhim bir demde sulţân-ı enâm
Cümleniñ ma‘lumu ta‘rîfe ne ĥâcet mâcerâ

Her işe şabr u metânetdir medâr-ı inkişâf
Sa‘y idüb şabr itmeli imdâd ider ‘avn-i Ĥudâ

Sa‘y u himmetle olur dünyâda maħv-ı müşkilât
Sa‘y u himmetdür viren mirât-ı ye’se incilâ

İnşâallah ref‘ olur ehakķ-ı siyâsetden seħâb
İnşâallah zâhir u tâbân olur bedr-i dücâ

İnşâallah terk ider tuĥyânı baħr-ı iħtilâl
İnşâallah mevc-i dehşetnâk-i maħv eyler Ĥudâ

Sendedir taqvâ vü gayret sendedir hüsn-i hulûş
Sende var nûr-i hamiyet sende var havf u recâ

Hem veli'ahd iken hem pâdişâh-ı 'aşr iken
Oldı müsta'id huzûruyla bu 'abd-i bî- riyâ

İtmedi bir pâdişeh bu 'abde böyle iltifât
Hağ zâhir olsun saña ey şâh-ı iklîm-i vefâ

18b

Âh şunlar ki bütün âmâli cerr-i menfa'at
Âh şunlar ki bütün âlûde-i riyb u riyâ

Âh şunlar ki hezârân yüz taşirlar her biri
Hem tutarlar her yüze biğ güne mir'ât seğâ

Her biri zâhirde hoş şöbet müeddeb pür-vağâr
Her biri ammâ haqîkat 'âleminde bî-hayâ

Fikr u zikri hâcetinden fazla terfiye 'ayâl
Zikr ü fikr-i nâbecâ talîf-i şahr u aqrabâ

Aqrabâsı olmayan biğ ehl-i istihkâfdan
Mültezemdir aqrabâsından bir echel muṭlağa

Sözlerin itmişdir şahâbet her zerresi
Gözlerin pûşîde kılmış perde-i cehl-i du'â

Bilmiyor insân bu hâliñ gayesi nereye varır
Bilmemek kâbil mi bilmem hep bilür bay u gedâ

Şekle bakşan muntazam insân dimek lâzım gelir
Meslege bakşan cihânda yok daha bundan fenâ

Lafa bakşan muhterem ehl-i hamiyet zû-fünûn
Hâle bakşan kahraman-ı haşyet-i rûz-i cezâ

Zâhire bakşan fakîh ü sâlik-i şavm u şalât
Düşmen-i şerr ü feşâhat mahmar zenb u zinâ

Böyle olsaydı haqîkatde eger meslekleri
Cennet olmuşdı cihân şimdi beşerdi evliyâ

Fi'il nerde hâl nerde nerde meslek âh âh
Âh ey eşnâf-ı cellâdân-ı huyrîz-i kazâ

İşte bundandır ki pek müşkildâr-ı şalâh-ı cihân
İşte bundandır ki fark olmaz sefîh u etkîyâ

İşte bundandır kalır hayretde erbâb-ı 'uqûl
İşte bundandır şaşar bilmez ne yapsun muhtedâ

Hâl böyleyken yine ey şehriyâr-ı muhterem
Sende var hüsni-fâzîlet sende var fi'l-i zekâ

Birbirinden şüphesiz tefrîk idersin bunları
Çünkü yok ta'rife hâcet ey şeh-ı müşkil-küşâ

Böyle bir şâh-ı ferâset ihtivâ 'aşrındayız
İnşâllah hayrolur ahvâl-i millet câ-be-câ

Elvirür artık Emîrî böyle eñnâb u şadâ'
Hâzret-i Mevlâya yalvar geldi hengâm-ı du'â

Nicekim bâkî turur bu çârgâh-ı nilgûn
Birbirini ta'kîb ider tâ nice kim şubh u mesâ

Taht-ı iclâlinde olsun paydâr ol pâdişâh
Görmesün vicdân-ı pâki zerrece renc ü 'inâ

Mükünü ihyâya haq itsün muvaffaq zâtını
Kalmasun derd ü elem asâyîş olsun rû-nüma

19a

**Kaşide Dersitâyîş-i 'Âbidîn Bege Ser-ķomisier İslâhât-ı Vilâyât-i Diyârbekir Ma'mûre-
il 'Azîz u Sivas Der-vaķtı ki Bââyâye –i Rumeli Beylerbegi Vilâyet-i Sivas nîz bûde-i
zamime teveccüh bude**

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Mübârek bâd me'mûriyetin ey server-i vâlâ
Maķâmın zâtına zâtın maķâma sa'd ide Mevlâ

Sivasa vâlî olduğ Rumeli Beylerbegi olduğ
Vüzâranla ferien mesnedin olsun daha a'lâ

Bu yaķut-ı beşâretle oluncasami'am tezyîn
Vucûd-ı kemterânem oldu Ėyâ tazeden ihyâ

Sevindim ol ķadar kim eyleyim bilmem naşıl ta'rîf
Lisânımda surûr-i ķalbimi yoķ ķudreti îfâ

Du'â-yı devletin her laħza her dem her nefes her ân
Benim vird-i zebânımdır bi-ħaķķ-ı Ėazret-i Taha

Ėutub yüzden ziyâde ser-keşânı dest-i himmetle
Maķarrı oldu ol Ėûbinlerin zindân ile menfâ

Sivasın mülheķâtında dahî ba-'avn-i yezdânı
Bütün şirâr du'asıyla olur nâbûd u nâ-peydâ

Çıķınca Âmed sevdâdan oldıñ Ma'dene vâsıl
Henüz bir gevher-i yektâyı Ma'den eyledi peydâ

Tevakkuf itmediñ Ma'dende ammâ 'azm-i râh itdiñ
Didiler çıķdı Madenden ne 'âl-i gevher-i yektâ

Şahâb-ı rahmet âsâ küh u şahrâ-yı güzâr itdiñ
İrşidiñ sâha-i Sivasa ey destûr-i bî-hemtâ

'Alimlerle meşâyiñle i'âzamlâ Sivas halkı
Müdebdeb resm-i istiķbâl-i yekser itdiler icrâ

Sivas nehri kenârında tûrub nuķ itdigiñ demde
Zülâl kevsere 'aks itdi gûyâ sâye-i tûbâ

O cem'iyet 'aceb âyîne-i mahşer nûmun oldı
O nuķkuñ eyledi dilmerdkân miñnet-i ihyâ

Ola nâ-bahtı mes'ûduñ 'urûc-ı gâyet maşnıb
Ola meşgûl medhiñ kudsıyân 'âlem-i bâlâ

Bu âl-i meşreb memdûh ile yok zerrece şüphem
Olursuñ mazhar-ı elâf-ı sulţân cihân-pîrâ

Vücûduñ bir şedefdir luţf-ı sulţândır yektâdır
Münâsibdir olursa der bî-hemtâ şedef-pîrâ

Şehin-şâh kadruvanıñ naşıl manzûru olmazsıñ
'Uluvv-i meşrebiñde müctemi'dir ey kerem baķşâ

Şehâferes merhamet gayret mürüvvet mecd u ehliyet
Şecâ'at ma'delet 'iffet fütüvvet tâ'at ü taķvâ

Nigâh maḥrem-i tezyîn ider bir başka ‘ulviyet
Beni ḥayrân iden bu ḥaşletindir ey melek-sîmâ

Pey-â-pey ṭab‘-ı pâkıñdan olur ḥaḳḳ-ı ahâlide
‘Adâlet rû-nüma şefḳat hüveydâ merḥamet peydâ

Seniñ ey gevher-i yektâ kemâl-i şevḳ u şâdiden
Bugün vaşf-ı bî-mânendiñi tekrâr ider dünyâ

Mu‘in-i mülk ü millet şehin-şâh-ı ‘âlem himmet
‘İlm-i efrâz meydân-ı ‘adâlet zât-ı bî-hemtâ

Ḥidîv-bende perver kâmkâr ‘âtıfet küster
Keremkâr-ı zafer yâver-i kerîm ma‘delet peymâ

19b

Zâhîr ehl-i ‘iffet âfitâb-ı ṭarımı ‘işmet
Belâ-yı mübrem aşḫâb-ı rüşvet ḳâmi‘-i a‘dâ

Nûr-i şeb-çerâğ-ı a‘zam gencine-i ḥikmet
Mu‘azzam iftiḥâr-ı bî-nezîr-i millet-i beyzâ

Cenâb-ı ‘Âbidîn Paşa ki zıkr-i fazl u ‘irfânı
Olur taḳdîr ile ârâyış-ı cem‘iyet-i dünyâ

Naşıl olmaz cihân âşüfte-i eṭvâr u aḥlâḳı
Liḳâ dilkeş şıfat-ı ‘âlî ḥired kâmil suḥan zîbâ

Ferâzende ḳudûm devletiyle ṭâliḥ himmet
Ṭarâzında vücûd himmetiyle mesned bâlâ

Bulur (.....) maḳşûdı âğûş ümîdinde
Henüz ebru-yı baḥtında suḥadâr olmadan îmâ

Mişâl lerzeş-i seyĥâb-ı dâ'im bim u ĥahrından
Olur endâm-ı düşmende nümâyân ra'şe-i a'zâ

Şalâĥ meşrebinden mâye âlsa 'anzur-ı fıtrat
İdebilmez 'Azâzîl-i la'în bir kimse bî-iğvâ

Ta'alluĥ eylese aĥkâmı ferzâ cem'-i ezdâde
Olur ĥûrşide mesken (.....) şeb-i yeldâ

Olursa âfitâb-ı ĥükm-i tâliĥ-i 'azb u ĥahrından
Ĥıyâmetler ĥopar maĥbûl olmaz tevbe-i 'adâ

Ĥuĥûĥ-i cebhe-i pâkında ma'nâ-yı zekâ zâhir
Rumûz-ı şoĥbet-i ĥâşında maźmûn ĥüdâ peydâ

Kelâm âbdâr-ı teşne-i bî-rûĥa rev' âver
Dehân-ı feyzine ki kevşer ma'nâya bir mecrâ

Ĥiřâl-i 'adl ile tâbân mizâc-ı luĥ ile raĥşân
Kemâl-i ma'rifet peydâ kelâm-ı encümen ârâ

Ne âşef âşef-i kâmil ne kâmil kâmil-i fâzıl
Ne fâzıl fâzıl-ı 'âdil ne 'âdil 'âdil-i yektâ

Dil (.....) olmuş dûrbîn nükte-i esrâr
Olur imrûz-ı 'âlem çeşmine âyine-i ferdâ

Eger 'adlin teĥayyül itse leyli gamze bir maźlûm
Olur suzinden olsa came habi (.....)

Eger deryâya te'sîr etse båd-ı şiddet ĥahrı
Yerinden ayrılır bâlâ-yı gühere çıkar deryâ

Mail-i şoḥbet-i erbâb-ı fazla menba‘-ı maẓmûn
Kelâm-ı ḥikmet-i ehl-i kemâle ḥâsıl ma‘nâ

Eger bir zâlîme tûfân ḥışmı olsa mevc-i endâz
Girerdi çeşm-i giryânında deryâ şekline dünyâ

Ḳumandan olsa bir iḳlîm-i şâdır-ı emr-i âsâyiş
Tevâzu‘yla gelir dâmân-i ḥilm-i bûs ider ğavġa

Seḥâ gülzâr feyzinde yetişmiş nergis dil-cû
Vefâ günlñihâl cûdunda nümâyân ğonca-i zîbâ

Mürüvvet gülistân ‘iffetinde dilküşâ sünbül
‘Adâlet bostân şefḳatinde bir güzel elma

İderken şefḳat ü iḥsân rûḥ efzasını rü‘yet
Gelir fikre cinân baġındaki elma ile ayva

20a

Ḳudâvend felek ḳadrâ ḥidiv-i âsumân câhâ
Ey ol âşef ki yoḳdur ni‘met-i ‘adliñde istişnâ

Bu da bir miḥnetli cilve-i nâdîde ezâdır
Muḥaḳḳaḳ var bunun taḥtında bir şerefraḥ-pîrâ

Sütür-i levḥ-i maḥfûz ḥisabe-i ḥâme-i ḳudret
“Sivas u ‘Abidîn” lafz-ı müsâvî itmiş imlâ

Bu müstaḥsen taşârrufdan ben itdim öyle istinbâḥ
Mübeşşirsiniñ vüzâratla ḳarîbân ey kerem-pîrâ

Ta‘accub itme bu te‘vîl-i müsteşnâdan ey âşef
Saña azdır vüzârat ey ḥidiv-i ma‘delet ârâ

Sen ol feraḥ şiyem-i destûr bî-mânend u ‘aқılsıñ
Kemâl-i ‘aқlıña nisbetle Eflâṭun olur şeydâ

Ṭoğursa günde bir ḥûrşîd ferzâ mâder-i ‘âlem
Zuhûr itmez saña mânend bir ḥayru-l ḥalef aşlâ

‘Acem mülkinde zâhir olmadı zâtıñ gibi ‘âdil
‘Arab arzında peydâ olmadı zâtıñ gibi eşhâ

Bu dil-cû memleketde ḥüsn-i tedbîr gelse maḥv oldu
Ser-â-ser ‘âdet-i nâ-muntazam âyîn-i nâ-bercâ

Gören bir ḍarbe-i қаһrıñ olur ol rûtbe-i sergerdân
Şanır ifrâṭ-ı ḥayretten felek esfel zemîn bâlâ

Nigâh ḥıfzıñ olsa ‘âlem-i ḥurâbıñ nigeḥbânı
Daḥî ‘ömründe hiçbir kimse görmez қorқulu rü’yâ

Hilâle döndü қаһrıñ heybetinden қanlı zâlimler
Olur böyle anıñçün қâmet-i şemsîrler dû-tâ

Güneş nûr-i zamîriñle musâvât iddi‘â itse
Olur işbât-ı қâbil olmayan beyhûde bir da‘vâ

Seni görmezden evvel ‘âleme baқdıқca söyledim
Beşer efrâdı pür-şevreş –i cihân maḥşer-i gavğa

Görünce ḥaşlet-i pâkıñ sözümden inḥirâf itdim
Ne ‘âlî kimseler ḥalk eylemişdir Ḥazret-i Mevlâ

Degildi memleketden ḥârice çıқmaq baña maқşûd
Baña cennet gibi dil-cû gelirdi Âmed sevdâ

Bi-vaqt şûretinde infikâkı eylediñ tebliğ
Ne çâre böyle câri oldu fermân-ı kazâ efzâ

Beni müsteğrağ itdiñ ni‘met-i eltâf u ihsâna
Degil haddim demek ğurbet ilinde qalmış tenhâ

Ziyâfethâne-i lütfunda mest-i câm-ı vaşf oldım
Harâm olmaz içilse meclis-i Firdevsde şahbâ

Faqať bilmem niçün ey hazret-i destûr-i ‘âl-i şân
Çıqınca ğurbete bir derde düşmüşdür dil-i şeydâ

Fakiriñ hâline baqsam olur vicdânım âzurde
Dil âzârem ğaniye baqsam itmez şükrünü ifâ

Neden halkıñ kimi bed-meşreb olmuş kimi hoş-ıynet
Nedendir telh olur hançal neden şirîn olur hurmâ

Bağarsam ‘âşık u ma‘şûqa eyler fikrimi meşğûl
Nedendir surh olur elma nedendir zerd olur ayva

Vařanda bunları ašlâ tefekkür itdigim yokdı
Beni eglendirirdi rûz u şeb aħbâb u rûz efzâ

Yanımda vâlideynimin şafâ vü zevke müstağrağ
Mekânım ya gülistânlardı yaħud şöhbet-i halvâ

O demler gitdi elden eyledi bir kuş gibi pervâz
Bağa şimdengeri imdâd ider rü’yâ ile hûlyâ

Ğaraž ğaraž itmedir aħvâli gün-a-gün dünyâyı
Ğariğ-i ni‘metem yoksa şikâyet eylemem hâşâ

20b

Hemân emreyle vaşfiñ âsumâne eyleme îşâl
Seferi sayeñde îrâş fütûr itmez baña aşlâ

Hayâlîm gülistân vaşfiña lâyıķ gül-i hoş-bû
Kelâmım kâmet-i evşâfiña şayeste bir kâlâ

Ya hâmem yazdı böyle bir güzel nazm-ı neşât âver
Ya nesc itdi şanâyi‘hâne dil bir güzel dîbâ

Ticâretgâh-ı endişe yed-i kudretle memlûdur
Ser-â-ser kâle-i mazmûn ser-â-pâ gevheri ma‘nâ

Emirî ‘acz ile vaşfiñda hâmuş olsa lâyıķdır
Naşıl ta‘dâd olunmaķ mümkün olsun lecce-i deryâ

Hudâvendâ bu da mehzâki lütfuñ himmetindendir
Bu târih-i selise mazhar oldu ta‘bi bî-pervâ

Hayâl itdikce ol vaķtı ki teşrifîñden oldır
Du‘â-yı devletiñ dergâh-ı haķķa eylesün eşrâ

Bu târihimle eylerler ahâli birbirini tebrîk
Sivasa virdi revnaķ ‘adl-i pâk-i ‘Âbidîn Paşa

1296

Hezârân müjdeler olsun saña ey kilik-i feyz-ârâ
Degil vaķt-ı tavaķķuf ol hemân biñ şevķ ile gûyâ

Bu bir vaķt-ı münevverdir nezîr-i ‘ıyd-i ekberdir
Bi-hamdillah kabûl oldu du‘â -yı âsumân peymâ

Sezâver olsa hâmem haşre dek artıķ şenâ (.....)
Muradınca felek bir girdiş itdi âferin icrâ

Ne girdiş-i pek muvâfık bî-mu‘âdil girdiş-i ‘ulvî
Ki hağ üzre bunun nef‘i degildir kâbil işşâ

Sevindim ol kadar kim eylesem bilmem naşıl ta‘rif
Lisânımda surûr-i kalbimi yoğ kudret-i îfâ

Hilâfi meşrebenendir sipehriğ gerçi bu girdiş
Ânı hâlinde koyar mı hiç şehin-şâh hüküm efzâ

Şehin-şâh-ı cihân ‘Âbdülhamîd Hân-ı kerem-perver
Ki ‘adl u rağmetde gelmemişdir zâtına hemtâ

Budur mülk-i ‘adâletde ferîdi‘l dehr-i şâhin-şâh
Budur taht-ı hilâfetde veli-yi ni‘met-i uz mâ

Budur ol pâdişâh-ı ma‘rifet-pîrâ ki lâyığdır
Hamîr-i pâkı olsa reşk-i hûşîd-i cihân ârâ

Şeh-i ‘âl-i eşerdir şehriyâr-ı mülk perverdir
‘İbâdullahı kıldı selsebîl şefkat-ı ihyâ

Cihândar ‘al-i huşuvet cihânbân-ı velî şaşlet
Cihângîr-i ‘Ömer heybet vekîl-i Hâzret-i Taha

Hudâvend-i zafer âyîn-i medâr-ı intizâm-ı dîn
Keremkâr-ı kâdr-ı temkîn himemkâr-ı cihân-pîrâ

21a

Žiya-yı meclis-i nuřret hayâ-yı cebhe-i kudret
Hayât-ı ümmet-i sermed necât-ı millet-i beyzâ

Hamîdinde sünûhât-ı ilâhî cilve-pîrâdır
Kelâmında tecelli eyliyor ‘ulviyet-i ma‘nâ

Göñülde ħub-u ‘âle-l’âli rūĥ-i a‘zam olmuşdur
Du‘â eyler o şâh-ı bî-nezîre ser-te-ser dünyâ

Mişâl lerzeş-i seyĥâb dâ’im bîm-i qahrından
Olur endâm-ı düşmende nümâyân-ı gına azâ

O sultân-ı kemângîr-ü ĥadeng endâz-ı kudret kim
Olur zâhir yedinde sırrı a‘ta-l kıus-i bârîhâ

Bütün eķvâl u ef’âlinde o sultân-ı zi-şânıı
Dem-â-dem el-melûk mülhemûne sırr-ı olur peydâ

Yine geldi ĥurûşa baĥr-i gevher-i yaş eltâfi
Yine bir çâker ‘âlem pesendin eyledi iĥyâ

Ne çâker bir kerîm-i ma‘delet peydâ ki lâyıkdır
Ĥamîr-i pâki olsa reşk-i ĥurşîd felek-peymâ

Cenâb-ı ‘Âbidîn Paşaya ya‘ni ferĥ-i luţfundan
Vüzârat câme-i ‘âlem-beĥâsı eyledi iksâ

Vüzârat câmesi bir ĥil‘at-ı bî-mişl-ü ‘ulvidir
Ânıı şâyân kıadr-ı pâkidir bu ĥil‘at-ı zîbâ

Vücûdıyla maķâm-ı ĥârice buldı ârâyış
O ‘âl-i mesnede şayestedir bu âşef-i vâlâ

Ne âşef âşef-i ‘âdil ne ‘âdil ‘âdil-i kâmil
Ne kâmil kâmil-i fâzıl ne fâzıl fażl-ı yektâ

Olursa böyle olsun bârekallahu lütf-i bî-mânend
Olursa böyle olsun mâşâllahu himmet-i ‘ulyâ

Furûğ-ı himmet-i cevân ide âfâk-ı nuşretde
Muvaffak eyle ol pâdişehi Hâzret-i Mevlâ

Bu ‘âl-i meşreb-i memdûh eyle yok zerrece şübhem
Olur meşgûl-i medh-i kudsiyân-ı ‘âlem-i bâlâ

Vüzârat-ı zâtına şâyândır ol destûr zi-şânın
Kâbûl ü i‘tirâf eyler bütün dünyâ u mâ-fi-hâ

Nedir ol rea-yi bî-hemtâ nedir ol fikr-i ‘âle-l ‘âl
Nedir ol meslek-i a‘lâ nedir ol sa‘y-ı müsteşnâ

Zârif u muhtedir-i ‘âdil lafîf u (.....) kâmil
Cihân kâşânesinde nâzir-i âyîne-i ‘afâ

‘Ad ü zulm u nehvîet düşman âsîb-i sefilîn
Muhib-i ‘adl u şefkat âşinâ-yı ‘işmed-i taqvâ

Hüner meydânının yektâ suvârı fazl ü ‘irfânı
Kerem şâhrasının cevlangiri merd-i sahâ peymâ

Derinde çâker u dildâdesi inşâf u âsâyîş
Rehinde bende-u efkendesî iqdâm u istizâ

Sözünde ma‘delet zâhir dilinde ma‘rifet muzmar
Kudûmunda şeref bâhîr yüzünde merhamet peydâ

Keremkârâ vezîrâ ma‘deletkârâ felek kâdrâ
Ey ol âşef ki sensîñ cümle vaşfa lâyıq u ahrâ

Sen ol destûr-i erhamsîñ ki olmuşsun hulûşî üzre
Muhib-i meslek-i feyz celâletdîn ü Mevlânâ

Vezirim söyledi sultân-ı bî-hemtâ bi-ḥamdulillah
Saḡa ey server-i ‘âl-i ŧim ey âŧef-i zîbâ

Seniḡdir ŧimdi meydân pâdiŧâh-ı ma‘deletkâra
Du‘â âldır ‘adâlet ile ât tüt ey kerem-fermâ

Keremkârâ bende (.....) elbette kâ’ilsin
Neler luḡf eyliyor bir diḡkat eyle Ḥâzret-i Mevlâ

Diyârbekir ü Ḥarput ile Sivas u Selânikde
Kitâbet ḡidmetim zîrâ ki bir yıl olmadı ḡâlâ

ŧaḡî taḡîb iderken Rumeli semtinde birlikde
Müşîr-i ḡâriciye oldıḡ ey destûr-ı bî-hemtâ

21b

Yine birlikde geldik cânib-i ŧehr-i İstânbula
Saḡa çok iltifât itdi ŧehin-ŧâh-ı cihân-pîrâ

Bunuḡ bil ḡadrini ey nûr-ı ‘aynım ŧükr it Allaha
Hezârân baz gün işḡâle mâlikdir zamân zîrâ

Faḡîre lüḡf ü iḡsân iḡtiyaya iltifât eyle
Hele bî-kes yetimâ-i ferâmuŧ eyleme ḡaḡ‘â

O derviŧân-ı dil-rîŧân ki ḡaḡḡa muḡteferdirler
İderler hem ḡulûs-i ḡalb ile ŧavm u ŧalât ifâ

Dem-â-dem bunlarıḡ da ḡâlini tedḡîḡ ü teftîŧ it
İki dünyâda tâ kim kâmyâb itsün seni Mevlâ

Seniḡ vâḡ‘a olan teklîf ü işrârınla bu ‘âciz
Vaḡandan âyrî düŧdi itdi terk-i Âmed sevdâ

Keremkârâ benim bu hizmetimde eyleme nisyân
 Vatandan çıkmağa bir ihtiyâcım yok idi aşlâ

Mücerret iltifâtın terk-i evfâna sebep oldu
 Ğarîk-i lütf kim memnûnum ey destûr-i şâhib râ

Ķırâ'at eyleriz İbn-i Eşîri giceler gâhî
 Gahî virmekdeyiz haķaniye birlikde çok ma'nâ

Hele Mes'ûd bîhem İbn-i Haldûn gibi şârihler
 Bize olmaķdadır dâ'im gedâ-yı rûhtenpîrâ

Gice gündüz bize yâr u enîs-i himmetşîn oldu
 Zâhîr-ü hâfiz kâânî u dîvân-ı Mevlânâ

Harîrî İbn-i Fârîz mesnevi mânendi çok 'âlî
 Kitâblar dem-be-dem olmaķda yârân-ı şafâ bahşâ

Bu âz bir luţf u ihsân mı bu âz bir emr u fermân mı
 Bunun şükriini degil mümkün benimçün eylemek îfâ

İderdiñ her vilâyetde vücûhî toplayub ibrâz
 Ğazel yahud kaşîde her ne dem itdikce ben imlâ

Kemâl-i sür'at u devletle 'azm itdikce yollarda
 Derin raşş iderdiñ nâkihâ-yı ey melek-sîmâ

At üstünde oķurdum muţlakâ nâdîde bir nazm
 Ğazel var mı diye itdikce istifsâr u istifşâ

Sivas şehrinden İstânbula 'azm eyler iken birgün
 Henüz menķûş-i fikrimdir ferâmûş itmedim aşlâ

Yağub qarlar ser-â-pâ pür nûr-i yek-pâre tolmuşdı
Cihân başdan başa bir mermer-i berrâk idi gûyâ

O melikiñ ihtiyâr âdamları hayretle dirlerdi
Zemîn görmüş degildir çok zamândır öyle bir sermâ

Boşanmışdı ser-â-pâ atlarıñ üstündeki yükler
Benim sırtımdı zîrâ mehmel-i eşvâb ile eşyâ

Şaşırmışdı burûdet ol kadar bu ‘abd-i nâ-çizi
Bizim şahrâ mıdır deryâ mıdır bilmez idim aşlâ

Yürürdüm yolları pek sâkit u maẖzûn u veli-ķudret
Yorar mı yaţur mu neylerim bilmez idim kaç’a

Süvâri gönderüb bu bende-i nâ-çizi istediñ
Mühim iş var diye sür‘at ile itdim temenna-yı irhâ

At üstünde gelince nezdiñe var mı didiñ bir şey
Ben işe olmuyordım bir cevâba muķtedir ammâ

Ki zîrâ ağızımı açdıķca ben şiddetli bir rûzigâr
Ķapardı ağızımı bir lâf söyletmezdi bî-pervâ

Ķırâ‘at eyledim bu beyti ancak cebr u zor üzre
Beşâset gösderdiñ güldüñ idi ĥâırdadır ĥâlâ

Ķöküb mecrâ-yı femde olmuyor âb-ı suĥan çâre
Cihânı şiddet-i sarmâ o rûtbe itmiş istîlâ

Yeter artık Emîrî itme taşdı‘ ol keremkârı
Şitâbân ol du‘â ya el virir tafşîl eyler iţrâ

22a

Seni zât-ı Hudâ itsin iki dünyâda berhûrdâr
Muvaffâk eylesün her bir işinde Hazret-i Mevlâ

Vücûdun luţfidir dünyâ ve mâ-fî-hâya Mevlânın
Baņa vâcib saņa itmek du‘â -yı lâ-mekân peymâ

Du‘â dan sonra da lâzım gelir tebrîk için târih
Ki tâ kayd-ı tevârîh eyleyüb erbâb-ı istikzâ

Mükemmel bî-bedl târih-i cevher eyledim inşâd
Müşîr-i hâriciye oldı ‘âdil ‘Âbidîn Paşa

1297

22b

TEVÂRÎH

**Sultân-ı ‘Osmâniyân Sultân Vahîdeddîn Muhammed Hân-ı Sâdisi Hazretlerinin
şehzâde beglerini hengâmında Şehzâde-i Civânbaht Ertuğrul Efendi Hazretlerinin
şeref ârâ-yı mess‘adet olan târih-i vilâdet necîbâneleri**

Mef‘ülü Mefâ‘ilü Mefâ‘ilü Fe‘ülün

Şehzâde-i Sultân Muhammed Hân-ı güzîndir
Şevkatle necâbetle pesend dîde-i dünyâ

Ol zât-ı vahîde o keremkâr-ı necîbe
Luţf itdi Hudâ yemş ile şehzâde -i yektâ

İtdi bu vesileyle o şehzâde -i ‘âlî
Ced şeref efzâlarının râmını ihyâ

Mesrûr ü mu‘ammer olalar vâlid u mevlûd
Yâ Rab bi-haqq-ı şeref Hazret-i Taha

Ser-tâc-ı du'â çıktı bu târih-i mücevher
 Şehzâdemiz Ertuğrul-i mes'ûd ebede Mevlâ
 1230

Târih-i sâl-i Sultân 'Âbdülhamîd Hân

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Hüsrev-i 'âl-i neseb şâhin-şeh-i ferraḥheb
 Pâdişâh-ı munteḥab şevket-penâh muḳtedâ

Kâşif-i esrâr-ı hikmet müttekâ-yı 'aḳd u ḥal
 Müşekâf-ı ma'rifet şehinşeh-ı müşkilküşâ

Membe'-i silsâl kudret-i meşriḳ-i subḥ u kerem
 Maṭla'-ı fecr-i sa'âdet muḳsim-i 'adl u seḥâ

Ḳuṭb-i a'zam mîr-i eḫḫam feyz-i ekrem cem-i 'ilm
 Mâh-ı 'âlem şâh-ı i'lem surûr-i ḥaydar-livâ

Kâ'inât ârâ müzekkâ merḥamet efzâ kerîm
 Ma'delet-pîrâ mu'allâ pâdişâh-ı müctebâ

Ḥazret-i 'Âbdülhamîd Hân mü'eyyed kim olur
 Rehber-i aḫḫâm-ı ilhâm cenâb-ı Kibriyâ

Ma'den-i taḫḫiḳa her güftâr-ı dürr-i şâhvâr
 Baḫr-i feyz her maḳâl-ı gevher-i 'âlem-bahâ

Fikrinin üftâdesi hikmet-verân ibtişâr
 Re'yinin şûrîdesi ma'nâ-ı şâhâne zekâ

Bedr-i fazlından semâvât fazîlet mütennîr
 Nûr-i 'irfândan âfâḳ ru'yet rûşnâ

Her kelâmında ledünniyât-ı hikmet âşikâr
Her sözünde sânahât feyz-i aqdes rû-nüma

Nûr-i fikr-i âsumân şevket-i şems-i münîr
Berq-i rey-i meclis-i 'irfâna mişbâh-ı hüdâ

Cilve eyler saha-ı tab'ında 'avn-i müste'ân
Neşr ider mişkât-ı vahdânî cihân üzre şabâ

23a

Hzret-i Cibrîli her bir himmeti hoşnûd ider
Kuvvet-i zehra olur ervâh-ı pâk-ı enbiyâ

Fıtratında müstetir kudsiyet-i feyz-i kemâl
Cebhesinde tecelli-yi 'ulviyet nûr-i vefâ

İstemâ' itdikce her bir re'y-i (.....) (.....)
Şâd olur 'uqbâda şadîk-i 'aliyyi-l mürtezâ

Ol şehin-şâha iki dünyâda 'avn-i haq ile
Hem mu'in hem şefi' olsun Muhammed Muştafa

Olmaya jenk-i elem mirât-ı tab'ında 'ayân
Dâ'imâ mesrûr ola ol hüsrev-i ferrûhlikâ

Ol şehin-şâh-ı 'Ömer 'adl-u hümâyûn maqdem
'Abd-i memlûk-i Emîrî rûz u şeb eyler du'â

Hâme-pîrâ oldu bu târih-i menkût u laţîf
Sâl-i Hân 'Abdulhamîdi emced eyle yâ Hudâ

Târih-i Sâl-i Sultân ‘Abdulhamîd Hân

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Ey şehin-şâh-ı cihân sultân-ı hûrşîd-i iştihâr
Pâdişâh-ı kadr dânesiñ pâdişâhım çok yaşa

Himmet u iclâl ile iqbâl-i ‘âle-l ‘âl ile
Ser-firâz-ı Hüsrevânsiñ pâdişâhım çok yaşa

İftihâr eyler cihân zât-ı hümâyûnuñ ile
Şehriyâr-ı mihribânsiñ pâdişâhım çok yaşa

Ser-be-ser dilbend-i icrââtıñ olmuşdur enâm
Tâcidâr-ı kâmurânsiñ pâdişâhım çok yaşa

Gonca-i dilbâd-ı luţfuñla olur herdem küşâd
İftihâr-ı bendegânsiñ pâdişâhım çok yaşa

Şeb-çerâğ-ı kenz-i kudretdir vücûd-i şevketiñ
Der-i iklîl-i şahânsiñ pâdişâhım çok yaşa

Hayret efzâ-yı ‘uqûl olsa kemâlin çok mıdır
‘Adl ile kişversitânsiñ pâdişâhım çok yaşa

Feyz-i maqrûn itdi ‘adliñ şeş-cihet-i ‘âlemi
Neyyir-i pertevfeşânsiñ pâdişâhım çok yaşa

İşte târih işte dünyâ zâtıña yokdur nezîr
Desgîr-i bî-kesânsiñ pâdişâhım çok yaşa

Câmi‘-i fazl u zekâsiñ nâşir-i naqd-ı şehâ
Basit-i emn u emânsiñ pâdişâhım çok yaşa

Sendedir ‘ulviyet takvâ bestâmî-pesend
Nûr-i ‘ayn-ı kudsiyânsıñ pâdişâhım çok yaşa

Bu Emîri çâkeriñ eyler du‘â -yı şevketiñ
Zıll-i ‘ulviyet nişânsıñ pâdişâhım çok yaşa

Şems-ul ahyâr-ı cihân oldu güzel târih tâm
Nûrsuñ fahr-ı cihânsıñ pâdişâhım çok yaşa

1302

23b

Târih-i Sâl-i Sultân ‘Abdulhamîd Hân

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Ey vekîl-i fahr-ı ‘âlem şehriyâr-ı bî-nezîr
Cümle evşâfa sezâsıñ pâdişâhım çok yaşa

Hâzret-i perverdigârın luğf-i ‘âl-el ‘âlîsiñ
Mağzen-i şıdğ u vefâsıñ pâdişâhım çok yaşa

Sensiñ ol sultân-ı yektâ mazhar-ı hulk-i hamîd
Mefhar-ı bay u gedâsıñ pâdişâhım çok yaşa

Sensiñ ol haşan-ı memdûh-ul kulûb hâş u ‘âm
Nûr-i ‘ayn-ı eşhiyâsıñ pâdişâhım çok yaşa

Sensiñ ol burhân-ı feyz kibriyâ-yı bî-şerîk
Gevher-i kenz-i sehâsıñ pâdişâhım çok yaşa

Sensiñ o şâhin-şeh-ı taht-ı celîl-i ma‘delet
Mün‘im ehl-i ricâsıñ pâdişâhım çok yaşa

Bir göñül yokdur ki ihsânıñla mesrûr olmasın
Ma‘den-i cûd u ‘atâsıñ pâdişâhım çok yaşa

Bir lisân yokdur ki ezkârıyla meşgûl olmasun
Kâsib-i hayr-ı du‘âsın pâdişâhım çok yaşa

‘Âlem-i efrûz olsa nûr-i ‘adl u dârin çok mıdır
Meşriq-i şems u zekâsın pâdişâhım çok yaşa

Nâşir-i ‘adl u ‘atâsın bâst-i emn u emân
Hüsrev ferâhlikâsın pâdişâhım çok yaşa

İ‘tilâ bâb-ı kemâl itdin bu dîn u devleti
Vâkıf-ı sırr-ı hafâsın pâdişâhım çok yaşa

Nâhi-i şer u fitnesın mâhi-i zulm u mihan
‘Âdil-i feyz-i i‘tilâsın pâdişâhım çok yaşa

Hem Emîrî hem cihân eyler du‘â -yı şevketin
Çünkü fahr-ı mâsivâsın pâdişâhım çok yaşa

Olsa târih-i hümâyûnuñ nola [manzûr-ı haq]
Mazhar-ı sırr-ı hüdâsın pâdişâhım çok yaşa

Sene 1304

Târih-i Sâl-i Sulţân ‘Abdulhamîd Hân

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Şehin-şâh-ı cihân ‘Abdulhamîd Hân mükerrermdir
Mudârâ u mürüvvetle iden bu kişveri ihyâ

Eger bizde olan agrâz-ı nâ-bercâya iş kalsa
İderdi halk-ı ‘âlem birbirin mecnûn gibi ifnâ

Başiretle siyâsetle kiyâsetle ‘adâletle
İder her kimseyi taṭbîk-i himmet ol şeh-i vâlâ

Eger herkes olaydı şâh-ı devrânın mizâcında
Cihân kişverlerinden ref' olurdu harb ile gavgâ

Ne çâre fıtrat-ı a'sâr îcâb-ı meşiyetdir
Zemîn pür-sor hûnin zâdegân Adem u Havva

Ola imdâd o sultâna habîb-i rabb-i a'lâdan
Te'âkub eyledikce mâh u sâl sâha-i dünyâ

Bu târih-i güherle eyledim arz-ı 'ubûdiyet
Sa'âdet bâd sâl-i pâdişâh muqadderat ârâ

Sene 1305

24a

Târih-i Sâl-i Sultân 'Abdulhamîd Hân

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Hümâyûn niğbet-i 'Abdulhamîd Hân mu'allânın
'İbâdullahı kıldı selsebîl şefkat-ı ihyâ

Budur mülk-i 'adâletde ferîd-ül dehr-i şâhin-şâh
Budur taht-ı hilâfetde veli ni'met-i 'uzmâ

Budur ol pâdişâh-ı ma'delet-pîrâ ki lâyıkdır
Hamîr-i pâkı olsa reşk-i hûrşîd-i cihân ârâ

Şeh-i 'âl-i keremdir Hüsrev-i ferhede muqaddemdir
Ki 'adl u merhametde gelmemişdir zâtına hempâ

Cihânân-ı cel-i kudret cihândâr-ı veli haşlet
Şehin-şâh-ı 'âl-i saşvet keremkâr-ı cihânîrâ

Sirâc-ı bezm 'ulviyet revâc-ı naqd-ı emniyet
Hayât-ı sermed-i ümmet necât-ı millet-i beyzâ

Hamîrinde sunûhât-ı ilâhî cilvepîrâdır
Kelâmında tecelli eyliyor ‘ulviyet-i ma‘nâ

Bütün aqvâl u ef‘âlinde ol sultân-ı zi-şânın
Dem-â-dem (el-melûk-ul mulhemûn) sırrı olur peydâ

Bu ‘âl-i meşreb-i memdûh ile yok zerrece şübhem
Olur meşgûl medh-i kudsiyân-ı ‘âlem bâlâ

Bu bir vaqt-i münevverdir nazîr-i ‘îd-i ekberdir
Olursa böyle olsun bârekallahu mevsim-i yektâ

Göñülde hub-ı ‘âlel-‘âlî rûh-ul a‘zam olmuşdur
Du‘â eyler o şâh-ı bî-nazîre ser-be-ser dünyâ

Furûh-i şevket-i cevlân ide âfâk-ı nuşretde
Muvaffak eyleye ol pâdişâhı dâ‘imâ Mevlâ

Mişâl-i lerzeş-i seyhâb her dem bîm u kahrından
Ola endâm-ı düşmanda nümâyân-ı ra‘şe-i a‘zâ

Emîrî sâhı oldı ta‘bıma bu bî-bedel târih
Mübârek bâd sâl-i pâdişâh ma‘delet efzâ

Sene 1307

Târih-i Sâl-i Sultân ‘Abdulhamîd Hân

Mef‘ûlü Mefâ‘îlün Mef‘ûlü Mefâ‘îlün

Şâhin-şeh-i bî-mânend Sultân Hamîd Hânın
‘Adl u keremi kıldı zulm u sitemi imhâ

Ârâyış-i devletdir pîrâye-i şevketdir
Hağdan bize ni‘metdir ol pâdişeh-i yektâ

Sultân-ı ‘al-i sîret haķan-ı veli fıtrat
Şadık-ı cel-i himmet fârûķ-ı cihân-pîrâ

Gencine-i fikrinde ‘irfân ezel meknûz
Âyine-yi şab‘ında esrâr-ı hüdâ peydâ

Tezyîn iden âfâķı ‘ulviyetidir yoķsa
‘Âlem yine ol ‘âlem dünyâ yine ol dünyâ

Silsâl-ı seĥâvetdir ol dest-i güher efşân
Mirât-ı haķîķatdır ol meşreb-i feyz ârâ

Evşâf-ı hümâyûnı cevlân idiyor dilde
Bir zerrede bin hûrşîd bir kaçrede bin deryâ

Ol Hüsrev-i zi-şân ol sâye-yi raĥmâna
Her maķşad u niyetde yardımcı ola dünyâ

24b

Ol şâh-ı mu‘allânın her dem dea’vatiyle
Memluki Emirînin olmuş kalemi güya

Tebriki bu nevsalın makruni tefauldur
Oldı ne güzel târiĥ irsali zafer-i vâlâ

Sen1309e

‘Âbidîn Paşanın Sivas vâfligine ta‘în olunduğı Diyârbakır telgraf müfettişle baş müdiri birlikde gelerek Paşa ĥazretlerine tebşîr eyledikleri şırada orada ĥâzır olduğımdan bu târiĥi irticâlen yazub taķdîm eylemişdim.

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Sivasa şimdi vâlî olduđıĥ tebşîri geldikde
Bu târiĥi bu ânda irticâlen eyledim imlâ

Ahâlî sâye-i ‘adliñde bulsun emn ü âsâyış
Muvaffâk eylesün her işde zâtıñ Hazret-i Mevlâ

İki ehl-i beşâret geldi tebşîr itdi târihi
Bu sâ‘atde Sivas vâlî oldı ‘Âbidîn Paşa
Sen1296 e

‘Âbidîn Paşa Hazretleri Aţana vâlîsi buldukları eşnâda Aţana’nıñ Tarsus kapısı denilen mahalden Seyhân nehri köprüsüne kadar açılan câdde hakkında bir beyt-i hicri ve diger beyt-i rûmî olmak üzere söylenilen ikişer târihlerdir.

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

1297 Muşîr-i bî- mu‘âdil ‘Âbidîn Paşa ‘âdil-i dil
Ki qalb-i pâkidir selsâl-i pâk ma‘dâlet gûyâ

1298 Zamânını hemân i‘mâre mulke şarf ider öyle
Du‘â-yı hayr alur bay u gedâdan vâlî-yi vâlâ

1297 ‘Alişîri şavaşdı mû-yi dâd u lüţufda lâbud
Nizâm-ül mülki geçdi câdde-i iclâlde hâlâ

1298 O fevqa‘l-âde himmet-i hâşıl-ı ihsân-ı Mevlâdır
Kef-i mi‘mâr-i mecdi açdı el-ħaq mu‘ber- ra‘nâ

1297 İrince Cisirden bed ile pîş-i bâb-ı Tarsus’a
Ne zîbâ vâsi‘ u mevzûn şehrâh oldı nev-inşâ

1298 Açıldı cânib-i nâ-reftade şu câdde-i iħşâ
Bu yolda itdi hep qat‘i mesâfe ‘âbirûn hafâ

1297 Ahâlî sâye-i luţfi ile her dem olur mesrûr
Bu paşa-i raħîme vir ilâhî ‘ömr lâ-yuħşâ

İder hep Mısr-ı ‘âm sâl küşadıñ bî-bedel-i i‘lân 1298
Sebîl’ül-mustaķîm açdı Cenâb-i ‘Âbidîn Paşa 1298

Yanya vilâyetinde Tepedelen kazâsında nehri Visba üzerinde bünyâd olunan köprü hakkında târih.

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

‘Aşrı mes‘ûd-i şehin-şâhı cihân ârâda
Vaţânın her tarafı olmada ‘umrân-pîrâ.

25a

Sâye-i ma‘deletinde bu vilâyetde dağî
Nice âşâr-ı terakkî oluyor cilve-nümâ

Aldırır her biri inşâd olunan âşârın
Hâzret-i pâdişâh ‘âleme biñ hayr du‘â

İşte ez cümle şu nehr üzre olan cisr-i cesîm
Ki harâb olmuş idi her tarafı ser-â-pâ

Kalmamışdı eseri öyle ki mağv olmuş idi
Şadme-i seyl havâdiş ile mecmû‘ binâ

Bir mühim nokta-i şeh-râhda vâğ‘i idi kim
Buradan geçmege mecbûr idi hep bay u gedâ

Kimisi mabz-ı sâikle güzâr itse dağî
Havf u garğ ile çekerdi nice biñ renc ü gınâ

Hâşılı her sene bir haylice ebnâ-yi sebîl
Bu güzergâhta olmakda idi garğ u hebâ

Olmadı râzı bu aḫvâl-ı melâl-ı âşâra
Vâlîyu-l ‘âl-i himem Hâzret-i Eyûb Paşa

Şarf-ı himmetle o destûr-ı re‘âya perver
Yeñiden eyledi ğâyetle mükemmel inşâ

Ĥifzî Paşa ki odur muinü vekîl-i vâlî
Eyledi ĥizmet ikmâlini cândan îfâ

Şâni‘-i lemyezeli itmâmını ĥaldıĥda teşebbüb
İtdi bizzât gelüb resm-i küşâdın icrâ

Ola ĥizmetleri dergâh-ı ilâhî de ĥabûl
Cümle maĥşadlarını ĥâşıl ide zât-ı ĥudâ

‘Âlem ârâ ola ĥürşîd-i cihângir gibi
Şevĥet-i ĥazret-i şâhin-şeh fermân fermâ

Ĥayd-ı i‘lâna becâ düşdi bu rengin târiĥ
Şu ĥavî köpri ile oldı bu kişver ihyâ

Sen1305e

İ‘şârî emîn sâbıkı Cemâl beg merĥûmunı ‘uhdesine tevcîh olunan rütbe-i bâlâ târiĥi

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

Şeh-i vahîd-i cihân Ĥazret-i Ĥamîd Ĥânıĥ
Zamîr-i iĥdasıdır cilvegâh vahy-i Ĥudâ

O âfitâb-ı ĥilâfet ki cevher-i ‘adlî
Ĥılır zemîn-i müzeyyen virir cihâna ziyâ

Kerâmet-i felek iştiĥâra mihr-i münîr
Mürüvvet-i güher-i feyz-i ĥudret-i deryâ

Velî ni‘met-i ‘âlemdir ol veli-yi cihân
Bula ĥıyâmete dek taĥt-ı şevĥetinde beĥâ

İder muratıb haqqâ ki ehline tefvîz
Nola muvaffak olursa o hüsrev-i yektâ

‘Înâyet eyledi bir bende-i ehaqqâ yine
O pâdişâh-ı kerem bahş rütbe-i bâlâ

Cenâb-ı mîr-i Cemâl sutûde sîret kim
Olur hâmiyyet u luğf u vefâda bî-hemtâ

Zamîr-i ma‘den-i yaqut şıdk u ehliyet
Cebin-i meşriğ pertev furûz-i nûr-i zekâ

Kerâmet kerem pâdişâha elyağdır
Bu iltifât humâyûnâdır cedîr u sezâ

Bu luğf-i pâdişâh-ı a‘zamı işitdikde
Hudâ bilir ki gönül oldı kâmyâb-ı şafâ

25b

İdince şevk ile tebrîke cüst ü cû târiğ
Emîrî oldı nümâyân-ı bu beyt-i gevher-zâ

Bi-hağ ki mefhar-i ‘âlem bi-hağğ-i levh-i celîl
Ola Cemâl bege mes‘ûd rütbe-i bâlâ

Sene 1306

Çırşehir kal‘ası üstünde Sırrı Paşa merhûm tarafından temelleri vaz‘ olunub yedi-sekiz seneden beri noğşân kalan mekteb-i i‘dâdîniğ bu ‘abd-i ‘âciz tarafından büyük bir himmet şarf olunarak ikmâl ve yanına bir de demir borularla şu isâle olunduğundan söylenilen ve Ankara gazetesiyle neşr idilmiş târiğdir

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Zamân-ı şevketinde Hazret-i ‘Abdulhamîd Hânın
Olur nûr-i ma‘ârif meşriğ efrûz cihân-pîrâ

Dem-â-dem böyle vaşf eyler o şâhin-şâh-ı zî-şânı
Sühân-pîrâ olan bir şâ‘iri sihrâver-i yektâ

‘Adâletde bahâr efrûz u ‘âlemgîr bir hûrşîd
Sehâvetde hürûşengîz gevherpâş bir deryâ

Bayâ-yı tab‘ pâkından olur hağ ahâlîde
‘Adâlet rû-nüma şefkat huveydâ merhamet peydâ

‘Ulvi sâye-i şâhânesinde ol şehin-şâhın
Olundı her tarafda nice biğ daru-l ‘ulûm inşâ

Bu Kırşehirinde de bir mekteb-i i‘dâdîsi lâzımdı
Ma‘ârifdir eden zîrâ vücûd-i kişveri ihyâ

Yapıldı beldenin fevkinde vâkı‘ kal‘a üstünde
Civârında idildi bir de bir ab-ı laţîf icrâ

Henüz şehrin görünmezden mağdem-i dar ü dîvârı
Cilâ bahş-ı ‘uyûn olmağdadır bu mekteb-i ra‘nâ

Gören bu mekteb-i mümtâzı bu cây-ı mu‘allâda
İder lâbud tefûr böyle bir teşebbüs-i müstesnâ

Zemîn ta‘zîm idüb ref‘ eyledi yâ evc-i a‘lâya
Felek müştâk olub yâ kıldı celeb-i ‘ilm-i bâlâ

Çavîdir muntazamdır dilküşâdır feyz bahşâdır
Bu mevki‘ bu binâ bu manzara bu hey‘et-i zîbâ

Havası rûh perver lezzet âb-ı hayât âver
Nesîm-i 'âfiyet bahş şemîm-i inbi sad efzâ

Sezâdır nâmına bu mektebiñ 'âlem-nümâ dinse
Ki qalsın zîr ü pâyında büyût-u gülşen-i şahrâ

Nihân bir nokta yok revzenlerinden zîr ü bâlâda
İder kıdd-i nazar haqqıyla bunda hikmet-i icrâ

Görenler i'tirâf eyler ki tavşifimden a'lâdır
Sözüm yok görmeyenlere i'tiraz eylerse nâ-bercâ

Bu 'âl-i mekteb feyz âvere bağıdıca şevkınden
Kemâl-i şevk ile tebrîk ider evlâdını âbâ

Bu şefkat bu 'inâyet hep bizimçündür ve bu eţaf
İderler şâh-ı zi-şâna du'â-yı âsumân peymâ

Vilâyet halkı ser-tâ-ser emin-i hüsn-i niyetle
Du'â-yı şevket-i şâhâneyi itmekdedir ifâ

İki destimle tezyîn eyledim gevher gibi târih
Yapıldı mektebi i'dâdî Kırshehrinde bî-hemta

Sen1308e

26a

Cevâd Paşa merhumuñ şadâretine târih:

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Şehin-şâh-ı mu'azzam Hâzreti 'Abdulhamîd Hânı
Umûrunda muvaffaq eyle yâ Allah yâ Mevlâ

Hilâfet tahtgâhında humâyûn-i zill-i Mevlâdır
Vekîl-i fâhr-i 'âlemdir o Şehin-şâh-ı 'adl ârâ

Yine ilhâm-ı Mevlâ cilve-pîrâ oldu albinde
Cevâd Paşayı şadr-a‘zam itdi ol şeh-i yektâ

İşâbetdir kerâmetdir bu tevcîh-i humâyûnî
Olur elbette ilhâma muârin sâye-i Mevlâ

Tefâ‘ul eyledim esmâ-i üsnâdan ‘ayân oldu
Ki (vahâb)isminin feyzine mazhardır (Cevâd) Paşa

Mu‘ammer kı1 muzaffer kı1 ilâhî ol şehin-şâhı
Bi-a-ı far-ı ‘âlem lev-i a‘zam Ka‘be-i ‘ulyâ

Ahâlî birbirin tebrîk idüb söyler bu târii
Aadır şadr-i mes‘ude Cevâd Paşa‘yı yümn-i efzâ
Sen1309e

Müşîr Ahmed Eyûb Paşa Merûmunun Vefâtına Târi:

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

İsm-i bercestesi Ahmed o müşîr-i ‘ali
Şadr u himmet ile ma‘rûf olan Eyûb Paşa

Yanya vâlisi iken bende refâat itdim
İstikâmetle müzeyyendi bi-a-ı mevlâ

Söyleyen sözleri diat ile dinlerdi o zât
Zînet olmuşdı aa şobet ile zekâ

azret-i far-i resul şâfi‘i olsun yâ rab
Aada kıydı nihâyet bu vefâsız dünyâ

Geldi bir pîr bu târi ile virdi aberi
aşr-i Firdevs-i mekân eyledi Eyûb Paşa
Sen1310e

Yaverân şehriyârından Topdanzâde Hâyder Ğanî Begin itlâfına târih:

Fâ'îlatün Fe'îlâtün Fe'îlâtün Fe'îlün

Yaverândan idi pâdişâh-ı zi-şânı

(Vâh Hâyder Ğanî Beg) eyledi 'azm-i 'uqbâ

1316

Aña (Hâyder Ğanî) târihi vilâdet olmuş

1282

Vâliidi itmiş idi ismini târih imlâ

Luţfuna mazhar idi Hâzret-i şâhin-şâhı

Rûtbesı dem-be-dem eylerdi şadâkat i'lâ

Ķâymağâm olmuş idi silk-i nizâmiyede hem

Devline çok daha hîdmet idecekti îfâ

Arnâvud-ı kavm necîbinden idi şafder idi

Hâyli gürbüzdi dilâverdi şecâ'at-pîrâ

Vağâ'i zâ'iledi ĝayret şîrâne ile

İtdi Yunanlıların ĝalbine dehşet ilkâ

Rûmeli beglerinin eşheri Topdanzâde

Nesl-i pâkından idi ol güher-i bî-hemtâ

26b

Cedd-i bi-ced silsile-i nesl-i ekâbirden idi

Cedd-i pâkıdı Süleymân Paşa Ķaplan Paşa

Nâkihân urdı şehîd itdi ânı bir nâkisi

Vazı' dostanede olmuşdı o hâ'in peydâ

İtdiler böyle muhanneslik ile onu şehîd
Yoksa mümkün mi mukâbil gelebilsün a'dâ

Genc iken oldı қаза қурşununуң қурбанı
Kimseye bâķî degil âh şu fânî dünyâ

Ola lütf-i haķ ile şabr-ı cemîle mazhar
Aķ-i vâlâ güher-i ekber-i Es'ad Paşa

Geldi bir hâtif 'aynı didi gevher-i târiķ
Қıldı Ҳайдар Ғані Beg dâr cinân-ı me'vâ

Sen1316e

Mâliye Nâzırı Reşâd Paşanın vüzâratına târiķ :

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Şeh-i farah şîm Sultân Hamîd Hân kav-i şevket
Bu kere eyledi bir bendesiñ talâtif ile ihyâ

Bu günki rûz-i feyrûz cülûsi pâdişâhıdır
Bu 'âlî günde gördü bir meserret çehre-i dünyâ

Şehin-şâh-ı cihânıñ sâye-i luţf-i celilinde
Bugün giydi vüzârat comesiñ bir server-i vâlâ

Kerâmetdir keremdir böyle şâdıķ 'abdini talâtif
Kadirdân-ı pâdişâhıñ lüţfini taşsîn ider dünyâ

Hemişe mazhar olsun luţf-i şâhin- şâha ol âşef
Bi-haķķ-ı iftiĥâr-ı dîn u dünyâ Ҳазret-i Таһа

Nezâret mesnedin tebrîk iderken iki sâl evvel
Vüzârat sûr-ı tebrîkin dahî itmişdim istid'â

Bi-hamdelillah kabûl oldu du'â-yı çâker-i memlûk
Meserretle bu tebrîki Emîrî eyledim îfâ

Bu târih itdi tılsım-ı huzûr-i âşef-i zî-şan
Vezîr-i kâmbîn oldu Reşâd Paşayı yümn-i efzâ
Sen1318e

Yanyalı Muştafa Neş'et Paşanın vefâtına târih

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

İtdi bu marķad-ı münevver-i câ
Muştafa Neş'et ol güzîn Paşa

Mutaşarrıfı Kırk Kilisede
On iki yıldı ol hüner peydâ

Rûmeli pâyesiydi ol fâzıl
'İlm-i fazl u edebde bî-hemtâ

Bir du'â eyle ey ziyâretçi
Sağada icrâ ider Hüdâ i'tâ

Çıkdı gulbâng-i hevâyla târih
Gitdi firdevse Muştafa Paşa

Sen1321e

27a

Bilecikde binâ olunan kışla târihi

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Cedd-i Sultân Muştafa Hâzret-i Ertuğrulun
Hab gahı namınıñ mensûbu olmuş bu levâ

Muhterem sulţânımız Abdulhamîd Hân-ı güzîn
Hem aña hem kâ'inâta kûrretü'l- 'ayn beķâ

Ceddine hürmetle yaptı bunda hayrât keşîr
Bir de kışla oldu zîb-i kurb-i serbâz ğazâ

Vâlî-i 'âlî reşîd eşdaķ isticlâb ider
Hüsni-i hizmetle veli-i ni'mete hayır du'â

Ğayret itdi toĝrısı biñbaşı Naci Beg daĝî
Cân fedâ eyler bu 'âlî pâdişâha eşdiķa

Tamdır Elmalınıñ târihi ihlâşım gibi
Dil-nişîn mevķi'de oldu kışla pek ekme binâ

Sen1321e

Bilecik'de binâ olunan inâş mektebi için târih

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Şeh-i şah-ı mu'azzam Hâzret-i Sulţân Hamîd Hân'ın
Zamân-ı şevķetinde nev-be-nev hayrât olur peydâ

Muvaffaķ sâye-i şâhânesinde oldu ez cümle
Nice âşâr-ı hayra vâlî-yi Bursa Reşîd Paşa

İnâşa dînini bilmekle bir de şıf'at-ı elzemdir
Yapılmışdır şu emr-i hayr için bu mekteb-i zîbâ

O râh-ı şıdķ u hayra Feyzi Begde imtişâl itdi
Bu vâlâ mektebân-ı vaķt içinde eyledi inşâ

Nola memnûn olursa Hâzret-i Ertuĝrul Ğazî
Civâr-ı feyzinde (.....) güzel hayrât olur ihyâ

Kuran bu mekteb-i feyzi Şu târihi itdi tekrar
 Açıldı t aleb ta çok m n sib mekteb-i a'la
 Sen 1322 e

Bilecik'de inŐa olunan i'd d  mektebe t rih

F 'il t n Mef 'ilün Fe'ilün

LuŐf-i SulŐan H m d –i a'zam ile
 Nice biŐerle mekteb oldu bin 

Müyesser tevfiŐ-i v l -yi Bursa
 Aldırır p diŐ ha hçyr-ı du' 

EŞer-i hilye-i Őad katdır
 Böyle h dmetler eylemek if 

Mutaşarrıf Ziy  Begin himemi
 Eyledi iş bu mektebi ihy 

Oldı t rihide bu beyt-i laŐf
 Geldi imd d   unki 'avn-i H d 

Bilecik'de g z de mevki'de
 Oldı i'd d  mekteb inŐa
 Sen1325e

Meb' Ő n re'isi AŞmed Rız  Bege t rih : Bu t rih r m dir

F 'il t n F 'il t n F 'ilün

Oldı meb' Ő n-ı re'is-i evla
 M r-i m stesn  Ő m AŞmed Rız 

Kendini bilmen faŐaŐ aŐr nı
 Hep bilenler eyliyor medh u Ően 

27b

Düşmeyiñ târihiniñ teftişine

Ey edîbân-ı tevariğ-i âşinâ

Kendi imzâsı ayn târîhidir

Oldı târihi (Re'is Aḥmed Rızâ)

Sen1325e

Dâmâd-ı şehriyâr-ı İşkodralı-zâde Celâl Paşanın vüzârat-ı târihi:

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Hezârân müjdeler olsun saña ey kıl-k-i şevk efzâ

Degil vaqt-ı tavaḳḳuf ol hemân biñ şevk ile gûyâ

Bu bir vaqt-ı mensûrdur nezîr-i 'îd-i ekberdir

Naşıl bir 'id-i faḥr-ı a'zam dünyâ u mâfihâ

Bugün dünyâya geldi faḥr-ı 'âlem seyyidu-l kevneyn

Bugündür mevlid-i pâk-ı Ḥabîb-i Ḥazret-i Mevlâ

Bugün bir başka şevk-i mazhar oldı ḳalb-i müştâḳân

Bi-hamdelillah ḳabûl oldı du'â-yı lâ-mekân peymâ

Bu vaqt-ı aḳdesi u a'lâda sulṫân-ı melike ḥaşlet

Hazârân bârekallah itdi bir luṫf-i celîl icrâ

Şehin-şah-ı mu'azzam Ḥazret-i Sulṫân Ḥamîd Ḥândır

Veli-yi ni'met-i 'âlem cihânbân keremfermâ

Bugün dâmâd-ı zi-şân-ı Celâl Paşaya luṫfundan

Vüzârat câme-i 'âlem-behâsı eyledi iksâ

Olunca bu beşâretle muşerref nâkihân gönlüm
Surûrumdan Cenâb-ı Hakkâ itdim şükr-i lâ-yuḥşâ

İşabetdir kerâmetdir bu tevcîh-i şehin-şâhı
Olur elbette ilhâme mukârin sâye-i Mevlâ

O destûrunca neslen ba‘d-i neslin ‘ırq-i tâhirdir
Olur nûr-i aşâlet cebhe-i pâkında berç efzâ

Cenâb-ı pâdişâhıñ ‘aşr-ı ecdâd-ı ‘azâmetde
Şadâkatle bütün ecdâdı itmiş ḥidmet evfâ

Şehin-şâh-ı cihân tahtında yâ Rab mustedâm olsun
Bi-ḥaqq-ı ḥazret-i fahr-ı risâlet ka‘be-i ‘ulyâ

O destûr-i güzîde sâye-i şâhânede dâ‘im
Ola mesrûr u kâm-âver bi-ḥaqq-ı Ḥazret-i Taha

(Emîrî) eyledim dünyâyâ bu târiḥ ile tebşîr
Vüzârat câme-i mes‘ûdını giydi Celâl Paşa

Sen1326e

(.....)

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün

Sâye-i şahânesi Sulţân Muḥammed ḥâmisiñ
Devr-i meşrûṭına baḥş itdi feyz-i i‘tilâ

Bir mükemmel ibtidâ-i mekteb-i inşâsın
İtdi Şındırğı ahâlîsi kemâl-i i‘tibâ

Beldenîñ қа‘imaḳâmı hem Nizâmeddîn Begiñ
İşbu emr-i ḥayrda iḳdâmı oldı rû-nümâ

Ḥüsn-i inşâsı tamam oldu bu zîbâ mektebiñ
Mevkı'-i şıḥḥat-fezâ âb u havâsı dılküşâ

Feyz-yâb olsun ilâhî bunda eṭfâl-ı vaṭan
Eylesünler 'ilm ile 'irfân ile kesb-i şafâ

Ḥüsn-i itmâmın görüb kayd eyledim târiḥini
Pek becâ şu ibtidâi mektebi oldu binâ

Sene 1329e

28a

TEVḤİD U MÜNÂCÂT

1

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

İtdim ismullah ile tertîb-i dîvân ibtidâ
Nûr-i tevḥîd eyledim âfâka i'lân ibtidâ

Evelinden zâhir oldu nazmımın encâm-ı feyz
Berķ urur aşâr-ı tevfiķâne sübhân ibtidâ

İftitâḥ-ı ârâ-yı ismullah olursa bir eser
Cilve eyler onda nûr-i feyz-i yezdân ibtidâ

Dâ'ima tâc-ı suḥan yaḥut ḥaķ olsun saḡa
Ḥamd ile itdi kelâm-ı pâk-ı Ḳur'ân ibtidâ

Maḡzen-i ḳudretde cem' olmuş lâl-i kâf u nûn
Şoḡra ḳılmış girdişe gerdûn kervân ibtidâ

Eylemez ebter (Emîrî) 'avn-i ḥaķ-i dîvânımı
İtdim ismullah-ı nazm-ı pâke 'unvân ibtidâ

2

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Gevher-i taḥmîdi itdim tâc-ı dîvân ibtidâ
 Ḥaḳḳa ḥamd eyler muvaḥid bir suḥandân ibtidâ

Oldı envâr-ı Muḥammedle şûr-i bend zuhûr
 'Âlem-i iskân dînin mir'ât-ı raḥşan ibtidâ

Ḥazret-i peygamber-i aḥir zamânın 'aşkına
 Girdiçe gelmiş bu mevcûdât-ı imkân ibtidâ

Âfitâb-ı ḥub 'aşkıñ ey ḥabîb-i müste'ân
 Taḳ-ı eyvânı ezelde oldı tâbân ibtidâ

Andan özge yok benim kimsem anunçün ey gözüm
 Ḥazret-i peygambere oldım şenâḥân ibtidâ

Şormadan ḥâlim bilirsñ seniñ ol 'âl-i ṭabîb
 Ḥastadın ḥâlin şorar gerçi ṭabîbân ibtidâ

Cezbe baḥş-ı 'âşıkân olmuş (Emîrî)sözleriñ
 Oldı dilden 'aşḳ-ı peygamber ḥurûşân ibtidâ

3

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün

Besmeleyle eyledim tertîb-i dîvân ibtidâ
 Zâhir oldı sözlerimde feyz-i Yezdân ibtidâ

Ḥaḳḳı idrâk eylemek mümkün degil zîrâ olur
 Ol ḥudûda intihâ-yı 'ilmi u 'irfân ibtidâ

Tâ ebed ‘aşkıyla olmazdım cihânda bî-çarâr
Böyle şadr olmuş haqqımda fermân ibtidâ

İstikâmetden rucû‘ cihân itse hücûm
İtmişim Allah ile ben ‘ahd u peymân ibtidâ

İntihâ-yı ‘ömre dek olsun bu ‘abdın ber-murâd
Eylediñ yâ Rab âña çok luğf u ihsân ibtidâ

28b

Kendini fânî bilirken âh her işde niçün
Eyliyor haqsızlığa şu gâfil insân ibtidâ

Mazhar-ı tevfiķin it yâ Rabbi (Emîrî) bendeñi
Ėayeti müşkil işi gösterme âsân ibtidâ

4

Mef‘ülü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

Şıgmaz ‘uķûle kevkebe-i şân-ı Kibriyâ
Her cüz-i vekilde muncelî burhân-ı Kibriyâ

İnkâr ider ‘avâlîmi inkâr-ı haķ iden
Tutmuş cihânı feyz-i dıraşşân-ı Kibriyâ

Seyr it bu nûr-i a‘zam imkânı ol müdâm
Pervâne-i çerağ fûrûzân-ı Kibriyâ

Bir kere imtizâm-ı zemîn u zamâna baķ
Fikr it nedir celâlet-i zî-şân-ı Kibriyâ

Mümkün degil ‘uķûl ü hayâl ü gümân ile
Taħmîs-i aķdesiyet-i tâbân-ı Kibriyâ

Mümkün değil kelâm u hurûf u zurûf ile
Ta'yin-i a'zamîyet-i ünvan-ı Kibriyâ

Mazbût-i muqabilân cihân olsa çok mıdır
Olmuş (Emîrî) mazhar-ı ihşân-ı Kibriyâ

5

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

'Âlem garîk-i hikmet-i rahşân-ı Kibriyâ
Adem delîl-i kudret-i zî-şân-ı Kibriyâ

Âyinedir nuquş u temâsîl-i kudrete
Mahiyet-i 'avâlîm tâbân-ı Kibriyâ

Bir zerresi bu kevn ü mekânı değil 'abes
Olmaz 'ayân serâ'ir-i pinhân-ı Kibriyâ

Nakş-ı bedî'-i kungere-i kunfekânı gör
Yok intihâ-yı şan'at-ı eyvân-ı Kibriyâ

İns u tuyûr u cin ü vühûşa keşidedir
Rû-yi zemînde mâ'ide-yi hâ'n-ı Kibriyâ

Geldiğin cihâna fırsatı fevt eyleme emân
Ol behremend-i feyz-i ferâvân-ı Kibriyâ

Olsun (Emîrî)'âciz ile biğ hamd u biğ senâ
Garğ eylemiş 'avâlimi ihşân-ı Kibriyâ

6

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Her zerrede numûne-i esrâr-ı Kibriyâ
Olmuş cihân hulâşa-i envâr-ı Kibriyâ

Çok dalma (.....) mihverini terk ider ‘uqûl
Kıl ‘aķilâna vaķt-ı âşâr-ı Kibriyâ

Her zerresi bu şun‘-ı bedî‘-i menâziriñ
Eyler lisân-ı hâl ile iķrâr-ı Kibriyâ

29a

Mümtâz-ı ferd sâha-i hayret olur müdâm
Merd-i başîr-i ķubbe-i zuvâr-ı Kibriyâ

Bir zerre-i keminede yüz biñ cihân görür
Her merd-i zûfünûn-i haberdâr-ı Kibriyâ

Seyr it bahâr ķudret-i imkân-ı ‘âlemi
Murgân ider tilâvet-i ezķâr-ı Kibriyâ

Her kim dilerse vâşıl-ı feyz-i necât ola
Olsun Emîrî hem-dem ebrâr-ı Kibriyâ

7

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

Olsam cihânda vâşıl-ı esrâr-ı Kibriyâ
Âgâh-ı hâl zümre-i ahyâr-ı Kibriyâ

Meyl eylemez cihân ü cinânıñ şafâsına
Muştâķ sırr-ı aķdes-i didâr-ı Kibriyâ

Eyler vücûd-i pâkını kamyâb- inzivâ
Merd-i ebed-pesend ü talbaķâr-ı Kibriyâ

Mel‘ûn-i muṭlaķ dû-cihândır o kimse kim
Eyler kemâl-i cehl ile inkâr-ı Kibriyâ

Mestâne olsam öyle ki bir dem ayılmasam
Bir kâse şunsa destime ebrâr-ı Kibriyâ

Eyler bi-ḥaqqı ‘arş-ı mu‘azzam vücûdumuᅇ
Her zerresi ḥulûs ile ikrâr-ı Kibriyâ

Olsun (Emîrî)ḥayret ile ‘andelib-i dil
Şûrîde-i bedâyi‘-i gülzâr-ı Kibriyâ

8

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Ser-te-ser olmuş ‘avâlim fezyây-ı Kibriyâ
Kıplamış dünyâyı fezyî bî-hisâb-ı Kibriyâ

Ḳudretin gör hem vücûd u vâcib u hem bî-nişân
Len - terâniden gelir ‘izz-i ḥitâb-ı Kibriyâ

Ḳudsiyân tehlîl ile vicdânı tezyîn eylemiş
Naᅇş-ı kalb-i Cebra’îl olmuş kitâb-ı Kibriyâ

Ḳudret ü saᅇvetle dünyâya Süleymânlık şatar
Yek tecellî itse bir mûra cenâb-ı Kibriyâ

Encümengâᅇ elestiᅇ rind-i sergerdânıyım
Tâ ezelden olmuşım mest şarâb-ı Kibriyâ

Ĝayrı ebvâbın daᅇîli vâşıl-ı ᅇormâna olur
Hiᅇ sed olmaz vücûᅇ-i ye’se bâb-ı Kibriyâ

‘Âcizim ammâ ki faᅇrû-l mürselîne ümmetim
Şübhesiz şimdi benim ni‘met-i me’ab-ı Kibriyâ

Yâ Resûlallah saña itdi Emîrî ilticâ
Dû-cihânda görmesün aşlâ 'itâb-ı Kibriyâ

29b

9

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Rûşnâ her zerrede şems-i kemâl-i Kibriyâ
Rû-nümâ her çatrede baħr-ı nevâl-i Kibriyâ

Künfekân bir zerresin itmez taħammul rû'yetde
Olsa 'aks-ı endâz eger nûr-i celâl-i Kibriyâ

Zevk-i firdevsî biriniñ fevķine eyler 'urûc
Eylesin cândan temennâyı cemâl-i Kibriyâ

Zât-ı 'âle-l 'âleni derk eylemek mümkün degil
Perde çekmiş 'aķla sırr-ı lâ-yezâl-ı Kibriyâ

Girdiş eyler mâsivâ sergeştedir bir emirle
Ķaplamış âfâķı emr-i bî-mişâl-i Kibriyâ

Ol fezâ-yı ekberiñ bî-tâbıdır pay-ı 'uķûl
Sırr-ı a'zamdır kemâl-i bî-zevâl-i Kibriyâ

Bu (Emîrî) mehrveş-i mümtâz olur itse zuhûr
Zerre-i in'âm-ı kudret-i iştîmâl-i Kibriyâ

10

Müstefilün Müstefilün Müstefilün Müstefilün

Eşref-i maħlûķ iden insânı sensin yâ Ĥudâ
Cevher-i efrûz eyleyen îmânı sensin yâ Ĥudâ

udretinden kâ'inâta 'aks ider her bir Şedâ
Halk iden ne kbbe-i ekvânı sensin yâ Hudâ

Hikmetin tahtındadır serrâ ü darrâ-i umûr
Sev iden her girdiş-i devrânı sensin yâ Hudâ

(.....) mâsivâ kâŐırdır emrin olmasa
Döndüren bu miŐver-i imkânı sensin yâ Hudâ

Kbbe-i kudret-nümâdan mâsivâ efrûz iden
Necm u hrŐid u mehtâbânı sensin yâ Hudâ

Devlet u dâreyni iŐsân eyleyen sensin yine
Bir pula muŐtâc iden insânı sensin yâ Hudâ

Dilberâna hdedir sermâye-i hsn ü bahâ
Gldüren gül gonca-i hndanı sensin yâ Hudâ

Bu (Emîrî) hastanin da derdine eyle devâ
Hastaya iŐsân iden dermânı sensin yâ Hudâ

11

Mef'l Fâ'ilât Mefâ'il Fâ'iln

Ey ehl-i 'aşk-ı dertle nâlân iden Hudâ
Nâlendelikle derdine dermân iden Hudâ

LuŐ it hemide kaŐr-i vücdım mensr it
Ey kbbe-i 'avâlîm-i tâbân iden Hudâ

Bu kemtere 'anâşır-ı zulmetden it hâlâŐ
Ey 'âlem-i 'anâşır-ı raşŞân iden Hudâ

İnsâna benzedüb beni insân-ı kâmil it
Bir abza hâki kemter-i insân iden Hudâ

Bir zerresin edâ idemem şükr-i ni‘metin
Ey rız-ı bî-hisâb ile şâdân iden Hudâ

İhsânına (Emîrî) ider arz-ı ihtiyâc
Ey kâ’inâtı mazhar-ı ihsân iden Hudâ

30a

12

Mef‘ülü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

Çektirme renc ü mihneti yâ Hazret-i Hudâ
Gösterme havl ü nimeti yâ Hazret-i Hudâ

Eyle turunç dest-i ümîd-i sa‘âdetim
Hürşîd-i istikâmeti yâ Hazret-i Hudâ

Ârâyişi hadîka-i feyz u kemâlüm it
Siyb-i laf-i himmeti yâ Hazret-i Hudâ

İtme sehâb-ı ahrın ile perde-pûş-ı dil
Bedr-i münîr-ı kudreti yâ Hazret-i Hudâ

Eyle zemîn-i ravza-i bahtumda bârver
Dâ’im nihâl-i ni‘meti yâ Hazret-i Hudâ

(.....) revâ-ı hâne-i vicdâna zîver it
Âyîne-i haîkatı yâ Hazret-i Hudâ

Bu muznibi bırakma firâ-ı habîb ile
Göster tarî-i vuşlatı yâ Hazret-i Hudâ

Ben ‘âcizem bırakma mükeddere ‘inâyet it
Râh-ı rızâda ھurmeti yâ Һazret-i Һudâ

Eyle küşâde rû-yi(Emîrî) mücrime
Gencine-i şefâ‘ati yâ Һazret-i Һudâ

13

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

‘Ayân iden nice biğ reh-nümâ Cenâb-ı Һudâ
Bir âdeme keremitse ھudâ Cenâb-ı Һudâ

Zemîne âyîne eyler şehreh mehr-i münîr
Virirse ھاlb-i ھazîne cilâ Cenâb-ı Һudâ

Beyân himmet-i ھاal-i ‘uğûd-ı ‘âlem ider
Olursa her kim müşşıl-kûşa Cenâb-ı Һudâ

‘Âlem-i ھاadem ھاadri pâymâl eyler
Görürse âdemi feyze revâ Cenâb-ı Һudâ

(Emîrî) Çekme elem lütf-i bî-nihayetdir
Virir şu derdiğe bir gün devâ Cenâb-ı Һudâ

14

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

Laţîfdir ne ھاadar sun‘-i dil-rubâ-yı Һudâ
Ola vücûdumuğ her zerresi fedâ-yı Һudâ

Bu ekmeliyeti seyr it şu a‘zamiyete ھاak
Nedir tasavvura izz u Kibriyâ-yı Һudâ

Ne ھاaddi âl bir zerre bir digeri icâd
Bu aқdesiyet-i ھاudret bütûn sezâ-yı Һudâ

‘Uluvv-i necat ile mümtâz olurdu ‘âlemde
Kime muḳârin olursa eger rızâ-yı Hudâ

Ġani-yi ümmet olur ser-firâz-ı ‘izzet olur
Naşib olursa eger bir ḳula ‘aṫâ-yı Hudâ

Bi-câh-ı faḫr-ı risâlet bi-ḫaḳḳı levḫ ü ḳalem
Bu ‘abd-i müznib ola vâşıl-ı rızâ-yı Hudâ

Gedasını noca lütfundan itmese mahrûm
Benim deric-u hestîde bir gedâ-yı Hudâ

30b

(Emirî) bekleme bir kimseden ‘aṫâ u beḳâ
‘Aṫâ ‘aṫâ-yı Hudâdır, Beḳâ beḳâ-yı Hudâ

15

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

Raḫm it bu ‘abd-i aḫḳara yâ Ḥazret-i Hudâ
Ḳıl sâlim-i muḫâṫara yâ Ḥazret-i Hudâ

Bu ‘âciz-i kemîneyi bî-celb itme ḳahr ile
(.....) maḫşere yâ Ḥazret-i Hudâ

Maḫşer gününde vâşıl ola dest-i ḳâşırım
Câm-ı şarab-ı kevsere yâ Ḥazret-i Hudâ

Muṫtar bıraḳma vadi-i ğamda bu ‘âcizi
Eyle reşîde rehberre yâ Ḥazret-i Hudâ

Luṫf it rızâ-yı pâkiḳe naṫîḳ-i mes’ele
Bu müstemend-i kemtere yâ Ḥazret-i Hudâ

İ'tâk-ı nâr-ı huccetini eyle naş-bend
Levh-i dil-i mükeddire yâ Hazret-i Hudâ

Gelmiş (Emirî) bâb-ı kereminde âğlıyor
Muhtâc itme digere yâ Hazret-i Hudâ

16

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Akâtâr-ı şeş-cihetde 'ayân-ı kudret-i Hudâ
Tutmuş cihânı feyz-i rubûbiyet-i Hudâ

Bakdım kitâb-ı medrese-i sun'-i a'zama
Pîrâye-i şahâyıfı hep âyet-i Hudâ

Bir kere bak vücûduña bir de şu 'âleme
Şıgmaz 'ûkûla harîka-i şan'at-ı Hudâ

Mecnûn hayret eyledi billahi gönlümü
Âfetres-i şu'ûr oluyor 'ibret-i Hudâ

Bir zerredir kemâlata nisbetle âfitâb
Biñlerle böyle zerre olur huccet-i Hudâ

Noşân-ı 'uqûl-i beşerden zuhûr ider
Ba'zan tezâhür itmese de hikmet -i Hudâ

Gencine-i bahş-i kâfile kun-fikân olur
Bir müflis olsa behre der ni'met-i Hudâ

Tondum kemâl-i şıdk ile şahrâh-ı 'işmeti
Dönmem bi-haqq nûr-i ulûhiyyet-i Hudâ

İkdamının turâbıym ol merd-i aqdesin
Kim bî-riyâ vü maqşad ider tât -ı Hudâ

Feyz-i ezel yetişmese hâlim yamân olur
Dâreynde mu'inim ola rahmet-i Hudâ

Lütf ü 'inâyetle (Emirî) mücrime
Ey lütf-i 'abdine çok olan Hazret-i Hudâ

31a

17

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Kılmış bu kâ'inâtı binâ Hazret-i Hudâ
Virmiş bu âfitâba ziyâ Hazret-i Hudâ

İtmiş 'adem fezâ-yı vasî'inde âşikâr
Bir künbed-i 'acîb semâ Hazret-i Hudâ

Çekmiş nuqûş âyîne-i hikmet üstüne
Bir perde-i laţîf hafâ-ı Hazret-i Hudâ

Her şeyi bir tecelli ile itdi behre yâb
Yağuta virdi revnağ u bahâ Hazret-i Hudâ

Bir gün benim de derdime ihsân ider devâ
Halk itdi cümle derde devâ Hazret-i Hudâ

Eyler bu hasta şevket-i İslâmı arzu
Virşün dil-i marîze şifâ Hazret-i Hudâ

Olmaz edâ-yı şükrüğe bir kimse muqtedir
Ey mün'im-i ğanî u gedâ Hazret-i Hudâ

Âlude-i haţâdır (Emirî) rû-siyâh
 ‘Aff it bu ‘abdi-i müznibi yâ Hazret-i Hudâ

18

Fâ’ilâtün mefâ’ilün fâ’ilün

Ey kerîm u muheymîn u yektâ
 Ey şûver-bend-i maḥfî peydâ

Mâsivâyı sen eylediñ îcâd
 Kâ’inâtı sen eylediñ ihyâ

Meded ey ḥâliḳ-i raḥîm u kerîm
 Meded ey Kibriyâ-yı bî-hemtâ

Olmuş çar su-yi imkânda
 Müflis-i naḳd-ı tâ‘at u taḳvâ

Her işim zevḳ û nefse dâ’irdir
 ‘Özrüm oldu şanki ḥubb-i sivâ

Ḳudret-u ‘aḳlım aldı gâzîler
 Fikrim oldu esîr-i nefis u hevâ

Hele bir şûḥ-ı tâze gördüm mi
 Ḳalmıyor elde ihtiyâr aşlâ

Benden itmedim (Emirî) ḳat‘ ümîd
 Meger imdâd ide Cenâb-ı Hudâ

**Hazret-i ‘Ömeru-l Fârûḳ raḳıyallahu te‘âl-i ‘iz efendimizin mümkün mertebe tercüme-
 i münâcât-ı ‘âlileridir.**

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

Ey nâle-i nedâmet ‘abdi seven Hudâ
Ey cümle derd ü illete bahş eyleyen devâ

Gözler uyur benim gözüme uyku girmez âh
Bâbında ağlarım gece vakti idüb ricâ

31b

Her bir günâhı eylemişim gerçi ben faķat
Bir bilmişim cenâbını ey ferd-i zû-l-‘atâ

Kesmem ümîdimi der-i lütfundan ey rahîm
Senden olursa ancak olur çâre-i rehâ

Bakma benim kuşurıma rahm u ‘inâyet it
Ey afv-ı ‘abdine çok olan zât-ı Kibriyâ

32a

NU‘ÛT-I ŞERÎFE

1

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Enbiyâya pîşevâsın yâ habîb-i Kibriyâ
Aşfiyâya hemtâsın yâ habîb-i Kibriyâ

Destiğe tefvîz olunmuşdur kilid-i ma‘rifet
Mazhar-ı nûr-i Hudâsın yâ habîb-i Kibriyâ

Şeş-cihet-i kâ’inâtın nûrı sendedir bütün
Âfitâb-ı mâsivâsın yâ habîb-i Kibriyâ

Surûr levlâk-ı efser mazhar-ı hulk-i ‘azîm
Müctebâsın Muştafasın yâ habîb-i Kibriyâ

Sendedir kilit-i feyz-i nihân-ı künefân
Leb-i sırra âşinâsın yâ habîb-i Kibriyâ

Nûr-i lütfuñla münevver eyle bu fânî kulun
Şâhib-i nûr-i beğâsın yâ habîb-i Kibriyâ

Qıl şefâ'at bu (Emirî) mücrim u şermendeye
Şâfi'-i rûz-ı cezasın yâ habîb-i Kibriyâ

2

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Yok elimde bir sevâbım yâ habîb-i Kibriyâ
Ben esîr-i ıztırâbım yâ habîb-i Kibriyâ

Bir nigâh iltifâtıñla gönül ma'mûr olur
Hasretiñle dil-ğarâbım yâ habîb-i Kibriyâ

Eylerim 'işyânımı 'arz itmege şerm u hicâb
Gerçi bî-şerm u hicâbım yâ habîb-i Kibriyâ

Hağ-i pâye ben yine benden şikâyet eylerim
Yok günahdan ictinâbım yâ habîb-i Kibriyâ

Pek yamândır âh luţfuñ olmasa hâlim yamân
Nâr-ı 'aşkıñla kebâbım yâ habîb-i Kibriyâ

Ben günahkârım faqat hağkımda luţfuñ bî-hisâb
Mustahağ her 'itâbım yâ habîb-i Kibriyâ

İftihârımdır seg-i kûyına ülfet eylemek
Bende-i devlet-nümâyım yâ habîb-i Kibriyâ

İftirâkıñ bir ‘azâb-ı cân-hırâşımdır benim
Olmasun mesned-i ‘azâbım yâ habîb-i Kibriyâ

Bu (Emirî) ‘arşa-i maşşerde pek mahcûb olur
Olmasun ru’yet-i hesâbım yâ habîb-i Kibriyâ

3

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Düşmüşüm ol destgîrem yâ habîb-i Kibriyâ
Bî-kesim zâr u haķîrem yâ habîb-i Kibriyâ

Sen büyüklerden büyüksün gerçi hâlimde yamân
Hâmil-i haramgîrem yâ habîb-i Kibriyâ

Ağlarım bâb-ı hümâyûnuñda ey izzu-l umem
Şâhib-i zenb-i keşîrem yâ habîb-i Kibriyâ

Raħmet-i ihsân seniñdir bende yok rû-yi ricâ
Lâyık-ı nâr-ı sa‘îrem yâ habîb-i Kibriyâ

32b

Âldı eţrâfım şeb-i ğurbetde deycûr-i ğumûm
Ey benim şems-i münîrim yâ habîb-i Kibriyâ

Şaşş-ı bî-keseñ diye taħķîr iderler ya beni
Şâkî-i mîr u vezîrem yâ habîb-i Kibriyâ

Dergâh-ı raħmet-meâb şânıña düşdüm daħîl
‘Abdınım ‘abd-ı faķîrem yâ habîb-i Kibriyâ

Kimse şormaz hâlimi ey bî-nevâlar melceî
Ol yetimem ki haķîrem yâ habîb-i Kibriyâ

Bu ne ni‘metdir Hudâ lu‘f itdi oldım ümmetin
Gerçi bir ‘âciz -i fakîrem yâ habîb-i Kibriyâ

Nâmıma artık (Emîrî) söylemek haddim degil
Sîmi sin itdim esîrem yâ habîb-i Kibriyâ

4

Mef‘ülü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

İmdâd iderse himmet-i Sulţân-ı Enbiyâ
Kalmaz gönülde Hazret-i Sulţân-ı Enbiyâ

Bâlâ terîn-i kıymet-i kevn u mekân olur
Kadr-i celîl hizmet-i Sulţân-ı Enbiyâ

Eyler şadâkat-i uğruna cân u cihân fedâ
Dildâre-i muhabbet Sulţân-ı Enbiyâ

Biñ hamd u biñ şenâ ola hallâk-ı a’zama
İtmiş bu ‘abdi ümmet-i Sulţân-ı Enbiyâ

Bir ‘âcizi ider iki dünyâda bahtiyâr
Bir lu‘f ile işâret-i Sulţân-ı Enbiyâ

Dest-i ümîd-i bî-kesmiñ mültecâsıdır
Dâmân-ı kudsiyet-i Sulţân-ı Enbiyâ

Bu çâker-i kemîneniñ ümîdgâhıdır
Dergâh-ı a’zamiyet-i Sulţân-ı Enbiyâ

Yâ Rabbi yetişsün ol dem-i havl-i ‘azîmde
İmdâdıma şefâ‘at-ı Sulţân-ı Enbiyâ

Yokdur elimde zerrece başka ümîdim âh
Ben kılmışım dehâlet-i Sulţân-ı Enbiyâ

Minnet Hudâ-yı hâlik-i kevn ü mekâna kim
İmdâda geldi nuşret-i Sulţân-ı Enbiyâ

Yâ Rab bırakma hayret içinde bu ‘abdını
Oldım dağîl-i gayret -i Sulţân-ı Enbiyâ

Rûz-i cezâda hâlim (Emîrî) yaman olur
Rağm eylemezse Hâzret-i Sulţân-ı Enbiyâ

5

Fâ’ilâtün Mefâ’ilün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

Hilkatın zînetidir hilkat-ı mağbûb-i Hudâ
Mihr-i şerminde ider tal’at-ı mağbûb-ı Hudâ

İtdi dâr-ı ni’am feyz-i Hudâ dünyâyı
Oldı ‘âlî o kadr-i da’vet-i mağbûb -i Hudâ

33a

Eyleyen ‘âlemi tenvîr degildir meh ü mihr
Virdi âfâka ziyâ bi’set-i mağbûb-i Hudâ

İttibâ’ eyle o şehrâha ki devlet bulasın
Oldı şehrâh-ı Hudâ sünnet-i mağbûb-i Hudâ

Kıpladı şeş-cihet-i dâ’ire-i âfâkı
Devlet u salţanat u şevket-i mağbûb-i Hudâ

Fâ’ik-i nûr olur haşlet-i mümtâza ile
Reh-nümâ olsa kim sîret-i mağbûb-i Hudâ

Cümle âmâlim olur dest-i ümîde vâşıl
İtse bir atf-ı nazâr Hazret-i maḥbûb-i Hudâ

İki dünyâda hazîn eylemez inşâallah
Ey (Emîrî) seni de şefkat u maḥbûb-i Hudâ

6

Mefâ'îlün Fe'ilâtün Mefâ'îlün Fe'ilün

'Înâyet it bu günahkâra yâ ḥabîb-i Hudâ
Mürüvvet it bu nikûnsâra yâ ḥabîb-i Hudâ

Şefâ'at eyleyecek âh başka kimsem yok
Olursa senden olur çâre yâ ḥabîb-i Hudâ

Gelüb ḥuzur-ı celîle ne yüzle yalvarayım
O rütbe oldı yüzüm kıra yâ ḥabîb-i Hudâ

Ġurur u hırş u riyâdır qarîn-i ḥüsrânım
Benim o muznib-i bî-çâre yâ ḥabîb-i Hudâ

Kemâl-i ye's ile maḥşerde itmesün teşkîl
İki gözüm iki zâre yâ ḥabîb-i Hudâ

Egerçi mücrimem ammâ kemîne ümmetiñim
Koma mükedder ü âvâre yâ ḥabîb-i Hudâ

Deriñ de 'abdi siyah-rûdur olmasun mulḥaḳ
(Emîrî) zümre-i ağıyâra yâ ḥabîb-i Hudâ

7

Mefâ'îlün Fe'ilâtün Mefâ'îlün Fe'ilün

Virir zemîn ile eflâke fer ḥabîb-i Hudâ
Kunûz-ı ḥilḳate yektâ gevher ḥabîb-i Hudâ

O nûr-u a‘zam bâlâ-yı kûn fekândır ider
 Hadîka-i melekûte sefer-i habîb-i Hudâ

Fürûg-i tal‘at û nûr-i kemâl ile olmuş
 Sipehre rahmet-i şems u kamer habîb-i Hudâ

O şehsuvâra cihân-tenkdir iderse nola
 Mesîre-i ceberrûta gezer habîb-i Hudâ

Fedâ ola yoluna naqd-i cânım olmuşdur
 Cemî‘-i ümmete nûr-i başar-ı habîb-i Hudâ

Habîb-i a‘zamdır Kibriyâ-yı zû-l ‘arşın
 İder ‘avâlîmi hep şu‘le ver habîb-i Hudâ

33b

(Emîri) Mihr-i münîr-i cihâna ‘izzet olur
 İderse kalb-i hâzîne nazâr habîb-i Hudâ

8

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Mekân-ı fahr-i ‘âlemdir diyâr-ı Yesrib u Beḥḥa
 Olur girûbân-ı hizmet-güzâr Yesrib u Beḥḥa

Bütün envâr-ı rahmet neşr ider âfâk u aḫḫara
 Bahâr-ı Yesrib u Beḥḥa nehâr-ı Yesrib u Beḥḥa

Cihâne yağdırır bu-yi laḫîf cennet-i firdevsi
 Yemîn-i Yesrib u Beḥḥa yesâr-ı Yesrib u Beḥḥa

Belâgat mülkiniñ bir selsebîl ‘âlem ihyâsı
 Kelâmıñdır seniñ ey iftiḫâr-ı Yesrib u Beḥḥa

O şahrâlar şeref bulmuş mübârek hâk-ı pâyiñle
Gözümde mûtenâ olmuş gubâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

Ḥirâmân olmadığın yerlerdir ey şâhin-şeh-i rahmet
Bütün dünyâya faḥr eyler civâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

Ġubârından (Emîrî) kehl ider eflâkyân-ı tertîb
Vücûdum olsa hâk-ı reh-güzâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

9

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fâ'îlâtün

Kerem kıl ey şeh-ı rahmensâr-ı Yeşrib u Beḥḥa
Emân ey pâdişâh-ı nâmdâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

Nübüvvet bağının şâhâne bir vird-i müdarâsı
Cemâliñde seniñ ey şehriyâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

Risâlet kenziniñ bir güher-i rahşân-ı yektâsı
Vücûduñdur seniñ ey tâcdâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

Saḡa mevlüddir Mekke anıñçün ânda olmuşdur
Ḥarîm-i Kâ'be-i perverdigâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

O vechi ve'd-duhaya ol sünbülü vel-leyle mazḥardır
Musâvât üzredir leyl ü nehâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

Birinde Kâ'be-i Mevlâ birinde ravza-i Ṭaha
Nezîr-i cennet-i a'lâ diyâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

(Emîrî) Pây-mâl hâk-ı edbâr-ı sefâhatdır
Yetişe imdâdına ey şehsuvâr-ı Yeşrib u Beḥḥa

10

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Seniñ ism-i şerîfiñ oldı ey nûr-i Hüdâ Taha
Olur evrâd-ı pâkın 'âşıkân-ı şubh u mesâ Taha

Nola bende murad-hâh olsam ol ism-i mübârekle
Hañâ itdi saña zât-ı celîl-i Kibriyâ Taha

Günahkârım siyah-rûyum olur hâlim perişân âh
İki dünyâda olmazsa benim-çün reh-nümâ Taha

34a

Bütün evrâd u ezkârında zıkr it nâm-ı Tâhâyı
Olur maqûl-ı Mevlâ olsa encâm-ı du'â Taha

Mu'allâ mevki'-i ser-nâme-i fermân-ı qurbiyet
Şefi'-i muṭlaḳ hengâme-i rûz-i cezâ Taha

Kitâb-ı münzel-i Mevlâ olan Qur'an-i a'zamda
Yazılmış ism-i pâkıñ ey Resûl-i Kibriyâ Taha

(Emîrî) niñ zamân hevl-ivâveylâ-i maḥşerde
Yetişe imdâdına ya miğfer-i kevneyn ya Taha

11

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Ey ezel sultânı sensin ey şeh-i kevneyn yâ Taha
Ebed burhânı sensin yâ ḥabîb-i Kibriyâ yâ Taha

Yazılmış ḥâme-i kudretle nâmıñ arş-ı a'zamda
Muḥammed Aḥmed ü Muḥammed ü Emîn ü Muṣṭafa Taha

Risâlet kâinatında haţîb-i minber-i kudret
Nübüvvet tahtgâhında şehin-şâh-ı beķâ Taha

Olur ebrâr-i haķķıı dîde-i haķbîn cennetde
‘Âyân Taha nihân Taha habân Taha semâ Taha

Eger eflâke baķsam vechiıi izhâr ider hûrşîd
Eger Kur’anı açsam çeşme baķş eyler cilâ Taha

Necât-i ümmet-i sermed hayât-i millet-i emced
Habîb-i müste‘ân Taha tabîb-i mâsivâ Taha

(Emîrî) ümmetiıdir ğarķ-i deycûr-i ğünâh olmuş
Yetişe lütf u ‘inâyet ile ey şems-i dühâ Taha

12

Mef’ülü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

Ey münteħab-i silsile-i Âdem ü Havvâ
Sensiı taleb-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Hep bir yere gelse bir ufaķ müyîıa değmez
Sîm ü zeheb-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Gülzâr-ı cihân oldı cemâliıle müzeyyen
Ey ğonca-i leb-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Sultân-ı serâperde-i eyvân-ı risâlet
Kuds-i ğasb-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Faħr u şeref-i ‘an‘ane-i Hâşim ü ‘Adnân
Yektâ neseb-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Burhân-ı ezel feyz-i ebed mefhar-ı keyneyn
 ‘Âl-i laqab-ı silsile-i Âdem ü Havvâ

Ümîd ider imdâdı yine senden (Emîrî)
 Ey münteḥab-ı silsile-i Âdem ü Havvâ

34b

13

Mef’ûlü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fe’ûlün

Ey şeh-neseb-i silsile-i Âdem ü Havvâ
 Olduḡ sebab-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Eyler seni inşâf iderek şıdḡ ile ikrâr
 Ehl-i edeb-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Ḳurtar beni deycûr-i elemnâk-i hedâdan
 Ey şem’-i şeb-i silsile-i Âdem ü Havvâ

Şâyestedir olsa baḡa ma’tûf ser-â-ser
 Hışm u ḡaḡab-ı silsile-i Âdem ü Havvâ

Gûyâ ki bütün eyledi çeşmimde [terâkim]
 Renc ü ta’b-ı silsile-i Âdem ü Havvâ

(.....) ile mehcûr ebed oldu ḡöḡülden
 Şevḡ ü [ṡerab]-ı silsile-i Âdem ü Havvâ

Fahr eyler o sulṡân nubuvvetle (Emîrî)
 Fars u ‘Arab silsile-i Âdem ü Havvâ

14

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Naşıl olmaz vücûduñ kâ'inâta maqşad-ı aqşâ
Zuhûruñdan zuhûra geldi nesl-i Âdem ü Havvâ

Cihân başdan başa fânî seniñ bâkîligiñ bâkî
Kadem-i 'aşkıñla kâ'imdir bekâ (.....) şevk ârâ

Cihân bir mekteb-i kadr-i beşer etfâl-i bî-kudret
Sen oldıñ ey şeh-i rahmet aña üstâd-ı bî-hemtâ

Seniñ nûr-i cemâliñ 'aşkı hep böyle olmuşdur
Ezel âbesten hilkat-ı ebed âyîne-i eşyâ

(.....) oldı nûr-i ekdasıñdan Hazret-i İdrîs
Mübeccel oldı feyziñle necibullah yem-i peydâ

Halâs oldı seniñ nûruñ ile âteşden İbrahîm
Seniñ feyziñle buldu kurb-ı vâlâ Hacer ü Sârâ

Kerem kıl yâ şefî'-el müznibîn ey Aşmed-i Maşmûd
Fezâ-yı rûz-i maşşerde (Emîrî) olmaşuñ rüsvâ

15

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Göñül bir dilberiñ 'aşkıyla olmuş vâle u şeydâ
O dilber 'aşkıña halk oldı hep dünyâ u mâ-fi-hâ

Risâlet tahtıñıñ şahı haqîkat burcunuñ mâhı
Nübüvvet pâdişâhı âfitâb mevci mâ evhâ

Ĥabîb-i ĤaĤ MuĤammed ibn-i ‘Abdullah Ebu-l Ĥâsım
 Ŧabîb-i derd-i muŦlak melce-i kevneyn Ebu-l Zehrâ

Şehin-şâh-ı (.....) sıñ Ĥabîbullah-ı yektâsıñ
 Seniñ nûruñdan olmuşdur zemîn ü âsumân peydâ

Seniñ müştâĤ-ı zâtıñdır şafi u âşefi
 Seniñ muĤtâc-ı bâbıñdır velî u vâlî u vâlâ

Fem-i rahmet-feşânıñ maŦla‘-ı eltâfi bî-ta‘dâd
 Kef-i deryâ nişârıñ menba‘-ı en‘âm-ı lâ-yuĤşâ

35a

(Emîri) cur‘a-ı ‘aşkıñla mest bî-şu‘ûr olmuş
 Ânı ‘afv it kuşuru çoĤdur ey şâhin-şeh-i yektâ

35b

ĠAZALİYÂT

1

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Nâdiru-l emsâl olur ma‘şûm olursa dil-rubâ
 ĤaĤĤa-yi gevher gibi mektûm olursa dil-rubâ

Şorma artık ferĤ-i telzîz-i dimâġ-ı ‘âşıkı
 Nerm u şirîn râĤatu-l ĤulĤûm olursa dil-rubâ

Böyle bir bed-baĤtıñ istikbâli ağlar Ĥâlîne
 Zillet-i aĤlâĤ ile mezmûm olursa dil-rubâ

Ĥâlikıñ iĤsânına küfrân-ı ni‘met itmedir
 Hem bigâne-yi meş‘ûm olursa dil-rubâ

Şâd olan bir ânına cân u cihân olsun fedâ
 ‘Âşıkından ğayrına (.....) olursa dil-rubâ

Sa‘y ider ilm u kemâle fırsatı havf eylemez
 A‘fal-ı hûbânı mülk-i Rûm olursa dil-rubâ

Ey (Emîrî) itmez âşâr-ı vefâdan inhirâf
 ‘Irq u nesli fâhir ü tâbân olursa dil-rubâ

2

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

[Şabâb]-ı cevher efrûz-ı sırra iklîl ider şahbâ
 Meger meyhânede bir bezm-i cem teşkîl ider şahbâ

Dem-i ‘işret niyâz-ı vaşlına hengâm fırsattır
 Mizâc-ı nev-cihân serkeş-i fa‘dîl ider şahbâ

Leyâl-i ğamda nûr-i şu‘le bahş fikr-i rindandır
 Yed-i sâķide gûyâ sâĝar-i ķandîl ider şahbâ

Haţâdır ülfet-i rûşen-dilân âlûde meşreble
 Mûlevven câm içinde rengini tebdîl ider şahbâ

Virir eţvârına merd o biş revnaķ-ı diger
 Fenâ ta‘bîr ile bir tîynet-i terzîl ider şahbâ

Olur eşhâb-ı şermin şafak burka‘ bir endâzı
 Merâm-ı muzmarın ızhârını teshîl ider şahbâ

Şafâ-yı sezâ-yi itmeme (Emîrî) şer olur âlet
 Ki vuşlat meħallinde ĥidmet-i tekmîl ider şahbâ

3

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

O dem ki dilber-i meclisde gök kandîl ider şahbâ
Gözünde 'âşıkıñ her câmı bir iklîl ider şahbâ

Nedir bu zâde-i engûr zîbâda olan te'sîr
Küşâd-ı bâb-ı vaşlı dilber-i teshîl ider şahbâ

Beni hem-cins ile şufûk rûşen-dil-i muzdâd
Ki mecz-i âb olunca rengini ta'dîl ider şahbâ

36a

Şarâb-ı 'îşret-i âbâdında bir renk-i metânet yok
Meseretden melâle keyfîni tahvîl ider şahbâ

Bahâr oldu o cânan 'azm idince 'izz ü devletle
Çemende cem gibi bir salţanat teşkîl ider şahbâ

Eger mümkün olursa 'âşık u ma'sûk cem' olmak
Huşûl-i maqşad müzmerlerin ta'cîl ider şahbâ

(Emîrî) keşret-i şarâbında vardır çok mezerretler
Şu'ûr u 'aqlını şâribleriñ taqlîl ider şahbâ

4

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Getirir muğbeçeniñ hüsüne zînet-i şahbâ
Dil-i rindâne urur şu'le-i âfet-i şahbâ

'İşret-i sâde rûhan fırsâtıdır rindânıñ
Oldı miftâh-ı derhâne-i vuşlat-ı şahbâ

Şişede ‘arz-ı cemâl itmede manend-i perî
Ebru-yı tarab meclis-i ‘işret şahbâ

Ĥânümân-ı vera ateş urur rey zâhid
İtse ol dilber-i nâzende ‘inâyet şahbâ

Rengi şâf olsa dahî ġazza-i san‘atzâdır
Bağş ider ‘ârız-ı cânana hazret-i şahbâ

Cem-i hayâl içindedir kendini her rind-i zamân
Oluyor çünkü cenâb-ı ceme nisbet-i şahbâ

Kaldı meyĥâne hestîde (Emîrî) ĥayrân
Viriyor zevĥ-i maĥâmında kudûret-i şahbâ

5

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

Getirir şarâbına fikr u feşâhat şahbâ
İder îcâd-ı cihânda ne rezâlet şahbâ

Bâdeniñ şanma yüzünde görünüyor şekl-i hayâl
Ĥâl-i mestâne açar dîde-i ‘ibret şahbâ

Katı meyl eyleyeñ oldı kemâl-ı nâķış
Hiç nûş eylemez erbâb-ı başîret şahbâ

Zevĥ u neş’e şanur ol ŧavr-ı ġarâbet eşeri
Merd-i bed aşlâ virir cennet u ġalîzat şahbâ

İtilâ-yı ebedî ĥorĥusu bir dâĥiyedir
Virse de şârîne zevĥ-iu muvaĥķat şahbâ

Zevķin encâmı ider âdemi dil-bende-i ğam
Habdân Şonra virir meste ħarâret Şahbâ

Ne ķadar debdebe-i pîrâ-yı sefâ olsa daĥî
Ĝâyetinde getirir meste nedâmet Şahbâ

Neşve-i câm-ı elest itdi (Emîrî) seni mest
Őaĥa meyĥâne-i hestîde ne ħâcet Şahbâ

6

Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün

Reng-i ĥüsn-i yâre vird-i ğülistân olsun fedâ
Bû-yi zülfe sünbül nûkhet-feşân olsun fedâ

36b

Sen Őallandıkca fedâ-yı rûĥ ider 'âŐıķlarıĥ
Tek ŐalıŐ rûĥ-ı revân-ı 'âŐıķan olsun fedâ

ŦaŐa çaldıĥ ğöĥlümü ey dilber-i gerdün küşâd
Uĥruna [âyîneniĥ âyînedân] olsun fedâ

Burc-i tende dil ki gevher pâre-i nadîdedir
Bir nigâĥ Őuĥuĥa bî-imtinân olsun fedâ

Var iken feyz-i lebiĥ müstâĥni-i meyĥaneyim
Neş'e-i lâl-i Şarâb erguvân olsun fedâ

Ĝamze-i Őehbâzınıĥ ķurbânı olsun murĥ-i dil
Cevher-i pehlusuna genc-i nihân olsun fedâ

Ey (Emîrî) bir melek ĥaŐlet civân nâzenîn
Bir tebessümle nigâĥ eyleser cân olsun fedâ

7

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Melege hizmet eyleyen insana cân olsun fedâ

Öyle kudsî melege ten perverân olsun fedâ

Çok mu kurbân itmek ehl-i himmete ten-i perveri

Öyle 'âlî bir humâya istiḥvân olsun fedâ

Rûḥ-i 'âlemdir fedâkârâne hizmet eyleyen

Böyle rûḥ-i 'âleme rûḥ-i revân olsun fedâ

Gerçi emeli bir âvuç ḥâk oldı ehl-i himmetiñ

Bir âvuç bir öyle ḥâke ḥâkdan olsun fedâ

Ya 'anân mâni' ise neşv ü nemâ-yı bâğ için

Bâğ-i müsteşna yetişsün bâğ-bân olsun fedâ

Kesret-i gül mâni'-i peydâ ise bir şeh-güle

Öyle şeh-gül uğrına gülistân olsun fedâ

Varıñı şarf it (Emîrî) yâr-ı teşhîr itmege

Bir kazancıñ uğrına yüz biñ zîyan olsun fedâ

8

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Cevher-i cân olan gencine-i cânâna fedâ

Neye mâlik isem olsun o şeh-i cânâna fedâ

Cân-ı şîrînimîñ olsun bu âḥ-ı giryeleri

Bir şeker ḥandelib dilber-i ḥandâna fedâ

Yandıgım ‘aşka pâyân dilbere itme naşîb
Şem‘-i sûzâna ider kendini pervâne fedâ

Âldı benden dilimi hânde-i birer bî-yâr
Bir gülüm var idi itdim o gülistâna fedâ

Cebr ile kâhr ile ‘işve ile âlırlar senden
İtmesen ister iseñ cân-ı civânâna fedâ

Nice yıllık o çekmez elem ü derd firâk
Bir dem-i vuşlat-ı dildâr suhandâna fedâ

Ey (Emîrî) bu mudur ‘âşık için resm-i vefâ
İtmediñ cânınđı bir dilber-i fettâna fedâ

9

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Cevher-i cânım ola ru‘yet-i rindâna fedâ
Hânde-i la‘line biñ gevher-i dürdâne fedâ

37a

Şems-i berķ-i efsar gerduniñ ola şa‘şa‘sı
Sendeki bâriķa-i gerdun-i raşşâna fedâ

Oldı cân u dil u ten reñç-u melâle maşraf
Eyledim mâmalikim bir iki yârâna fedâ

Nerde cem‘iyet-i dilzede şafâ-yı hâtır
Oldılar cümlesi kisve-yi perişâne fedâ

Şâneler haşre kadar böyle olurlar dil-çâk
Zülfününñ bir telini eyledi bir şâne fedâ

Ġâze-i hÛsn bÛtân hÛn-i dil-i müştâkân
Nazarıma hÛmetiñden dökülen kıana fedâ

Ey (Emîrî) aradım senden fuzûli gibi çık
Diliñi dilbere kııl cânıñı cânâna fedâ

10

Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün

Câmi'-i vahdetde ehl-i 'aşka itdim iktidâ
Ehl-i keşret cem'a oldım anuñçun müktedâ

Çeşmim olmuş yâre nâzar kıalbim olmuş nûra ġark
Çeşm ile kıalbimde var nûr-i Hudâ feyz-i Hudâ

İşte hÛsnüñ işte cilveñ işte nâz u şoñbetiñ
Dilber-i nâzik edâsıñ dilber-i nâzik edâ

Ol yetim-i bî-kes ye'sim baña tâ tıfil iken
Dâye-i endûhuñ âġuşunda ġam oldı ġidâ

Ben miyim mecnûn u ferhâd-ı cihân-ı miñnetiñ
Kûh-i şahrâ-yı belâdan olmadım bir ġün cüdâ

Virseler dünyâyı aç ġözli olan toymaz yine
Herkesede dest-i temennâ-yı küşâd eyler gedâ

Âlmadım ġitdi (Emîrî) bir cevâb-ı teselliyat
Eyledim tâ 'âlem-i bâlâya dek ref'-i nidâ

11

Müstefilün Müstefilün Müstefilün Müstefilün

Ey büt-i nâzik edâ olsun saña cânım fedâ
Cân-ı fedâ itmekle çünkü senden olmam ben cüdâ

Hağdan istimdâd ider vaqt-i hâtırda teskirân
Yalvarır bahrın hücumundan Hudâya nâhudâ

Gerçi pinhânsın ilâhî nereye eylersem nazar
Zâhir olmuş çeşm-i istibşâra senden mâ 'adâ

Eyledi ağâz na'me-i bülbülân bir demde kim
Sâmi'amdır kalmamışdır kudret-i gûş-i şedâ

Sâlik olmaz bünye-i 'ilm u kemâle câhilân
Bir şabî ten-perver olmaz olsa mahrûm-i ğidâ

Sende zâhirdir (Emîrî) sırr-ı Mevlâna-yı 'aşk
Meşrebiñ âyînesinde berķ urur feyz-i Hudâ

12

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Olursa cephesinde ol bütün çin-i ğazab peydâ
Olur 'uşâkıñ cisminde mevc-i tâb u teb peydâ

37b

Meger kim 'arz-ğâl itsün o yâre şûret-i ğâlim
Olur bezm-i ğâlinde suhan-ı pinhân-ı edeb peydâ

Hüner kesb-i rızâ-yı hağdadır esbâba ğâcet yok
Müsebbib eylese imdâd olur yüz biñ sebeb peydâ

Yine bir haşm-ı 'ifrite dûçâr olmak muhaqqıqdır
Ne rütbe olsa bir âdem 'afif ü zû-hisab peydâ

Kelîm-i haq iken Mûsâ mu'âriz oldu bir Fir'avn
Cenâb-ı Aḥmed-i muhtâra oldu bu leheb peydâ

Ben ol merd-i metinem zevk-i vuşlat-ı arzû itmem
Olursa ḥalvetimde her gice bint-i 'ineb peydâ

Emîr olmak muḳarrerdîr (Emîrî) şâ'irân üzre
Olunca ben gibi bir şâ'ir-i şâhib-i nesib peydâ

Tevekkül ehliniñ olmaz dilinde bir taleb peydâ
Bilir kim vâşıl-ı maḳşûd olur olsa sebeb peydâ

Viren haqdır Alan haqdır bilir erbâb-ı isti'dâd
Murada irse haqqa şükr ider itmez tarab peydâ

Zuhûr itmez kelâm-ı kıymet efzâ her tabi'atdan
Olur mı her şadfedede hicdir münteḥab peydâ

Aceb te'sîri var baht-ı siyahıñ ehl-i ḥirmâne
Çerâğın yoksa da gündüz olur zemînde şeb peydâ

Ḥaḳiki ḥidmet-i mülk eyleyen aşlâ futûr itmez
Ne rütbe olsa da 'azminde âşâr tarab peydâ

İzâle eyledikce sa'y u ğayretle faḥr eyler
Reh azminde olsa keşret-i renc u kerb peydâ

(Emîrî) var mıdır bî-ḥaber olan bed-bahta bir nef'î
Eger kim eylese Ḳârûn kadar sîm u zeheb peydâ

13

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Lebiñ hicri ile sırr-ı hadimü'l - lezzât olur peydâ
Rûhuñ yâdıyla fikr-i fâsidu-n niyât olur peydâ

Dil-birûh levh-i sineden 'aşkıñla gûyâdır
Şanursıñ şûret-i dîvârdan eşvât olur peydâ

Kabûl-i meskenet itmez şedef-i 'izzet ü iclâl
Güzergâhında şâhıñ haşmet u dârân olur peydâ

Tecellâ-yı cemâl-ı yâre oldıñca gönül mazhar
Kelîm-i hasrete gûyâ dem-i mîkâd olur peydâ

Niyâz ittıkce bûs-i la'l-ı cân-bağşıñ dil-zârem
Hâsrla her tarafından şayha-i heyhât olur peydâ

Şıfatımız kefe-i mîzân dehre şân u a'lâsı
Cihânda gâh olur ki öyle 'âlî zât olur peydâ

Beğâ-yı nâmıma yâdı olur 'ademi ile fânî
İki nety ictimâ' itdikde bir işbât olur peydâ

38a

Nigâh fitnesinden günde yüz gâzât olur peydâ
Şikenc-i turrasından şebde biñ âfât olur peydâ

O 'âşık kim hayâl-i gerdunuñla terk-i cân eyler
Mezâr-ı toprağında cevher-i mirât olur peydâ

Hâzır kıl ey felek kim intikâm 'âşık-ı zârî
Olur bir gün ki senden ağız iden bir zât olur peydâ

Ledüniyyât-ı her bir ğaye-i menfi ü müşbiden
Vücûd-ı Hâzret-i Zü-lkarrine işbât olur peydâ

Kemâl-ı zînet mazrûf-i dâ'im zarf ider izhâr
Ma'ân-i naqşana elfâzdan mirât olur peydâ

'Adâlet şu'lesinde bî-nevâlar gösterir güzîn
İçinde mihr-i tâbân nûrunuñ zerrât olur peydâ

(Emîrî) şems-i tab'im şâ'irânı bî-ķarâr itmesin
Güneş toğduķda zîbâ cünbüş-i zerrât olur peydâ

14

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

İlahi ķudretinle nûr ider şems ü ķamer peydâ
O şîrîn lezzet-i toprakda eyler şeker peydâ

İlahi ķudretiñle zirve-i kühsâr senginde
Olur bî-cûybâr u bâğ-bân-ı 'âl-i şecer peydâ

Bu 'ibret-hâne-i hesti bütün lebrîz-i ķudretdir
Tuyur bezm ider baķınında sengin beyzâlar peydâ

Cihânda bir kimisi hûsne kimi ķubħa mâ'ildir
Efâ'-i zevn itmişdir dime şem-i hâķır peydâ

Ümîdiñ kesme mevlâdan şeb-i tarîķ muħânnetdir
Hudâ zulmet içinde ğâh olur ki nûr ider peydâ

Mulâyim şaħşa pek aldanma ķalbini yoķla ķâsidir
Derununda turâb bezm dil eylemez ceħr peydâ

Ne hikmetdir (Emîrî) gerçi bir ney-i pâredir hâme
Olur şağ-ı ğamından bî-nihâyet nûkteler peydâ

15

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Şebât-ı 'azîm ile hağdan saña imdâd olur peydâ
Kemâl-ı sa'y ile âdemde isti'dâd olur peydâ

Tevaffuqla tehlûf iktiza-yi vaqte tâbi'dir
Zamân hüküm eylese (.....) imdâd olur peydâ

Yutub berbâd ider kişveri bir fitne-i nâciz
Şererden ansızın bir ateş-i veğâd olur peydâ

Cefâ-yi rûzgâra uğrayan ekşer e'âlidir.
Şal üstünde şahrâdan ziyâde bâd olur peydâ

Me'ârif ehli olmaz nâ-becâ ta'rîfden sâlim
Kemâlin keşretinden keşret-i husâd olur peydâ

Qabûl-i hağda izhâr-ı te'annüd iblîs-i şağşa
Delâletde tabi'-i meslek mu'tâd olur peydâ

38b

(Emîrî) kesb ider hüsn-i suhûlet hüzn-i himmetle
Nice mağlab ki tağşilinde istib'âd olur peydâ

16

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Sakın bir kimseden zan eyleme imdâd olur peydâ
Saña ancak yine senden olursa dâd olur peydâ

Lisân derd-i derune tercümân olmağda ‘âcizdir
Sükûtundan taḥammül ehliniñ feryâd olur peydâ

Teferrüd maşdar-ı ğaflet olur baḥş-ı tenâhide
Müsellemdir cihânda ferdûn efrad olur peydâ

Kitâb-ı ser hikmetdir cihân erbâb-ı ‘irfâna
Ki her bir noḳtasından ma‘na-yı irşâd olur peydâ

Başîret dûrbîn olsun da keşf-i kudretullah
[Nazl]bân çeşmiñe ḳurbiyyet ib‘âd olur peydâ

Bu ‘âlem bir mu‘ammâ-yı ğarâbet intimâdır kim
Düşündükce anıñ ḥâlinde istib‘âd olur peydâ

Değil ḳâdir (Emîrî) maḥviyetle ḥürriyet tab‘ıñ
Biliyorken bir söze ‘âlemde biñ neḳḳâd olur peydâ

17

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Ne derd-i ‘aşḳ-ı tersîm itmege Behzâd olur peydâ
Ne kehsâr-ı ğam-ı ḳal‘ı itmege Ferhat olur peydâ

Şafâ -yı ‘âlemi eyler kudûret ansızın ta‘ḳîb
Hava sâkin iken bir de görürsün bâd olur peydâ

Değil her ḫâlib-i ma‘nâya isti‘dâd-ı pîveste
Tecelli-yi mektebde biñde bir üstâd olur peydâ

Eger kesb-i reşâda ‘unşuruñda varsa isti‘dâd
Reh-ğaramıñda yüz biñ şâhib-i irşâd olur peydâ

Eger âyîne-i şeffâf olsa lâbud ‘aks ider şûret
Çalış himmetle sen elbetde isti‘dâd olur peydâ

Kabûl-i intikâl itmez meziyyet zâta ‘âiddir
Hünerver bir pederden bî-hüner evlâd olur peydâ

Cihân halkındaki ‘âcizliği bundan kıyâs eyle
Sen istimdâd iderken senden istimdâd olur peydâ

Benim tâ ‘unşurumda (.....) şu‘le-i hikmet
Hayâlimde anınçün berç-i ateş-zât olur peydâ

Degil vas‘-i beşerde ey (Emîrî) sendeki himmet
Şaşa etrâf nâ-mâ’muldan imdâd olur peydâ

18

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Cihânda hakkı şekl hallî gâh olur esrâr olur peydâ
Muhibb-i şâdıkañndan meslek-i ağıâr olur peydâ

39a

Geçüb birden egerimde ararsam durr-i maşşûdî
Reh-i ‘azminde deryâ üzre bir divâr olur peydâ

Cihândır ma‘den-i imkân gelir bir vaqt-ı fırsat kim
Kef-i ümîd içinde gevher-i şehvâr olur peydâ

Hüner taşşîline sa‘y itmeyenler müstefid olmaz
Çalış bir kere kesbe şonra andan kâr olur peydâ

Eger feyz-i fazla bir nigâh itsem o ‘isî-dem
Dehân-ı şûret dîvârdan güftâr olur peydâ

Latîf i-l halk olan dilber iderse su-i halk izhâr
O rengîn goncaya benzer ki andan hâr olur peydâ

(Emîri) leb hamûş hayretim dünyâda ben ammâ
Kalmadın dâva-yı tenzîrde eş'âr olur peydâ

19

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Dime ol yârdan evvel niçün ağıyâr olur peydâ
Nazar kııl bağa kim gülden muqaddem hâr olur peydâ

Halâş olsun naşıl dâğ olmadan sine-i 'âşık
O şuğun kemer zentinde düğme-i zertâr olur peydâ

Dil bî-rûh levh-i sinede 'aşkıyla gûyâdır
Şanursın şûret-i mirâtden güftâr olur peydâ

Gelir bir gün ki 'avn-i haq ile deryâ-yı maţlabda
Teħarri itdigim lû'lû-yi kıymetdâr olur peydâ

Dil berrâk-ı semt-i şehvete sevķ itme ey 'âşık
Yazık ol nûrdan âyînede jengâr olur peydâ

Çıkma hûsn-i niyyetden ümîdiñ kesme mevlâdan
Göñül ta'mirine elbetde bir mi'mâr olur peydâ

İder bîcâ (Emîri) bî-eşerler da'va-yı 'irfân
Haķîķi 'ârifândan dâ'imâ âşâr olur peydâ

20

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

O dilberden ki 'uşşâka nigâh nâz olur peydâ
Tekellümden müberrâ guft-gû-yı râz olur peydâ

Döner ‘aksi ruḥından her kadeḥ bir nûr-i şefâfa
Şu bezm-i meyde kim ol dilber –i ṭannâz olur peydâ

O çeşm-i ḥaşme karşı şorma aḥvâl dil-zâre
Nolur ḥâli o mürgüñ kim yanında bâz olur peydâ

O yâr-ı dilkeşi tenhâda görmek gayrı kâbildir
Yanında her zamân bir ḥâsıd-ı ğammâz olur peydâ

O ‘âşık kim şafâ-yı ‘aşkına şehvet karışdırmaz
Felâket-ḥâne-i maḥşerde de ser-bâz olur peydâ

Bulur sûz-i ḥayâtım (.....) bir âhla encâm
Yanarsa nâre pervâz-ı ḥazîn avâz olur peydâ

39b

‘Aķım bir pîre-zen oldı (Emîrî) mâder-i dünyâ
Nezîriñ şânem artık şâ’ir-i mümtâz olur peydâ

21

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

Göñülde ḥünfeşândır yâre ammâ tîr-i nâ-peydâ
Aceb kim hem ḥuduñ endâzu hem naḥcîr nâ-peydâ

Göñül bende olmaya ḥâzırdır ammâ bulmuyor bir zülf
Mehyâ merd-i divâne faķaṭ zencîr nâ-peydâ

Mehiyyâ câm-ı mey ammâ ki yokdur bir sâķî gül-rû
Revâ ḥâzır ṭabîb-i şâ’ibu-t tedbîr nâ-peydâ

Girinbâñ çâk iderken mihr ü mâhı pençe-i âhım
Dil-i sengîn dilberde olur te’sîr nâ-peydâ

İder ‘uŝŝâķ-ı fikr-i ğamze-i yâr nihân-küŝte
 atîlân zâhir ammâ atîl u şemşîr nâ-peydâ

Beni bir nâzenîn mağlûb-i ‘aŝķ itmese aķıķatde
 Egerçi gerdanımda zâhiren zencîr nâ-peydâ

(Emîrî) pesende nûr-i feyz-i isti‘dâd zâhirdir
 Faat irşâd iûn hemtemenna bir pîr nâ-peydâ

22

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Riyâ erbâb-ı naŝihatden dile te’şîr nâ-peydâ
 adîd-i âm-ı zerrîn eylesen iksîr nâ-peydâ

ad-ı cânâna lâyıķ câme-i elfâz nâ-mevcûd
 Rûķ-i dildâre şâyân ğâze-i ta‘bîr nâ-peydâ

Leb-i yâre muraffıķ ğonca-yi temŝîl nâ-îcâd
 Fem-i zîbâye enseb nûkte-i taŝvir nâ-peydâ

O eŝm-i ŝûھا esbân nerkis-i tavşîf nâ-meşhûd
 O zûlf-i yâre ufaķ sümbül-i taķrîr nâ-peydâ

İderdi baņa ŝefķat aņlasa âl-i periŝânım
 Görünce yâr-ı bende udret-i taķrîr nâ-peydâ

Beķâ bezminde dile tevĥîd nâ-pinhân
 Fenâ mülkünde göze taşvîr nâ-peydâ

(Emîrî) bir vefâsız dilbere dilbent-i ‘aŝķ oldım
 Devâsız derde düŝtüm âre-i tedbîr nâ-peydâ

23

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Zeh-i şâni‘ ki itmişdir zemîn-i âsumân peydâ
Verâ-yı perde-i kudretten itmiş biñ cihân peydâ

Yaratmış nüsha-i ‘âlemde digeñ nüsha-i kübra
Çomuştur nâmını âdem idüb çeşm-ü dehân peydâ

40a

Naẓar kıll kâ’inâta muhtelif âhenk kudretdir
Zeh-i kâdir ki itmiş merd ü zen pîr ü civân peydâ

Zemîn-i âsumâna bağ da derk it eyleyen kimdir
Semâda encumen-i rahşân zemînde dil-berân peydâ

Naẓar kıll ‘aks-i mevcûdâta bir âyîne de fehm it
Cihânda mümkün olmuş bir cihân-ı lâ-mekân peydâ

Yine firdevsi kuy-i yâre pür hatibân-ı hasretdir
Göñül ‘ankâsı itmeyen ‘arş içinde âşiyân peydâ

İderseñ nâ-hoş ğamla sezâdır hârş kerdet
(Emîrî) İtmediñ dâru-l emân bir âsitâne peydâ

24

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Değil ğülzâr-ı dünyâ oldı dâr-ı imtiñân peydâ
Naẓar kıll mürğ-i ‘ağla itdi nerde âşiyân peydâ

Nücûm-ı enfusi u âfâğ-ı şarğ ü ğarbı hep başğa
Cihân ‘aşğa olmuş başğa arz u âsumân peydâ

Haķiki ehl-i ‘aşķın başķadır esrâr-ı güftârı
Olur merdân-ı ‘aşķ haķda bir başķa zebân peydâ

Bilirdi mantıķu-l ıayrı fem-i esrâr-ı ehlullah
Henüz olmadan evvel cism-i âdemde dehân peydâ

Lisân-ı ‘aşķ iderdi güfte-gûnâ olmadan evvel
Ne sen peydâ ne ben peydâ ne dil peydâ ne cân peydâ

Seniñle eylesiñ cân şoĥbet-i pinhân-u peydâda
Olaydı beynimizde kimse bilmez bir lisân peydâ

Bu ‘işret-hâne-i fânide artık yok saña râĥat
Niçün itdiñ (Emîri) böyle fikr-i câvidân peydâ

25

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

İderse hangi ‘âşık-ı nâzenîn bir nev-civân peydâ
Emîn olsun ki itmiş bir belâ-yı nâkihân peydâ

Gerekdir ehl-i ‘aşķa öyle bir merdt-i kavî peymân
Ola her ĥande-i nazende biñ ra‘d-ı nihân peydâ

Hemân dünyâyâ geldiği mehyâ ol belâyâyâ
Olur hep mukbil ü müdbîrde zeĥm-i ĥûn çeken peydâ

Kimi gördüğ ki itmez yâradan âh u enîn zâhir
Kimi gördüğ ki olmaz sineden zâr u figân peydâ

Ķomazlar fitnecular ĥâline ol mihribân yâre
Eger ‘âşık iderse her ne rûtbe-i mihribân peydâ

Verirseñ ateş-i ‘aşka teselli âh ider ‘âşık
Olur şu serpilürse ateşe zîrâ duhân peydâ

Murad-ı lem-yezl neyse olan oldır yine zâhir
Cihânda gerci olmuşdır hezârân kâvrân peydâ

Sağa ateş beyân mu‘cize beyân mı söylesem bilmem
(Emîrî) Eylediñ bir başka üslûb beyân peydâ

40b

26

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Degil bir zen düzen alsañda itmezsiñ düzen peydâ
Cihânıñ zevkin eyler nâzenîn bir yâr iden peydâ

Dem-i vuşlatda hândân olsa cânân itmeye istiğrâb
Bahâr eyyâmı elbette olur vird-i çemen peydâ

Gülün izhâr iden kâdrin dikendir anla esrârı
Dime bir gül için olmuş nice yüz biñ diken peydâ

Haķâ yakın-i ‘alışimedir ol merd-i muvaķķat kim
Geçüb saman ile servetden eyler biñ kefen peydâ

Zeh-i kâdir kim itmişdir hezârân merd ü zen pinhân
Zeh-i sâni‘ kim itmişdir hezârân merd ü zen peydâ

Züleyhâ-yı cihânda şâkîyim ey Yûsuf-i ‘işmet
Hezârân hâk-i dil zâhir degildir bir diken peydâ

(Emîrî) Câm-ı ‘aşk itmiş seni mecnûn-i istiğnâ
Eger olsañ revâdır rûz-i maḥşer ma’ze-zen peydâ

27

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Şafâ-yı hânde oldıķca leb-i dildârdan peydâ
O gevherdir olur gencine-i esrârdan peydâ

Benim te’sîr-i efgânımdan inler küh ile şahrâ
Olur ‘aks-i hüsn izn eyleme gühârdan peydâ

Gelirken çeşm-i müjgâne eylemişdi ‘aks-i rûhsarıñ
Gül-i mu‘ciz-nümâ gûyâ ki oldı hârdan peydâ

Geh-i yağma-yı ‘aşkıñla sükûn ebrârdan nihân
Geh-i sevda-yı ‘aşkıñla cünûn ahyârdan peydâ

Gül-i firdevsi kudretdir o dil-cû hânde-i nâzeñ
Olur mu öyle bir gül hiçbir gülzârdan peydâ

Yıkılmış hâtırım ammâ ki ‘aşkıñ onda zâhirdir
Olur gencineler ekser yıkılmış dârdan peydâ

(Emîrî) Meyve-i firdevse irmek haylî müşgüldür
Olur tûbâ-yı güfrân eşk-i istiğfârdan peydâ

28

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Vefâlar oldı ‘uşşâķa bugün dildârdan peydâ
Güzel şâhâne güller oldı bu gülzârdan peydâ

Bu te’sîr-i nefisle baksa semt-i deyre ol âfet
Olur feyz-i tekellüm şûret-i divârdan peydâ

Verirdi nağme-i tevhîd her âvâze-i nâķûsi
Olurdu nûr her bir reşte-i zertârdan peydâ

Fem-i handân-ı dilberden ‘ayân oldıkça dendânı
O luludur olur bir derc-i kıymetdârdan peydâ

Nola kâhir telettüf zâhiritse haşmı kec etvâr
Olur tiryâkdirler gâh-ı ba‘zı merdân peydâ

41a

Eger kibir ehli ‘âlim olsa da ma‘nâda câhildir
‘Azâzile nuhûset oldu istikbârdan peydâ

Siyah hat geldi dâru-l mülk-i hüsnî eyledi berbâd
(Emîrî) Fitneler oldu yına aqâtardan peydâ

29

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Birer sâl-ı cedîd itdikce tedvîr-i qurûn peydâ
İder bir dâ‘ire-i girdâb deryâ-yı şu‘ûn peydâ

Temeddün olmayan bir yerde itme hükm-i teftîş
Olur nûr-ı ma‘ârifle hekîm-i zû-fünûn peydâ

Anıñ üstâdı cehl-i naḥvet ü kibr ü ‘aḫâletdir
Olursa nerde bir nâvân (.....) u zebûn peydâ

Dil-i nâcîz-i şeffâf ile mey’ûs olma hikmetden
Olur âyînede naqş-ı sipehr nîlgûn peydâ

Bu ‘âlemde hüner bir bâğ-bân -ı feyzî bulmaktır
İder her taḫ-i kemter yoksa evrâq-ı güşûn peydâ

İlâhî muḫtezâ-yı ‘âlem-i imkânı bir ‘aks it
Yeter ol ḫaḫîqat müḫtezâ vehm u zûnûn peydâ

(Emîrî) Ma'rifet ferhâdı kûh-i himmed olmağdır
Olur bağ ol zamân kal' itmeye biğ beytûn peydâ

30

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

İderse gird-bâd-ı âhım eflâka sûtûn peydâ
Olurdu mihver-i dolab imkân-ı sukûn peydâ

Pey-â-pey var cihânda zûlmet-i ğam nûr-i raħatla
Olur ki âfitâb ve ki leyâl-i tûre-gûn peydâ

Zemînde lâleyi [cevdâde] hâleyi seyr it
Gerek pest genel bâlâ ider dağ-ı derûn peydâ

İder rûşendelen ħurb u civârın feyziyle meşhûn
Olur nehriñ kenârı ħıfz olunduğca 'uyûn peydâ

Ticâret-ħânedir taqlîd ü şıdk 'âşıkâ 'âlem
Niçün olmuş deme ferhâde ħarşu beytûn peydâ

Kef-i mîzân rağbetde teħâbil şerç-ı a'zamdır
İder yek-digerin zîrâ hünerverle funûn peydâ

(Emîrî) İhtirâz it ħâk-ı edyâr suħûtuñdan
Ki olmuş nefis-i mazmûmuğ gibi esb-i ħarûn peydâ

31

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Olur kesb-i hünere fâzıl-ı ħikmet-ħûn peydâ
Kemâl erbâbınıñ sa'yından olmuşdur fûnûn peydâ

Bırak dilden gururu tâ ki feyz-i haq 'ayân olsun
Olur zulmet-i nihân oldıkça şems-i şu'le-gûn peydâ

Îlâhi kibriyâ-yı bî-nezîr-i a'zametsin
Bu 'âl-i hayme-i imkânı itdin bî-sütûn peydâ

41b

İrerse zerre-i feyzinle olur her dâr-ı cennetden
Felâfûni begenmez feylesof-i zû-fünûn peydâ

Felâket-hâne-i 'âlemde yok bir kimsede ârâm
Olur her zerre eczâ-yı 'âlem bî-sukûn peydâ

Derunumda 'ayândır dağ-ı hasret-nâ o demden kim
Henüz olmuş degildi lâlede dağ-ı derûn peydâ

(Emîri) Tişebâz-ı 'aşk-ı şîrîn olsa bir 'âşık
Olur her reh-güzârında anıñ bir sûtûn peydâ

32

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Nola olsa dilimde naqş-ı maţlab-ı (.....) peydâ
O bir âyînedir kim eyliyor gerduni dûn peydâ

Ĥekîm-i zû-fünûn oldır ki olmuş levh-i ţab'ında
Nuķûş-i Ĥikmet âşâr-ı i'sâr u ķurûn peydâ

Mükâfât ü cezâ meydânıdır dünyâ olur elbet
Gehî âvâz-ı mâtem gâhî şavt-ı ergûnun peydâ

'Aţâletden ider rûşendelen tağyîr-i mâhiyet
Bozar ta'min olursa âb-ı cârîde sukûn peydâ

Hudânın kudret-i rahşân iken bu cev-i a'zamda
Henüz olmuş degildi âfitâb-ı şu'le-gûn peydâ

Kibârın cay-ı lütfi feyz-bağş zîr-i destândır
Olur nef'-i keşîr-i olsa kûh üzre 'uyûn peydâ

(Emîrî) naql için şanduk çeşm-i kudret-i mevlâ
Kadem nâmında itmişdir iki muhkem sutûn peydâ

33

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Degildir ihtiyâr-ı serde sevdâ-yı cünûn peydâ
Olurken zülf-i şîriniñ tabân-ı şu'le-gûn peydâ

Îlâhi şaşmışım bu meşreb-i sevdâ-perestimle
Bağınca vech-i hûbâna olur derd-i fuzûn peydâ

Ne şâni'siñ ki hep bir ma'den-i kudretten itmişsiñ
Ruğ-i dilberde gâze- i sine-i 'âşıkda hûn peydâ

Îlâhi hangi bir mektebden almışdır bu ta'lîmi
İder her gamze-i cadusibiñ fitne-füsûn peydâ

Görünce kad-ı cânânı müşerra' nûr-i kudretle
Olur âhımda bir fevvâre-i ateşhûn peydâ

Çomuşdur iki âb u tâbıñ ismin 'âşık u ma'suğ
Bu mevcûdât-ı kübrâya idince kâf u nûn peydâ

Degil elde (Emîrî) neyleyim icâb-ı fıtratdır
Görürsem nerde bir dilber olur meyl-i derûn peydâ

34

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

İder kisvesi cîm ebrûları ma‘kûs-i nûn peydâ
Dil-i mecnûnem itmez yâ nasıl ferî-i cunûn peydâ

Tezyinle şeref bulunmaz cemâl olmazsa mâder-i zâd
O bir nûr-i ilâhidir olur kudret-hûn peydâ

42a

Degil kâbil ki dâg-ı hasret olsun sineden zâ‘il
Cihân bağında olduçca tabân lâle-gûn peydâ

Beni bülbül gibi itmişdi şeydâ bir gül-i zîbâ
Henüz gülzârda olmazdan evrâk u gûsûn peydâ

Esâsi vaz‘ olunmuş ma‘den-i sîhâb sûzâde
Degil mümkün oldu gönlümde ârâm u sukûn peydâ

‘İzz-i hüsn bir zerre-yi yektâ sâha-i imkâna âtmaçdır
‘Abeş-i zan eyleme olmuş bu deryâ-yı şunûn peydâ

(Emîrî) zilletde vâbeste olmuş intizâm bulmaç
Fotoğraf (.....) eyliyor evvelce naçş-i sernigûn peydâ

35

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Dilimde hasret-i yâr itdi bir hâl-i cunûn peydâ
Bütün dünyâ benim olsa yine olmaz sukûn peydâ

Çalır ça‘dâ vü vaşf –ı kibriyâda ‘ârifân ‘âciz
Kitâb-ı kudretin erçâmına olmaz yekûn peydâ

Meger bir gün o yâriñ serv-i qadi infikâsı eyler
Olur eşcâr anınçün cuylarda serengûn peydâ

Qalır hayretde dil bunlar naşıl insândır yâ rab
Olur ba'zân yanımda bir iki husâd-ı dûn peydâ

Hemân nefi' âver olsun kendisi aşlâ futûr itmez
Cihânıñ olsa her bir kıt'a sende bañr-hûn peydâ

Hisâbım ru'yet olsa âh şıgmaz cürmüm erqâma
Olur ol rütbe-i tâ'ât el-hayra duyûn peydâ

(Emîrî) niñ görür dil-i kudret yektâ-yı 'irfân
Eger olsaydı dünyâda ekâbir reh-nümûn peydâ

36

Mef'ûlü Mefâ'ilü Mefâ'ilü Fe'ûlün

Bir laħza iden kûy-i dilârâyı temâşâ
İtmiş gibidir cümle bu dünyâyı temâşâ

Gül-i gülşene 'azm eyleyelim ey gül-i zîbâ
Haydi idelim bülbül-i şeydâyı temâşâ

Üstâd-ı şûrbend-i başîret olan eyler
Âyîne-i imrûzda ferdâyı temâşâ

Köyünde hurrâm eyler iken gördüm o yâri
İtdim yine firdevsde tûbâyı temâşâ

Gülzâre gidüb zevk idelim gel gice gündüz
Kâh eyleyelim gülleri kâh âbı temâşâ

Şahrâda gören nârı şaşırıp öyle şanur kim
Sinede ider nûr-i temâşâyı temâşâ

Bağdıqca (Emîrî) ider eflâk u zemîn
Hal olmayacak öyle mu‘ammâyı temâşâ

37

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

Cenâb-ı hağdan olur her biri mülhem şu‘arâ
Feyz-i perverde-i Cibrîl mu‘azzam şu‘arâ

Gülşen-i ma‘rifetiñ bülbül-i gyâlarıdır
Oldılar zemzeme-i ‘aşk ile hurrem şu‘arâ

42b

Her biri oldu birer Gülşen-i feyz-i mâlik
Desde desde tağıdır gülleri her dem şu‘arâ

Şâ‘ir-i mâhire ta‘zîm ile sultân denilür
Oldı divân-ı belâgatda müselleme şu‘arâ

‘Ârş-ı a‘lâ mümkilata ider ‘azm u ‘urûc
Başka bir fıtrat ile oldu mükerrerem-i şu‘arâ

Na‘t- şâhin-şeh-i sultân risâletle olur
Eşref silsile-i zerre-i âdem-i şu‘arâ

Şükr-i tevhid ile olsunlar (Emîrî) dem-sâz
Oldılar ni‘met-i kudretle mûna‘im şu‘arâ

38

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

Mülk-i ma‘nâda olur her biri bir cem şu‘arâ
Oldılar ‘ahd-ı ezel bezminde mahrem şu‘arâ

Eylemez hâl-i cihân ânları ma'nâ surûr
Zâhiren her ne kadar olsada hurrem şu'arâ

Olamaz her sözi bir gevher –i tâc-ı 'irfân
'Arş-ı ma'nâda eger olsa mülhem şu'arâ

Aldılar 'âlem-ima'nâda Süleymân-ı hayâl
Yürüdür hükmini bî-şükr ü hâtem şu'arâ

Neşr iderler hükmi mehdiye gevherlerini
Feth iderler nice biñ genc-i mu'tasım şu'arâ

Şu'arâ zümresini dâ'im idersin tezyîf
Ne zarar yaptı be-câhil saña bilmem şu'arâ

Dir saña işte (Emîrî) idi vir kef zebân
Mazhar –ı feyz-i hudâdır beh-i âdem şu'arâ

39

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Sicn-i endûh idi 'âşıklara zindân kazâ
Hâk-ı miñnetde binâ olmadan eyvân kazâ

Yâ belâ hançeri yâ tît-i cefâdır gelecek
Gül u nesrîn mi olur âdeme ihsân kazâ

Nice ma'sûmlar ider kanlı kefenlerle zuhûr
Gelse meydâne eger ru'yet-i divân kazâ

Mekteb-i 'işvede bilmem nasıl üstâd olduñ
(.....) gelür nükte-i pinhân kazâ

Öldürürsün suhan-ı nerm ile ‘âşıklarını
Aferin ey edeb-arâ-yı dil-sitân kazâ

Zülf hamdır ham cânânımı fikr itsem olur
Pîçîn âh-ı derûnum kürre-i efsân kazâ

Ey (Emîrî) benim âlâm-ı vaţanla eyvâh
Şu büyük kubbeniñ altındaki giryân kazâ

40

Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün

Olamam fâriğ-i âlâm civânân kazâ
Böyle hüküm itdi meger hazret-i sultân kazâ

Celb için girye-i ‘uşşâkı haţ-ı rûyuğ olur
Hâle-i şu‘le kenârıma tâbân kazâ

Ben miyim çâk-ı girîbâna bu dünyada sezâ
Ey felek ey felek ey bende-i fermân kazâ

43a

Gel benim hâlimi gör ey şem âmûz-i ecel
Nerdesiñ nerdesiñ ey (.....) efsân kazâ

Görünen nûr degil şâ‘ik veya tiğindir
Bağ ne cümbüşler ider pertev-i fettân kazâ

Dem- i hicriñde zuhûr gâzabıñdır gûyâ
Şeb-i yeldâ-yı gama lecce-i ‘amân kazâ

Dîdeden nûr-i surûr oldı (Emîrî) mehcûr
Baña göstermedi vechin şeb-i hicrân kazâ

41

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün

Kalb-i 'ârif beyt-i hağdır 'aşğ zîynetdir âña
Nûr-i feyz ma'nevî şem'-i hidâyetdir âña

Şağş-ı dil âzârı tayyîb eylemek beyhûdedir
Halk-i ta'zîb eylemek za'mınca 'âdetdir âña

Sû-i halk aşhâb-ı bî-ma'nâda belânıñ 'aynidir
Niş ü zehr-i mefsedet kîn u 'adâvetdir âña

Renc ile mâlûf olan râhatıyla bî-ârâm olur
Dûş-i hamâliñ sibikbâr olsa şikletdir âña

Münbi' meyden pârsa mesrûr sâkî derdnâk
Böyledir 'âlem bunıñ hüzn-i meserretidir âña

Kizb ile zemmiñ fenâ şey oldıñın hasıd bilir
Neylesün bî-çâre ama kim tabi'atdır âña

Çeşm-i 'ârif diğğat itse nağş gûn â gûnuna
Şafha-i 'âlem (Emîrî) derse hikmetdir âña

42

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

'Aşğ ile her zerre oldı sâha-i sînâ baña
Manzar-ı hağdır bütün âyîne -i eşyâ baña

Ol cihân feyz-i 'aşğım ben ki ğamdan sâlmim
Her ufuğdan olsa biñ berğ-i bilâ peydâ baña

Ni'met luğf-i ilâhiniñ göñül şeb'ânıdır
Ğam yemem ta'n eylese dünyâ u mâ-fi-hâ baña

Ben tevekkül ehliyem ‘azmimden itmem inhirâf
Zâ‘f-ı kalb olmaz cihânda âşinâ aşlâ baña

Arzû-yı rûy-ı rahatla nigâh itdikce ben
Şûret-i gam gösterir âyîne-i dünyâ baña

‘Arş-ı istingâya itdikce su‘âl-i meşrebim
Bir tenezzülgâh olur bu ‘âlem-i bâlâ baña

Kâse-i zehre beraberdir (Emîrî) yârsız
Olsa ger yâkûtdan peymâne-i şahbâ baña

43

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

(.....) eyledikce o cânân cefâ baña
Her bir cefâsı zâhir ider bir vefâ baña

Çalmazdı âşinâsı ile beynimizde kırık
Cevr itmeyüb de olsa eger âşinâ baña

Biñ cevri içinde bir kerem vaşla kâni‘im
Hâşıl olur cihânda bu yolda şafâ baña

Geldi o mehlikâ yanıma ateşreş bu gün
Şandım cihânı eyledi ihsân hudâ baña

Tâm anlar meger ‘aşık hâzıl ayyârdır
Her kim iderse senden eger iştikâ baña

43b

Dürri yetîm-i ‘âlem-i ‘aşkım (Emîrî) ben
Bâzâr-ı mâsivâda bulunmaz bahâ baña

44

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Virdi hasret ey gönül ârâyış-ı hilkat baña
Oldı her bir zerre bir âyîne-yi vahdet baña

Çeşm-i 'ibret itdi milyonlarla seyr-i ihtirân
Virdi eflâkı temâşâ dehşet ü hayret baña

Lâ-mekânda isterem cevânı ama neyleyim
Zâbiğ-i mülk-i haқиқи virmiyor ruşsat baña

Seyr iderdiñ ol zamân fûada 'irfânımı
Desgîr olsa eger bir şâhib-i himmet baña

Ėayet iğbâle baқdım vâşıl o bâr imiş
Vâcib oldı rızva-yı iğbâlden ruş'at baña

Gerçi birçoқdur cihân şahrâsınıñ âfetleri
Başқа bir afet olur her demde ol afet baña

Güft u gûsundan (Emîrî) fâriğ oldım 'âlemin
Şimdi bir cây-ı emândır kûşe-i 'uzlet baña

45

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Gelmedi dünyâda pâynıñ öpmege nevbet baña
Âhrette bârî hâ'il olmasun kesret baña

Hâl u ebrû başқа bir sevdâya şaldı göñlümü
Hep unutturdu cihânı şimdi bir âfet baña

Tâ ebed hââmûs olurum ‘âlem-i imkânda ben
Nâz u cevriñ olmasa sermâye-yi şöhet baña

Ol Mesihî lebleriñ bir luğ-i ihyâ eyledi
Derd-i ‘aşkıñ virmemişken bir nefes şöhet baña

‘Âdetim bir başka ‘âdet fıtratım bir başka hâl
Virdi te’sîr-i muhabbet başka bir hâlet baña

Sâ‘at-i teşrîfini tebşîr ider cânânımıñ
Cümle eşyâdan gelir kıymetli bir sâ‘at baña

Söylemek kâbil degil izmârı da mümkün degil
Hâşıl olmuşdur (Emîri) öyle bir hayret baña

46

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Virmesün çarh istemem kesretli bir şervet baña
Tek hemân göstermesün iflâs ile zillet baña

Hep seniñ evrâk u ezkârıdır ey rûh-ı revân
Cân baña îmân baña iz‘ân baña ülfet baña

Ben idim ma‘mûre-i dünyâda bir ‘abd-ı fakîr
Böyle mümtâz eyledi sen itdigiñ rağbet baña

Lütfen ey hâl-i mübârek şâhibi kıl bir nazâr
Yarımıñ göñlünde yok mu luğfa niyet baña

İtdi hüsni-i mülkümden ictinâb ehl-i zamân
Ben dağhî uydumsa su-i mülke la‘net baña

İstikâmetle bu mülk ü dine hizmet isterim
Tâ'at -ı mihrâb-ı mülkde bu der niyyet baña

Ey (Emîrî) hayret-âvar hâl ile ibrâz ider
Encem ü eflâke her bağıdıca bir zînet baña

44a

47

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Pîşevâ-yı sermedî feyz-i tecellâdır baña
Âşinâ-yı sermedî ilhâm-ı mevlâdır baña

Rû- numûnemdir benim esrâr-ı kalb-i Cebrâ'îl
Cevher-i dil-dûrbîn çeşm-i binâdır baña

Kürsi-i eyvân-ı bâlâ hâne-i ilhâm-ı hağ
'Âlem-i bâlâya bir cây-i temâşâdır baña

Ateş-i 'aşğ-ı cihân-sûzumdaki te'sîri gör
Geçtigim deryâları seyr it ki şahrâdır baña

Dîde-i deryâ hurûşin yapıdığı tûfâna bağ
Gezdigim şahrâları gel gör ki deryâdır baña

Olmuşum bî-câm u şahbâ böyle mest-i sergirân
Şanma kim dünyâda 'âded nûş-i şahbâdır baña

Nûr-i luğfa bir şanem müstağrak itmişdir beni
Şimdi bu dünyâ (Emîrî) başka dünyâdır baña

48

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Her sözüñ bir şehriyâr-ı rûh-ı şoğbetdir baña
Her nigâhıñ başka bir şâhâne ni'metdir baña

Tab‘ım olmuşdır şûrbend-i şu‘ûn-i mümkinât
Mâsivâ âyîne-i mirât vaḥdetdir baḡa

Görmüşüm âyîne-i imkânda çok şûret faḡaḡ
Şûret-i cânân-ı dil-cû başḡa şûretdir baḡa

Zaḡmet istersem ‘aḡâlet pek büyük zaḡmet virir
Râḡat istersem çalıḡmaḡ ‘aynı râḡatdır baḡa

Terk-i zaḡmet lâyıḡ olmaz dîn u devlet uğruna
Zaḡmeti terk eylemek ‘âlemdir zaḡmetdir baḡa

Devlet-i dünyâda râḡat yoḡ (Emîri) anladım
Terk-i dünyâ eylemek dünyâda devletdir baḡa

49

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

.....

Taḡt-ı gülzâr şafâ üstünde bir ḡaḡ baḡa

Ma‘neviyatdan degil ḡâl-i nigâḡ lüḡf-i yâr
Âhını zer eylesin iksîr-i a‘zamdır baḡa

Yârsız dünyâ onda bulmadım rû-yi şafâ
Cenâb-ı cânâna ‘azm itmek muḡammâmıdır baḡa

Ye’si dünyâ olmaḡdır vicdân-ḡırâḡ itmesin beni
Şimdi mâtemḡâneler me’vâ-yı ḡürremdir baḡa

ḡaḡ u vechiḡ üzre baḡdıḡca o raḡşân cebheye
Ben nice âḡ itmeyim mâḡ maḡremdir baḡa

Muhtelif biğlerle şûret gösterir ammâ yine
Şûret-i âyîne-yi yek-reng 'âlemdir bağa

Yâr elinden nûş-i şahbâ itdigim demdir bu dem
Bildigiñ demler degildir başka bir demdir bağa

İnce bir kıldan da nâzıkdir egerçi zülf-i yâr
Ey (Emîrî) şanki bir zincîr-i mahkumdur bağa

44b

50

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Sa'yı terk itdim şu ğaflet cümle bendendir bağa
Sû-yi âşâr-ı 'aâlet cümle bendendir bağa

Yoğ olmada bir hüner kim kâmyâb itsün beni
Çekdigim renc ü kudûret cümle bendendir bağa

Nev-civânlık nağd-ı kıymetdârını itdim telef
Kimseye bulmam kabâhat cümle bendendir bağa

Sa'y u iğdâm ehlini eyler 'azîz kâ'inât
Terk-i ğayret kesb-i zillet cümle bendendir bağa

Pendini (.....) u üstâdânıñ ihtibâ itmedim
Kimseden itmem şikâyet cümle bendendir bağa

Tâbi'-i nefis ü hevâyım müsteħağ her 'itâb
Terk-i hüsn-i kâbiliyet cümle bendendir bağa

Şimdi terk itdim (Emîrî) cümle ğayz u şirreti
Añladım çünkü niħrist cümle bendendir bağa

51

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Yâ ilahî hayr işe teşvîk sendendir baña
Şer işe ferdâlara teblîs sendendir baña

Nûr virdiñ çeşmime tenvîr kıldıñ 'aqlımı
Hayr u şer mâhiyetin tefrîk sendendir baña

Yapdığım fi'il-i zemîmi kendi nefsim yapdırır
Bir iyi iş işlesem taḥkîk sendendir baña

Ḳuyumdañ şahrâ-yı imkân ortasında bî-refîk
İ'tibâr u 'izzeti terfîk sendendir baña

Biñ cihân kudrete her zerre bir mir'ât olur
Şân-ı vahdâniyetin ta'mîk sendendir baña

Râh-ı şedefi sen baña gösterdiñ ey rabb-i raḥîm
Ḥazret-i peygamberi taşdîk sendendir baña

Bu (Emîri) kemteriñ de zerrece yok iḳtidâr
Yâ ilâhî maṭlabım tensîk sendendir baña

52

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Her kerem-i yâ müste'ân taḥkîk sendendir baña
Sen beni var eylediñ tevfiḳ sendendir baña

Nûr-i 'aql-ı şeb-çerâğ-ı 'iffet-i yâ zû-l 'atâ
Kerden-i endişeye ta'lîk sendendir baña

Ḳalmış olsam ḥâlime ben çokdan olmuşum helâk
Dem-be-dem aḥvâlimi tevşîk sendendir baña

Ândaki esrâr-ı hikmet sonra feyz efşân olur
Gerçi ba'zı kere de tazâyîk sendendir baña

Söylüyor ehl-i dalâlet nûr nâr-ı zulmete
Nûr-i nâr u zulmeti tefrîk sendendir baña

Luţf idüb göstermediñ bu müstemende şirr-i hayr
Hayr u şerre kudret tedkîk sendendir baña

Sen beni çıkmaz yola şapdırdıñ ey nefs-i le'îm
Böyle fişk u gaflet ey zındîk sendendir baña

Bu (Emîrî) bir faķîr-i 'âciz u gümrâh iken
Hayr işiñ icrâsına teşvîk sendendir baña

45a

53

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

'Âlemin her vaķ'ası bir nefha-i nûrdur baña
Her şarây-ı mâsivâ bir şavt-ı beşnûdur baña

Vâşıl-ı nûr-i vişâl eyler zelâm-i hicr-i yâr
Zulmet-i şeb mûcib-i tebşîr-i pertevdir baña

Dil harâbım görmedim dünyâda bir hâl-i huzûr
Hâne-i mu'ammer-i 'âlem bir harâb evdir baña

Genc-i Cemşîd u Ferîdunı kanâ'atdır diliñ
İstikâmet-i genc-i Keykâvus u Hüsrevdir baña

'Âlem endişemin hûrşîd-i mâhı başkadır
Tab'ımın âfâkı şimdi başka bir cevrdir baña

Ťarz-ı şi'iriñ âşinâ-yı nükte-i esrârındır
Ey (Emîrî) hângi bir şâ'ir ki yirü der baña

54

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ateŝim seyr eylese ateş-hâneleler ağlar baña
Ŗem'alar süzân olur pervâneleler ağlar baña

Ŗatre ber kaçre tereŝŝüh eyleyen şahbâ degil
Eşk-i bir hûnem görüb peymâneleler ağlar baña

Ateş-i hicriñle giryenâk oldıkca ben
'Aşk ile serkerem olan mestâneleler ağlar baña

Benden olmadıkca cüdâ ol âfet fettânım âh
Âŝinâlar şâd olur bîgâneleler ağlar baña

Feyz-i istiķbâlime herkes iderken intizâr
Hâl-i nevmîdim görüb ferzâneleler ağlar baña

Ey (Emîrî) öyle iñletdi beni zencîr-i 'aşk
Bî-gam-ı dünyâ olan dîvâneleler ağlar baña

55

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Girdi gülşen şekline sînemdeki dâğlar baña
Nev-bahâr eyyâmı oldu hoş gelür bâğlar baña

Hûr ile ğilmân gibi gezmektedir her merd ü zen
Cennet-i a'lâya döndü bu güzel çağlar baña

Zahm-ı hûnpâş dil-i fırsat bırakmaz söylesem
‘İllet-i mev’hûmesinden bahş ider şağlar baña

Hânde-i luţfuñ ile kesb-i neşât itdikce ben
Fikr idüb encâm-ı hâlîm ‘ârifân ağlar baña

Öyle bir âhen-dil itmişdir beni mecrûh-i ‘aşk
Deşt-i zehr efşân a‘dâ yâremi bağlar baña

Bir gözü âhunuñ itmiş ‘aşk-ı sergerdân beni
Miskin olmuşdır (Emîrî) ‘âkıbet tağlar beni

56

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Ne benimdir diyerek kesb-i meserret ideyim
Pâyıdâr olmayacaktır bu çemanzâr baña

45b

Gülistân-ı eslem virdi hâlât-ı me‘mûl
İtdigim tertîbe karşı has u hâr baña

Bakmadıñ sen baña ‘âşık nazarıyla bir dem
Dimedim ben dahî bir gün saña dildâr baña

.....

57

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Tîr-i istiğnâ ider şemşir-i nâz eyler baña
Ben marîz-i ğamzeyim Loğmân niyâz eyler baña

Cevher-i şubh-i ezeldir ‘unşûr-i terkîb-i dil
Ğonca-i feyz-i ilâhî keşf-i râz eyler baña

Renc-i dil eflâka baş eymezi ammâ neyleyim
 Çeşm-i saĥâretbân-ı şâhbâz eyler baĥa

Ĥüsniĥi göster baĥa ey mehlikâ-yı kâ'inât
 Elvirir dünyâ nazardan ihtirâz eyler baĥa

Şâh örnek kemâlim dest-i feyyâz-ı ĥadr
 Şu'le-i 'irfânı tâc-ı imtiyâz eyler baĥa

Fikrim ol Cibrîl-i maĥremdir ki oldıĥca 'ayân
 Meryem ma'na-yı niĥâb vech-i bâz eyler baĥa

Ben ĥaĥîĥat râhını itdikce teftîş u sù'al
 Nefs-i bed ibrâz -ı şeh râh-ı mecâz eyler baĥa

Her ümîdim ye's itmişdir (Emîrî) inĥilâb
 Baĥt-ı ĥâ'in şimdi vaz'-ı dilnevâz eyler baĥa

58

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Şaĥlayub gül-rûyını cânân ne nâz eyler baĥa
 Bülbül-i gülzâr-ı ye'sim ĥam niyâz eyler baĥa

Mübtelâ-yı dest-i hicrânım esîr-i fikr-i zülf
 Baĥt u cânân-ı miĥnet devr u darâz eyler baĥa

Ĥaliba çarĥa girân gelmiş şeb meslegim
 Bî-imân bir şûĥ-i yâr serfirâz eyler baĥa

Ma'bet-i ĥurb-i ĥaĥîĥatdır perestişkâh-ı dil
 Bî-dilân-ı ibrâz miĥrâb mecâz eyler baĥa

Meslek-i haqbîn vicdânımla itmez ittihâd
Kâ'inât aqvâm-ı cevri-cânlarâz eyler bağa

Düşmen-i nûş-i şarâbım 'âşık-ı sâgar-şikest
Sâkı-i maṭlab niçün mestâne nâz eyler bağa

Ey (Emîrî) şaşdım ol fettân hûnîn gamzeden
Haṅçer-i naḥvetle vaz'-ı dil-nevâz eyler bağa

46a

59

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Her şeb-i firkatle biğ hülyâ hücûm eyler bağa
Girdi ârslân şekline dünyâ hücûm eyler bağa

Ben ki şahrâ-yı vücûda eyledim vaz'-ı kadim
Şubhesiz dünyâ vü mâ-fi-hâ hücûm eyler bağa

Bir gelir misin vaqt-ı gamda luṭf u qahr insana âh
Âşinâ şorsa beni gûyâ hücûm eyler bağa

Bu qahr bir cây-ı emân dünyâya geldikten beri
Gamze-yi câdû-yu sihr-efzâ hücûm eyler bağa

Her ümîdim inqılâb itdikce me'yûsiyete
Hişm ile gûyâ ki ejdarhâ hücûm eyler bağa

Bir taraftan dostlar tayyîb ile eyler guluv
Bir taraftan zümre-i a'dâ hücûm eyler bağa

Hayret istilâ ider fikri iderken intiḥab
Ey (Emîrî) ol kadar ma'nâ hücûm eyler bağa

60

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Yâri görsem nâz u istiğnâ hüçûm eyler baña
Görmesem derd-i dil-i şeydâ hüçûm eyler baña

Şûret-i dîbâda görsem resmini cânânımın
Bağdıgıçün şûret-i dîbâ hüçûm eyler baña

Kûh ile şahrâyı itsem yârsız geşt ü güzâr
Her tarafından kûh ile şahrâ hüçûm eyler baña

Şiddet-i 'aşkıñ hüçûm itdikce zan eyler gönül
Mevkı'inden oynamış deryâ hüçûm eyler baña

Lâ'l-i cânân var iken şahbâya meyl itdiñ diye
Neşve-i şahbâyı rûh-efzâ hüçûm eyler baña

Tuydular dünyâ vü mâ-fi-hâ baña luğf itdiğini
Şimdiden sonra bütün dünyâ hüçûm eyler baña

Hayretimden eylemem imrûz ile ferdâyı fark
Fikr-i imrûz eylesem ferdâ hüçûm eyler baña

Ey (Emîrî) dostlar da oldı düşmandan beter
Şanma ancak fırça-i a'dâ hüçûm eyler baña

61

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Hamdulillah şimdi bir şathat naşib olmuş baña
Çâre bulmuş derdime cânân tabîb olmuş baña

Yârimin cânsuz [mehusuker] dahî müştâkıdır
'Aşkıñ bir yâre kim 'âlem rakîb olmuş baña

Feyz-i isti'dâd-ı tab'a cevher efzûn oldu ğam
Lâyık hürmetdir üstâd-ı lebîb olmuş bağa

Hasta-yı derdim yine dermânı itmem ârzû
Bağ şu istîgnâya bir hâl-i ğarîb olmuş bağa

Dâğlardan sinede bir gülşen 'ibret-nümâ
Nâle-yi ye'sim nevâ-yı 'andelîb olmuş bağa

Rind-i bî-kayd-i cihânem dildedir ye's-i medâm
Mûnisimdir şâhid-i miĦnet ħabîb olmuş bağa

Ânda ħüsn-i Yûsuf ma'nâ (Emîri) berğ urur
Şüret-i mir'ât dil feyz-i 'acîb olmuş bağa

62

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ben o bîmârım 'acep ħâlet naşîb olmuş bağa
Ğamze-i ħûnrîz-i dildârın ħabîb olmuş bağa

46b

RestĦîz-i ye'se döndüm sûzeş ħasretle âĦ
Âteş-i ğam ħâtemsuz şekîb olmuş bağa

Ķays-ı şeydâ kim cunûn şaĦrâsınıĦ mümtâzıdır
Mekteb-i sevdâda şâkird-i edîb olmuş bağa

Ħamdulillah vâşıl oldu nûkte-i tevĦîde dil
Cümle efrâd-ı beşer şimdi ħabîb olmuş bağa

Bilmem öğrenmiş felekden mi o meh bu meşrebi
Bir zamân dildâr şimdi dil-ferîb olmuş bağa

Gelse bakmam ol şanem gelmezse feryâd eylerim
Var dünyâda ‘aceb hâl-i garîb olmuş baña

Ey (Emîrî) virdi gönlüm terk-i dünyâya firâr
Şâdumânânam şimdi dildâr qarîb olmuş baña

63

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Hoş gelür bir başka ‘âlemde muķîm olmak baña
Cur‘a nûş encümengâh-ı kadîm olmak baña

Kâh mest-i cân nişâr âsitân Muştafa
Kâh sâgar hâh ‘îsî u kelîm olmak baña

Ĥil‘at-ı terkîm ile mümtâz olan âdemdenim
Lâyîk olmaz hâmil-i fikr-i tesķîm olmak baña

‘Unşur-ı aķvâm-ı ‘âlem biridir evlâdıdır
Lâzım oldu hem ĥulûķ u hem ĥalîm olmak baña

Ĥaķ bilür her ferde insâniyet itmek isterim
Ârzûdır vâşilecr-i ‘azîm olmak baña

Añladım gül beslemekden bâĝ-bânıñ kaçdını
Ĝoncaveş mümkün mi dünyâda besîm olmak baña

Böyle gözler görmemiş sözler terennüm itdirir
Ey (Emîrî) bülbül-i bâĝ-ı na‘îm olmak baña

64

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Yârsız renc dem-â-demdir selîm olmak baña
Yâr ile olsa selâmetdir saķîm olmak baña

Şun‘-i bî-pâyân ki âyînedir bu mümkinât
Vâcib olmuş nâzar şun‘-i ‘azîm olmak bağa

Kâbil olmaz terk-i meyl irtikâ insân için
Hoş gelir bezm-i haqîkatde nedîm olmak bağa

Âfitâbı âsâ yine itmem had u demde hurûc
Mümkün olsa fevķ-i ‘âlemde muķîm olmak bağa

Nâzm-ı ateş-zebânım şâ‘ir-i mu‘ciz beyân
Meclis-i cânânda lâyıķdır nedîm olmak bağa

‘Âcizem ammâ (Emîrî) eņ büyük sermâyedir
Nâ‘il-i ihsân hıllaķ-ı kerîm olmak bağa

65

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Ķudretiņ ihsânıdır yâ rab selîm olmak bağa
‘Âlem geçrûda merd-i müstaķîm olmak bağa

Ķasret kûyuņla berk-i heşke döndi cism-i zâr
Şekl-i imkân âldı hemrâh nesîm olmak bağa

47a

Ķaķ bilür sa‘y-i vaţandan başķa yoķdır maķşadım
Pek şerefdir hâ‘iz-i ‘aķl-ı selîm olmak bağa

İtmedim cem‘iyet-i ehl-i nifâķa ittibâ‘
Mümtenidir tâb‘-ı cem‘-i le‘îm olmak bağa

Belki cânânım gelub de hâlîmi eyler sû‘âl
Bâ‘iş-i ümîd-i vuşlatdır saķîm olmak bağa

Za‘f-i ten fikr-i rûhuyla boya itdi inqılâb
Çok mıdır bezm-i muhabbetde şemîm olmak bağa

Sen hemân inzâr-ı luţfuñ kesme ey rabb-i raḥîm
Şevka bâ‘ışdir hırâmân caḥîm olmak bağa

Encümengâh-ı el-şebiñ cilve-i iḥsânıdır
Ey (Emîrî) maḫhar-ı fehm-i fehîm olmak bağa

66

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Keşf olurdu nükte-i pinhân-ı esrârıñ bağa
Bir haber virse murad üzre ḫaberdârıñ bağa

Ol mü‘essirsin ki zât-ı âkdasıñdır maḫlabım
Yoḫsa ḫayretle ‘ayândır şun‘-i âşârıñ bağa

Dâ‘imâ ezkârını tekrâr ider göñlüm benim
Bir gadâ-yı rûḫdır zîrâ ki ezkârıñ bağa

Deymiyormuş meclis-i dehrıñ ḫumârı keyfine
Sâḫiyâ şunma yeter câm-ı şafâdârıñ bağa

Mâhını ister iseñ bedr ile isterseñ hilâl
Oldı seyyân ey felek iḫbâl u idbârıñ bağa

Eylerim her bir nefesde naḫt-ı ‘ömrümden ziyân
Ey felek var mı seniñ dünyâda bir kârıñ bağa

Müjdeler itdim yine iflâsı efkâr ehline
Ey (Emîrî) ḫoş gelür güherbârıñ bağa

67

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Göster rahle birini nûr-ı didârıñ baña
Selsebîl-i zâhir eyler feyz-i güftârıñ baña

Ėonca-ı firdevsi görmek göñlüm itse ârzû
Ėâl ider ol ârzûyı seyr-i ruhsârıñ baña

Sözleriñ talh olsa da lezzet virir kand-i lebiñ
Heb beraberdir habîbim luř-u azârıñ baña

Girdi båd-ı haşre beñzer âh havvâlim benim
Fitne-efzâ bir kıyâmet oldı reftârıñ baña

Eylediñ bâğ-ı muhabbetde raķîbe iltifât
Ey gül-i nâdıde te'sîr eyledi hârıñ baña

Rehber-i hışmıñ mıdır îmâki her baķdıķca ben
Gizli gizli luř ider çeşm-i sitemkârıñ baña

Şimdi bildim mest-i 'aşkımsıñ didi ol mehlikâ
Neş'e virdi ey (Emîrî) çünkü eş'ârıñ baña

68

Müstefilün Müstefilün

Ben bülbül-i şûrîdeyim
Sen derd-i Ėandânsıñ baña

Gülzârı itmem ârzû
Zîrâ gülistânsıñ baña

47b

Her bir nigâh-ı şefkatin
Dünyâ bağışlar gönülüne

Gûyâ benim olmuş cihân
Zîrâ ki sulţânsın baña

‘Aşkınıla biñ bir kaçreyim
Şevkinle ben bir zerreyim

Sensin baña bañr-ı kemâl
Sen mihr-i ruşânsın baña

Ey ğam beni zâr eyledin
Hayrân-ı dildâr eyledin

Ol rütbe-i âzâr eyledin
Sen şimdi hayrânsın baña

Ben bî-nevâ bir hastayım
Ammâ hilât-ı hastagân

İtdim ifaķat arzû
Derdiñle dermânsın baña

Ey hâk-pâ-yı dil-rubâ
Ey mişli yok bir nev-(.....)

Ey çeşm-i hûrşide cilâ
Kuñl-i şafâhânsın baña

Olmuş (Emîrî) derdmend
Meshûr zulf-i raķîdbend

Ey gamzesi efsûn-pesend

Câdû-yı fettânsın bağa

69

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ey gönül bir yâr-ı hikmet-i âşinâ lâzım bağa

Hastayım muhtâc-ı dermânım şifâ lâzım bağa

İstemem dünyâda feyz-i Kibriyâdan başka yâr

'Âcizim bir hemdem-i kâdr-i nefzâ lâzım bağa

Salimem zâhirde ammâ ma'nevî bir hastayım

Bu 'anâşırdan zirâ bir devâ lâzım bağa

Derdimi bilmez eţbâ-yı zevâhîr âşinâ

Bir tabîb-i hâzık mu'ciz-nümâ lâzım bağa

Rû-nümâdır 'acizim ammâ mevki'im cây-ı muhâm

Lütf-i Mevlâ -yı kerîme ilticâ lâzım bağa

Ben kelim-i 'işmetim ammâ refîkân kine cû

Feyz-i tevfiķiñle yâ rab bir 'aşâ lâzım bağa

Âb-ı cârîdir murûr eyler (Emîrî) nîk u bed

'Âlem-i fânîde terk-i mâcerâ lâzım bağa

70

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Fikrimi tenvîr için bir mehlikâ lâzım bağa

'Âşık-ı kemkerde râhım reh-nümâ lâzım bağa

Ṭâlib-i çeşm-i suhan-kû-yi habîb olsun nola

Şâ'irem bir meḥrem-i mu'ciz edâ lâzım bağa

Yıldırım yağdırmadır kaçdım rakîb-i kâfire
 Ğamze-yi câdû gibi bir âşinâ lâzım baña

Semtime lâhûtiyâne bir nigâhıñ celb için
 Nerde bulsam pek mû'ir bir du'â lâzım baña

Nerdedir şimdi ricâlullahıñ ey dehr-i 'aķîm
 Ehl-i haķ bir merd-i 'âlî ittiķâ lâzım baña

48a

Gösterir dâ'im şevâb u şıdķ-ı vicdânım baña
 Muhterem güller 'ayân eyler gülistânım baña

Nerdesiñ ey âfitâb-ı maşşer-i âşûb-ı 'aşķ
 Oldı bir şâm belâ her leyl hicrânım baña

Kûşe-yi çeşmiñle bir feyz-i nazar-ı 'aşķ eylese
 Secde-i tiriñ ider baht-ı girîzânım baña

Dilharâb-ı 'aşķım ammâ kenz-i kudret bendedir
 Baķ ne gevherler virir vicdân-ı vîrânım baña

Kendimi taht-ı şafâ üstünde cemzan eylerim
 Bir nigâh-ı iltifât eylese vicdânım baña

Terk idüb tevĥîd ki âzmaķdadır yâ rab bu ĥalk
 Destime vir zûlfikârı söyle âşlânım baña

Pîş-i ye'simden murûr itdikce ĥâl-i kâ'inât
 Âteşin bir âfet-i cân oldı hevânım baña

Bir giribânçâķ-ı ye'si oldım (Emîrî) gösterir
 Şekl-i mihrâb-ı kazâ çâķ-ı girîbânım baña

71

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Sensin imdâd eyleyen yâ Hâzret-i subhân baña
Sensin ihsân eyleyen ketm-i 'ademden hân baña

Senden âyrı kim olur kâdir baña lütf itmege
Bu vücûd u 'aklı itdiñ çünki sen ihsân baña

Kabz u batıñ eyledim tahkîk hep haq üzredir
Virdiñ bir şey 'abeş yâ fazla yâ noqşân baña

Çeşmime gerçi nihânsıñ söylerim ammâ 'ayân
Oldı işbâtıñda her bir zerre bir burhân baña

Eñ büyük şükrün budur yâ rab seniñ elâtıñı
Kalb-i kâsî virmediñ virdiñ hazîn vicdân baña

Bir takım bigânelerle itmediñ hemdem beni
Eylediñ 'irfân u fazl u 'iffet-i yârân baña

Bu (Emîri) 'abdıñı dünyâda itdiñ kâmyâb
Eyle hem ferdâda ihsân rû'yet u ihsân baña

72

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Sen tanıtdırdıñ Hudâyı ey şeh-i zi-şân baña
Biñ cihân u cân deger şu itdiñ ihsân baña

Şevk -i didârıñla ey peygamber-i âhir zamân
Oldı îmân sinede bir âteş-i sûzân baña

Rûz-i maşşerde nolur hâl-i perîşânım benim
Âh keşf olmazsa bâb-ı hâne-yi gufrân baña

Yâ resullullah beni ‘uqbâya me’yûs eyleme
Dest-i luţfuñla âçılsun ravza-i rıdvân baña

Ben anıñ fevķinde biñ ‘işyân ile âlûdeyim
Bilmeyen ĥussâd her ne eylese bühtân baña

İş seniñ imdâdıña ĥalmıřdır ey maĥbûb-i ĥaķ
Yoksa pek müşkil olur ĥâl-i dil-nâlân baña

Ben sefâhat ‘âleminde gerçi ĥandânım bugün
Ĥâlime baķdıķca ĥanlar âĝlıyor yârân baña

48b

Ey (Emîrî) ben o maķtû‘-ul emel bir ĥastayım
Eyler ancak ki ĥabîb-ul mideniyyin dermân baña

73

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Baĥt-ı mes‘ûdânemi tebrîk iderdi cân baña
Bir nigâh řefķat itse ol but-i fettân baña

Hangi bir řûĥa küşâd itdimse dest-i maĥlabı
Görmedim nefsi sitemden başka bir işsân baña

Zerreyim ammâ ki mensûbiyetim ĥûřîdedir
Böyle ĝam âlûd ĥâk olmak degil şâyân baña

Ben âlışdım ‘izzet-i nefse baş egmem kimseye
Ĥünkü imdâd itdi feyż-i Ĥazret-i subĥân baña

Da‘vâ-yı ‘icâza meylim yokdur ammâ neyleyim
Oldı nazmım da‘vâ-yı ‘irfân içün burĥân baña

Görmedim bir zerresinde ‘âlemin reng-i beğâ
Biğ tegayyür gösterir her lağzada devrân bağa

Ey (Emîrî) ‘âlem-i ma‘nâya itdikce güzer
Keşf olur her demde biğ gencine-yi pinhân bağa

74

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

Yâr-ı muṭ‘i olunca o rûḥ-i revân bağa
Tebrige geldi ṭâliḥ-i sa‘d iḳtirân bağa

Gülzâr-ı kâ’inâtda şad şükr kim henüz
Nâdîde bir gül itdi kerem-i bâğ-bân bağa

Î‘d-i visâli itdi beni kâmyâb-ı feyz
Virdi zamâne kevkeb-u kâmrân bağa

Dünyâyâ tezhîz olan ol çeşm-i dilsitân
Îmâ-yı şûḥ-i re’fet ider her zamân bağa

Mehveşlerin kelâmına red eylemez cevâb
Biğ ḥande-yi nevâzeş ider ol dehân bağa

Şâyân degil mi ḥaşre kadar olsa ğıbṭa-nâk
Baḥt u sa‘âdet ehli olan maḳbûlân bağa

Râm eyledim (Emîrî) o cânânı ‘âḳibet
Ḥuld birine beñzedi bâğ-ı cihân bağa

75

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Mihr-i devlet toğdı âfâķ-ı kanâ'atden baķa
Genc-i Şervet irdi genc-i istiķâmetden baķa

Őerveti taķķır itdikce ğınâ virdi Hudâ
Hiç bilmem Őormayıñ ģâl-i zarûretden baķa

İstirâhat terk-i râhatmıŐ bu miĥnet-hânedede
Geldi biñ ğam cus-tu-cu-yı istirâhatten baķa

Dehre sen meyl eyledikce senden ol menfûr olur
Geldi nefret 'âleme meyl u muĥabbetden baķa

'Aķla bir söz kim tevâfuķ itmedi red eyledim
Biñ sa'âdet zâhir oldu Şu başîret baķa

49a

İstiķâmetdir kerâmet müstaķîmdir evliyâ
Őormayıñ dünyâda bir baŐķa kerâmetden baķa

Ey (Emîrî) kâŐ ki bir zerre olsa lem'a pâŐ
Âfitâb-ı evci a'lâ-yı ĥaķîkatdan baķa

76

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Gerdeniñ Őekâfdır ĥûrŐîd-i enverden baķa
ĤoŐ gelir la'l-i lebiñ yâķût-i aĥmerden baķa

Kendimi Şadr -ı Şafâda kâmrân zan eylerim
Bir nigâh iltifât olsa o dilberden baķa

Zerre olsam zülf ü kâkül dâmgâhımdır benim
Olmuyor kâbil -i halâş olmak güzellerden baña

Neş'esi bezm-i elestiñ tâzeden eyler zuhûr
Bir hiñâb olsa o dildâr-ı germûrdan baña

İstemem minnet ile gönderse Cibrîl-i emîn
Meyve-yi huld birini 'arş-ı ekberden baña

Bezm-i vañdetde beni câm-ı hañîkat itdi mest
Neş'e gelmez sâkiyâ şahbâ-yı sâgarden baña

Ey (Emîrî) luñf ider sâkî kevşer gâmyama
Rûz-i mañşer nûrdan sâgar kevşerden baña

77

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Bir haber var añladım yâr-ı keremvârdan baña
Müjdeler itdi tehâcum revzenderden baña

Olmuşum zan eylerim hûrşide hem zânu-yı şevk
Bûsegâh olsa eger billûr bir gerdan baña

Yüz çevirmek 'aşk-ı hubândan yine mümkün degil
Yüz cefâ gelse ol mâh-ı peykerden baña

Eylerim yüz biñ günâh itmeme velakin bir gün âh
Yâ naşıl gelmez hoşûnut hevl-i mañşerden baña

Bir peridir şanki hûsnün gösterir âyîneden
İltifât itse pes câm-ı münevverden baña

Meyve-i Firdevs-i a'lâdan gelen zan eylerim
Gelse lütfen bir çürük fındık o dilberden başa

Zâhir olsa bir sühân la'l-i leb-i cânânadan
Ey (Emîrî) hoş gelür kand-ı mükerrerden başa

78

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Gelmiyorsun niçün ey muğbeçe imdâda başa
Derd-i hicriyle seniñ zehr oluyor bâde başa

Benmişim düşmanı gûyâ ne 'acâyib vahşet
Hiç görünmez o peri mevki'-i tenhâda başa

Yanmaya geliyor bir sürü bîgâne ile
Yâ teşâdüf idiyor cây-ı temâşâda başa

Hasta hizmet-i taqsîm idelim ey derviş
Himmet-i şeyh saña şöhet-i şeyhzâde başa

49b

Surh olur ruhları ferdâ ne nezâketdir bu
Büse luğf eylese eger bir gice rû'yâda başa

Ahîretde bulunur luğf idecek ehl-i kerem
Merhamet eyler isen eyle bu dünyâda başa

Müntehab bir gül-i yektâdır (Emîrî) bu gâzel
Gülşen silsile-i Âdem u Havvâda başa

79

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Çarh-ı dîn bir but-i âfitabı çok gördi başa
Enbât-ı dil-i âşufteyi çok gördi başa

Herkesiñ güller açar bâğ-ı ümîdinde felek
 Açmadan bir gül-i neşüküfteyi çok gördi baña

Âldı gencine-i şevkimden ânı dest-i kazâ
 Âh bir gevher-i nâ-süfteyi çok gördi baña

Hafta-yı çeşm itdi kudûretle beni hükmi-zamân
 Vaqt-i dîde-i nâ-haftayı çok gördi baña

Şâyi' itmezse (Emîri) nola eş'arımı çarh
 Şi'ir-i nâdîde vü nâküfteyi çok gördi baña

80

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

Giydirir gamzeleri câm-ı gülgünü baña
 Sen ne yaptım bu cefâlar nedir ey hûnî baña

Ġâyet cevriñi şorduğca o mehpeykerden
 Gösterir dâ'ire-i vüs'at hâmûnî baña

Olmuşum kal'a-i me'mûn rızâda mahfûz
 Âteşde dest-i kazâsınıñ felâhûnî baña

Ben nasıl şahş-ı riyâkâr ile şöhet ideyim
 Gösterir hûda gibi mel'aba-i dûnî baña

Yârımıñ virir gibi bir sîbi değışmem ânı ben
 Virirseler sîb-i meh-i ravza-i gerdûnî baña

İnzivâ ister mi şâf itmiş iken şimdi yine
 Uruyor dest-i hevesi hârş-ı nâhûnî baña

Neler eylerdim o tâlih dinilen gaddâra
Âh gösterse felek bir gün o mel'ûnî bağa

Nâzır-ı mağzen-i 'aşk oldum (Emîrî) artık
Gösterir hânde-i cânân der-i mektûnî bağa

81

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Olmayım 'âşık nasıl ben ey melek-sîmâ bağa
'Âşık olmuşdur bütün dünyâ vü mâ-fi-hâ sağa

Hüsni hâk eyleyen hâlik eger nehy itmese
Secde eylerdi bu yektâ hüsni ile dünyâ sağa

Nâz u istingnâyı bir gün senden âyrı görmedim
Zannım oldu 'âşık olmuş nâz u istingnâ sağa

50a

Çıpkızıl olsa vücûduñ öpmeden ey nâzenîn
Büsedden giydirmiş olsam câme-i zîbâ sağa

Mey içerken serfurû sâğarıñ bîcâd-ı gül
Secde eyler nâzenînim sâğar-ı şahbâ sağa

Nuşa-i nâdîdesiñ rûhum âçılma herkese
Sonra câhiller virirler başka bir ma'nâ sağa

Gel inanma 'âşıkıñ hakkındaki bühtânlara
Her ne söyler söylesün ey dilrubâ a'dâ sağa

Nâzenînim mağşer hatıñ zuhûr itsün hele
İtdiğ miñnetleri ben söylerim ferdâ sağa

Benzemez naṭḡ-ı mefîḡ hiç başka sözlere
 ‘Avn-ı haḡ virmiş (Emîrî) fikr-i nev-peydâ saḡa

82

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

Nâz u edâ pırestiş iderse sezâ saḡa
 Şâhâne zînet oldı bu nâz u edâ saḡa

Ey nâşinîde dilber tınâz bî-nezîr
 Müştâḡdır bu ḡüsn ile şâh ü gedâ saḡa

Bir gün gelir mi ḡâtıra bu çâkeriḡ dirîḡ
 Vardır cihânda çünki hezâr âşinâ saḡa

Bir kere bir ümîdimi is’âf itmediḡ
 İtdim hezâr kere niyâz u ricâ saḡa

Cân virdim uğruna yine sen şefḡat itmediḡ
 Bir kerre gelmiyor mu hicâb u ḡayâ saḡa

Bir leb-i-leb-i muḡâbele itmediḡ fedâ
 Ey ḡonca-leb cânımı itmedim fedâ saḡa

Mehpârelerde ‘âdet ü erkânı bilmeli
 Öğretmemiş o vâlide bî-zekâ saḡa

ḡüsnüḡ ḡeçince ben âldım senden intiḡâm
 Naḡvet düşer baḡa o zamân ilticâ saḡa

ḡüsn-i ḡüzeşte mâtem ider sonra ḡâliḡe
 Ben söylerim saḡa evet işte saḡa saḡa

Zîrâ ki bî- vefâlığda bir hudûd var
Âzdır denilse her ne kadar bî-vefâ saña

Ne tabîb kalb-i zârına luğf it 'inâyet it
Mağbûl olur (Emîrî) iderse du'â saña

83

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Nola gelirse nigâhımdan ictinâb saña
Virir ser müje-i dîde ıztırâb saña

Lañfsiñ o kadar ki olurdu bâr-ı girân
Olaydı şehper-i Cibrîlden niğâb saña

Yıkıldıñ ey meh 'işve-i zemîn nâza meger
Toğındı sâye-i peymâne-i şarâb saña

İder vücûdını rencîde mevc-i vaqt-ı şitâ
İrer de cevher-i hûrşîd olursa âb saña

50b

O vahşet oldı mubdil-i lañif hanelere
Getirdi neşve-i şahbâ ne inkilâb saña

Kelâm-ı yârı işidince ey gönül geliyor
Dem-i ezelde geçen lezzet-i hiğâb saña

Virirdi pertev-i nazmıñ cihâna ârâyiş
(Emîrî) Hemdem olaydı o âfitâb saña

84

Mefâ'îlün Fe'îlâtün Mefâ'îlün Fe'îlün

Göñül iderse o şeh lutf ile hîfâb saña

.....

Gelir hezâr belâ her nefesde îcâde

Ne zîb-i vefr viriyor cilve-i şebâb saña

Cem-i serîr sa'âdet kıyâs ider kendin

Naşîb olursa kime baht-ı intisâb saña

Niğâb ile seni gördi bu dil esîr oldı

Ne hâle geldi bağan kimse bî-niğâb saña

Zamân gelir seni bî-ihtiyâr uyandırırılar

Yeter bu cilve-i ğaflet getürdi hâb saña

Zamân-ı devlet-i hüsünüğ geçer biter ğaflet

Ne söyleyim bilemem ey cefâ-me'ab saña

Güzel begim oğu dîvânımı (Emîrî) niğ

Gösterdim işte pesendîde bir kitâb saña

85

Mefâ'îlün Fe'îlâtün Mefâ'îlün Fe'îlün

Olunca bâr-ı girân haţ-ı müşkinâb saña

Getirdi âh diliğ 'aks-i ıztırâb saña

Zuhûr haţ ile hüsünüğ tebdil itse nola

Fenâ-yı 'âlemi ihbâr ider kitâb saña

Gülün bu râğbeti olmazdı bâğ-ı ‘âlemde
Huşûle gelmese ândan eger gülâb saña

Murad-ı gülşen vaşlında şişe çekmekdir
Ten gânimda henüz teşnedür kebâb saña

Bu âh u ‘işve ü la‘l u nigâh ü gönül ile
Revâ mıdır diyelim mâh u âfitâb saña

Sücûda başladı yine huzûr gamzençe
Virir piyâle-i nahvet ne âb u tâb saña

Geçen zamânları fikr eyledikce hayrânsın
(Emîri) Oldı bu ‘âlem hayâl u hâb saña

86

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

Edeb ki eyledi ‘işmetle intisâb saña
Pirestiş eylese şâyestedir hicâb saña

Yağardı bârika-i hüsn –i mâsivâ sözüñ
Olursa yâr-ı semender eger niķâb saña

Degil habâb u ‘arķ câm-ı bâdedir birbir
Hezâr güzele baķar sâgar u şarâb saña

Olurdu ateş-i hasretle dâgdâr-ı derûn
Yağardı ravzan-ı gerdûndan âfitâb saña

Haķ âver oldı gönül ol civân cân-perver
Getürdi hâşyetli bir güzel kitâb saña

51a

Nedir hımâr-ı nigâhında cilve-i bi-gıŝ
Virir leâfzet mest-i şarâb-ı nâb saña

Emîrî itmez iseñ intizâm ŝıdķ-ı umûr
Cenâb-ı faħr –ı risâlet ider ‘itâb saña

87

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

Niķâb şeklini virdi bu şeb hicâb saña
Yaķıŝdı baķ ne güzel kırmızı niķâb saña

Güzelden âyrılamaz keyf nâz u istingâ
şarâb ŝunmada her dem o la‘l-i nâb saña

Ĥať-ı ‘izârıñı ‘arz ile rûz –i maħŝerde
ŝorarsa Ĥazret-i Mevlâ eger Ĥesâb saña

Bu ‘abd-i ŝadıkıñı şâ‘irân meyânından
Yaķıŝdı toğrısı bu Ĥüsn-i intiķâb saña

Ne söylesem saña fehmi eylemezsin ey mağrûr
Gelince Ĥať o zamân eylerim cevâb saña

Niķün ŝadâķat ‘uŝŝâķımı itmediñ idrâķ
Saña ider dil-i ye’s-i âvarım Ĥiķâb saña

İder (Emîrî) hezârân nahu neler izhâr
şanur mısıñ â güzel olmaz inķilâb saña

88

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Her ne cevri itsen şikâyet itmem ey âfet saña
Ĥorķarım cevri eylemeñ lakin olur ‘âdet saña

ıymeti dünyâ degerken cevher-i cismin seni
Çeşm u ebrlarda virmiş başka bir kıymet sağa

Bir nigâhından bulur derd-i dernuğ iltiyâm
Bu ne surr ęasta çeşminden gelir şıhhat sağa

almasun ferdâya şekvâ eyledim biğ âh u zâr
Mest ide ğaflet şarâbı virmedim mühlet sağa

Bu adar ebrlarda bir îmâ-yı şefkat kim meger
‘İşve-i mihrâbında olmuş cevr içün niyet sağa

Eylemiş bir mişli yok ma‘şki görmek ârz
Hüsn-i müstesnâ-yı taşşış eylemiş hilkat sağa

Nâz u istingâdan eyler mi (Emîrî) iştikâ
Nâz u istingâda virmiş başka bir zînet sağa

89

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Çeşm u ebr hâl u giysu virmedi râhat sağa
Bir belâ oldu gönül her nâzenîn âfet sağa

Pertev-i hsnn yağar nr-i nigâh ‘âşıkı
Âfitâbım mümkün olmaz eylemek diğkat sağa

Var dünyâda bağa her lahza cevr it kim ola
Rz-i maşşerde şikâyet bâ‘iş-i vuşlat sağa

Ye’s ile âyîne-i ekvâna itdikce nigâh
Biğ belâ yüz gster ‘âlemde her sâ‘at sağa

Şaklama ‘âşıklarından cilve-i dîdârını
Ey melek şûret budur şükrâne-yi ni‘met saña

İftihârımdır benim cevriñ faķaķ havfım budur
Olmasun cevr u cefâ itmekde bir zaħmet saña

Nûr-i ‘aynım ağladır yârin seni renc-i izmâr
Neşve-i câm țarab virmiş bu gün ğaflet saña

51b

Bir țabîb-i ‘aşķ Emîrî nabzıma baķdı didi
Terk-i cân itmekdir ancak çâre-i şıĥhat saña

90

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

İnfirâd meslek olmuşdur göñül ‘âdet saña
Herkesiñ nûş itdiği şerbet degil kısmet saña

Âh ey insân-ı kâmil ey ĥakîm-i bî-ğaraż
Nerdesiñ artık zuhûr it olmuşum ĥasret saña

İster erbâb-ı ğınâdan kı1 beni ister fakîr
Ey felek dünyâ için ben eylemem minnet saña

İctinâb eyle nifâķ u fitneden tâ ey gözüm
Gelmesin bu ĥstalıkdan sonra bir ‘illet saña

Gerek ĥûnrîz olmuş insân ‘adâlet meşreb ol
Gerek isen la‘net saña insân isen raħmet saña

Ĥânûmânıñ ĥaldı sen girdin zemîniñ altına
Virdi mi bir fâ‘ide ey mürtekib rüşvet saña

Ey (Emîrî) deşt-i ğamda bir gaffarsın bu gün
Zâhımdâr-ı miñnet oldıkca gelir cür'et saña

91

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Böyle meşreb lâyıķ olmaz ey peri şûret saña
Hoş gelür bilmem niçün nâdân ile şöhet saña

Râzıyım her cevriñe itmem niyâz 'âtıfet
Belki âġâz-ı niyâz itsem virir şiklet saña

Ka'be-i 'aşkıñda 'uşşâķ-ı fedâdır niyetiñ
Niyetiñden dönme ârtık haķ vire kuvvet saña

Ben seniñ hayrânıñım sen hâlime hayretdesiñ
Sen baña hayret virirsiñ ben dahî hayret saña

Şem'in ey pervâne kâni' ol uzakdan seyrine
Âteş-i Sûzân degil mi şem'-i ķurbiyet saña

Bir gün olsun itmediñ mihrâb-ı nâze serfurû
ġâliba cevr itmek oldu 'âşıķa tâ'at saña

İtmedi yâriñ saña bir gün (Emîrî) iltifât
Devr- i bed fercâm-ı dünyâ virmedi râhat saña

92

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'lün

Ey vefâsız diyemem yâr-ı vefâķâr saña
Varsun aġyâr disün yâr-ı keremķâr saña

Beni h m ş görüb s de der n  an itme
Nelerim var hele bir s nemi gel y rsa a

Seni a y r ile gördükde  m dim kesdim
T  o günden beridir ben dimedim y r sa a

Ey  ab bim  zcık  aline ra m eylemedi 
Bu  adar ‘arz-ı niy z itdi bu b m r sa a

 alimi  z mı bey n eyledi pinh n u ‘ay n
Dil-i b - are ile d de-i h ny r sa a

52a

Mest ide  di lemedi  derdini yoksa bu gönül
  gözüm söyledi tekr r be tekr r sa a

Nazarımda k cil r enc m   m h   h r  d
Onlara bir de nazar eylesem ey y r sa a

Müsterek olsun (Em ri) sa a ey t cir-i ‘a  
Ne  adar olsa zarar cümle ba a k r sa a

93

Fe‘il t n Fe‘il t n Fe‘il t n Fe‘l n

Eylemez f ’ide itsem yine tekr r sa a
Hep dimi dim dil-i z rımda ne kim var sa a

 hir-i dilber-i n zik dil-i ta d ’ itdi 
Ne didimse   gönül eylemedi  ‘ r sa a

Hep seni  cilveleri  eyledi mecb r beni
Söyledim  al-i dil-z rımı n   r sa a

Şefkat ihtâr iderim sende yok ammâ şefkat
Şefkatîn olsa ne hâcet idi ihtâr saña

Nedir ol nuṭṭ-i revânbaḡ mesihâ meşreb
Başka zînet getürür şîve-i güftâr saña

İtmedi zerre kadar ƣalbiñe te'sîr-i niyâz
Elvedâ' itmege geldim bu gün eyyâr saña

Ƙan yudar bir de (Emîrî) saña dildâr dimez
Şimdiden şonra mübârek ola aġyâr saña

94

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Vâsıl olduñ ey göñül ol yâre devletdir saña
Devlet ü iġbâl-ı dünyâ dersa'âdetdir saña

Sa'y ile iġdâmı zaḡmet şanma mülk-ü millete
İhtiyâr-ı zaḡmet it benden naşîhatdır saña

Ben ferâmuş itmedim ḡâlâ dimekdir ey göñül
Yârdan her bir cefâ kim gelse ni'metdir baña

Ey göñül bilseñ ne âfetdir o şûḡ-i 'işvekâr
Her cefâsı bir şafâ her cevri râ'fetdir baña

Emr ânıñ fermân ânıñdır ḡükm ânıñ meydân ânıñ
Taḡt-ı dilde ḡusrev -i mülk melâḡatdır saña

Naḡsa baḡmaḡ ḡudret-i naḡḡâşî tezkîr itdirir
Vech-i ḡûbâna nazar ḡılmaḡ 'ibâdetdir saña

Ey (Emîrî) cebr u 'usretten mu'arrâ sözleri
Bilbedâha söyledin 'âlfî tabî'atdır başa

95

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Çünkü cânân ey gönül ol mâhpeykerdir saña
Şimdiden şonra bütün dünyâ sitemkardır saña

Ey gönül cevlângahıdır ravza-i lâhût -i 'aşk
Kadd-i cânân şanki bir nağl-ı mücevherdir saña

Gayret-i 'aşk ey gönül maşşer koyardı başına
Yâr ile ağıâr şimdi hep beraberdir saña

Mâh-ı gecbîn olsa da âhım girîbân çâk ider
Sevdiğim egri başkanlar söyle kimlerdir saña

52b

Sâgar u mey sâcid-i didârıñ olsa çok mıdır
Nâzdır şahbâ-yı nâbıñ işve sâgardır saña

Böyle rahşân-ı hüsn ile hürşid hemşire kimdir
Yoksa çarhıñ bedr-i tâbânı bir averdir saña

Ey (Emîrî) şi'ir-i pâkiñ zer gibi kıymetlidir
Hâk-i pâ-yi dil-rubâ ikşir-i ekberdir saña

96

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Gâzelenmiş feyz-i kevşer rû-yi âl olmuş saña
Yaralanmış bûy-i 'anber haç u hâl olmuş saña

Şâm-i 'îdin feyz-i şem- i nev-bahârın şafveti
Kâkül-i yektâ cebîn-i bî-mişâl olmuş saña

Sûreten 'îsânın âlmış şeklini bir pâre nûr
Vaşl-ı dendânın şafâsıyla halâl olmuş saña

Şuñulmuş cevher-i ayine-i hûrşîd u mâh
Dest-şûy-ı nâz için âb-ı zelâl olmuş saña

Sâye şalmış tevdi-i iksîre kudret-i hâmesi
Tûtiyâ-yi çeşm u meyl iktiḥâl olmuş saña

Hâr-ı müjgân incidir nûr-i nigâh 'işmetin
Vech-i 'uşşâka nazar şalmaḫ muḥâl olmuş saña

Ṭıfl iken sevdiñ sen ol pertev-feşân mehpâreyi
Gâh bedr olmuş (Emîrî) gâh hilâl olmuş saña

97

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

'Ârzın bâğ-ı hayâda sîb âl olmuş saña
Pençe-yi nâzında 'işmet portakal olmuş saña

Vâjgün bir meslek revnaḫtarâz âçdiñ yine
Şevḫ-i 'âşık bâde-yi hışm u celâl olmuş saña

Âfitâbım muḫtezâ-yi devr-i 'âlem böyledir
Ḥaṭ-ı vech-i enverin ḫaṭ-ı zevâl olmuş saña

Nâzeninim derd-i âh 'âşıkı aldıñ yeter
Cilve pîrâ ḫaṭ-u gül renk vebâl olmuş saña

Meh husûfundan olur dilgîr-i şems-i mustenîr
 ‘Âşıkîñ te’sîr-i derdinden melâl olmuş saña

Girdi rû-yi bî-misâliñde nümâyân haç u gül
 Âh ‘âşık-ı perde zîb infi‘âl olmuş saña

İntizâm âldı (Emîrî) ma‘rifet lülüleri
 Reşte i feyz-i Hudâ silk-i lâl olmuş saña

98

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Reng-i ‘işmet gâze-i ruhsâr âl olmuş saña
 Jâle-i nûr-i sihr hû-yi cemâl olmuş saña

Feyz-i endâmıñ ider reşk-i âver âb-ı hayât
 Selsebîl nûr-i cû-yi iğtisâl olmuş saña

Bir cihân deger kudretsîñ ey hûrşîd-i nâz
 Hâl-i rûyiñ kevkeb-i burc-i kemâl olmuş saña

Nesc olunmuş reng-i gül târ-ı şu‘â‘i mihr ile
 Sofra-ı nâz ü edâda dest-mâl olmuş saña

Olmamış tûbâ-yı cennet nâ-becâ serber zemîn
 Vaşf-ı reftârıñ işitmiş pây-i mâl olmuş saña

53a

Hâl-i vechiñ câdu-yı beyt-il harâm mu‘cizât
 Nuçk-i îsâ mâye-i sihri helâl olmuş saña

Olmamış vâşıl (Emîrî) şâ‘irân bu mevki‘i
 Şübhesiz lütf-i cenâb-ı zül-celâl olmuş saña

99

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Şeker-i huld-i şafâ la'l-ı zülâl olmuş saña
Kevser-i bâğ-ı beğâ şîrîn mağâl olmuş saña

Âteş âlmış renk-i gonca mezc olunmuş selsebil
Hânümânsuz 'avâlim rû-yi âl olmuş saña

Fıtratın fevkindedir mehveşlerin ey mehlikâ
Başka bir şûretde ihsân-ı kemâl olmuş saña

Naḥvet ârâsin kelâmın lâl ider 'âşıkları
Tâc-ı fark mefharet-i cisim celâl olmuş saña

Mûnisimdir zülfiğâr-ı gamze ey vech-i hüsn
Âh sevdâ pûş ile gönlüm celâl olmuş saña

Senin ol gencine-i hüsn-i bahâ-yi bî-misâl
Leblerin yâkût dendânın lâl olmuş saña

Fırsat-ı dünyâya âldanma (Emîrî) şâkir ol
Kıl nazar geçmiş zamânlar hep hayâl olmuş saña

100

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

La'l u hâlin nûr-i renk lâyezâl olmuş saña
Nûr-i vechin âfitâi bî-zevâl olmuş saña

Rû-nümâdır revnağ-ı hüsnünde sırr-ı (.....)
Göz siyah leb kırmızı ruhsâr âl olmuş saña

Ey meyân-ı dilber nev-'işve pek bâr-ı peksin
Âh 'âşığdan mı 'ârız za'af-ı hâl olmuş saña

Lezzet âldıñ yârı sineñde büyütmeñden göñül
Dâ'imâ mağşûk-ı tıfl hurde-sâl olmuş saña

Renk-i gülgün şefkatle işnelüb bir kıt'a nûr
Selsebîl nâz için bir peştemâl olmuş saña

İnfikâk itmez yanından girdiş eyler bî-hicâb
Sâkiyâ bint-ül 'ineb gûyâ helâl olmuş saña

Şavm-ı gam oldı (Emîrî) 'îd-i şevke münkalib
Rû'yet-i ebrûsı cânânın hilâl olmuş saña

101

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Bu hayâ feyz-i Hudâ-yı lâ-yezâl olmuş saña
Bu edâ lütf-i cenâb-ı zül-celâl olmuş saña

Gülñihâl-ı bâğ-ı haldeñ sâye-i feyz âveri
Cânlanub kevşerler kıadd-ı nev-nihâl olmuş saña

Çarh-ı bâşiriñ âferîn ey şûh-i yâ-yi 'işmetiñ
Mîhr ü meh şanma felekle pây-i mâl olmuş saña

Söylemiş biñ nâz ile cânân baña 'âşık mısıñ
Bir kelâm-ı muhtaşardan biñ su'âl olmuş saña

Bezm-i vaşlâ geldi bir kerre o hûr-i mest-i nâz
Bu cihân bir gün göñül cennet mişâl olmuş saña

Bir mükemmel mañla'-ı yektâ gibi hüsn ü lañif
Nâz ü istiğnâ edâ rengin me'âl olmuş saña

53b

Hep benimle itdiğin şöbetleri terk eyledin
Bilmedim gitdi bugünlerde ne hâl olmuş saña

Gerdan-u ebrûyu cânâna (Emîrî) kıl nazar
Mihir ü meh ârayış bezm-i visâl olmuş saña

102

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ğâze-i feyz-i ruhsâr âl olmuş saña
Bir 'amûdi nûr kadd-ı bî-mişâl olmuş saña

Şu'n-i haq bir kıt'a-i yâkûtî itmiş nermenâk
Rûh ile memzûc olub la'l-ı zülâl olmuş saña

Rengi olmuş âteşin nûr-i siyaha munçalib
Bû-yi misk eylemiş târâc-ı hâl olmuş saña

Şafvet-i nûr-i şafq âyîne-i şeklin bağlamış
Zînet-i efzâ kerdun feyz-i iştîmâl olmuş saña

Gevher-i şabtâb olmuş 'ârızın reşkinden âb
Âkmış (.....) güle hûy-i cemâl olmuş saña

Şıçramış nûr-i ezel fevvâre taqdirde
Kudret-i feyz-i ebedle yal u bal olmuş saña

Ey göñül mest ü şafâsın cilve-i didârdan
Len terânî perdesinden mi şevvâl olmuş saña

Bu 'anâşırda degildir ol perinin hilkati
Ey (Emîrî) haq tavşifi muhâl olmuş saña

103

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ĥikmet-i sa'y ile lâzımdır ĥükm olmak saña
Lâyık olmaz şâhib-i fikr-i 'aķım olmak saña

Ĥaşletin tehzîbine sa'y ile insânlık budur
Ey göñül inşâf kıl düşmez le'im olmak saña

Kâtum ol revşandil ol ĥikmet-nümâ ol 'ârif ol
Lâyık olsun bezm-i 'irfâna nedim olmak saña

Vaĥdet-i mevlâdan özge şûret itmez âşikâr
Nâzir-i âyîne-i şun'-ı kadim olmak saña

'Ârif ol uğraşma derksiz zâtullah ile
(.....) mevlâ-yı 'alim olmak saña

Ey göñül küfrân-ı ni'met eylemek lâyık degil
Az mıdır perverde-i nâz u na'im olmak saña

Bilme kendiñden bu isti'dâdı dâ'im şâkir ol
Lütf-i mevlâdır (Emîrî) müstaķim olmak saña

104

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Bâ'is-i 'âr u hacâletdir le'im olmak saña
Ĥüsn-i ĥalk ister çalış düşmez saķim olmak saña

Bir mükrim-i cisme mâlik aķl u 'irfân ehlişin
Lâyık olmaz ey göñül ehl-i ceĥim olmak saña

Olmayınca sine çâk ĥâr-ı miĥnet gül gibi
Bâğ-ı râĥında naşib olmaz muķim olmak saña

Görmeyince âteş-i enîn-i miñnet-i mey gibi
 Kâbil olmaz vâşıl-ı bezm-i ħarîm olmak saña

54a

Ĥabs-i işdâf ġam-ı dünyâyı çekmekle olur
 Herkese kıymetli bir zer-i yetîm olmak saña

Bir tabîb-i ħâzık şâhib-i dil itmezse ‘ilâç
 Mümkün olmaz mâlik-i tâb‘-ı selîm olmak saña

Gerçi ‘âcizsin (Emîrî) ni‘met bî-ġâyedir
 Mazhar-ı feyz-i tarîk-i müstaķîm olmak saña

105

Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün

Ĥûn oldı dil-i ġamıñla inan söylerim saña
 Baķ reng-i rû-yi eline ķan söylerim saña

‘Aķl u şu‘ûr-ı ħalk-ı cihân sendedir bütün
 Gencine-i cevâhir-i cân söylerim saña

Biñ cümbüş i leţâfet ile eylesen ħarâm
 Tâvus-i bî-nazîr ħayât söylerim saña

Her cilvede tebdil ider nûr-i zînetiñ
 Geh mâh ġâhî mihr-i cihân söylerim saña

Ĥayrânıyım leţâfet yektâ-yı tal‘atıñ
 Revnaķ tarâz kevn ü mekân söylerim saña

Rûĥum ġurura düşme güzellik revân olur
 ‘Âdet budur ki rûĥ-ı revân söylerim saña

Viridî (Emîrî) gönlüni berfidir ‘işveye
Müşkil-pesent ‘âlem-i ât söylerim saña

106

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

Ĥüsnüñ görünce mâh-ı cihân söylerim saña
Yâ âfitâb lem’a feşân söylerim saña

Nûr-i ezel ĥamîre-i ĥüsnüñde berķ urdu
Ârayiş- i zemîn ü zamân söylerim saña

Ĥürşîd-i bî-mu’âdil mâh-ı yegânesiñ
Mihr ü mehiñ yanında ‘ayân söylerim saña

Ey zîb-i sûmenât melâĥat bu naķş ile
Nesh-ı âvar cemâl-ı bütân söylerim saña

Küft u şinîd ‘aşķ-ı ‘aduvtuymasun amân
Meclisi müsâ’id olsa nihân söylerim saña

Mevc-i niyâza tâb getürmez o mest-i nâz
Ey dil yanında itme fiğân söylerim saña

Bir gün ķuluñ (Emîrî) ye raĥm eylesen nolur
Biñ kerre ben emân emân söylerim saña

107

Mef’ûlü Fâ’ilâtü Mefâ’ilü Fâ’ilün

Gül-ğonca-i ĥadıķa-i ân söylerim saña
Luţf it bırak bu nâzı emân söylerim saña

Feyz-i hayât hande-i la'lında berķ urur
Rûh-i revân ü cism-i cihân söylerim saŗa

Haŗ-ı raŗ üzre ey hum-i ebrû keşidesiŗ
Sır-ı sûre-i laţif dühân söylerim saŗa

Ahıvâl-i 'aşkı söyleyemem âh şimdi ben
Bir şûha 'âşık ol o zamân söylerim saŗa

Terk it belâyı sonra çekersin belâsını
Ben şimdiden bu hâli 'ayân söylerim saŗa

54b

Bir zînet-i muvaķatadır ğaze-i cemâl
Efsâne-i cihânı yalan söylerim saŗa

Ol râzdân şive-i 'aşkıŗa hâlimi
Bî-ihtiyâc-ı nuţķ-i zebân söylerim saŗa

Sende bu 'aşķ 'âlemiŗin bâĝ-bânısıŗ
Lâzım (Emîrî) tâze fidân söylerim saŗa

108

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Âşinâ-yi nabz-ı dil bir nev-civân söylerim saŗa
Bir tabîb-i hâzık hikmet beyân söylerim saŗa

Ķâbil olmaz rûhsuz 'âlemde tezyîn-i hayât
Bir cihân ârâ civân-ı dilsitân lâzım saŗa

Jalebâr it giryeyi ol ğonca olsun handenâķ
Nev-bahâr itdi taķarrub gülistân lâzım saŗa

Kendiñi sergeşte-i girdâb-ı hayret eyleme
Ey göñül felek-i tevekkülde mekân lâzım saña

Eylemek mümkün mü sib-i mihr-i dest âvâz-ı ‘aşk
Yâre taqdîm etmeye bir armağan lâzım saña

Ey but-ı simin beden elden bırakma göñlümü
Bir gümüş âyinesiñ sen ayinedân lâzım saña

‘Âlem-i ‘aşka (Emîrî) hâliñi ‘arz itmege
Lafz-ı bî-güftâr nuḡk-ı bî-zebân lâzım saña

109

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Ey göñül haf-ı habâb-ı müste‘âb lâzım saña
Rabṭ-ı kalb it haḡka feyz-i câvidân lâzım saña

Terk-i habb ‘izz ü şandır sermedi bir ‘izz ü şan
‘Âlem-i fânîde terk-i izz ü şan lâzım saña

Da‘vet-i cenk ü cidâl itdiñ raḡîb-i hâ‘ini
Ey göñül destinde tiğ-i hûnfeşân lâzım saña

Fikr-i hûsnüñ zîb-i ṭab‘ dağdâr itsem nola
Gonca-yı nâzik edâsıñ gülistân lâzım saña

Ḳalmamış bir sâye-i nahl kerem ey mürğ dil
Ḳâf-ı istiğnâda şimdi âşiyân lâzım saña

İtmedi hürrem ü sükûtuñ derdine bir fâ‘ide
Âsitân-ı yârda ref‘-i fiğân lâzım saña

Talḥ-kâm oldı (Emîrî) miḥnet-i eyyâm ile
Nüktedân bir dilberi şîrîn zebân lâzım saḡa

110

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ey göñül bir nâzenîn dilsitân lâzım saḡa
Mürde-i bî-rûḡsuḡ rûḡ-i revân lâzım saḡa

Sevdiğim dur eyleme ḡâk-i derkden göñlümi
Gülistân-ı ḡüsn için bir bâḡ-bân lâzım saḡa

Şaklama nûr-i nigâhımdan 'arûsi ḡüsnüñi
Nûrdan bir perde-i pertev-feşân lâzım saḡa

Dâ'imâ şeb-i zende dâr-ı dergâhıñ olmuş nola
Gevher-i 'âlem-behâsıñ pasbân lâzım saḡa

Olmasun hoşyâr hâbhâneden ol mehliḡa
Âsitânıñda göñül terk-i figân lâzım saḡa

55a

Bezm-i yâre vâşıl olmaḡ ey göñül eshel degil
Tâlih-i ferḡunde baḡt-ı kâmrân lâzım saḡa

Ḳulmet-i miḡnetde olduñ ey göñül gümkerde-râh
Pertev-i tevfiḡ rabb-i müste'ân lâzım saḡa

'Unşûr-ı heste-yi Emîrî oldı dâm-ı süflegâh
Lâ-mekânda bir mekân bî-mekân lâzım saḡa

111

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Çok degil meftûn ü ḡayrân olsa hep 'âlem saḡa
Çokdur âdem beḡzemez 'âlemde bir âdem saḡa

Her ħubâb-ı bâde olmuşdur meger bir çeşm-i şevk
Öyle fehm itdim ki meftûn oldu câm-ı cem saña

Sen başa bağıdıka ben ħayrân u sergerdânıñım
Pek yağışmışdır begim süslü siyah perçem saña

Sen sürûra beñzemezsiñ başkadır sende vefâ
Âferîn bir gün beni terk itmediñ ey ğam saña

Sürûr dâ'im olsa dünyâ yok naşîbiñ ey göñül
Görmedikce nâzeniniñ sûr olur mâ'im saña

İtmediñ vaşl-ı murâda nâ-murâd itdiñ beni
Nâ-murâd olmağ için ben inkisâr itmem saña

İntizâm-ı 'âlem olmuşdır (Emîrî) maţlubuñ
Ĥayf kim gerdûn mumâşât itmedi bir dem saña

112

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Münĥaşırđır yâ Resûlallah 'uluvv-i şân saña
İndi gökden şânıñı tebcîl için Ĥurân saña

Öyle mestem ĥâke indiy 'arşdan zan eylerim
Ĥâkdan seyrâñgeh oldıka bu ne eyvân saña

Bedr-i nûr-i efşân mıdır yoksa şeb-i mi'râcda
Şâf bir vicdânla itmiş âsumân îmân saña

Ol kadar şevk-i mürüvet mihr-ü vicdânıñda var
Kim gelür her bir ĥaţâ bir cevher-i tâbân saña

Eyledi gencine-i rahmetden ey halk-i 'azîm
Efser levlâk-ı zât-ı kibriyâ ihsân saña

Tuḥfe-i kemterdir it 'âlî cenâbâna kabûl
Yâ Resûlallah fedâ itmiş (Emîrî) cân saña

113

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Yâ Resûlallah ne lâzım başka bir burhân saña
Mu'cizât-ı a'zam-ı bâkî yeter Qur'an saña

Sensiñ ol âyîne-i nûr rumûz-i sermedi
Hep nümâyândır nuḡûş-i zâhir ü pinhân saña

Sensiñ ol maḥbûb-ı yektâ-yı cenâb-ı müste'ân
Evliyâ ü aşfiyâ ḡurbân iderler cân saña

Serfirâz-ı mâsivâdır kâmyâb-ı rûzgâr
Eyleyen cândan ḡulûş-i kalb ile îmân saña

Ben siyahdil bir gedâ sen âfitâb-ı muḥteşem
Bende yok taḡdîme lâyıḡ bir dil-i ruḡân saña

Şems-i berḡ efzâ delîl şafvet-i vicdâmdır
'Arş-ı ferş itmiş ḡulûş-i kalb ile îmân saña

Tiḡ-i müje cân virir beyhûde mi halk-ı cihân
Hep olurlar feyz-i bâkî kesb içün ḡurbân saña

55b

Zenb ü 'işyânım getirdim âsitân-ı 'afvına
Neyleyim yoḡdur elimde tuḥfe-i şâyân saña,

Hep seniñ hükmündedir ma‘m re-i kevn   mek n
Bende ‘arz itdim kab l it bir dil-i v r n sa a

Bu (Em ri) ‘abd-ı kemterdir siyah   bendedir
Ey mu‘azzam p di  h-ı ki ver-i g fr n sa a

114

F ‘il t n F ‘il t n F ‘il t n F ‘ilün

İnf ‘ l itdiñ niçün bilmem ne yaptım ben sa a
Bir zarar gelmezdi ey  hu nig h benden sa a

Sevdiğim r  um dedimse bir ha  mı eyledim
Ben seni sevdim dese ydim hı m iderd y sen ba a

Yok güzellerde nez riñ kibriy nıñ lütfudur
Vech-i z b  hoş ed  bill rdan gerdan sa a

‘ leme karşı benim de  adrimi eyle kıy s
Oldı d ny  ben seni sevdim diye düşman ba a

Eylediñ m demki va‘diñde bir kizb-i irtik b
Cennetiñ g lm nı olsañ ba mam artış ben sa a

H lime  glardıñ ey meh g lbe-i a z nıma
C m-ı h r  di felek yapsaydı bir revz n sa a

İnkis r itmem seni  n eylerim her dem du‘ 
Sevdiğin m nk d ola ey y r-ı m st-h sn sa a

Oldılar ehl-i  ased h n er-i bed-dest-i iftir 
Ey (Em ri) l zım olmuşdur demirden ten sa a

115

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Mihr-i 'işmet şu'le bahş itibâr olsun saña
Çeşm-i himmet-i dûrbîn ibtisâr olsun saña

Şan'ata âyînedir hep cüz ü kül bir şâni'in
Kaatre-i kiyâb baħr-i bî-kenâr olsun saña

Müstezârdır bir cihânın kudreti bir zerrede
Zerre-i nâçiz şems-i tâbdâr olsun saña

Hem-sır 'arş ile fark-ı 'işmetin tâ öylekim
Mihr-i gerdunuñ çeleng-i iftiħâr olsun saña

Bî-kesem yâr-u zehirim yok bu 'âlemde dime
Müstaķîm ol şâdık ol her zerre yâr olsun saña

Rind-i 'ârif sîret ol âyine-i rüşendil ol
Feyz gün-a-gün hest-i âşikâr olsun saña

Ey gönül ağla Hüseyn-i Kerbelânın 'aşkına
Eşk-i çeşmin tâki durr-i şâhvâr olsun saña

Berdi ğayzı keremi hışmı (Emîri) eyle terk
'Âlemin her faşlı tâ kim nev-bahâr olsun saña

116

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ķurb-i vaşla 'aşk-ı cânânın delil olsun saña
Sen ħalil-i ħasret ol âteş sebîl olsun saña

Ķalıķı taşdıķ için öz nefsiñe peygamber ol
'Âlemin her zerresi bir Cibrîl olsun saña

56a

Cû-yi bâğı seyr iderken sâye şalsun kıadd-ı yâr
Şâh-ı tûbâ cilvesâz selsebîl olsun saña

Bâ'ış-i zevk-i dil olsun mâ'il i talh olsa da
'Aşk-ı cânân hem-mizâc zencebîl olsun saña

Ey gönül cevrinde cânân infirâd eyler saña
Bu temâyüz bâ'ış-i kıadr-i celîl olsun saña

Ab-ı eşk u nûşunda miñnet saña olsun ğıdâ
Râh-ı vuşlatda ğam-ı cânân hâlîl olsun saña

Teselliyet baħş kılub olmağdan itmedi inħirâf
Bu tabî'at bâ'ış ecz-i cezîl olsun saña

Ey (Emîrî) rûyet-i her zerreniñ bir vechi var
Mâsivâ âyîne-u vech cemîl olsun saña

117

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Mürşid-i feyz-i Hudâ zihn-i fehim olsun saña
Rehber-i 'izz u 'alâ fikr-i selîm olsun saña

Ma'rifet gülzârında revnağ-fezâ bir gül gibi
Hüsn-i halk u zînet reng ü şemîm olsun saña

Barigâh-ı müste'âna bâ'ış-i ğamd-ı 'azîm
Sû-i hâl-i merdim nâ-müstakîm olsun saña

Ķalbiñi cevher-nüma-yı safvet it tâ kim mudâm
Luğf-i mevli mâhi-yi nağş-ı sağîm olsun saña

Ġonca-yı vaqt-ı seher bād-ı şabâ eyler küşâd
Feyz-i haq gūlzâr-ı ‘âlemde nesîm olsun saña

İlticâ-yı ‘âcizâne dest red itme ġayân
Destġîr-i bikişi ol ecr-i ‘azîm olsun saña

Naqş-ı zikrullahâ sevq eyle (Emîrî) tâ ki qalb
Hem-nevâ-yı bûlbûl-i bâġ-ı na‘îm olsun saña

118

Fâ‘ilâtûn Fâ‘ilâtûn Fâ‘ilâtûn Fâ‘ilûn

Oldılar sâhîr-nege maġbûblar meftûn saña
Hey ne cādûsun ki te’sîr eylemez efsûn saña

Tâ ki ġamzeñ dökdüġü qanlar nümâyân olsun
Yaqışır ey nâzenîn câme-i gūlgûn saña

Iztırârı olsa da kâuma lütf it ‘âşîka
Şan‘at-ı ġûnrîzi tâ kim olsun qânûn saña

Ĥasret-i Leylâ-yı terk eylerdi vâveylâ ile
Sevdiğim itseydi bir ‘aţf-ı nazâr Mecnûn saña

Bir nigâhından olur dîvâne Eflâtûniyân
Aferin-ġân olsa lâyıq rûġ-ı Eflâtûn saña

Öyle istingâ-pesend-i inzivâ ol kim göñül
Şadr ı dîvânġâne-i devlet görünsün dûn saña

Nûş-ı şahbâ-yı şafâ îrât ider ġam neş’esi
Bir belâ oldı (Emîrî) bu dil-i maġzûn saña

119

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

‘Ârifân-ı dildâdedir nûr-i tecellâdan baña
Cân âtar pervâneler şem‘-i şeb ârâdan baña

56b

Ġâye-i hicr-i vişâli bir görür bağıdıka dil
Nâr-ı İbrahîm ile gülzâr-ı Mûsâdan yaña

Her kademde biñ kadem dünyâ olur bizden ba‘îd
Sevğ ider her bir nefis-i vicdânı ‘uqbâdan yaña

Zülf-i pîçâh pîçâh tağdîm ile dûr-i âhımı
Ey şabâ vardıkca ol şûh-ı dilârâdan yaña

Belki birgün dest-i lütfiyle baña bir gül virir
Gitmege bâ‘iş budur gülzâr-ı ra‘nâdan yaña

Yokdur ânlarda tağarrî itdigim nûr-i liğâ
Eylemem ‘atf-ı nazâr mihr ü süreyyâdan yaña

Şadr ile re’siñ meyânında şaşırđı kaldı el
Bir nigâh itmez yine dest-i temennâdan yaña

Var mı şahrâ-yı cihânda bî-ţaraf şâhib-i şu‘ûr
Bir nigâh it çeşm-i diğğatle o şahrâdan yaña

Râzı olsun da Hudâ isterse kıoysun duzağâ
Eyleme meyl ü heves Firdevs ü havrâdan yaña

Ey (Emîrî) kaldı hayretde bütün ehl-i ‘uğûl
Herc ü merc oldu bu ‘âlem şî‘ir u inşâdan yaña

120

Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

Oldım yine bir âfet-i devrâna mübtelâ
 Bir mâh-ı bî-nezîr-i felek şâne mübtelâ

Mârâna beñzedi baña yârân şandığım
 Oldım cihânda Һasret-i yârâna mübtelâ

Bir gün cihânda râhat ü ârâm görmedim
 Oldım o günki ğamze-i fettâna mübtelâ

Gördükce yâri sûr ider eczâsı cismimiñ
 Zîrâ bütün 'urûkum o cânâna mübtelâ

Beynel-Һazan denilse sezâdır bu 'âleme
 Gördüm cihânda herkesi aҺzâna mübtelâ

Bir yerde ki neşât-ı muhâlled bulunmaya
 'Âkıll olur mu dîde-i şâna mübtelâ

Bir gülşen-i şafâdır (Emîrî) o gül-beden
 Dünyâyı itdi seyr-i gülistâna mübtelâ

121

Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

O güzel yâr-ı cânımız degil â
 Yetişen bir civânımız degil â

Pek güzel olmuş olmamış bize ne
 Dilber-i mihrbânımız degil â

‘Âlem-i bî-ķarârı neyleyelim
Sermedi bir mekânımız degil â

Gelse de gitmesi beraberdir
Dâ’imâ mihmânımız degil â

Yanımızdan niçün çekilmezler
Raķibâ dîde yanmaz degil â

Gül-i dünyâya i’tibârım yok
Gülşen-i bî-ķazânımız degil â

Neme lâzım (Emîrî) ĥubb-i cihân
Ebedî bir cihânımız degil â

57a

122

Fâ’ilâtün Mefâ’ilün Fe’ilün

Her güzel mihrbânımız degil â
Her çemen gülistânımız degil â

Cânımı her civâna şarf idemem
Cümlesi yâr-ı cânımız degil â

Eylemem digeriñ civânına meyl
Bâğ-ı dilde fidânımız degil â

Nice dünyâya rabt-ı kalb idelim
Ezelî bir mekânımız degil â

Ecnebî şûĥa rabt-ı kalb idemem
Hem-zebân mihrbânımız degil â

İdemem câhilân ile ülfet
Âşinâ-yı zebânımız degil â

Meyl i dünyâ (Emîrî) itmeyelim
Mekân-ı câvidânımız degil â

123

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Tezellüm vaqt-i riqat itmezse bir cânı istîlâ
Hucûm-i leşker dert itsün ol vicdânı istîlâ

'Ayândır çehresinden iddi'âsında olan mağlûb
Hacâlet surh-i eyler çehre-i insânı istîlâ

O şehler kim Sikender sîret ü Cem haşlet olmuşdır
İder şît-i bülendi kûbbe-i keyvânı istîlâ

Naħri itsün dünyâyı beyhûde meh ü hûrşid
Yazık kim bî-vefâlar eyledi meydânı istîlâ

Âlınmaz zan iderdim degme şûletle burc-i dil
Meger kim ceş-i gam itdi eñ evvel ânı istîlâ

Ufûlî ehl-i feyziñ 'âleme bir şam-ı mâtemdir
Gurûb-i şems ile zûlmet ider devrânı istîlâ

(Emîrî) şüphe yoq şâhib-i zuhûr-ı mülk ma'nâsıñ
İder tab'-ı bülendiñ 'âlem-i 'irfânı istîlâ

124

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Yazık kim lâfazanlara eyledi meydânı istîlâ
Nola ye's itme cümle şâhib-i 'irfânı istîlâ

‘Alâmetdir kemâl-i hüsn-i yâra olsa hatt-ı zâhir
Kemâlinde ider hâle meh-i tâbânı istîlâ

Olur nûr-i ‘adâlet şâhibi elbetde ‘âlemgîr
İder mihri münevver cev-v-i bî-pâyânı istîlâ

Bugün eyler perestiş dün pereştişgâh olan cânân
Muhabbet âteşi itmiş dil-i cânânı istîlâ

Żarûret vaḳti fehm eyler refâhıñ ḳadrini âdem
İder fırsat geḳince intibâh insânı istîlâ

Gider âdem yine ḳasretle câyın bilse cennetdir
Bu ‘âdetdir sefer vaḳti ḳam eyler cânı istîlâ

Ne sendendir ne bendendir (Emîrî) bu felâketler
Sipehriñ ḳâdişâtıdır ider devrânı istîlâ

57b

125

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Zişt-i rû‘ya nâḳiṣ‘ül a‘zâya ol ḳürmet-nümâ
Olma ḳaḳkıñ virdiḳi bir ‘ayb içün nefret-nümâ

Pâyimâl olsun ḳad-ı mevzûne mâlik olsa da
‘Arṣa-i cûd u sâḳada olmayan ḳâmet-nümâ

Âferinler olsun ol âyîne-i vicdâne kim
Her umûruñ ibtidâsında olur ḳâyet-nümâ

Dîde-i îmân ile baḳdım cihân mir‘atına
Naḳşı gün-a-güni var ammâ ki hep vaḳdet-nümâ

Milleti dilhûn iden bed-mâyelerden âh âh
Bâîinen bî-'işmet ammâ zâhiren 'işmet-nümâ

Kendisi hâlen ider da'vâ-yı 'adl u iktidâr
Herkesiñ 'indinde her hâli iken la'net-nümâ

Naşş-ı 'ibretdir (Emîrî) ânda dâ'im cilvegir
Dinse lâyıķ tab'ıña âyîne-i hikmet-nümâ

126

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Yanıma gelmez o mihru olsa da tabi'at-nümâ
Pek uzaķdır dîdeden hûrşîd-i kurbîyet nümâ

Hû-yi rûyi âl ki kâbil mi hayrân olmamaķ
Âteşîñ üstünde zîrâ âb olur hayret-nümâ

Tîrlerdir şânki bir şan'atla girmiş şîşeye
'Aksi müjgânıñ ki çeşmimde olur şûret-nümâ

Sen gibi âhûyı vahşî görmedim ey nev-gazâl
Âşînâdan münfa'il bigânededen vahşet-nümâ

Dilberân âteşîñ meşreb birikmiş toptolu
Bir âlâyı seyreyledim tobhânede heybet-nümâ

Olmasun bir 'âşıkıñ cânânı ağıyâra naşîb
Var mıdır dünyâda öyle vaķ'a-i hâlet-nümâ

Ey (Emîrî) bende bir gülruħdan oldım dağdâr
Dağ mı tebrige gelsun lâ'l-i hasret-nümâ

127

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Bağ zemîn ü âsumâna kudret olmuş rû-nümâ

Bir kitâb-ı bî-nâzir hikmet olmuş rû-nümâ

İşte sırr-ı mu'cizât-ı kudret işte 'ârifân

'Ârifânın cümlesinde hayret olmuş rû-nümâ

Hep mu'allâkdır havada mihr ü mâh u ihtirân

Çeşm-i nazâra 'acâyib 'ibret olmuş rû-nümâ

Nağşa bağ eyler tefekkür kudret-i üstâdını

Her cihân zerreden biğ şan'at olmuş rû-nümâ

'Ârife her zerre vahdâniyetin burhândır

Sâha-i keşretde sırr-ı vahdet olmuş rû-nümâ

Anlamazdık biz hakîkî fıtratın ma'nâsını

Şimdi ma'nâ-yı tamam fıtrat olmuş rû-nümâ

Kudret-i hağğa (Emîrî) mâsivâ âyinedir

Ânda gün-a-gün nüķûş-i hilkat olmuş rû-nümâ

128

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Hayf kim dünyâda bir sıklıyet olmuş rû-nümâ

Mefsedet agrâz u nefsanıyet olmuş rû-nümâ

58a

Cümle eczâ-yi 'avâlim rûz u şeb girdeşdedir

İntizâm u a'zamıyet heybet olmuş rû-nümâ

İztırâdır bu girdiş çünkü her bir zerreye
Mâverâ-yı perdeden bir hizmet olmuş rû-nümâ

‘Ârifân hângi birin tefsîr ü îzâh eylesün
Şafha-yı ‘âlemde yüzbiç âyet olmuş rû-nümâ

Buğz ile gıybetden özge ortada güftâr yok
Encümenlerde ‘acâyib şöbet olmuş rû-nümâ

Çalmamışdır kimseniç bir kimseye emniyeti
Bir tabî‘at bir edâ bir ülfet olmuş rû-nümâ

Eylemez kimse (Emîrî) ehl-i şıdka i‘tibâr
Sarıç ü nihâye şimdi raçbet olmuş rû-nümâ

129

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Kimiç bezminde ‘işret eyliyorduç ey melek-sîmâ
Kimiçle sen muçabbet eyliyorduç ey melek-sîmâ

Buğün nezdiçde nûr-i miçri gördüm câm-ı revzenden
Refiçikle ne şöbet eyliyorduç ey melek-sîmâ

Henüz gördüm seni beridir tâbân melâçatsiç
Niçün tenhâdan ‘uzled eyliyorduç ey melek-sîmâ

Buğün dönmüşdü bir hûrşid-i ‘âlem-tâba âyiçe
Cemâliç anda rû‘yet eyliyorduç ey melek-sîmâ

Yine pek şâdumanım müçde miçr ü mâç-ı eflâke
Benim nazmım kırâ‘at eyliyorduç ey melek-sîmâ

(Emîrî) bir zerâfetle yine bir remz-i vuşlât var
Kitâb-ı ‘aşka diğğat eyliyordun ey melek-sîmâ

130

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Rağîb-i zîşte ragbet eyliyordun ey melek-sîmâ
Lüzûmsuz bir semâhat eyliyordun ey melek-sîmâ

Denîdir ehl-i şirretidir rağîb-i mefsedet küster
Niçün bilmem ri‘âyet eyliyordun ey melek-sîmâ

Ne hâcet ketm u inkâr itmeye biğ dane şâhid var
Sezâvâr mürüvvet eyliyordun ey melek-sîmâ

Vefâdan nefret eylerdiğ ezâyı ‘âdet eylerdiğ
Cefâdan kesb-i lezzet eyliyordun ey melek-sîmâ

Hağğın geldi oyun bitdi bunu evvelde ağılardığ
Niçün ‘uşâğa zahmet eyliyordun ey melek-sîmâ

Felek-meşreb emişsiğ bu (Emîrî) şimdi derk itdin
Beni faşl-ı mezemmet eyliyordun ey melek-sîmâ

131

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

‘Ârif-i hüsn-i sülûk ol olma şûret-i âşinâ
Böyledir hep meslek-i merdân sîret âşinâ

Olmadan şu ‘unşûr-i terkîb-i kudret rû-nümûn
‘Aşğ ile olmuşdı erbâb-ı hağğikat âşinâ

Nûr-i lütfundan ilâhî eylerim her dem niyâz
Dâ‘imâ olsun benimle ehl-i hikmet âşinâ

58b

Nâzperver dilberân halk oldığı günden beri
Olmamış ‘uşşâk ile dünyâda râhat âşinâ

Kenzi-l hüsnüñ gevher-i yektâ-yı ‘âl el-‘âlanidir
Olsa bir şûh-u vefâperver mürüvvet âşinâ

Ey (Emîrî) kudretin her zerre bir burhândır
Ehl-i isti‘dâd olur elbetde vahdet âşinâ

132

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

‘Âşık derd-i âşinâ ol yâre olmaz âşinâ
Yâre olsa âşinâ güftâre olmaz âşinâ

‘Aks-ı hüsnüñ cilvegerdir kırma câna gönlümi
Şûrete âyîne-i şadpâre olmaz âşinâ

Seyr-i gülşen serde-yi hicrinde yâriñ gam virir
‘Âşık-ı sermâzede gülzâre olmaz âşinâ

Müstakîmân imtizâç itmez sâkîm-ül halk ile
Merd-i şâhib ‘âfiyet bîmâr olmaz âşinâ

Ûâbiliyet cevherin iqdâm ider şafvet-pezîr
Kâhilân dünyâda hiçbir kâra olmaz âşinâ

Ey (Emîrî) hakkı var her kim başa ta‘n eylese
Gönlüme ta‘n eyleyen ol yâre olmaz âşinâ

133

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Dilberân 'uşşâk şâhib-i zâre olmaz âşinâ
Ehl-i şihhat cân viren bîmâre olmaz âşinâ

Rû'yetiñ maħrûmîdir i'mâ-yi mâderzâd olan
Halkı inkâr iden didâre olmaz âşinâ

İtmiş dünyâda aḥkâm-ı ħudâya ittibâ'
Tâ ezelden virdigi ikrâre olmaz âşinâ

Bâğda gül var ise ħâr-ı şafâ küster de var
Dâman-ı ehl-i tecerrüd ħâre olmaz âşinâ

Şam-ı dünyâda rûz-i 'uqbâ ehli itmez iḥtilâḥ
Şaḥş-ı nâ'im merdüm-i hoşyâre olmaz âşinâ

Bî-sükûn dünyâda gücdür muntazam reftâr-ı ħalk
Keşti-yi (.....) olsa pâreftâra olmaz âşinâ

Ey (Emîrî) âlmayan ħudret kitâbdan sıbḳ
Nuşâ-i imkânda esrâre olmaz âşinâ

134

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Ṭa'b-ı pürgam vuşlat-ı cânâne olmaz âşinâ
Nâ-ümîd bir ħastadır dermâne olmaz âşinâ

Şafvet-i dil ehlini ħüsn-i ħurbin eyler 'azîz
Câmi'îñ ħandîline peymâne olmaz âşinâ

Ėamze-i ser-meste ‘âşıklar nasıl virsün cevâb
Zümre-i hoşyâr ile mestâne olmaz âşinâ

Menfa‘atdır eyleyen dünyâda te’mîn-i hûkûk
Zâhidânla sâķî-i peymâne olmaz âşinâ

Her (.....) bir ehli var her nesneniñ bir mevķi‘i
Rište-i ĥur mihreye dürdâne olmaz âşinâ

59a

Ehl-i isti‘dâd olur dildâde-i rûşendilân
Muntaķî bir şu‘leye pervâne olmaz âşinâ

Hep teĥâlüfdür (Emîrî) kâ’inâtıñ mayesi
Birbiriyle ‘âşık u dîvâne olmaz âşinâ

Ehl-i ĥaķka şoĥbet bîġâne olmaz âşinâ
Nuĥķ-ı merd-i kâmile efşân olmaz âşinâ

Ĥikmetin bûlbûllere şorma gül-i ĥandâna şor
Gerķi bûlbûller gül-i ĥandâna olmaz âşinâ

Herkesi hemcinsiniñ güftârı lezzetyâb ider
Merd-i fâzıl zümre-i nâdâna olmaz âşinâ

Eyleme yâķût isti‘dâdı herkesden ümîd
Şaĥş-ı nâdân mâĥzen-i ‘irfâna olmaz âşinâ

Cismiñ isti‘dâdına nisbetle ķıl meyl-i umûr
Ra‘şe gelmiş ellere peymâne olmaz âşinâ

İltifât itmez saña ey dil o şâh-ı ĥüsnvân
Bir gedâ bir muĥteşem sulĥâna olmaz âşinâ

Ey (Emîrî) zen tabî'at âdeme bir kâmilîñ
Olsa eṭvârı naşıl merdâne olmaz âşinâ

136

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Şahş-ı ebter şafvet vicdâne olmaz âşinâ
Bed güherler kıymet-i ḳur'ana olmaz âşinâ

Sine-i pürpîç tâb-ı cilvegâh itmez neşât
'Uḳdelenmiş reştaye dürdâne olmaz âşinâ

Celb-i âşâr-ı teveccüh başka bir meslekledir
Her fazîlet şâhibi ihsâna olmaz âşinâ

Bî-mu'inân mevki'i iḳbâle itsün mi 'urûc
Ṭâ'ir-i şikeste belâ lâne olmaz âşinâ

İtmeyiñ artıḳ dil-i ḫayrânımı benden sû'al
Pürses-i ḫâle leb-i cânâna olmaz âşinâ

İntizâmından çıkan bir şey bulur müşkil nizâm
Mû-yi ḫamdur ḫam olursa şâne olmaz âşinâ

Eylemez peydâ-yı feyz ḫikmet ol bîgâne kim
Ey (Emîrî) nükte-i pinhân olmaz âşinâ

137

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Olmamışız dünyâda gün-a-gün ḫisâba âşinâ
Olmadıḳ ammâ ḫisâb irtikâya âşinâ

Ehl-i hikmet başkadır fenn-i hitâbet başkadır
Her fazîlet şâhibi olmaz hitâba âşinâ

Başkadır tevfiğ-i rabbanî âniçün olmuyor
Her haberdâr suhan sırr-ı kitâba âşinâ

Virse bir murşîd başa kudret-i kitâbdan sebğ
Ben de olsam keşki her faşl u bâba âşinâ

59b

Sende yok sırr-ı nigâh-ı ‘ibret ey mest-i gurûr
Sen henüz olmuş degilsin nağş-ı âba âşinâ

Ben (Emîrî) şaklamam didâr-ı bîkr-i şî‘irimi
Zeşt rûlardır olan ekseri niğâba âşinâ

138

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Şevk-ı tab‘ım oldu nûr-i âfitâba âşinâ
Berğ-i âhım oldu esrâr-ı şehâba âşinâ

Nev-bahâra şevk bahşâ oldu cây-ı âfitâb
Sâye-i kudretde oldık âb u tâba âşinâ

Ben hamûş-i nâtuvânım hâlimi sorduğca yâr
Neyleyim olmaz lisân redd-i cevâba âşinâ

Cismin ‘âşık hâkdan halkı oldu âhından degil
Çeşm-i şûhuş olmasun hışm u ‘itâba âşinâ

Görmüşüz çok kimse kim ma‘nâsını fehm eylemez
Zan ider kendin kitâb-ı inçılâba âşinâ

Bir zamân oldım (Emîrî) biz de defterdâr-ı ‘aşk
Olmuşuz ğam defterinde çok hisâba âşinâ

139

Mef’ûlü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fe’ûlün

Pek vâsi’ imiş maḥzen-i rütbe-i ma’nâ
Bitmez telef ü şarf gencine-i ma’nâ

Seyr it ne güzel mekteb imiş mekteb-i ‘irfân
Etfâline yok şenbe ü âzîne-i ma’nâ

‘İşretgede-i dilde kôṭürsün mey-i mazmûn
Pek neş’e virir bâde-i dû-şenbe-i ma’nâ

Her ḥarf-i münîri olur eş’ar-ı laṭîfî
Dürr-i dil-i ‘irfân güher-i sine-i ma’nâ

Dest-i şak endâzına taḥsîn (Emîrî)
Kalmışdı pes-perdede âyîne-i ma’nâ

140

Mef’ûlü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fe’ûlün

Sinemde ‘ayân cevher-i âyîne-i ma’nâ
Baḥş itdi ḥûda ḳalbime gencine-i ma’nâ

Âgâh maḳâmın olur erbâb-ı ma’ânî
Âyînesidir ma’rifetî sine-i ma’nâ

Bulsam iderim şîr-i şafâdârımı taḳdîm
Kimdir ‘acabâ ‘ârif-i bî-kine-i ma’nâ

‘İrfân ile şeyḥ-i şu‘arâ olmağa maḥşûş
Herkes olamaz lâbes peşmine-i ma’nâ

İhsânı ile hâlikimiñ şimdi (Emîrî)
Dünyâda benim ‘ârif-i dîrîne-i ma‘nâ

141

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Nedir bu ‘işveler ey vâkf-ı ma‘nâ-yı istiğnâ
Nigâhındır bugün üstâd-ı bî-pervâ-yı istiğnâ

60a

O mihr-i âñdırır kim perde berâ-yı saħâb olmuş
Olunca cilve-i ħüsñüñ niķâb ârâ-yı istiğnâ

Bu âb u tâb ile olmuş cemâl-ı ‘işve efrûzuñ
Melâĥat gülşeninde ĝonca-i ra‘nâ-i istiğnâ

Ĥarîm-i ‘işmet bir nâzenîn-i nâz perversiñ
O müşķin perçemindir perde-i dîbâ-yı istiğnâ

O şahrâdır ki cân virirdi biñ Ferhâd u Mecnûna
Teferrücgâhıdır cânânımıñ şahrâ-yı istiğnâ

Teselli ĥâşıl eyler seyr iderken ĥaĥ-ı cânânı
Ĥaĥ-ı âvarelerle ‘uşşâķ eglenir ferdâ-yı istiğnâ

‘Avâlim manzar-ı ‘ulviyesiniñ altında ĥalmışdır
‘Acâib mürtef‘idir mevķi‘-i bâlâ-yı istiğnâ

(Emîrî) şabaĥgâh-ı maĥşeri itmek gerek idrâķ
Olanlar nâzir âyîne-i ferdâ-yı istiğnâ

142

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

İder ‘âşıklara her gamze bir îmâ-yı istiğnâ
Olur çeşm-i sühân gû-yi butân gûyâ-yı istiğnâ

O nûr vech-i zîbâdır o çeşm-i mest gûyâdır
Cihân-pîrâye isti‘lâ suhan-fermâ-yı istiğnâ

Bütün ol gamze-i nâs âferiniñ oldı hayrânı
Cihân ‘işve hubân şeref efzâ-yı istiğnâ

Zamân fırsat hüsniñde i‘zâr eyle ‘uşşâkı
Gelir birgün idersin sen de isti‘fâ-yı istiğnâ

İderdi mazhar-ı talât eger kim olmasa ‘âşık
Nidendir böyle bilmem ‘âşıka icrâ-yı istiğnâ

Dilin gülzârdır ammâ ki bî-naş-ı gül-i gülşen
Hayâlim ‘âlem-i ârâ ‘anberserâ-yı istiğnâ

Eylese çeşm-i keyf şîve-i engûrden yârın
Yine gitmez serinden neşve-i şahbâ-yı istiğnâ

Virir reng hayâda hüsniñe bir revnağ-ı diger
Egerçi çeşm-i şûhı eyler istihyâ-yı istiğnâ

(Emîrî) tâdil-i Cibrîli eyler ma‘den seyhab
O hûn-i gamzedir cellâdı bî-pervâ-yı istingâ

143

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Yetiştirirdi henüz bir nüsha-i Kübrâ-yı istiğnâ
Cihân nâz u nahvet ‘âlem bâlâ-yı istiğnâ

Yüzünden kâkülün ref' it görünsün mihr-i rûhsârın
Şabâha vâşıl olsun bu şeb-i yeldâ-yı istîgnâ

Neden müştâk-ı 'aşkı oldığın cânâna bildirdin
Âna 'âşık olanlar itmesün şekvâ-yı istîgnâ

Süzülsün gâmze-i nâzın tebessüm eylesün la'li
Senindir şimdi rûhun mevsimi yektâ-yı istîgnâ

Gâhî gılmân u hûra gâhî mihr ü mâha benzersin
İder feyz-i cemâlin nev-be-nev peydâ-yı istîgnâ

Döner taşvîr-i bî-câne eger nâz itmese hûbân
Anıçün 'âşıkânın eyler istid'â-yı istîgnâ

Hayâl-i şâ'ire tevrîd ider nâdîde mazmûnlar
Nigâh çeşm-i mestinde olan îmâ-yı istîgnâ

Seni sevdim dimez nihâd (Emîrî) bir dilârâya
Şatar şonra saña biş âl ile gâlâ-yı istîgnâ

60b

144

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Vücûduğdur habîbim zürr-i bî-hemtâ-yı istîgnâ
Yetişdirmez nezîrin bir dahî deryâ-yı istîgnâ

Rusûm-i cilveyi hep 'işvegerler senden öğrendi
Fünûn-i 'işveden ey a'lam ma'nâ-yı istîgnâ

Degildir haz muṭlak 'âşık-ı hûbân olan âdem
'Abeşdir 'âşık-ı şûrîdeye da'vâ-yı istîgnâ

Oturmuşdı dükkân-ı nâza şehr-i âbâd-ı nahvetde
O tâcir-i beççayı gördüm şatar kâlâ-yı istignâ

Olur her şafâsı bir levha-yı hûrşide hempâyeye
Kitâb-ı 'işveye vaż' eylese imzâ-yı istignâ

Saņa dil bağlayan 'aşık bütün a'lâ u ednâya
Şatarsa çok mıdır etvâr-ı bî-pervâ-yı istignâ

Melâhat mektebinde hürmet ü ta'zîm eyle dirler
Bütün hûbân saņa üstâd bî-pervâ-yı istignâ

Cefâ itme (Emîrî) şonra böyle inkisâr eyler
Nagâh hâb-ı nâziñ görmesün rû'yâ-yı istingâ

145

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Cemâliñde qarîn-i nusşa-i kübrâ-yı istignâ
O bir nûr-i ilâhîdir ider peydâ-yı istignâ

Şafâsı bezm-i nûr-â-nûr 'aşkıñ başkadır başka
Şunarlar nûrdan billûr ile şahbâ-yı istingâ

Hûşâ sultân-ı a'zam kim 'ayândır lütf ü qahrından
Yed-i beyzâ-yı kudred eşeridir Mûsâ-yı istignâ

'Avâlim serbeser fermânber-i hallâk-ı a'zamdır
Bulunmaz zerresinde cilve-i hûdrâ-yı istignâ

Bülend olur tepe-i 'arş-ı 'aşk kim dünunda qalmışdır
Revâk-ı nâz nahved kubbe-i bâlâ-yı istignâ

Gülistân-ı hüviyet başka bir gülzâr-ı kudretdir
Olur her bir gül-i hûrşîd bî-hemtâ-yı istiğnâ

Benim 'işmet-şikâr feyz olan tab'-ı bülendimdir
Âransa kûh-ı kâf-ı himmete 'anķâ-yı istiğnâ

Benim her şu'le-i mazmûn 'âlel-'âl endişem
Olur şâhâne bir tâc-ı cihân-pîrâ-yı istiğnâ

Görür zevķ ü şefâsı zümre-i iķbâl u iclâli
Yine bilmem nedendir dildeki sevdâ-yı istiğnâ

Beni itmiş (Emîrî) bülbül-ü müstağni-yi dünyâ
Gül gülşen-tırâz Yeşrib ü Baķhâ-yı istingâ

146

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Kelâmımdır rumûz-ı hâcet-i kübrâ-yı istiğnâ
Mişâl-i vahy-i muṭlak zübde-i ma'nâ-yı istiğnâ

Berķ-i fikrimiñ bir câvidân-ı cilvegâhıdır
Behişt-i 'aşķ içinde sâye-i tûbâ-yı istiğnâ

Benim cevval fikrimdir boyanalı reng-i dünyâda
Müzeyyen âfitâb ķubbe-i haḍrâ-yı istiğnâ

O mest-iḥayret bezm-i elestim eylemem idrâk
Ne istingâ-yı müsteşnâ ne müsteşna-yı istiğnâ

Ķadeḥler reng âlır hunḥâne-yi feyz-i ḥaķîkatden
O bezm-i selsebîl 'aşķ olur şahbâ-yı istingâ

‘Ayândır sâha-i fikrimde dârü-l mülk-i isti‘dâd
Nümâyândır dilimde şevket-i kistrâ-yı istiğnâ

Dilim taht-ı müzeyyen efser ehliyetde bir şâh
Hayâlim ‘âlem-i ‘irfâna bir dârâ-yı istiğnâ

61a

(Emîrî) İtmedim rağbet kabûl-i tâc-i iqbâle
‘Ayân menşûrum üzre nûrdan tuğrâ-yı istingâ

147

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

O rütbe oldı cânân cihân ârâ-yı istiğnâ
Görür vardıkda havâb-ı nâzade rû‘yâ-yı istiğnâ

Temâşâ eyliyeydim tâ başından tırnağa yâre
Bulaydım hânesinde kûşe-i tenhâ-yı istiğnâ

Alır âyât-ı ‘aşkı levh-i maḥfuz ḥaḳîkatdan
Dilmdir şimdi bir Cibrîl-i ‘arş ârâ-yı istiğnâ

Olur menşûr-i ḥüsn yârdan cân zevk ile meşbû‘
Ziyâfetgâh-ı dildir beyzâ-ı tuğrâ-yı istiğnâ

Bütün aşḥâb-ı ḥüsn ü ân dünyâya şalâ olur
İden varsa buyursun yâr ile da‘vâ-yı istingâ

Bir ‘âlemden degildir ḥalk olunmuş başka cevherden
Cihân istiḳâmet-i ‘âlem-i a‘lâ-yı istiğnâ

Ḥaḳîkat şehrinin rağbet bulur yârân ‘aşkında
Ḳumaş gâzab-ı dil kıymet kâlâ-yı istingâ

Emir-i hikmetiñ münkâdirir dünyâ ve mâ-fi-hâ
O mâh-ı maṭla‘ olmuş Yesrib ü Bethâ-yı istingâ

148

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

Çıkar mesireye ol şûh-ı gülistân tenhâ
Tülû‘ ider nitekim mihr-i âsumân tenhâ

Olurdu kûşe-i dil reşk-i embâṭ-ı bahâr
Geleydi lâne-i vaşla o murğ-ı cân tenhâ

Göñül lüṭf u keremdir ki nezdiñe geliyor
Bu çeşm u ‘ârız u ğabuğuyla ol civân tenhâ

İden figân sireşk ü elemle cem‘iyet
Gidince kû-yi dilârâya ‘âşıkân tenhâ

Ḥicâb u şabriñ olur ḥânümânı zelzele nâk
Gelirse yanıma ol yâr-ı mihrîbân tenhâ

(Emîrî) naḳş-i fenâdır bu zıll gün-â-gün
Gelir neticede bir gün qalır cihân tenhâ

149

Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün

Gelince ḥaṭṭ-ı qalır yâr-ı mihrîbân tenhâ
Olur naşıl ki ḥazân vaḳti gülistân tenhâ

Hemen numune nümâyı fezâ-yı maḥşer olur
Giderse bâğa eger yâr-ı dilsitân tenhâ

Şafâlarında baña lütf-i inhisâr itsün
Yanıñda ben ideyim dâ'imâ figân tenhâ

Şad o 'ârife kim dehri seyr içün bulmuş
Bu 'âlî kıbbenîñ altında bir mekân tenhâ

Cihânı def' idebilsem zühûr ider sâyem
Gelince nezdime ol şems-i hüsn ü ân tenhâ

(Emîrî) debdebe-i kâ'inâta meyl itme
Zamân gelir bırakır girdiş cihân tenhâ

61b

150

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Qoyar mı ku-yi dilârâ-yı 'âşıkân tenhâ
İçinde gevher olursa qalır mı kan tenhâ

Yazık degil mi o gûş u dehâna güftâde
Seniñle şöhet idermiş falan falan tenhâ

Göñül niçün turuyorsun şıkışdırup der ağûş it
Yanıñdadır o but-i dilistân mekân tenhâ

Ne oldı güllerine nereye gitti bülbüller
Niçün turur şu gülistân bu âşiyân tenhâ

Yeter şu keft u şenîd mehâfil kesret
Seniñle gel gezelim biz de bir zamân tenhâ

(Emîrî) yâr gidince bozuldı bezm-i şafâ
Giderse gül qalır elbetde gülistân tenhâ

151

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

İder ibrâz -ı şun'-ı müste'ân dünyâ u mâ-fi-hâ

Virir âşâr-ı kudretten nişân dünyâ u mâ-fi-hâ

Nedir bu vüs'at-ı şahrâ-yı ba'd-i muṭlaḳıḳ yâ rabb

Ne kudretdir olur ânda nihân dünyâ u mâ-fi-hâ

Nola görmezse ḫaḳḳıḳ bunca şan' u ḫikmetin münkir

Olur mu çeşm-i a'mâya 'ayân dünyâ u mâ-fi-hâ

O dem ki dilberinden mâzhar-ı tekdir olur 'âşıḳ

Hücûm eyler mekân u lâ-mekân dünyâ u mâ-fi-hâ

Nedir bu girdişin encâmı ḫâle olmadı zâhir

Olur bir semt-i mechûle revân dünyâ u mâ-fi-hâ

(Emîrî) fikr-i encâm eyleyince ḫâr olur çeşm

Ne rütbe olsa âlî gülistân dünyâ u mâ-fi-hâ

152

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Ne şûretler ider seyr it 'ayân dünyâ u mâ-fi-hâ

Olur âyîne-i kudret feşân dünyâ u mâ-fi-hâ

Baḳınca kâ'inâta söylerim farṭ-i taḫayyürle

'Ayân dünyâ u mâ-fi-hâ nihân dünyâ u mâ-fi-hâ

Nedir bu kibr-i bîcâ ḫalḳ-i 'âlemde gelir birgün

Olur bir ân içinde bî-nişân dünyâ u mâ-fi-hâ

Sebât eylerken cevîlâna meydân-ı tevekkülde
Hücûm itse zemîn ü âsumân dünyâ u mâ-fi-hâ

İder şemsi ‘adâlet kâ’inât-ı âhîri tashîr
Olur müstağrağ nûr-i imân dünyâ u mâ-fi-hâ

Nedir bu girdiş-i ekvân nedir bu zînet-i eflâk
Nedir bu mihr ü mâh ihtirân dünyâ u mâ-fi-hâ

(Emîrî) nûr-i tâb‘ım kaplasa zerrât-ı eşyâyı
Olur hûrşîdveş pertev-feşân dünyâ u mâ-fi-hâ

62a

153

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Gösterir âyîne-i aḥvâli ḥilkat intihâ
Böyledir ‘âlem bulur her zevk-i miḥnet intihâ

Faşl olunmaz mâsivâda müdde‘â-yı ḥüsn ü ‘aşk
Bulmadan bu gerdiş dolab-ı ‘ibret intihâ

Ḳâza-i dîvân-ı ‘aşkıñ râzı oldık ḥikmete
Buldu cânânınla da‘vâ-yı muḥabbet intihâ

Ateş-i vicdânda vehn-i ḥalk oldığı günden beri
Bulmamışdır kimsede derd-i ma‘îšet intihâ

Ḳudret-i ḥallâk bî-hemtânıñ olmaz ḡayeti
Mekteb-i ‘irfânda bulmaz ders-i ḥikmet intihâ

Var iken kibr ü ḥaset nefis ü tama‘ bulmaz göñül
Zümre-i evlâd-u âdemde ḥuşûmet intihâ

Ey (Emîrî) cürm-i bî-pâyânıya ancak virir
Cânib-i maḥbûb-i mevlâdan şefâ'at intihâ

154

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Bulmasun isterdim ol yârimle şoḥbet intihâ
Bitmedi ḥasret faḫaḫ buldu ḥikâyet intihâ

Rû-nümâdır günde biḫ sırr-ı bedî' müste'ân
Sâḫa-i imkânda bulmaz nûr-i ḫudret intihâ

Sû'-i ḫalk erbâbı eyler ictinâb-ı iltifât
Ehl-i ḫaḫda bulmaz âşâr-ı 'inâyet intihâ

Ol ḫadar lebrîz-i ḫudretdir kitâb-ı kâ'inât
Hiç bulmaz ândaki sırrı ḫaḫiḫat intihâ

Ben naşıl bilmem saḫa 'azm itsem ey mâh-ı ba'îd
Râh-ı 'azmımda bulur meydân-ı şıḫḫat intihâ

Bir degil sinemde yâre hangisin 'arz eyleyim
Bitdi merhem bulmadı zaḫm-ı ḫamiyet intihâ

Ba'd-ı zîn ḫâmûş olursam da (Emîrî) ḫam degil
Buldu âşârımla şân-ı şâ'iriyet intihâ

155

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün

Gönül nedir bu hevâ merd ü zenden eyle ḫayâ
Bu 'aḫl u fikri viren zûl-menendden eyle ḫayâ

Laţîf gül gibi nerm ol bu bâğ-ı ‘âlemde
 Kabâ-yı atlas-ı cismiñ dikenden eyle hayâ

Nedir bu bezm-i edebde şu jajhâ elfâz
 Tefekkür eyle kelâmıñ dehandan eyle hayâ

Yeter kelâmını şarf -ı rah-ı mecâz itdiñ
 Mağâm-ı şarfını fikr it suhandan eyle hayâ

Ĥudâ ‘atâlet için mi şu cismi halk etdi
 Seniñ maııyyetiñ olan şu bedenden eyle hayâ

Bütün ibâdet iderler Ĥudâya ey gâfil
 Baqub da bâğ-ı hezâr-ü (.....) eyle hayâ

(Emîrî) Nusşa-i kübrâ iken vücûd-ı beşer
 Düşün şu hâliñi sen yine senden eyle hayâ

62b

156

Mef’ülü Mefâ’îlü Mefâ’îlü Fe’ülün

Hoşdur şeb-i mehtâbda cem’iyet-i deryâ
 Vicedâna virir başka şafâ şöhet-i deryâ

Ol âfet mihr ü şeb-i mehtâb-ı şafâda
 Zevrâqçeye bindikce olur âfet-i deryâ

Dünyâda yine kırtulamaz çin-i âlamdan
 Bir dilde eger olsa dahî vüs’at-ı deryâ

Her şeye teraqqî getirir nûr-i ‘adâlet
 Mehtâb ile efzûntar olur zînet-i deryâ

Hengâm-ı muşîbetde cihânın tadı kalmaz
Gün fırtınalı olsa kesb-i lezzet-i deryâ

Zâlim dem-i şûrişde ider zûlmüni müzdâd
Müzdâd olur eyyâm-ı şitâ zaḥmet-i deryâ

Her şeyin olur ğayreti elbette (Emîrî)
Bir sâhile peyveste olur ğayet-i dünyâ

157

Mef'ûlü Mefâ'ilü Fâ'lün

Mihmân-ı ğam-ı intisâb-ı dünyâ
Olmuş sitem iktisâb-ı dünyâ

Biñ yıl yaşasın cihânda göster
Bir muḳbil-i kâmyâb-ı dünyâ

.....

Lâyıkdır (Emîrî) olsa nazmın
Mecmû'a-yi intihâb-ı dünyâ

158

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Zamân râḥatında yok beḳâ işte budur dünyâ
Melâle münḳalibdir her şafâ işte budur dünyâ

Meşiyet pençesinde kû-yi imkân oldu sergerdân
Olur âdem zebûn i'tilâ işte budur dünyâ

Civânlık vaḳtini fikr eyle ey pîr-i cihân-dîde
Nedir şu ḳâmetinde inḫinâ işte budur dünyâ

Olur dur bî-nüzûl âşiyân şebbâz-ı pervâza
‘Adüle münkalibdir i‘tilâ işte budur dünyâ

Efâzilden haqîkî resm-i dünyâyı sorar iseñ dir
İdüb cellâd şeklin rû-nümâ işte budur dünyâ

(Emîrî) Heb hayâl oldu o nûrânî taqbûrlar
Zülâma münkalibdir her ziyâ işte budur dünyâ

63a

159

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Kimi olmuş esîr-i renc ü miñnet böyledir dünyâ
Kimi bulmuş şafâ-yı genc ü ni‘met böyledir dünyâ

Çurulmuş bir ‘aceb girdiş-nümâ dolab imkândır
Gelir tadrîc ile encâle nevbet böyledir dünyâ

Şaşırmaz seyrini her şeyi merhûn itdi bir vaqte
‘Abeşdir bizdeki ta‘cîl-i vañdet böyledir dünyâ

Degil kâbil zamân erba‘îni nev-bahâr itmek
Nihândır cümle işde sırr-ı kudret böyledir dünyâ

Gül-ü gülzârı şem-ü rû’yet ile hârîde hoşgör
Hañadır eyleme ta‘rîz-i hikmet böyledir dünyâ

Hevâsında tegayyür âb-u hâkında televvün var
Olur elbet teñâlûf üzre fıtrat böyledir dünyâ

Gerek râñat gerek miñnet deminde dönme hidmetden
Geçer çuramaz (Emîrî) zevk ü râñat böyledir dünyâ

160

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Nuķûd-ı nef‘-i bitmez maħzen-i dîrînedir dünyâ
Dükenmez gevher-i sa‘y ehline gencinedir dünyâ

Olur âşâr-ı naķşla mekân imkândan zâhir
‘Adem taşvîrine gûyâ ki bir âyînedir dünyâ

Eger manzûr-ı dehr olmaķsa maķşûduķ (.....) ol
Edibe kinedir der câhile bî-kinedir dünyâ

Olur keyfiñ himâr-ı işte böyle şonradan zâhir
Bugün mest-i ħarâb bâde-i düşînedir dünyâ

‘Uķûl aşĥâb-ı ‘âcizdir (Emîrî) işbu mebĥaşda
Neden terkîb olunmuş mebbeî şimdi nedir dünyâ

161

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Şarâb-ı keyf ile mest itmiden maħrûm ider dünyâ
Bu bezmiñ zevķini derk itmiden mehcûr ider dünyâ

Esîr-i ħırş gün-â-gün olan bî-çâre insânı
Zebûn-i pençe-yi efkâr-ı dûr-a-dûr ider dünyâ

Sa‘âdetcâk u devlet âdeme lütf- i ilâhîdir
Niçün bilmem şu devletlûleri ma‘zûr ider dünyâ

Degil iķbâl-ı ‘âlemgîre belki şükre şâyândır
Nihâyet ĥâk içinde âdemi mestûr ider dünyâ

(....)’imân ‘azar ile hemcinsine mesrûr olur ammâ
Ânı fehm eyleyemez kim kendini ma‘zûr ider dünyâ

Umuruñ şıdķ ile mevlâya tefvîz it de sâ'ye ile
Harâb âbâd kaçrı hâtırıñ ma'mûr ider dünyâ

Hamiyet-perverân ümmete mağrûr olur âmâl
Şadâķat ehliniñ îşârını pür-nûr ider dünyâ

Misâl zerre hâk-ı ğamda ķalsañ olma ye'se âlûd
Gelir bir ğün ki reh-peymâ-yı deşti nûr ider dünyâ

Budur billahi rey-i şâbitim yüz biñ tecârible
(Emîrî) hûsn-i niyet ehlini mesrûr ider dünyâ

162

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Nümâyân eylesün naķş-ı 'azîm âyîne-yi dünyâ
Ķomuşdur nâmını şun'-i hâkîm âyîne-yi dünyâ

63b

Başîret ehli şaşmaz şafvet-i yekreng ü vaħdetden
İder biñ reng zâhir şu 'akîm âyîne-yi dünyâ

Nuķûşunda televvünle teĝayyür şûret ârâdır
Degildir hâ'iz şekl-i kadîm âyîne-yi dünyâ

Sukûn nâ-bud olur lâ-bud temâşîl-i havâdişde
Degil hâl-i tezelzüldeñ teslîm-i âyîne-yi dünyâ

Bu ķâmûtsi ħayâlin zıll-ı zâildir teşâvîri
Gelir bir ğün olur maħv u adîm âyîne-yi dünyâ

Temâşîl-i hâķâyîķ perdeniñ âltında pinhândır
Hâķîķatde degil vaz'-ı saķîm âyîne-yi dünyâ

(Emîrî) bir binâ gelmez huşûle olmasa üstâd
İder işbât-ı üstâd ‘ilîm âyîne-yi dünyâ

163

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

‘Adem üstünde olmuşdur muķîm âyîne-yi dünyâ
Mu‘allâ saḡ‘at-ı Rabb-i ḡakîm âyîne-yi dünyâ

Zemîn ü âsumâna bâķîde fikr-i a‘zamîyet kı
Virir insâna ḡayret şu çeşm-i âyîne-yi dünyâ

Nedir yâ Rabb bahâr dilkeşen bu feyz-i te’sîri
Olur âyîne-yi bâġ-ı na‘îm âyîne-yi dünyâ

Ṭalebkârân-ı ḡayret bâġı terk itmez bu mevsimde
Olur enmûzec-i naķş u şemîm âyîne-yi dünyâ

Eger ‘aksı itse bir mir’âta biḡ şûret geçer ṭurmaz
Âniḡ ‘aynidir işte şu ‘azîm âyîne-yi dünyâ

Bulur elbetde bir ḡâl-i ḡaṭâmı çünki ḡâvandır
Fenâ-yâb olmadan olmaz selîm âyîne-yi dünyâ

(Emîrî) ‘ömr-i âdem pek ḡasîr olmuş bu dünyâda
Virir insâna bir naķş-ı ‘elîm âyîne-yi dünyâ

164

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün

Bir but-i bîġâne-meşreb isterem meşreb bu yâ
Yani çâk-ı ceyb maṭlab isterim meşreb bu yâ

‘Âdetimdir nez ü cânânımda olmağ giryenâk
Rûz içinde seyr-i kevkeb isterem meşreb bu yâ

Âyet-i ‘aşkı rûh-ı pâkinden ezber itmege
Hemdemim bir tıfl-ı mekteb isterem meşreb bu yâ

İstemem câm-ı hilâli şunsa sâkî-i felek
Sâğar-ı feyzi leb-â-leb isterem meşreb bu yâ

Nağl-ı mey çeşm-i şeker pûşundan olsun telhanâk
Öyle bir şûh-i şeker-leb isterem meşreb bu yâ

Ol siyah bahtım nigun itmem talebden yârımı
Âfitâb-ı enver-i şeb isterem meşreb bu yâ

Gerçi vardır bâğ-ı dehrin gün-â-gün meyvesi
Ben civân-sîb-i ğabğab isterem meşreb bu yâ

Ey (Emîrî) hem kadeh hem bâde hem yâr olmalı
Meclis-i ‘aşk-ı müretteb isterem meşreb bu yâ

165

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Gerdün-i cânân-ı billür isterem meşreb bu yâ
Ya‘nî bir âyîne-yi nûr isterem meşreb bu yâ

64a

Pârelensün baksa mirâta ğazabla ol peri
Dilber-i hodbîn u mağrûr isterim meşreb bu yâ

Rû‘yet-i dîdârına gözler taħammül itmesün
Âfitâb-ı maşşer şûr isterim meşreb bu yâ

Eşk-i çeşm-i 'âşıkândan jâle pîrâ göncaveş
Yârimi hândân u mesrûr isterim meşreb bu yâ

Bezm-i meyde mehveşimle leb-â-leb nûş itmege
Kâse-i lebrîz fâgfûr isterim meşreb bu yâ

'Âdetimdir rûz-u vuşlata şeb-i hicrân-ı yâd
Nûr ile menzûc deycûr isterim meşreb bu yâ

Bende-i gîsûsunda ol mest-i 'azûr 'işveniñ
Şiblî u zunnûn u manşûr isterim meşreb bu yâ

Ketm-i 'aşk itmek (Emîrî) olmamış 'âdet başa
Yârimi 'âlemde meşhûr isterim meşreb bu yâ

166

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Mübtelâ-yı âşinâ yâr istemem meşreb bu yâ
Gönca-i maqşûd-ı pürhâr istemem meşreb bu yâ

Her şafâ encâm bulur hâli qalır her raql-i meyl
Bezm-i 'işret câm-ı şerşâr istemem meşreb bu yâ

Çünkü ma'mûr olsa da durmaz yine vîrân olur
Hâtırım dünyâda 'imâr istemem meşreb bu yâ

İsterim gûş itmeyem dünyâda şavt-ı hazîn
Bülbül-i giryânında zâr istemem meşreb bu yâ

Gam şanır ağıyâr ile zevk itmegi şeydâ gönül
Meclis-i cânânda ağıyâr istemem meşreb bu yâ

Güft u gûy-ı gâme ü ebruyı gönlüm pek sever
Bezm-i dildârımda güftâr istemem meşreb bu yâ

Bu (Emîrî) ‘aşkıdır vaşlıı ister dir mi hiç
Şâimem ammâ ki iftâr istemem meşreb bu yâ

167

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Cebîniş seb-çerâğ-ı ma‘den-i lâhûtdır gûyâ
Cemâlin âfitâb-ı ‘âlem-i nâsûndur gûyâ

Bilinmez nisbet-i nev‘i Süleymân mühriniş ammâ
Seniş şahâne la‘liş hâtem-i yâkûtdur gûyâ

Raķıb-i rû-siyahla mâcerâ-yı cenk ü pür hâşm
Yazılsa kuşşa-i Dâvut ile Câlûtdur gûyâ

Raķıb-i yâr tardı itdikde gördüm ol kadar me’yus
Revâķ-ı âsumândan dūr olan Mârûtdur gûyâ

Cihân şahrâsı olmuş kendine ol rütbe-i zendân kim
(.....) sergerdân tıran Hârûtdur gûyâ

Beyaz şafha-i dilde hayâl-i zülf meşkiniş
Yazılmış levh-i elmasa hatt-ı yâkûtdur gûyâ

Ne mümkün ittihâd-ı müstaķîmiş mürtekiblerle
(Emîrî) imtizâc-ı âteş u barutdur gûyâ

64b

168

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Rağbeti herdem başa yâriñ göze batmaz mı yâ
 Hasetinden zümre-i hussâdı çatlatmaz mı yâ

Böyle istiğnâlar itdikce o zülfi târumâr
 'Âşık-ı şeydâsını zencîre bağlatmaz mı yâ

Âyrı düşmem yârdan gülşende bu ümîd ile
 Dest-i laîfî ile 'aceb bir gül başa atmaz mı yâ

Yâr ile gördükde bir 'âşık-ı raķîb müfsîd-i
 Şeb-çerâğ-ı mihr elinde olsa fırlatmaz mı yâ

Gönlümü itsem esîr-i sevķ-i bendergâh-ı 'aşķ
 Bir mürüvvetli 'aceb ol âfete şatmaz mı yâ

'İsmete mağrûr olub da olma dünyâdan emîn
 Sine-i mâderdeki ma'sûmı ağlatmaz mı yâ

Her emel bir gevher olsa hâl ü dehri derk iden
 Dest-i rağbetden zemîn nefrete âtmaz mı yâ

Ey (Emîrî i) böyle bî-pervâ ğazeller söylemek
 Hürremzâ cân-ı 'aķîm'ul şab'ı patlatmaz mı yâ

65a

TAHMÎSAT

TAHMÎS-İ ĞAZEL Cedd-i fakîr

Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fâ'lün

Kalar mı nezd-i civânân mihribân tenhâ
 Bırakmaz ânda olan hüsni dilistân tenhâ
 Kalar çiçekleri kalmazsa gülistân tenhâ
 Bu gonca kaddîna olur bir nâtuvân tenhâ
 Çıkınca tîr kalur hâne-i gümân tenhâ

Girub gönül yine gülzâre bî-keder olsa
 Yanında rûhî gibi yâr-ı 'işvegâh olsa
 Şarâb u sâkî u aḥbâb u sîm u zer olsa
 Ne zevk ḥâşıl olur âdeme eger olsa
 Na'im-i cennet-i firdevs-i câvidân tenhâ

Nasıl sürûr u şafâ kesb ider çemende gönül
 Yeşil varaḳlar içinde görünmese göze gül
 Dem-â-dem itmese âğâz-ı nâgmeye bülbül
 Ne gül olaydı ne bülbül ne elde sâğar-ı mül
 Yaḳardı ateşe gülzâr-ı bâğ-bân tenhâ

Gönül bu 'âlem-i fânîde zevk-yâb olmaz
 Bir öyle gülşeni isterim ki gülleri şolmaz
 Hücûm-ı ye's ü elemden bu yerde kurtulmaz
 Ḥayâl-i yerde gelse derdine yer bulmaz
 Binâ-yı dilden eşer yok sarây-ı cân tenhâ

Ḥayât bir kuşa beḳzer (Emîrî) şıḫat uçar
 Cenâb-ı ḥaḳ saḳa lütf itdiği şu mühlet uçar

Tefâfûl eyleme zîrâ zamân fırsat uçar
 Bu âşiyândan Emîrî humâ-yı devlet uçar
 Misâl-i sâye çalır mağz-ı istiḥvân tenhâ

**Birâderlerimin Vâlidesinin Pederi Bulunan Merhûm Şeyḫ Muştafa Ḥafiyuddîn Efendi
 Ḥazretlerinin Bir Ğazel-i Muḥakḳikânelerin Tahmîsi**

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Kime tevfiḳ-i rehber eylemezse Ḥazret-i Mevlâm
 Çalır kibr u ğurûr üzre olur nâlûd u nâ-peydâ
 Terbiyesiz anda ḥâşıl olmaz maḳşad-ı ikzâ
 Biḥamdillah irişdi feyze ḥaḳdan mürşid-i dâna
 Mücellâ eyledi çeşm-i derûni kıldı ḥaḳḳ iḫyâ

Laṭîf-i dilkeş olmaz baḳmayınca bâĝ-bân-ı ğülşen
 Mücellâ olmaz üstâd olmayınca cevher-i ma'den
 Cenâb-ı kibriyâ lütf itdi bir üstâd-ı (.....)
 Ğubâr- ı mâsivâyı sildi hep ayîne- i dilden
 Tecellî neşvesinden teşne-mend oldı dil-i şeydâ

65b

Dil-i maĝşûş-ı dâim teffeyyüz lâzımdır insana
 Eger yapmazsa böyle beḳzer ol ma'nada ḥayvâna
 Naẓar itmez misin şahib u ḳûf-ı üstâd-ı zî-şâna
 Fenâ bezminde ta'lîm-i beḳâ itdi müridâne
 Beḳâ mülkünde sultân eyledi ânları ser-tâ-pâ

Fenâ mülküñ her kim eylese vicdânını şânî
 Ḳomaz hemcinsine dünyâda elden 'adl u inşâfı
 Baña pend-i ḥayât efrâs oldı mürşidîñ kânî
 Gelüb seyl-i fenâ ifnâ idüb ef'âl ü evşâfı
 Rehâyâb oldı 'aceb ile riyyâdan nefis-i terk efzâ

Nazar oldu tecelliyât-ı feyz-i rabb-i zü'l-ma'fired
 Zuhûra geldi isti'dâd-ı nûru'l nûr maḥviyet
 Göñülde inqılâb-ı vaḥdet itdi bil-'umûm keşret
 Ser-â-ser 'âlem-i keşretde buldu 'âlem-i vaḥdet
 Hüveydâ oldu nezmin 'urf-ı şer ḳalmadı aşlâ

Göñülde zîr ü belâ cümle hemrenk ḥayât oldu
 Nazarda şeş-cihed-i mâsivâ hep bî-cihât oldu
 Biḥamdulillah bu göñlüm vâşıl-ı feyz-i necât oldu
 Fenâfillah olub cümle ğarîḳ baḥr-ı zât oldu
 Vücûdında eşer ḳalmadı maḥv oldu bütün dünyâ

Emir oldıñ (Emîrî) terk edince ḥubb-i dünyâyı
 Anıñçün böyle teşḥîr eylediñ iḳlîm-i ma'nâyı
 Nazargâh eylediñ âyîne- i nûr-i tecellâyı
 Şofi vird-i zebân eyle dem-â-dem şükr-i mevlâyı
 Ki vaşl-ı yâr eyle buldı göñüller rütbe-i vâlâ

**Şeyḫ Müşâr'ül- İleyhin Maḥdûm-I 'Âlileri Muḥammed Fâ'îḳ Efendinin Ğazel-i
 'Âlilerinin Taḥmîsi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Benimçün olmaz aĝzından kelâm muḥtaşar peydâ
 Eger bir ḳâşd irsâl eylesem olmaz ḥaber peydâ
 Taşâruf itse yollarda ider renk-i keder peydâ
 O mihre bir derd olmaz mı âhımdan eser peydâ
 Nice itmez nefisle 'ârz-ı mir'âtıdır peydâ

Gidince gülşen-i zîbâya ey cânân-ı gül-ḥande
 Olur bir başḳa ḥâled rû-nümâ âfâḳ-ı gülşende
 Bu esrâr-ı ḥafi ey mehlikâ bilmem nedir sende
 Olunca burc-ı çeşm-i ḥasret mu'allanla giryende
 Ḳılar mânendinin ḳavs-ı ḳazih rengin ki peydâ

Țarîķ-i ‘aşķ fânîdir Țarîķ-i kâbin ammâ
 Reh-i ‘azmında vardır bir Һaremgâh-ı güzîn ammâ
 Görürseñ anda gözler görmemiş bir nâzenîn ammâ
 O şûhûñ ğamze-i ebrûsu câ-yı nuşîn
 Olur dâ’im o menzillerde her dürlü ĥâtır peydâ

66a

Țarîķ-i ‘aşķa girmiş derd ile şolmuş şararmışdım
 Beni men‘ eyleyen cem‘iyet-i aġyârı yarmışdım
 Çeraġ-ı ‘aşķı pür-i nûr ĥaķîķaden uyarmışdım
 Țadd-ı bâlâyı (.....) şu‘le diķķatle şarmışdım
 Meyânı olmadı dîdede kemter mû ķadar peydâ

Seniñ nazmıñ gibi yok nazm-ı bâķî dehr-i fânide
 Sen olduñ şâ‘ir-i yektâ cihân-ı kâmrânide
 Nezîriñ yok (Emîrî) sâĥa-i kişveristânda
 Ne ĥâcet (Fâ‘iķâ) da‘vâ bugün mihr-i me‘ânide
 Olur nevwâdet-i Țab‘ımdan âşâr-ı hüner peydâ

Muşâru-ileyh Muĥammed Fâ‘iķ Efendiniñ Diger Ğazeliniñ Tahmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

‘Âşîķ-ı bî-çâreden bir infi‘âl olmuş saġa
 Her tek âşârı bir gülden cemâl olmuş saġa
 Ĥûn-i ‘âşîķ şanki bir şîr-i ĥelâl olmuş saġa
 Cevre ısrârıñ nedir cânâ ne ĥâl olmuş saġa
 ‘Arz-ı ĥâl itmek bugünlerde muĥâl olmuş saġa

‘Âşîķiñ îcâb-ı feraĥ iĥtarı geldi diye
 Her ĥisâbıñ rû‘yet itmek demleri geldi diye
 Sâ‘at-ı vaķt-ı meserret âveri geldi diye
 Câme ĥâb u şıla bizzât ol peri geldi diye
 İtme da‘vâ ey göñül zannım ĥayâl olmuş saġa

Haylî diğķat eyledim bu'âlem-i ğamsazda
 Bir tefâvet görmedim encâm ile âĝâzde
 Dilberân pek mahmil olmuş va'dini incâzda
 Ey burûc-ı çeşm o hûrşîd şabâhat nâzda
 İntizâr eyle şafaķ-renk olma âl olmuş saņa

Olmasa båd-ı şabâ 'âşık-ı şemîm hüsünüĝe
 Uĝramazdı sâha-i feyz-i 'amîm hüsünüĝe
 Âferîn olsun o firdevs-i na'îm hüsünüĝe
 Âsumândan mihr inüb girmiş na'îm hüsünüĝe
 Gûyâ âvize-i tâme cemâl olmuş saņa

Hâlķ-ı a'zam Cenâb-ı Kibriyâ-yı bahırdır
 Ey Emîrî başka bir haşmet saņa virmiş meĝer
 Kimseye meyl eylemezken ol şeh-i 'âlî Güher
 Müjde ey Fâ'îķ nuvîd-i ĝamzeden aldım haber
 Meyli varmış ol mehiņ meyl-i vişâl olmuş saņa

66b

Dayım 'Abdulfettâh Fethî Efendiniņ Bir Ğazeliniņ Tahmîsi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Ne ola perçem gibi bir perçem tınâz olur peydâ
 Ne de ĝamzeņ gibi bir ĝamze-i ĝammâz olur peydâ
 Saņa beņzer ne de bir dilber-i mümtâz olur peydâ
 Güzel nîm nigâhıņdan hezârân-ı nâz olur peydâ
 Dil-i aķsâm hûbânda bu eţvâr âz olur peydâ

Niçün 'uşşâķ-ı zâre çok cefâ itmek diler haţııı
 Çıķan her mûyî muzlim bir belâ itmek diler haţııı
 Bu şeydâ ĝöņlüme hasret-nümâ itmek diler haţııı
 Temennâ-yı vişâliņden cudâ itmek diler haţııı
 Hayâl-i dâm-ı zülfüņden dile pervâz olur peydâ

Gerekdir dilbere ‘uşşâka ba‘zen hânde-u îmâ
 Gehî luţf u nevâzeş gâhî istiğnâ-yı naĥvetzâ
 İder bu cilvelerle ‘işveler ‘aşkı devâm ârâ
 Görünce ‘âŝıķı ma‘ŝûķ ider elbette istingâ
 Bu bir muĥabbetdir tebâr u nâz olur peydâ

Cihânda ĥâlet-i pinhân u peydâyı ‘abeş şanma
 Ŝaĥa ĥoŝ gelmeyen aĥvâl-i dünyâyı ‘abeş şanma
 Vuķû‘at-ı ‘acîb-i zîr u bâlâyı ‘abeş şanma
 Dolansa mürğ-dil kû-yi dilârâyı ‘abeş şanma
 Bulunsa bâğda ķamer-i serinde yaz olur peydâ

Göñül yârın Emîrî nezd-i zâtında yanar inĥler
 Zamân iltifât-ı cem semâzen yanar inĥler
 Hemân şanma zamân iltifâtında yanar inĥler
 Degil kim ney gibi -Fethî- ĥayâtında yanar inĥler
 Olursa ĥâk-ı cisminden hezâr âver olur peydâ

Diger Dayım ‘Abdulkerîm ‘Abdî Efendinin Bir Ėazelinin Tahmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Öyle me’yûsem cihân gûyâ cehennemdir baĥa
 Her dem meŝĥûn ĝam her rûz mâtemdir baĥa
 Baŝķa bir dünyâyâ ‘azm itmek muŝammadır baĥa
 Saz u nâzıdehr-i dûnuĥ bâde-yi ĝamdır baĥa
 Gülmedi bir ĝün yüzüm her ĝün maĥzundur baĥa

Geçmişem dünyâdan artık yâr gelür istemem
 Ėadd-i dil-cû çeşm-i câdûdan bir içim şu istemem
 Çünki iķbâl-i felek bir ķatre demde kemdir baĥa

.....

‘Âşık oldum öyle bir yâre kemâlim arttırır
 Dembedem ağıyâr ile cenk ü cidâlim arttırır
 Görmesem bir gün eger vehm u hayâlim arttırır
 Neş’e virmez sâkıyâ hüzn ü melâmım arttırır
 Sensiz içsem bâde gûyâ zehirdir semdir baña

67a

Neylesün dildâde-i hüsnüñ olan âvâreler
 Söyle ölsün mü gamıñla ‘âşık-ı bî-çâreler
 Oldılar bu cünbüşe hayrân bütün mehpâreler
 Lütf-i dâra olsun âçar sinelere ‘aşkıñ yâreler
 Eylemez terk-i hayâliñ yâr-u hemdemdir baña

Kemâliñ nezdinde birden mezheb deyr-i günüşt
 Böyledir bu nükteyi fehm eyle ey ağıyâr-ı zîşt
 Mülk-i ‘âleminde merdum-i ‘âlî sirişt
 Eyerim bir dânene kendim için terk-i bihişt
 Âdemim ben-i âdemiyyet şart-ı a‘zamdır baña

Hasteyem göñül şarâb-ı ham da itmez ârzû
 Zevk u râhat şöhet-i merdim de itmez ârzû
 Seyr-i hûrşîdiya tîrım da itmez ârzû
 Devlet u iqbâlini göñlüm de itmez ârzû
 Çarh-ı keurcu toğru baksam şûret-i hamdır baña

Biz ki olduk dâ’imâ hem-şöhet-i renc ü ezâ
 Ey –Emîrî- oldu yarı cânımız derd ü cefâ
 Gelmese gelse müsâvîdir yanında Dilrubâ
 Cevr-i mu’tâd-ı zamâne biz âlişdik (‘abdîyâ)
 Bâde-yi râhat meger cevri dem-â-demdir baña

Diyâr-bekirli Saîd Paşa Hazretlerinin Bir Gazel-i ‘Âlîlerinin Tahmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Derdini fehm itmeyen dermâna olmaz âşinâ
 Derdimin dermânına Loqmân olmaz âşinâ
 Bî-şu‘ûrân nükte-i pinhâna olmaz âşinâ
 Şahş-ı câhil revnağ-ı ‘irfâna olmaz âşinâ
 Çeşm-i nâbînâ olan elvâna olmaz âşinâ

Hangi adem olsa hemfitrat nifâk u bugz ile
 Kesb ider âlâyış-i şirret nifâk u bugz ile
 Pek haţâdır eylemek şöhet nifâk u bugz ile
 Hâlişu’l kalb eylemez ülfet nifâk u bugz ile
 Hâr u hâsı kadîm-i gam ummâna olmaz âşinâ

Her kim ehl-i şer ile eylerse ülfet el-‘iyâz
 Kendine şerr u fesâdı şan‘at eyler ittihâz
 Hâline bir kimse itmez merhamet bulmaz ‘alâz
 Himmət-i ‘aynın olan itmez himemle iltizâz
 Olmayan kim hâlet –i merdâne olmaz âşinâ

Ta‘n u teşnî‘ itmemek mümkün mü ehl-i şirrete
 Göz göre yağmaya sâlik ba‘zî şâhib-i şirrete
 Hırş ile ma‘lûl olan bîgâne ehline
 İ‘tirâz itmek cehâletdir umûr-i devlete
 Hâl-i şâhib-i fâniye bîgâne olmaz âşinâ

67b

Pak fînetlerde zâhirdir bütün âşâr-ı feyz
 Herkese olmaz ‘ayân dîdâr-ı yümn-i âşâr-ı feyz
 Pençe-i nâ ehle girmez mihr-i kımetdâr-ı feyz
 Kalb-i bed fînetde olmaz tecelli envâr-ı feyz
 Leyl-i muzlim mihr-i nûr rfşân olmaz âşinâ

Şâni‘-i eşyâ Cenâb-ı Kibriyâ-yı bî-mişâl
 (.....) serâz zâhir itmiş keşfidir emr-i muhâl
 ‘Ârif ol beyhûdedir bunda cidâl-i kıl u kâl
 Kâl ile ta‘rîf-i hâl itmez kabûl-ı ihtimâl
 İçmeyen mey neş’e-yi mestâne olmaz âşinâ

Geldi cânân nezdime lutfundan oldum müstezid
 Geçmedi hicrân zerresi ‘îd eyledim ammâ ne ‘îd
 Ey (Emîrî) başkadır herkesde maşşûd u ümîd
 Her gönülde türe-i ‘aşk ihtilâf eyler (Sa‘îd)
 Gülde ki pervâne hâmiyete olmuş âşinâ

Muşâru-ileyh Diger Bir Gâzeliniñ Tahmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Sanki yâru hemdem olduñ ey mülk-i siret baña
 Oldı gûyâ her taraf bir gülşen-i cennet baña
 Ba‘de-zin tebrîge gelsün ‘izzet ü devlet baña
 Tâ ezelden devletiñ bilsen nola ni‘met baña
 Hâk te‘âla zevk-i hüsniñ eylemiş kısmet baña

Her taraftan oldı zâhir leşker-i ‘avn u meded
 Sa‘y u himmet-i bî-nihâyet cehd ü gayret lâba‘d
 Ol kadar olmuş gönül rehyâb-ı kayd nîk ü bed
 Gülşen-i devrân benim olsa eger ey serv-i kad
 Hâşıl olmaz hâk pâyıñ olduğum rıf‘at baña

Böyle ahvâl-i pür âlâm dünyâ çâre ne
 Zevk iderken derd olur ‘âlemde peydâ çâre ne
 Eylemezdim kimseye meyl ü mudâra çâre ne
 Degme bir şûha esîr olmazdım ammâ çâre ne
 El-amân söyletdi bir îmânı yok âfet baña

Neyledim bilmem ki ben ol dilber –i bedbînime
 Düşmüşüm bir nâr-ı hicie çâre yok teskînime
 Teselliyet bulmaz cihân haţţ-ı ğamġînime
 Yâr-ı bîmâr olmasam gelmez ser-i bâlînime
 Çekme zahmet ey taḃîb lâzım degil şıḥhât baġa

Olmuşam ne kimseye ‘abd ne bir şeyḥe mürîd
 Gezer bu (Emîrî) ancaġ ey yâr-ı vaḥîd
 Sen de luţf it eyleme ‘abd-i ḥaġîriñ nâ-ümîd
 Emriñi icrâda sultânım kuşûr itmez (Sa‘îd)
 İftihâr mıdır fedâ-yı cân ise ḥidmet baġa

Diyâr-bekirli Ḥadîce ‘İffet Ḥânımın Bir Ğazelinin Tahmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Dîde-i ḥaġbîn ü kalb-i nüktedân lâzım saġa
 Riġkat-i şan‘ zemîn u âsumân lâzım saġa
 Kesb-i esrâr nihân-ı kârmân lâzım saġa
 ‘Ârif-i âġâḥ iseñ sırr-ı nihân lâzım saġa
 Varlığı maḥv eyleyüb terk-i cihân lâzım saġa

68a

Cân iken cânân iken sultân iken serbân iken
 Mazḥar-ı tekrîm iken mustaġriġ i‘zâz iken
 Rûḥ-i yekrenk-i ḥaġiġat tânâz-ı mümtâz iken
 Sen ‘adem şahrâlara bir güzel şahbâz iken
 Şimdi hesti-yi dâmana düşdüñ fiġân lâzım saġa

Ķâbiliyet sende var sırr-ı şuhûda irmege
 Bir cihân-ı bî-nazîr u bî-kuuyûda irmege
 Bî-kıyam bî-rükû‘ ve bî-ku‘ûda irmege
 Cümle benlikden geġüb maḥv-ı vücûda irmege
 Ḥângâḥ-ı ‘aşġda pîr-i muġân lâzım saġa

Bu cihâna gelmeden taqvâyı bulmaqdır ğaraż
 Şûret-i nakş itmeden ma'nâyı bulmaqdır ğaraż
 Nükte-i mümtâz-ü müsteşnâyı bulmaqdır ğaraż
 Dâm-ı cisme düşmeden mevlâyı bulmaqdır ğaraż
 Râz-ı 'aşkı ba'dezîn itmek 'ayân lâzım saña

Güftegû-yı dilrubâ cenk ü cidâl mehlikâ
 Cümlesi şûret-perestlikden 'ibâret zâhirâ
 Hep haqikakıtdır (Emîrî) söyledi 'aşk-ı hudâ
 Feyz-i isti'dâd sende zâhir oldı ('İffetâ)
 Her cihet şimdîden geru dâr-ul emân lâzım saña

Şâ'ire-i Müşâru-ileyh Diyâr-Bekirli Hadîce 'İffet Hânımın Diger Bir Ğazelinin Tahmîsi

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Dest-i şakiyi ehl-i 'aşk itdi bir şerbet baña
 Neşve-i te'sîri oldı bâ'is-i şohbet baña
 Sâha-ı dilden açıldı perde-i vaḥdet baña
 Remz ile fehmeyledim 'aşkıñ imiş tâ'at baña
 Zevk-i (.....) bıraḫdım elvirir 'uzlet baña

Âh bilse ehl-i zâhirin ben neler gördüm neler
 Nûrdan fevvâreler yâḫûtdan âyîneler
 Bir cihân-ı vaḥdet olmuşdur cihânda müsteḫar
 'İbret ü vaḥdet gözüyle 'âleme kıldım nazar
 Şükr kim geldi ezel bezminde bir riḫḫat baña

Anladım ben 'âlemi bir 'âlem-i taḫlîddir
 Maḫşad-ı muḫlaḫ ne İskender ne de Cemşiddir
 'Âlem-i taḫlîd râh-ı 'âlem câviddir
 Zerreyim ḫâke beraber menzilim ḫûrşiddir
 Ehl-i diller himmet ile geldi bu 'izzet baña

İtmişim ‘âlem-bahâ bir âsitâne ilticâ
 Olmuşum bir ‘âlem-i imkânda bir şofi-yi dercâ
 Mağsad-ı aqşa cihândan başka dünyâdır baña
 Ğafletde şâlîma beni insânlarla zâhidâ
 Mâ’ u menden geçmişem gel eyleme şîklet baña

Haqqı var dil dinlemezse zâhidîñ efsânesin
 Neylesün bu ‘âlem-i virâneniñ kâşânesin
 Ey Emîrî bulmuşam ‘aşq-ı Hudâ dürdânesin
 Mazhar-ı sırr-ı ilâhî eyledim dilhânesin
 (‘İffetâ) rûz-i ezelde ‘aşq imiş kısmet baña

68b

**Şâ‘ire-i Müşâru-ileyhe Diyâr-Bekirli Hadîce ‘İffet Hânımıñ Hemşiresi Râhle Sezâ
 Hânımıñ bir Ğazeliniñ Tahmîsi**

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Şâh-ı iqlîm-i melâhat dense şâyândır saña
 Mâh-ı iqlîmi vefâ söylense erzândır saña
 Dilgiritâr-ı ğamıñdır dîde hayrândır saña
 Çekme dâmân-i ‘aşq ile dil kim hırâmândır saña
 Cân fedâ eyler yoluñda ‘abd-i nâlândır saña

Hidmetiñ uğruna rûhum çok zamân çekdim emek
 Hep ider taşdıq-ı şıdğ hidmetim ins ü melek
 Ben çekersem de bu derd ü miñneti çekmez felek
 Bil derûnum şıdğını cânâna lâzım söylemek
 ‘Ârif-i billah isen hâlîm nümâyândır saña

Nâzenînim dil hicâb eyler saña şekvâ için
 Hâlîmi bir kimseye ‘arz eyleyemem da‘vâ için
 Gelmedim ben ‘âleme bir fert ile ğavğa için
 Dilfikâr itmek ne lâzım bî-vefâ dünyâ için
 Hürmetim tut bir iki gün bunda mihmândır saña

Sinede müzdâd olur ol rütbe derd-i cânsitân
 Muhtedir olmaz ânı tavşîf-i ta‘rîfe zebân
 İtmedü bir gün beni dünyâda kimse şâd-mân
 Mübtelâ-yı hasretim derdiñde ey çarh el-emân
 Dûrr-i ‘âdet eylemişsiñ lütf buhtândır saña

Böyle cevr-i miñneti efzûn-u bîhad eyleme
 Ehl-i ‘irfân-ı fazîletden beni ‘ad eyleme
 Vechime uyub ‘izz ü rıf‘atı sır eyleme
 İlticâ itdim saña ‘afv ile gül-rû eyleme
 Sen şâh-ı afv u mürüvetsiñ bir noqşândır saña

Zaħm-ı cisminñ ihtiyâcı var (Emîrî) merheme
 Olmadım ammâ muķârin bir tabîb-i a‘leme
 Çekmedin yok başka çâre çünki geldim ‘âleme
 Kıl cefâ u cevrine (Sezâ) taħammül ğamıma
 Her cefâ kim gelse cânânıñdan ihsândır saña

Büyük ‘Amcam Şa‘bân Kâmil Efendi Merhûmun Bir Ğazel-i ‘Âlîlerinin Tahmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Ey göñül bir yâr-ı cânla iktifâ lâzım saña
 Meslek-i ‘aşķ-ı miñnetde vefâ lâzım saña
 Böyle bir âyîne-i pâk-ı i‘tinâ lâzım saña
 Neş‘e-i baħşe-yi muħabbet mehlikâ lâzım saña
 ‘Aşķ u şevķiñ tazeler dil-rubâ lâzım saña

69a

Baķ nedir dildâr içün ‘âşıkda ‘âl-i ârzû
 Hûb ola mahbûb maħcûb ola âyîne rû
 İtmese dünyâda ancaķ başka ‘âşık cüst-cû
 Bezm-i aĝyâra ola nâ-zerâfet ü pâkize hû
 Görmemiş güzeller neźirin dil-rûba lâzım saña

Dilber oldır vâldiniñ olmaya kemkerdesi
 Nerm ola dil-cû ola tab'-ı şafâ âverdesi
 Gitmeye vech-i münîrinden hacâlet perdesi
 Hâlet-i 'aşkı bilür bezm-i cahın perverdesi
 Sâkîy-yi gül-çehre-i hâlet-fezâ lâzım saña

Dilber-i ra'nâ diyemem dünyâda her bî-mûya ben
 Çok olur bî-rûh-i şûretlerde de şekl-i hüsni
 Ey gönül ben eylemem ta'rîf-i dilber dinle sen
 Cângüdâz ü nağme-pirâ tûfî-yi şeker dehân
 Tâ'ir-i rûha gıda şîrîn şedâ lâzım saña

Bâga renk deyu gelür feyz-i seherden lâ-cerm
 Âfitab-ı de'b ider perverde-i luğ u kerem
 Gülleri bâd-ı şabâ eyler küşâde dembedem
 Gel açılma 'andelîb-i gülşene ey gonca fem
 Sen gül-i nâzikterinsin hoş havâ lâzım saña

Eyledim aḥvâlini tedkîk sırr-ı kudretin
 Feyz-i isti'dâdı lâzımdır (Emîrî) fiṭratın
 Kâfi olmaz şî'ir için taḥşil-i 'ilm ü hikmetin
 (.....) olmak için nazm-ı muşîr-i 'izzetin
 Nükte pîrâ bir tabî'at (Kâmiyâ) lâzım saña

Diyâr-beķirli Sa'îd Paşanın Bir Ğazel-i 'Âlîlerinin Tahmîsi

Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün

Çünkü âdemsin gözüm lâzım gelür taḫvâ saña
 Nâbecâdır ṭavr-ı bî-çabâ vaz'-ı nâ-bercâ saña
 İstemez her ferd ile dünyâ için gavğa saña
 Her fenâlık kendi hâliñden olur peydâ saña
 Toğruluğdan dönme kim doğru ola dünyâ saña

Âdem-i elzem olur dünyâda kesb-i ma‘rifet
 Mu‘hib dârin olur aşhâb-ı ‘ilm ü merhamet
 Hâtırından gitmesün âlâm-ı havl-ı âhiret
 Sâye- âsâ toprağa düşseñ gerekdir ‘âfiyet
 Bâ‘iş-i fahr olsa da bu kâmet-i bâlâ saña

69b

Kendiñi itme bu darlık ‘âleminde merde ten
 Gülmesün aḥvâliñe dünyâda her merd ü zen
 Dürbîn-i ‘ârif ol olma sefih ü dil-şiken
 Sen öbür dünyâda bir erbâb seniñçün şimdiden
 Qalmaz işbu ‘âlem-i fânideki seknâ saña

Lâyık olmaz meyl ü raġbet maṭlab-i ednâ için
 Hız-ı nefis ü cân için âlâyiş-i bîcâ için
 ‘Ârif ol terk eyle dünyâyı çalış ‘uqbâ için
 Pür teessüflerindendir devlet ü dünyâ için
 Yok mı ey ġâfil ‘aceb endişe-i ‘uqbâ için

Olsa kañgi kâmilîñ kavî-i metîn râ-yi sedîd
 Nûr-i ṭab‘ından olur aqvâm-ı dünyâ müstefîd
 Hırş u ġarazı (Emîrî) eyle kalbiñden ba‘îd
 Kimseden kórķma şaķın Allahdan kórķ ey (Sa‘îd)
 Sen Hüdâdan ḥavf idince dost olur a‘dâ saña

Sa‘îd Paşanın Pederi Süleymân Nazîf Efendinin Bir Ğzelinin Tahmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Birgün eylerse o cânân nâzar-ı pâk saña
 Şevķ-i ḥayret kesilür sine-i şad çâk baña
 Bir şekilde görünür ‘arz ile eflâk baña
 Mest-i la‘li virir zevķ-i me-yi tâk baña
 ‘Aşķ itdirmedi bu ‘âlemi idrâk baña

Cilve-i gâmze-i fettânına tâkad yoğ iken
 Fitne-i kad-ı hırâmânına tâkad yoğ iken
 Âteş-i firqat-ı sûzânına tâkad yoğ iken
 Dil-i sem hurde-i hicrânına tâkad yoğ iken
 Oldı Emîrînin nuṭṭ-ı lebi tiryâk baṇa

Nice bilmem o mehi hâneye mihmân itsem
 Şoṇra birlikde âlub ‘azm-ı gülîstân itsem
 Nâm-ı ibkâ idecek ben daḥî bir şân itsem
 Zevk yok sadece zevk-i çemenîstân itsem
 Yârsız gülşen olur mecma‘-ı hâtsân baṇa

Kû-yi cânânaye dün gitdi bu memlûk-i kadîm
 Nezdine ḥüsn-i qabûl eyledi cânân-ı kerîm
 Bes ḥürmetle didim ey şanem -i şûḥ u besîm
 Gel seniṇle idelim ḥüsn ile ‘aşkı taḥsîm
 Çeşm-i ḥûnrîz saṇa dîde-i temennâk baṇa

70a

Nice bilmem ideyim yârı Emîrî ta‘rîf
 Hiç âtiyi düşünmez o mehiṇ za‘îf
 Haṭ gelüb ḥüsnüni bilmez mi ki eyler tezyîf
 İtsem ümîd-i şebâti ser-i kûyında(Nazîf)
 Qudsî ârama naḥl gâmze-i çalak baṇa

Diyâr-beḳirli Remzî Efendi Merḥûmuṇ Bir Gâzeliniṇ Taḥmîsi

Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün

Renc-i âteşnâkdır sinemdeki dâḡlar baṇa
 Baḡş ider bir derd-i diḡer şardıḡım bâḡlar baṇa
 Elvedâ‘ itdi ser-â-pâ bildiḡim şaḡlar baṇa
 Şimdilik ey dil vaṭan oldı yine tâḡlar baṇa
 Yâr için ben âḡlarım ḥasretle yâr âḡlar baṇa

Kimseye ‘arz itmedim mâhiyet-i endûhimi
 Miñnet-i derd-i derûn-i şiddet-i endûhimi
 ‘Âķibet ref’ itdi cânân zaħmet-i endûhimi
 Mihr-i hüsn-i revşen itdi zulmet-i endûhimi
 Baķ ne hûb oldu göñül şimdengerü çağlar baņa

Kâmyâb olsun o dilber raħmi çok meh-pâredir
 Hâlimi gördükde bildi ‘âşık-ı âvâredir
 ‘Âşık-ı âvâredir dildâredir bî-çâredir
 Sine kim şad-pâredir ‘aşk-ı evcinden yâredir
 Kimse şarmaz yaramı dilber gelür bâğlar baņa

Sevmişim hûr-i beķâ şâhâne bir cânâneyi
 Luţfi çok ihsânı çok bir gözleri mestâneyi
 Lâzım oldu gülşen-i ‘işretde yaymak lâneyi
 İstemem tığlardaki baykuş gibi vîrâneyi
 Meskenim olsa nola bülbül gibi bâğlar baņa

Ben dimem esmer mi âķ mı dilber-i zîbâ için
 Bir göñül eglencesi lâzım baņa dünyâ için
 Ey (Emîrî) söylemem dildârdan şekvâ için
 Dil o mecnûndur gezer şahrâları Leylâ için
 (Remziyâ) esmer dilersem rast gelür ağlar baņa

Mükâbeleci-zâde Yûsuf Râ’if Efendiniñ Gazeliniñ Tahmîsi

Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilâtün Fâ’ilün

Derd ü miñnetdir gelen cümle güzellerden baņa
 Çok kerem geldi meger bir mâhpeykerden baņa
 Tatlıdır her sunduğı mey tîr-i mâderden baņa
 Rûşnâdır vech-i dilber mihr-i enverden baņa
 Hoş gelür reftâr-ı müstesnâsı ‘ar‘ardan_baņa

70b

Ben seni ey şâh-ı hûbân itmişem cem i'tikâd
 Neylerim şahbayı sensiz eylerim sem i'tikâd
 Bende vardır bak nasıl mazbûtu muhkem i'tikâd
 Hâkyâbîni itmişem iksîr-i a'zam i'tikâd
 Zerrece yok katımda kibrit-i aħmerden baňa

Bir nefes âyrılmadı benden o yâriñ hasreti
 Oldı aġyâra münîr selsebîl şöħbeti
 Hâsretin olmuşdur ateşden de muħriķ şiddeti
 Tâ ezelden kaldı nâz-ı 'aşka yanmaķ 'âdeta
 Lânesi âteş olan mürġ-i semenderden baňa

Mürġ-i dil birgün gelür dam-ı belâdan kırtulur
 Her tarafından cûş iden emvâc-ı miħnet eksilür
 Şabr ider 'ârif olan her zaħmete bî-kayt olur
 Ğam hâzâtından ne pâkim var benim çünkü gelür
 Âb u tab feyz bir naħl-ı gül-terden baňa

Gâh olur 'âşıkların memnûn ider bâd-ı şabâ
 Lütğ ider yâr-ı dilârâdan ħaber bâd-ı şabâ
 Bâġ-ı kû-yi yâre itdikce güzer bâd-ı şabâ
 Zülf-i yâri eylese taħrik ider bâd-ı şabâ
 Ğûbdur biñ kerre bû-yi misk-i 'amberden baňa

Rind-i kayd-ı cihânem terk-i hest-i mikonem
 Gerçî hoşyâram dil-i ibrâz -ı mest-i mikonem
 Dem-be-dem izhâr-ı tevellüd ayin-i elesti mikonem
 Zâhidâ beñzer zemin men büt-perest-i mikonem
 İrdi feyz-i Hâzret-i Hâķ ħüsn-i dilberden baňa

Dûr ider dolab bî-ârâm-ı dünyâ dâ'imâ
 Ey göñül ħaber it bulursañ nöbet-i zevķ-i sefâ
 Ey Emîrî gelse ol vaķt-i meserred ihtivâ

Rû-berd ola yâr ile hem-bezm olursa (Râ'ifâ)

Hoş gelür rûz-i neşât 'îd-i ekberden başa

71a

İstîgnâ Gazelleriniñ Tahmîsât-ı Hurûfhecâ Tertîbleridir

Diyâr-beğirli Tâlib Efzâ-zâde Edhem Efendiniñ Gazeliniñ Tahmîsi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Quruldu meclis-i hûbân rûh efzâ-yı istîgnâ
 Seni bekler civânân şafâ-peymâ-yı istîgnâ
 Giyindik gerçî rûhum geldi bir dîbâ-yı istîgnâ
 Vücûduñ korqarın ki incidir gemhâ-yı istîgnâ
 Virir rahmet saña hâr-ı gül gemhâ-yı istîgnâ

Göñül haylî zamândır intisâb-ı bâb-ı 'aşk itdi
 Çalıştı iktisâb-ı şive-i âdâb-ı 'aşk itdi
 Bizi bir bî-vefâ mahrûm-i luğf-i âb- 'aşk itdi
 Cefâ-yı nâz u istîgnâları bî-tâb-ı 'aşk itdi
 Bugünden olmuşuz dil-teşne-i ferdâ-yı istîgnâ

Hâcet-i evcini zıll-ı humâ-yı muhteşem başdı
 Sa'âdet burcunu envâr-ı mihr-i şubh-dem başdı
 Cihân (.....)-i incilâ-yı muhterem başdı
 Bugün ondördine bedr-i Münîr-âsâ kadem başdı
 Bugün geldi edyâra mevsim-i yektâ-yı istîgnâ

Koşan çok menzil-i maqşûda ammâ biñde bir yetmez
 Hemân her ârzû bâğında her nañl ü şafâ bitmez
 Göñül müstağnî oldı kû-yuna cânânımıñ gitmez
 O cânân şefkat ü ihsânımı bezme dirîğ itmez
 Yine bilmem nedir bu serde ki serdâ-yı istîgnâ

Sâde meclisiñ envârı şem‘-ı şu‘le derdindir
 Sabaçak âb u tâb gülşen-i feyz-i şecerdendir
 Emîrî ‘âlemin her zîneti bir başka yerdendir
 Efendim hep seniñ bahş itdigiñ feyz-i nazardandır
 Yazar ra‘nâ gazeller (Edhem) şeydâ-yı istiğnâ

(Ha)

Kırıklı Hâlim Girây Hânın Gazelinin Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Bugün gülzâra geldi bir melek-sîmâ-yı istiğnâ
 Elinde mül gibi bir sâğar-ı menyâ-yı istingâ
 Yokmuş düşnâze kâle-yi zîbâ-yı istiğnâ
 Yakışmaz gayrı hûbân giysün kâlâ-yı istiğnâ
 Kıadd-i yare biçilmiş câmedir dîbâ-yı istiğnâ

Seniñle oldım ey maħbûb-i zîbâ hemdem-u maħrem
 Baña oldu bu dünyâda meded-i faħr dem-be-dem
 Ne ‘âlî himmetim baħ ey turab efrûz-i bezm-i cem
 Meyân- ı meclise naql olsa bûs-i la‘liñ el sunmam
 Beni mest eylemişdir sâķîya şahbâ-yı istiğnâ

71b

Ne oldu nûkhet-i kâkûl gibi bir ‘amberin mûyuñ
 Dimağa kıalmamış te’sîr-i hükmi ol güzel bûyuñ
 O hây u hûyu nerde şimdi ol cem‘iyet-i kûyuñ
 Bahâr-ı tâzeyi geçmiş rengi şolmuş ol sitem hûyuñ
 Degildir ba‘d-ı zeyn-i gülzâr hûsn-i câ-yı istiğnâ

O yâr-ı mehlikânın ħasretinden oldu müstağnî
 Ümîd rağbetinden şöħbetinden oldu müstağnî
 Ėamından miħnetinden firķatinden oldu müstağnî
 Dil-i şeydâ ħayâl -ı riħletinden oldu müstağnî
 Ol âfet itmesün şemengîr ü hûlyâ-yı istiğnâ

Nedendir ‘âşıkâne iltifât itmekde imsâkın
 Tolaşdım rûz u şeb eṭrâfını kû-yi ḥaṭır nâkın
 Nolur bir kerre olsun görmedim bir luṭf-i ğamçâkın
 Ezelden nâz ü naḥvetle mürekkeb ‘unşûr-i pâkın
 Vücûduḡdan ‘ibâretdir begim ma‘nâ-yı istiġnâ

Dedim ol dîlbera bu ḥüsn-i berķ eṣṣâna ‘aşķ olsun
 Seniḡ derdiḡ çeken ‘uṣṣâķ-ı sergerdâna ‘aşķ olsun
 Ğamıḡ şahrâlarında fıṣķıran tûfâna ‘aşķ olsun
 Cihânda ol gedâ-yı bî-serv-i sâ mânâna ‘aşķ olsun
 Ki ‘ayninde degildir mesned-i ‘ulyâ-yı istiġnâ

Cihân feyz içinde bir cihândır ‘âlem-i ‘uzlet
 Fuyûzât-ı ḥudâ neşreyler ânda bû-yi ‘ulviyet
 Nigûh u şân dünyâda bulunmaz ma‘nevî lezzet
 Tayanmaz yalın zertâr- ı câha ḥazret-i neş’et
 O dur var ise şimdi mişkâ pîrâ-yı istiġnâ

Olur sulṭân-ı taḥt-ı ma‘nevî bir tâc-u bî-leşker
 Kâlır dûnunda şân u şevķet-i Cemşid ü İskender
 (Emîrî) kesb ider bir salṭanat bî-zîb ü bî- zebûn
 Virir şöhret (Şalîmâ) nâmsız dünyâya ser-tâ-ser
 Tıttunca ķâf-ı dilde âşiyân-ı ‘ankâ-yı istiġnâ

(Hı)

Diyâr-bekirli Kâmî Efendizâde Ḥayâlî Efendiniḡ Ğazeliniḡ Taḥmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Buġün meclisde itmiş bir güzel da‘vâ-yı istiġnâ
 Faķaṭ beyhûde itmiş böyle bir ġavġa-yı istinġâ
 O tıfl-ı nâzenînimdir buġün yektâ-yı istiġnâ
 Beşiktaşda o tıflı beslemiş lâlâ-yı istiġnâ
 Nola ġünden ġüne olsa şeh-i vâlâ-yı istinġâ

72a

Naşıl nâdfide hil‘at zâtına maşşûş biçmişdir
 Libâs-ı nâzik hılftet zâtına maşşûş biçmiştir
 Yed-i tâyyîd-i hikmet zâtına maşşûş biçmişdir
 Ânı ziyâf-ı kudret zâtına maşşûş biçmişdir
 Yakışmış kâmet-i zibâsına dîbâ-yı istiğnâ

Nazar kıll zîr-i kadın mâhpeyker ‘arz idüb tarre
 Güzel bir şekl ile ol nâz-perver ‘arz idüb tarre
 Leţâfetle zerâafetle o dilber ‘arz idüb tarre
 Feşân-ı âsâ cebîninden o (...) ‘arz idüb tarre
 Berât-ı hüsne çekmiş şanki bir tuğrâ-yı istiğnâ

Taḥammül itse de ol ğamze-yi ğammâzına ‘âşık
 Taḥammül itmese de ol cilve-yi tınâzına ‘âşık
 Taḥammül itse de o kâmet-i mümtâzına ‘âşık
 Taḥammül itse de tîr-i nigâh-ı nâzine ‘âşık
 Ḥamîde ebrûvânında çelikmez ya-yı istiğnâ

O şûhûç çok tolaşdım ‘âkıbet buldum serkûyun
 Düşüb mest-i harâb oldım âlınca nûkhet mûyun
 Taḥammül eylemez gördi göñül şem itmege boyun
 Siyah zülfün döküb pinhân idince şafḥa-yı rûyun
 Süveydâda taḳarrur eyledi sevdâ-yı istiğnâ

Yine şaldı belâyı bir güzel bu ‘abd-i rencûrî
 Beni yok çâresi bir derdiñ itdi zâr u mecbûrî
 Cihânda görmemişdim böyle bir dildâr- ı mağrûrî
 Açılmaz şubhadek nâz uykusundan çeşm-i maḥmûrî
 İçiyormuş sâķî-yi naḥvet âḥa şahbâ-yı istiğnâ

Ne âfetsiñ meded ey yâr-ı mümtâz-ı belâ-perver
 Belândır belâsıñ âfet-i cânsıñ cefâ-küster

Eger olmazsa da itdiklerin azâra tâb âver
Rûh anında pîç-i halka-yı zülfün gören söyler
Yaşımış nezd-i sümbüle gül-i zîbâ-yı istîgnâ

(Emîrî) ‘âlemi şeydâ iden ol melevî şûhî
Cihâna hükm bî-pervâ iden ol melevî şûhî
Bütün ‘âşıkları rüsvâ iden ol melevî şûhî
(Hayâlî) bî-sema‘ efzâ iden ol melevî şûhî
Felekde zühre rakş eyler çalınca ney-i istîngâ

(ZEL)

Diyâr-bekirli Ahmed Zekâyî Efendinin Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Ṭutar reşde-i cânân daima ninâ-yı istîgnâ
Şunar ‘uşşâķ-ı cân-bahşâsız şahbâ-yı istîgnâ
O mest-i ‘işvedir ârâyış-ı yektâ-yı istîgnâ
Mehtâredir o yârimda nice eşyâ-yı istîgnâ
Dür-i nâz-u nuķûd naḥvet ü kâlâ-yı istîgnâ

72b

Olur lerezde ‘aşâb u ‘uruķumda bütün a‘zâ
İder dehşet dil-i şeydâya ilķâ girdiş- i dünyâ
Olur gûyâ pehen mürtefi‘ best ü zemîn bâlâ
O yârî gördükcede mevc olur fikrimde biķ sevdâ
Olur peydâ nazargâhımda bir deryâ-yı istîgnâ

Ḥuzûr-i ‘âşık-ı bî-çâre müşkildir bu dünyâda
Ķadr-ı ḥûbânı ‘uşşâķa belâ itmişdir âmâde
Olur ercâ‘-ı ğamdan belki gönül şimdi âzâde
Benim dil-ḥaste-i naḥvet iden şûḥ-i ṭabîbzâde
Dükkân-ı nâza girmişdir şatar eczâ-yı istîngâ

Eger cem‘ olsalar bir mevķi‘-i hûbân hoş âvâz
 İderlerse hezârân ‘işvelerle nağme-i âğâz
 Olur ol câ-yı ra‘nâ mişli yok bir gülşen-i mümtâz
 İder kalbi müferraḥ nûkhet bâd-ı şabâ-yı nâz
 Virir revnaḳ ‘uyûna cevher memba-yı istiğnâ

Cefâlardan ferâgat eylemez hûbân- ı bî-hemtâ
 Meger kim cevri için ‘âşıklara ḥalk eylemiş Mevlâ
 (Emîrî) Bulmadım ben bir vefâlî dilber-i zîbâ
 (Zekâyî) görmedim ben böyle nâz ber-devâm aşlâ
 Bugün bir nâze başlarsa sürer ferdâ-yı istingâ

(RA)

Diyâr-bekir Mektûbî Sâbîķı Diyâr-bekirli Ra’if Efendiniñ Bir Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Giyer ol mâhpeyker günde bir kâlâ-yı istiğnâ
 Ne renk olsa tenâsüb kesb ider dibâ-yı istingâ
 Gerek dibâ-yı istiğnâ gerek gümhâ-yı istiğnâ
 Bugün giymişdi cânânım yeşil ḥârâ-yı istiğnâ
 Hemân ötmedi gûyâ tûṭi-yı gûyâ-yı istiğnâ

Meşâyirimdir şeyâḥat vaķti bir mir’ât-ı zîbâya
 İder zâhir nuķûş ḥâli istiķbâl-i dünyâya
 Baķınca böyle bir âyîne-i feyz-i tecellâya
 Degil kâfî güzellik ḥüsn-i râ-yı ister dilârâya
 Odur dilber ki olsun ḥâcet ârâ-yı istiğnâ

Evet dilber odur ki eylesün tûṭi gibi güftâr
 Edîb olsun zarîf olsun kibâr olsun merâḥîmkâr
 Güzeli inşâd-ı şî‘r itsün sözünde itmesün ısrâr
 Bulunsun her kelâmında nice fikr-i başîretkâr
 Görünsün her edâsında nice ma‘nâ-yı istiğnâ

73a

Yazık bir başka hâl bir esef kesb eyledi devrân
 İderler bî-hünerler iddi‘â-yı hikmet ü ‘irfân
 Hayâ itmez utanmaz böyle ebced bilmez nâdân
 Virir bir başka lezzet cilde de üstâd olan hûbân
 Şafâ virmez kıvama gelmeyen helvâ-yı istignâ

Emîrî bulmadıñ gitdi saña bir maḥrem-i ‘ârif
 O cânân şefkat itmez olsa da aḥvâline vâkıf
 Çocuğdur germ ü serd rüzgârı olmayan kâşif
 O yâr-ı nahvet-i nahvet âmûr belâ gûş eylemezdi (Râ’if)
 İderseñ her ne rütbe nâle-i şekvâ-yı istignâ

Diyâr-bekirli Muḳâbeci-zâde Ra’if Efendiniñ Ğazelininñ Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

O dem ki bedre döndi hıfz-ı nûr efzâ-yı istignâ
 Bütün ‘âşıklar oldu vâle ü şîrâ-yı istingâ
 Yazıklar geçdi ol devr-i şafâ-pîrâ-yı istignâ
 Nümâyân oldu ḥaṭṭ-ı dilber-i ra‘nâ-yı istignâ
 Süḳûṭ itdi serîr-i ‘işveden dârâ-yı istignâ

Ne rûḥ efzâdır ol yâriñ serkûyundaki bâğı
 Aḳar gûyâ ḥarîm-i gülşen cennetinden ırmağı
 Gönül den çıkmıyor çok demdir ammâ derdiminñ dâğı
 Yazıkdır hûvânıma ḳaldı murûr itmekdedir çâğı
 Menzili olsa yâre bir hüner-pîrâ-yı istignâ

Nedir ol dîde-i âhû nedir ol ğamze-i fettân
 Nedir ol ḳâmed-i dil-cû nedir ol ‘ârız-ı raḥşân
 İdersinñ ‘âşık-ı müştâka gerçi lüṭf ile iḥsân
 Devâm lüṭfüne ṭayanmaz seniñ ey sâķî-i müştâkân
 Pey-â-pey şunma saḥbâyı bu demdir câ-yı istignâ

Donatdı lâleler güller yine kuhsâr u şahrâyı
 Yine mihr-i meserret ğarķ-ı envârı iyitdi eşyâyı
 Yine feyz-i bahârân cennete dönderdi dünyâyı
 Yine bâd-ı şabâ debretdi kiysu-yı dilârâyı
 Yine neşr itdi bû-yi ‘amber-i sara-yı istignâ

(Emîrî) zevķ-i nefer câme ‘ömrü eyleme şârif
 Fenâ-yı hâlete dünyâyı dünunġ vâķıf ol vâķıf
 Cihândan neşve-i bû-yi ħaķîķat almıyor ‘ârif
 Neşât-ı bâde-i bişevķ âvare meyl eylemem (Râ’if)
 Şifâ bahşâ-i dildir şerbet-i zîbâ-yı istignâ

73b

Diyâr-bekirli Ĥâce Râ’fet Efendiniġ Bir Ėazelinġ Tahmîsi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

Ârardım kendime bir dilber-i ra’nâ-yı istignâ
 Teşâdüf eylemezdi öyle bir yektâ-yı istingâ
 Bu def’a ħâşıl oldu maķşad-ı aķşâ-yı istignâ
 Âçıldı dünki gün bir revzen-i zîbâ-yı istignâ
 Göründi bir perî peyker şeh-i vâlâ-yı istignâ

Bugün göjüm benim bir nâzenîn-i dilistân buldı
 Naşıl bir nâzenîn ġûyâ ki bir necm-i nihân buldı
 Naşıl necm-i nihân ġûyâ belki münevver bir cihân buldı
 Gül ü bülbül-i şafâ-yı muķademendin tâze cân buldı
 Bugün gülzâra geldi şûĥ-ı rûĥ-ı efzâ-yı istignâ

O yâr-ı bî-nezîriġ ĥüsn-i yektâ ‘ırk-ı tâhirdir
 Senâsından lisân-ı şâ’irân bî-tâb u ķaşırdir
 Mücessem bir delîl-i ķudret ĥallâķ-ı ķâderdir
 Ĥûşâ dildâr-ı bî-hemtâ ki didârında zâhirdir
 Nuzûl-ı Cibrîl ü âyet-i kübrâ-yı istignâ

Ne kudretli nümâyândır o şûhuş hüsni-zâtında
 Ne cevherler nümâyândır cemâl-i dilistânında
 Ne şekerler ‘ayândır şekeristân beyânında
 Yakışmışdır revâbiṭ-i ‘âşık u cânân meyanında
 Bu şeker-hâh istid‘â o şeker hâ-yı istiğnâ

Tecârübghâh-ı dünyâyâ (Emîrî) eyledim rikḫat
 Hezârân hoş edâ maḥbûblarla eyledim ülfet
 O esmer dilberin nuṭḫ-ı şekerbârındadır lezzet
 Cihânin zîr ü belâsın teccüs itdim ey Râ’fet
 ‘Arab mülküh her yerden füzûn ḥurmâ-yı istiğnâ

Haşan Mansûrlı Rıf’at Babanın Gâzelineṭ Taḥmîsi

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün Mefâ’ilün

Niçün bir bûse virmez ol ruḫ-i zîbâ-yı istiğnâ
 Hâlel bulmaz temâs-i nerm ile kemhâ-yı istiğnâ
 Olur tuḫfâlanursa mu‘teber dîbâ-yı istiğnâ
 Ṭutarken elde şûḫî muḫteseb tuhfâ-yı istiğnâ
 Nasıl maḥbûblar ‘arz itmesün kâlâ-yı istiğnâ

Nedir ol bû-yi cânpîrâ o giysu-yı muṭalsimde
 Nedir ol mevc-i rûḫ efzâ o pîç-â-pîç bir ḥamde
 Mücessem nûra beṅzer ser ü ḫaddin fikr-i âdemde
 Bu refât ile çok serv-i revâna bâğ-ı ‘âlemde
 Nola baş egdirirse ḫâmet-i bâlâ-yı istiğnâ

74a

Belâ ender belâdır cilvesi ol çeşm-i ğammâzın
 Ḳazâ ender ḫazâdır ‘işvesi ol zülf-i ṭannâzın
 Cefâ ender cefâdır ‘âdeti ol yâr-ı mümtâzın
 Çeker ‘uşşâkı elbet cevri-nâzın ol serâfrâzın
 Serîr-i mülk-i ḫüsne tâze başmıs pâ-yı istiğnâ

Odur cân kaşrınıñ hâş serîr-i kim ola fâ'ik
 Odur 'aşk ehliniñ şems-i münîri kim ola fâ'ik
 Odur cân mülkünün ser-şâh-ı habîri kim ola fâ'ik
 Leţâfet kişverinde yok nezîri kim ola fâ'ik
 Ne rütbe eylese şâyestedir da'vâ-yı istiğnâ

Münakkitdir rumûz-ı kudret-i mevlâ cemâlinde
 Haddiniñ cevri alsa dest-i vaqt-i kûşalinde
 Nice şebâreler bî-rûh olur dest-i celâlinde
 Kiyâde nice biñ tâvûs-i diller zîr-i bâlında
 Görülmüş mi felekde böyle bir 'anķâ-yı istiğnâ

Girüb kü-yi civâna rû'yet it iclâl-i (.....)
 Semâ' it sıyt-ı dâstân-ı şâ'irân nükte-i sencânın
 O nûr-ı a'zamıñ derk it şukûh u şevket ü şânın
 Kamer şekl-i şelâlin seyr iderken bildi noķşânın
 Tûlû' itdik de ol şems-i cihân ârâ-yı istiğnâ

Virir şevķ ü şetâret dilberâna şîve-i nazmıñ
 Medâr-ı faħr olur her nev-civâna şîve-i nazmıñ
 (Emîrî) hıızr-ı cân oldu cihâna şîve-i nazmıñ
 Şafâ-baħş-ı revândır 'âşıkâna şîve-i nazmıñ
 'Ayândır 'ârifâne (Rıf'atâ) ma'nâ-yı istingâ

(ZE)

**İstânbullı Şeyh El- ħarem Ĥazret-i Nebevî Zîver Paşa Merħumıñ Bir Ėazeliniñ
 Tahmîsi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

'Ayândır her mekân-ı fitnede îmâ-yı istiğnâ
 Nihândır her kelâm-ı 'işvede ma'nâ-yı istingâ
 Büyütmüşdür o mâh-ı cilveyi lâla-yı istiğnâ
 O mest-i nâz ķâmet-i bâla-yı istiğnâ
 Niyâz-ı 'işvede oldıķça pâbercâ-yı istiğnâ

Âlınca bezmgâh-ı vuşlata ‘uşşâk-ı müştâkı
 Gümüş âyîne şandım gerdan-ı rahşân-u berrâkı
 Bütün mebhût u hayrân eylediñ cilvenle ‘uşşâkı
 Tegâfülden güzel maħmûr-nâz olmuş yine sâķî
 Seni ser-mest-i nahvet eylemiş sahbâ-yı istignâ

Hudânıñ başka başka lütfi var her mevsim ü faşıla
 Tecelli başka dünyâ aşlı pâk u bed aşla
 Baña kâfi gelür da‘vâ-yı ‘aşkı hûkm ile faşıla
 Yedimde hüccetdür nüsha-i had da‘vâ-yı vaşla
 Berât –ı hüsne zülfi çekse de tuğrâ-yı istingâ

74b

Huzûr-ı yâre ifrât-ı te’eddüble duhûl eyle
 Şeref-mend liķâ ol kesb-i iclâl guşûl eyle
 Eger maħf-i tereddüt var ise sende ‘udûl eyle
 Zuhûr-ı feyz u best-i bî-maħâl şanma qabûl eyle
 Bulunmaz ‘arifân bezminde zâhid câ-yı istignâ

Qanâ‘at eyler insânı cihânda vâşıl-ı ni‘met
 Qanâ‘atkâr olanlardır cihânda zînet-i hilķat
 Bekâ yok zill-i zâ’ildir biliyorlar devlet-i rıf‘at
 Bulurlar hırķa-pûşân faķr ile ‘unvân-ı faħr elbet
 Giyunsunlar cihâna nâr için dîbâ-yı istignâ

Cihânda âh bilseydiñ neler çekti bu bî-çâre
 İrişdi nice biñ edbâr (.....) u baħt u edbâre
 Yetişmek kâbil olsa fırķa-i ‘ulyâ-yı ahyâre
 Fütûhât-ı dil-i tebsîr iderdim cünd-i efkâre
 Rah-ı hâtırdan eylesse güzer âlâ-yı istignâ

Ne âlîdir kitâbı Hâzret-i Mollâ-yı Rûmîniñ
 Kemâliñ âfitâbı Hâzret-i Mollâ-yı Rûmîniñ

(Emîrî) ‘abd-i bâbı Hâzret-i Mollâ-yı Rûmînîñ
Der-i devlet me’âbı Hâzret-i Mollâ-yı Rûmînîñ
Olur (Zîver) kanâ’at ehline mâvâ-yı istîgnâ

(SİN)

İstânbullı Hızır Ağa-zâde Sa’îd Efendi Merhûmunıñ Ğazelinîñ Tahmîsi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

Ser-â-ser zümre-i hubân hoş sîmâ-yı istîgnâ
Gerekdir mevki’inde eylesün îfâ-yı istîgnâ
Neden eyler o cânân dâ’imâ icrâ-yı istîgnâ
Reh-ı ümniye-yi ‘âşîk degilken câ-yı istîgnâ
Niçün bilmem bu yolda çekdi kendin yâ-yı istîgnâ

Bu istîgnâ-pesend ‘aşk olan dildârı âñdıkça
O dil-cû kâmeti ol turra-i tarârı âñdıkça
O çeşm-i fitnesâzı cilve-i refârı âñdıkça
Ne hikmet göz yaşım çağlar akarken yârı âñdıkça
Yine her kıatresinde mevc urur deryâ-yı istîgnâ

Hayâlim hâlet-i refâr u güftâr-ı teveğgölde
Halâşa heb ‘urûkum ol şehnâz-ı teemmülde
Görünce yârı ammâ meşrebim tarz-ı tegâfülde
Neşât ârâ-yı nâzım dâmen-i kâf-ı tecâhülde
Nola balinim olsa şehper-i ‘anķâ-yı istîgnâ

75a

Nedir ol çeşm ü ebrû yandır ol gerdun-ı ğabğab
Ser-â-pâ birbirinden hûb u müsteşnâ ‘uzâr u leb
Faķat hiç görmedim dünyâda böyle hâl-i müstagreb
Dükendi tâķatım nâzıñ dükemmez ey melek meşreb
Şabâh oldu dahî itmezsin istif’a-yı istîgnâ

Didim gül-vech-i yâre gül dimekte bir günah yoksa
 Kuşûrum ‘afv-ı maqrûn it eger vech-i şübhe yoksa
 (Emîrî) kuşûra sevķ ider hâl uleh yoksa
 Hemân sen itmem istiğnâyı ey naḥuvet-nigeh yoksa
 (Sa’îd) in lafzen istiğnâ-yı istingâ-yı istingâ

(ŞİN)

Karşlı Şâdî Efendi Merhûmunun Bir Gâzelininin Tahmîsi

Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün Mefâ’îlün

(.....) vaķt-i şitâ gelse şeb-i yeldâ-yı istiğnâ
 Gelür cûş u ḥurûşa sinede sevdâ-yı istiğnâ
 Hızır kıl şonra şıçrar üstünge esmâ-yı istiğnâ
 Çalındı tekiyye-yi dilde rübâb u ney
 Bütün dünyâyı tıtdı şıyt-ı huy u ha-yı istiğnâ

Gönülde derd ü ğam ḥâşıl olur ağyâr âñıldıkça
 Gelür zîrâ burûdet bezme baḥş-i mâr âñıldıkça
 Olur bir başķa lezzet kışsa-yı dildâr âñıldıkça
 Dem-â-dem şekeristân-ı vişâl-i yâr âñıldıkça
 Kafesde nâle eyler bülbül ğûyâ-yı istiğnâ

Eḥibbâ gelse tebrîk eylese zevķ ü şafâ olsa
 Muğanniler maķâma başlasa şevķ ü nevâ olsa
 Nola derd ü elem gitse meserret rû-nümâ olsa
 ‘Aceb mi ser-be-ser âfâķ u enfusî rûşnâ olsa
 Tülû‘ itdi sipehr-dilde tâ bedr-i ây-ı istiğnâ

Gedâ kıalmak degildir gelmeden maķşad bu dünyâyâ
 Güzel bir gün geķürmekdir emel a’lâ-u ednâyâ
 Kıanâ‘atla olur ḥâşıl dükenmez âlî sermaye
 Nigâh-ı iltifât eyler mi ol dârât-ı dârâyâ
 Olanlar ḥükümrân ḥaķ-ı vâlâ-yı istiğnâ

Düşünmem şimdi renc ü miñnet-i mâ-fevķ ü mâdûnu
 Ne hâl-i cennet-i Kays ne idrâk-ı Felâfûnî
 Kanâ'atle (Emîrî) olmuşam dehrîñ ferîdûnı
 Tehî 'arz itmesün beyhûde sâķî câm-ı gülgûnü
 Benim (Şâdî) ezel mest –i mey ma'nâ-yı istiğnâ

75b

(SAD)

**Diyâr-bekirli Güzel 'Abdu-raħman Ağâ-zâde A'ma Muhammed Şabrî Efendi
 Merhûmunñ Ğazeliniñ Tahmîsi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Bugün gitmedi bâğa ol gül-i ra'nâ-yı istiğnâ
 Göñül itdi hemân ta'ķîb-i naķş-i pâ-yı istiğnâ
 Göründi çeşmime bir hâlet-i uhrâ-yı istiğnâ
 Bugün manzûrum oldu mecmu' zîbâ-yı istiğnâ
 Kimi raķşân kimi mestâne şahbâ-yı istiğnâ

Benim bir rind-i deryâ-dil ne lâzım ictinâb itmek
 Tegâfûl zâhir itmek giryeler kılmaķ hicâb itmek
 Gerekdir zümre-i hûbân içünde bir şevâb itmek
 Göñül bir dilber-i nâdîde ister intiħâb itmek
 Geliñ ey nâzenînân-ı cihân-pîrâ-yı istiğnâ

Vuķu'a geldi dün bir da'vet-i 'uşşâķ-ı şeydânıñ
 Muradı bir yere gelmedi maħbûbân-ı zî-şânıñ
 İcâbet şûret-i 'azminde zâhirdi civânânıñ
 Gelince bezmine 'âşıklarıñ gitmişdi hûbânıñ
 Kimi dîbâ-yı istiğnâ kimi kemhâ-yı istiğnâ

Cihân-ı behcete bir tuħfe-i zî-şân-ı kudretdir
 Hezârân bârekallah emin-i taķdîm -i hil'atdir

Bu terkîb şafâ-pîrâ göründükde nihâyetdir
 O yârin ‘unşûrî nâz u leţâfetden ‘ibâretdir
 ‘Ayândır yine sende nûrdan i‘fâ-yı istiğnâ

Nola çâk eylesem ceyb-i sukûn-i dâmen-i şabrı
 Nola giryân-ı peyderpeyle hayrân eylesem ebri
 (Emîrî) Her ne rütbe itseler ikdâm ile çeyzi
 Yine yârim gibi bir zen-yektâ çıkmaz ey (Şabrî)
 Gelürse bir yere dünyâda biñ deryâ-yı istiğnâ

**Diyâr-bekire Tâbi‘ Lice Kazası Eşrâfindan Siverek Mutaşarrıf Sâbıkı ‘Abdul-‘azîz
 Şabrî Efendininîñ Gazelininîñ Tahmîsi**

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Naşıl isterse öyle hüküm ider dârâ-yı istiğnâ
 Degil kânûna tâbi‘ şevket-i vâlâ-yı istiğnâ
 Budur îcâb-ı hâl-i saltanat pîrâ-yı istiğnâ
 Olunca ol melek-sîmâ serîr arâ-yı istiğnâ
 Hiţâb len terâniden virir fetvâ-yı istiğnâ

Başîretbîn olub keşf it dehen miqdâr-ı ‘aqlınca
 Beyân eyle edîbâne suhan miqdâr -ı ‘aqlınca
 Degildir şoĥbet her encâmın miqdâr -ı ‘aqlınca
 Düşün nik ü bedî vezn eyle miqdâr -ı ‘aqlınca
 Saña rehber olur yol gösterir şûrâ-yı istiğnâ

76a

Fedâ itmiş gül-i zîbâsına çokdan beri cânın
 Bahâr oldı elem eyyâmı geçdi ister ihsânın
 Bitirmez yârine ‘arz eylemekle derd ü hicrânın
 Seher vaktinde diñle bülbülün gülşende efgânın
 Ne söyler baĥ ĥaţîb-i minber-i tugbâ-yı istiğnâ

Göñüldür keşf ider esrâr gün-â-gün mevlâyı
 Göñüldür gösteren insana âşâr-ı mu'allâyı
 Göñül âyînesi olmazsa görmez kimse dünyâyı
 Göreydi gülşen-i dilde olan vird-i tecellâyı
 Güle meyl eylemezdi bülbül-i şeydâ-yı istignâ

Olanlar ehl-i şûret mantıku-l tayra degil kâdr
 Bu bir sırr-ı mu'âlsamdır olur erbâbı pek nâdir
 Süleymân ma'nî olmalı bir şâ'ir-i mâhir
 Şekerrîz olduğu nu'ğ-ı 'acîbinden olur zâhir
 Biliyor ehli ne söyler tu'ğ-yı gûyâ-yı istignâ

Degil her dilbere meyl eylemek şâyeste her merde
 (.....) her güzel meyl eylemez kendini şalar derde
 Olur dâm-ı muhabbetden ğazalân (.....)
 Düşerse peşine şeyyâd-ı bî-insâf çöllerde
 Tuhfengâh olur âhûlara şahrâ-yı istignâ

O yârin 'aşkı selb itmiş göñülde râhat ü şabrı
 (Emîrî) nazm için vicdâna aşlâ eylemem cebri
 Yine olmadı 'ayân âfâk-ı dilde ma'rifet ebrî
 Şebâbet 'âleminde müntekil bir neş'edir (Şabrî)
 Nihâl-i hâme virdi biñ gül-i ra'nâ-yı istignâ

Diyâr-bekirli Kefevi-zâde Şabrî Efendinin Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Berât-ı aheste çıkdı perçem-i tuğrâ-yı istignâ
 Nümâyan oldu şimdi nüshâ-i kübrâ-yı istignâ
 Bu hükme kâni' oldu hey'et- i a'zâ-yı istignâ
 İderken nâzenînler câ-be-câ ğavğa-yı istignâ
 Benim cânânım aldı hüccet-i da'vâ-yı istingâ

Nedir yâ Rab bu dilberdeki eṭvâr-ı mestâne
 Ol güftâr-ı zarîfâne o reftâr-ı necîbâne
 Virir hayret o nâz u 'iſveler idrâk-ı insana
 Gelince nâzenînler bezme hemdem olsa yârâne
 Gelür üftâdeler cûſa olur ſeydâ-yı istiğnâ

Ḥuzûrunda iderdi serfurû iḳbâl-i dünyânın
 Firâr eylerdi benden cevri ile âzâr-ı devrânın
 Virirdim kâ'inâta ḥükmini mühr-i Süleymânın
 Kelîm-i sâḩa-i 'aşkı olurdu ben o cânânın
 Girerse ceyb-i âmâle yed-i beyzâ-yı istiğnâ

Göñül virmekdedir dilberlere ehl-i edeb cümle
 Fesâd u sûzeſ-i dünyâyâ ânlardır sebep cümle
 Ne çâre ânların ḥükümündedir zevḳ-ü tarab cümle
 Olurlar 'andelibân gülistânda beste leb cümle
 Olunca dilrubâlar subesu gûyâ-yı istiğnâ

76b

(Emîrî) nefḩa-i efzâdır kelâm-ı 'aşḳ ile ſabrî
 Seniñle hemḩâl (.....) 'aşḳ ile ſabrî
 Bu nazmı itdi inſâr iltizâm-ı 'aşḳ ile ſabrî
 Bir ſeb cûſ u ḩurûſa geldi câm-ı 'aşḳ ile ſabrî
 Hemân dönsün boşansun ſubḩa dek ſahbâ-yı istiğnâ

Diyâr-bekirli Mürsel Şabrî Efendinin Bir Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Zuhûr itdi çemende mevsim-i sermâ-yı istiğnâ
 Gelüb vaḳt-i geçmiş dem-i kermâ-yı istiğnâ
 Çemenden eylemiş 'avdet ſeh-i vâlâ-yı istiğnâ
 Ḳu'ûd itmiş serîr-i nâzenîn-i dârâ-yı istiğnâ
 Çeker fermân ḩüsn-i berçemin tuğrâ-yı istiğnâ

Başa mey sun benim hâlim perîşân oldu ey sâkî
 Gice rü'yâda gördüm gerdan-ı sîmîn ü berâkî
 Sakın zann itmeyiñ gördükçe sergerdân bu müştâkî
 Virir nâ'imâyâ istîgnâ-ü nâr-ı 'aklı 'uşşâkî
 İki yüzden ider üftâde şekvâ-yı istîgnâ

Tebessüm itse gûyâ ağzıdır bir gonca-i handân
 Hırâmân olsa gûyâ kıddidir bir serv-i nûr-efşân
 Kızıllar giyse başdan tırnağa bir âteş-i sûzân
 Kebudî câme giydikce o mihr-ü zuhr ider insân
 Letâfet ebrine girdi meh-i yektâ-yı istîgnâ

Göñül hergün temâşâ eylemek ister o dildârı
 Degil hergün görünmek âyda birgün görmez o yârı
 Esîr-i yes ü hirmân itdi bu müştâk nâçârı
 Görünmez hânedan çıkmaz ne yapsun 'âşîk zârı
 Ele girmek ne mümkün dâmen-i zîbâ-yı istîgnâ

Başa vaktiyle ol mihrü ne derd-i bî-emân açmış
 Dilimde zaḥm-i ebrûsuyla çok zaḥm-ı nihân açmış
 Göñül 'azm eyle bâb-ı fırsatı şimdi zamân açmış
 Girişme sâḥasında (.....) tâcir dükkân açmış
 Ârarmış müşteri şatmak için kâlâ-yı istîgnâ

Ne seffâñ ol ne fettâñ ol ne hettâk ol ne âfâk ol
 (Emîrî) 'abd-i memlûk gerd-i sultân-ı levlâk ol
 Haḳîkat râhını terk itme aşlâ merd-i çâlâk ol
 Çalış (Şabrî) hayât-ı câvidân bul ehl-i idrâk ol
 Muḳîm-i dergeh-i pîr olsun ârtık pâ-yı istîngâ

77a

**Diyâr-bekirli Kul Câmi'-i Şerifi Mektebi Mu'allim-i Şibyân Şıdkî Efendinin Bir
Gazelinin Tahmîsi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Mekân oldı o yâre gülşen-i zîbâ-yı istîgnâ
 Huzûrunda kuruldu meclis-i şûrâ-yı istîgnâ
 Fezâ-yı gülşen oldı maşşer-i şekvâ-yı istîgnâ
 Çemende jâlerîz oldı gül-i ra'nâ-yı istîgnâ
 Şaşırdı bülbül- i nâşâdını sevdâ-yı istîgnâ

Selâma muntazırdır her taraftan 'âşık-ı nâcâr
 Kime bir iltifât itse olur gûyâ şeh-i aqtâr
 Şadâ-yı bârekallahı ider her seyrândan tekrâr
 Hırâm itdikçe gülşende zerâfetle ol gül-i rûhsâr
 Hacil eyler gül ü serv-i kad bâlâ-yı istîgnâ

Cihân halkı görüb vech-i cemâlin oldı mehbûruñ
 Degil mecbûr belki oldılar meftûn u meshûruñ
 Emîrî mülk-i hüsn oldıñ gerek düşünde menşûruñ
 Haţt-ı nevhîz rûhsârıñ yazar menşûr u destûruñ
 Çıkar perçemlerin 'unvânına tuğrâ-yı istîgnâ

Ol cânân birgün olsun şormadı aşla benim hâlim
 Bekâm u kâmyâb oldı bütün emsal u akranım
 Perîşân oldı hâlim başladı edbâra iqbâlim
 Dem-â-dem keşmekeşdir yâr u agyâr ile ahvâlim
 Koyardıñ başıma zâlim yamân gavğa-yı istîgnâ

Bugün meydân-ı gamda tırmayub cevlân ider ferdim
 Nasıl 'arz eyleyim ta'rîfe gelinmez miñnet ü derdim
 Görüb rahm eylemez ol nâz-perverdim ruşzerdim
 Açılmaz goncaveş ol şeh-i bülendim nâz-perverdim
 Hicâb âlûdedir ol dilber-i ra'nâ-yı istîgnâ

Fezâyı renc ü mihnetde o cânân oldu çevlânlar
 Ne mümkündür ki olsun ‘âşık-ı şeydâsı tâb âver
 Siyah ‘işve müştâkân nâlâna çeker hançer
 Nigâh ğamzesi üftâdekâne sell-i seyf eyler
 Anunçun kablâdı ‘âşıklarî belvâ-yı istignâ

(Emîrî) ‘âlem-i fânîde bir merd-i zarın oldu
 Selâmetgâh-ü şadet-i ihtiyâr itdiñ metîn oldu
 Şağın sen kendiñi nâ-kâm şanma kâm-bin oldu
 Çekildiñ inzivâya (Şıdkıyâ) ‘uzlet nişîn oldu
 Yine kemlerde oldu kâfda ‘anķâ-yı istingâ

(AYN)

Birâderim Aħmed ‘Âkif Efendiniñ Bir Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Kime ‘azm eyleyüb itseñ ‘aceb şekvâ-yı istignâ
 Disek ey melek nâz u ‘işvede dârâ-yı istingâ
 Şadr -i imķâma ģaķ it ey kerem fermâ-yı istignâ
 Zuhûr itdi yine bir şûģ-i nev-peydâ-yı istignâ
 İder ‘âşıklarî biñ nâz ile şeydâ-yı istignâ

77b

Bugün vardım ģarâbâta ne görsem çehreler şolmuş
 Tehî kalmış kadimler sâķiyân perçemlerin yolmuş
 Harîm-i âsitânı sâģa-i maģşer gibi tölmuş
 Bütün üftâdeler ‘aşân-ı istignâ u nâz olmuş
 Bugünlerde kapanmış ģâlibâ mecrâ-yı istignâ

Nedir nâz u edâsı yâ rab ol serv-i ģırâmânın
 Nedir nûr-ı şafâ-baģşâsı ol şem‘-i şebistânın
 Toyulmaz zevķ-i istignâsına o cânânın

Bu istîgnâsı ammâ qorqarım ‘âdet olur ânıñ
Nolurdı itmeseydi ol qadar icrâ-yı istîgnâ

İder her qatresi biñ ‘âşık bir keşte-yi sercûn
İder her cur‘ası biñ ‘âşık-ı dîvâneyi medhûn
İder her neşvesi biñ ‘âşık-ı âvâreyi dilhûn
İder her şemmesi biñ ‘âşık-ı bî-çâreyi beyhûn
Ne eczâdan mürekkebdir ‘aceb eczâ-yı istîgnâ

(Emîrî) olmadım gitdi bu ‘aşkıñ sırrına vâkıf
Ne ‘aşkıñ sırrına vâkıf ne hüsñün küñhüni kâşif
Niçin bir dilber-i nâzik edâ ey müşrid-i ‘ârif
Gider yağmaya heb şabr-u şekîb ‘âşık ey ‘âkif
Eger bir kerre itse ‘âşıqa îmâ-yı istîngâ

Dayım ‘Abdulkerîm ‘Abdî Efendiniñ Gâzeliniñ Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Bugün seyrâñgeh olmuş yârime şahrâ-yı istîgnâ
Giyinmiş qâmet-i mevzûnine kâlâ-yı istîgnâ
Yağışmışdır çiçekli kâle-i zîbâ-yı istîgnâ
Harâm nâze geldi ol qadd-i bâlâ-yı istîgnâ
Baş egdi hâcaletinden pâyına tûbâ-yı istîgnâ

Efendim dil-pesendim sır-bülendim mülkad-ı hüsne
Cihânbânım qamer-şânım efendim mülkad-ı hüsne
Habîbi ercümendim şeh-i levendim mülkad-ı hüsne
O şûh-ı şeh-levendim dil-pesendim mülkad-ı hüsne
Nezâketle ulaşmış tâze başmış pâ-yı istîgnâ

Nedir yâ Rab bu hüsñ-ü ânı o cânân reşîdimde
Efendimde o hürşîd-i cihântâb ferîdimde
Nümâyândır Hudâniñ luğf-ı tıfl-i nâr-ı seyrimde

Henüz bir gönca-yı ne şekdir bâğ-ı ümîdimde
Hele seyr it açılısun ol gül-i ra'nâ-yı istiğnâ

78a

Ne mümkün lâıyık olmak vaşfi ol cânânı zî-şânıı
O cân-ı 'âşıkânıı ol güzel şûretli cânânıı
Devâm eylerse böyle vaşset-i nâzı o fettânıı
Görünce vaşsetinden nâzını ol âfet-i cânıı
Nola pervâne iderse Kâfedey 'anqâ-yı istiğnâ

Bulundum dün o yârıı âsitân-ı dilistânında
Nice 'âşık şehîd olmuş (Emîrî) âsitânında
Nedir bu şiddet-i te'sîr qahr-i qahramanında
Hûnuı gâmzesini kırmuş kemân-ı ebrûvânında
Çekilmez ('Abdiyâ) müşkül belâdır yâ-yı istiğnâ

İstânbûllı 'İrfân Paşa Merhûmuı Bir Ğazelinıı Tahmîsi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Gelür cûş u hurûşa enfes-i eşyâ-yı istiğnâ
Ne mihr ü mâh kıalır ne zühre-i zehrâ-yı istiğnâ
Ne merih-i kıâzâ peymânede cûzâ-yı istiğnâ
Olunca o şekerhandem şuhfermâ-yı istiğnâ
Kıalur mebhûd ü hayrân tutî-i kûyâ-yı istiğnâ

Nedir bu vaşset nâz u edâ ol çeşm-i câdüdan
Cihânda görmedim bir böyle vaşset hiçbir âhûdan
Neler çekdim o cânânımdan ol yâr-ı fitne-cûdan
Murâ'ât nevâzeş şöyle şorsun ol sitem-hûdan

.....

Oturmuş taht-ı iclâyı melâhat üzre bir şehdir
Yağud âfâka nâz u 'işvede nâdire bir mehdır
Bu hâle fikr-i hayât hüner hayrân ü vâlehdır

Ne o rütbe olsa kâlâ-yı nebât efzûn kûtahdır
O rütbe mürtef'idir kâmet-i bâlâ-yı istiğnâ

Turur câm-ı şarâba cilve her bir lahza destiñde
Mağâmıñ mürtefdir dilrân 'işve pestiñde
Degildir 'ârız bir şey mizâc-ı 'işve pestiñde
Bu hâlet-i neşve-i bezm ezeldir çeşm-i mestiñde
Nigâhıñdır humâr-ı âlûde-yi şahbâ-yı istiğnâ

Sağa meftûn u müştâk oldıgım halka 'ayân oldı
Bütün mehpâreler (.....) eyledi bir dâsitân oldı
Vefâsız oldıgıçün âh hâlim pek yamân
Hevâ-yi vaşl ile cûlar gibi eşkim revân oldı
Yine meyl itmediñ ey serv-i sertâbâ-yı istiğnâ

Beni sen mubtelâ itdiñ hezârân âh feryâda
Benim âhımdan oldıñ hayf sen de hüzne üftâde
Ne var bir kerre olsun biz de zevk itsek bu dünyâda
Şu bezm-i dilküşâde neyle meyle mütrib âmâde
Ele peymâne âl sâkî degildir câ-yı istiğnâ

78b

Emîrî 'âlemiñ her köşesinde söylenür nâmıñ
Zamân dilinden haylî a'lâ oldı encâmıñ
Seniñ münkâdıñ oldı 'âkıbet yâr-ı dil-i ârâmıñ
Zih-i âşâr-ı kudretdir ki ('İrfân) ol gül endâmıñ
Gehi güftâr u geh refâtârıdır mecrâ-yı istiğnâ

Diyâr-bekirli 'Abdurrahman 'İzzet Efendiniñ Bir Gazeliniñ Tahmîsi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

O cânân itmek isterse de icrâ-yı istiğnâ
Nigâh-ı mesti eyler 'âleme ifşâ-yı istiğnâ
Fağat mest itmemiştir bâde-yi minâ-yı istiğnâ

Degildir mübtelâ-yı neşve-i şahbâ-yı istiğnâ
Dutar destinden yâr-ı dil-pesendim câ-yı istiğnâ

Bugün gülzâr-ı istiğnâda bir sevr-i sa'âdet var
O şûh-ı nûr kâmet 'azm-ı bâğ itmiş şetâret var
Şitâb u 'azme herkesde anınçün böyle ragbet var
O yârîñ her zuhûr-ı 'işvesinde başka lezzet var
Virir heb gün-a-gün meyveler tûbâ-yı istiğnâ

Haķikî hüsn ü 'aşk esrârına dil gayr-ı vâķıfdir
Görürsün yek-naẓarda hem muhâlif hem murâdifdir
Şu 'aşık kim bunu idrâk ider bir merd-i 'ârifdir
Güzellerden şikâyet mezheb-i 'aşka muhâlifdir
Anınçün eylemez 'ârif olan şekvâ-yı istiğnâ

Baņa ol rütbe cevri itdiñ ta'rife muhâl olmaz
Ne mümkündür âniñ ta'rîfi ibrâz-ı mişâl olmaz
Beni maħv itdiñ ey zâlim saņa kanım helâl olmaz
Benim za'fım gibi 'âlemde bir za'f-ı muhâl olmaz
Gönül itmez taħammül eylesen îmâ-yı istiğnâ

Ben itdikce ricâ-yı 'âtıfet sen eylediñ hiddet
Ben itdikce niyâz-ı merħamet sen eylediñ şiddet
(Emîrî) pek naħîf oldu seniñ derdiñle ey âfet
Ararsa ğam beni bulmaz za'îfim öyle ('İzzet)
Naşıl ben olmayım dünyâda bî-pervâ-yı istiğnâ

Diyâr-bekirli Evrâķ Müdür Esbaķı Merħûm 'Alî 'Avnî Efendiniñ Ğazelinin Taħmîsi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Dıraşândır serinde efser-i vâlâ-yı istiğnâ
Nümâyândır sözünde cevher-i ma'nâ-yı istiğnâ
Nezîrin görmemişdir târım bâlâ-yı istingâ

O mâha münhaşırdır gâzze-i garrâ-yı istiğnâ
‘Abitdir mehrûlar eylese da‘vâ-yı istiğnâ

Ziyâ neşr eylemişdir âfitâb-ı târım hilkât
Nişâr-ı âb u tab‘ zînet itmiş ‘âlem-i fıtrat
Meşyyet naqşı sırr-ı bî-nezire eylemiş rağbet
O şâh-ı kişver nâzın debîr-i hâme-i kudret
Berât-ı hüsnüne çekmiş güzel tuğrâ-yı istiğnâ

79a

Bir üstâd-ı haqqâ haqbîne gösterdim o mâhı ben
Dedim bu hüsn-i samansüz ‘uşşâka ne dirsın sen
Dedi ol ‘ârif hikmet-ı karın ol vâkıf her fen
Bir taqdîr-i hikmet işlemiş târ-ı zerâfetden
Çıkarılmış bir maşna‘-ı mu‘teber kâlâ-yı istiğnâ

O fâzıldan bu hüsnün seyr itdi selb ârâmış
‘Uyûn u qalbine bahş eyledi bu eşvâk u ârâyış
Yine sır virdi güftâra dedi ol şâhib-i dâniş
Büyüyünce dest-i hayât kâdr biçmiş de giydirmiş
O mevzûn kâmet-i zîbâya bir dîbâ-yı istiğnâ

Cenâb-ı kibriyâ ol mest-i nâzı serfirâz itdi
Cihân gülzârına şehgül revnaqtırâz itdi
Sipehr nâz u istiğnâda kesb-i imtiyâz itdi
Haqiqatde o meh tâ ‘âlem-i bâlâya nâz itdi
Cihânda kalmadı hûbân dehre câ-yı istiğnâ

Seniñle gerçi çok şöhetler itdik bâğ-ı vuşlatda
Tolaşdıq çok zamân birlikde pehnâ-yı muhabbetde
Hased erbâbı çokdur gaflet itme ferî-i diqqatde
Amân ey serv-i nâzım dürbîn ol bezm-i ‘işretde
Diler seniñ sipâhî pembe-yı mebnâ-yı istiğnâ

Begendi şâ'irân uşkûfe-i nazmındaki levni
 (Emîri) tıtdı şî'r-i âbdârın şöhreti kevni
 Zârûrî serfirâz itdirdi hatta haşm-ı fir'avni
 Biliyor erbâb-ı ma'nâ kadrini eş'ârımın ('Avnî)
 Muğadderdir ki her nazmımda var ma'nâ-yı istignâ

(GAYIN)

Şâ'ir-i Meşhûr (.....) Gâlib Begîñ Ğazelinîñ Tahmîsi

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Göñüldür mülk-i 'uzletde şeh-i vâlâ-yı istignâ
 Ferâgat tahtı üzre Hüsrev-i yektâ-yı istignâ
 Hemân bir câme vardır Cem gibi dârâ-yı istignâ
 Dile iklîm-i cemdir gelşen-i mevâ-yı istignâ
 Muraşşî' tâc-ı zerdîr gonca-yı vâlâ-yı istignâ

Neler peydâ olur dünyâda bir fikr eyle bir ânda
 Kimi şulh üzre insânın kimi ğavĝa-yı ruçhânda
 Kılır 'aşk ehli ancak hey'et-i câvîd nisyânda
 Hoşa gülzâr-ı feyz-i 'aşk kim yekrenk olur ânda
 Gül-i hürşîd-i maşşer lâle-i şahrâ-yı istignâ

Gelir kalbe şafâ renkâr-ı reybiñ kal' u kat'ından
 Haberâr ol reh-i tevhid-i 'aşkıñ fırk u cem'inden
 Cihân âşâr-ı renk-â-renk olur yekrengi lem'inden
 Hoşa bezm-i cunûn kim rûşnâdır tâb-ı şem'inden
 Çeraĝ-ı 'aql-ı evvel cevher-i mînâ-yı istignâ

79b

Benimdir 'âlem-i efkâr-ı 'ulviyetde her meydân
 Hâbîrim nükte-i esrâra benden ders âlur ekvân
 Dil-i feyz-i âverimdir kâ'inâta huccet-i raşşân
 Ben ol Cemşîd-i feyzim kim şafâ-yı bezmime hurân
 Dem-i nuţk-ı mesîhâ neş'e-i şahbâ-yı istignâ

Göñüldür öyle bir mir'ât-ı feyz-i hâlik-i ekber
 Derununda nuķûş-i mâsivâ manzûrdur yekser
 Ben ol İskender-i Cem meşrebim ki bî-(.....)
 Ben ol Keyhüsrev-i mihr-i efser-i fakrım ki fahr eyler
 Şükûh u şevketimle 'âlem bâlâ-yı istignâ

Nola meyl itsem firdevs ile ğilmân u hûrâya
 Nola dil vermesem iķbâl u istiķbâl-i dünyâya
 Nola göz dikmesem gencine-i Cemşid ü dârâya
 Nola el şunmasam gencine-i bâğ-ı tecellâya
 'Âyandır âsitanımda bir beyzâ-yı istignâ

Ne şey mevcûd ise şimdi olur bilcümle nâ-mevcûd
 Ne şey meşhûd ise şimdi bilcümle nâ-meşhûd
 Baņa bir başka feyz-i ihsân buyurmuş Hâzret-i Ma'bûd
 Hüveydâda sevâd-ı himmetimde ka'be-i maķşûd
 Nümâyândır dilimde Yesrib ü Beķhâ-yı istignâ

Getirmez deste ba-ķuvvet murad-ı zor ile ilhâh
 Nümâyân eylemez teshîl-i râhın pertev-i mişbâh
 Naşib eyle tavâf-ı 'aşķı yâ Allah yâ Fettâh
 Tavâfında olur ihrâm-bend iftiķâr-ı ervâh
 Muķaddesdir o rütbe-i ka'be-i 'ulyâ-yı istignâ

Tarîķ-i 'aşķ-ı mevlâ şâhrâh ehl-i derk olmuş
 (Emîrî) 'âlem-i feyzim cihân-ı terk terk olmuş
 Nihâl kâme hiç-â-hiç rağbet-i bâr u berķ olmuş
 Ögünemem ki ey (Ğâlib) baņa şâhrâ-yı merk olmuş
 Sevâd-ı künc-i 'uzled sâye-i 'anķâ-yı istingâ

**Diyâr-bekirli Şâfi'îler İmâmî-zâde Muhammed Sa'îd Gâlib Efendinin Gâzelinin
Taḥmîsi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Nolur bir gün deseydi dilber-i ra'nâ-yı istiğnâ
Nedir ḥâliñ seniñ ey 'âşık-ı şeydâ-yı istingâ
Görünce söylerim ey âfet-i yektâ-yı istiğnâ
Düşün bir nerde kaldı devlet-i dârâ-yı istiğnâ
Şükûh-ı Hüsrev-i Cem şevket-i kisrâ-yı istiğnâ

Degildir tecriye âmûr o cânân fikr-i ḥâm eyler
Şanur kim hüsn-i icrâ'at ü 'arz-ı ihtîşâm eyler
Ân-ı bî-çâre fikr itmez ki kesb-i sû-i nâm eyler
İder ağıyârı da'vet âşinâ-yı talḥkâm eyler
O cânân ba'zı kerre böyle yer helvâ-yı istiğnâ

80a

Degildir elde bilmem neyleyim ey zümre-i yârân
O şûh-i dil-pesendiñ olmuşum didârına ḥayrân
Eger bir gün idüb terk-i meşakḳat eylese iḥsân
Beni ser-mest ider biñ câm-ı mey içmiş kadar cânân
Demiş olsa viriñ şu 'âşığa bir ça-yı istiğnâ

Dedi virdim saña ruḥşat o dilber-i ihtiyârıyla
Neler çekdikse yaz evrâқа hicr-i ğam nişârımla
Ne lâzım yazmak ammâ sergüzeşt-i 'aşq-ı yârımla
Geçen aḥvâlimi ta'rife ḥâcet yok nigârımla
'Ayândır mâcerâ-yı Vamık u 'Azrâ-yı istiğnâ

Olur inşâd-ı eş'âr itmege her nev heves tâlib
Ḳalır çok kimse bî-behre (.....) ḥâsır u ḥâ'ib
(Emrî) olmuyor lütf itmedikçe Ḥazret-i Vâhib
O zâta söylerem ben şâ'ir-i mu'ciz edâ (Gâlib)
Ki her nuḳkunda olsun nice biñ ma'nâ-yı istiğnâ

(FE)

Diyâr-bekirli Câmîdî zâde Fâzıl Efendi Merhûmuñ Ğazelinîñ Tahmîsi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Ne biricik mâhısıñ ey pertev-i ra'nâ-yı istiğnâ
 Ne çarhıñ mihrisiñ ey şu'le-yi yektâ-yı istiğnâ
 Dehânıñ olsa da ba'zan suhan perâ-yı istiğnâ
 Dem-â-dem çeşm-i mestiñdir iden îmâ-yı istiğnâ
 Bırağ 'âşıklar itsün senden istid'â-yı istiğnâ

Giyinmiş bir kebûdi renge mâ'il câme-i raşşân
 Gezerdi nâz ile kâkül-i perişân dîdeler fettân
 Göründi çeşmime şâhâ bir mir'ât-ı nûr-ı efsân
 Bugün 'arz eyledi âyîne-yi endâmını cânân
 'Ayân oldu 'uyûna şûret-ü ma'nâ-yı istiğnâ

Dehânıñ fitne küster-i dîde-hûnın ğamzeler zâlim
 Bırağmaz kimseyi sehğâr-ı çeşmiñ fitneden sâlim
 Müberrâsıñ bu dünyâda herâs u havfdan dâ'im
 Diyâr-ı 'aşq-ı hûbândan bulunmaz zâbiğ ü hâkim
 'Aceb 'âşıklarıñ itsün kime şekvâ-yı istiğnâ

Güneşden farqı yoğdur gerdan-ı ruşşân u berrâkıñ
 Ne müşkil derde düşmüş biliyorsuñ âh 'âşıkıñ
 Hele bu 'abd-i mağzûn-i perişân itdi eşvâkıñ
 Bütün ağıâr ile bir dutma lâyıq mı bu müştâkıñ
 Nolur bir kerre olsun yoğ mı istiğnâ-yı istiğnâ

80b

Emîrî tab'ıñı dur itme temkîn ü metânetden
 Şabur ol ehl-i temkîn ol çekinme derd ü miñnetden
 İrer mağşûdına elbette âdem sa'y u ğayretten

Şağın dūr olma (Fâzıl) sâhil-i baħr-i muħabbetden
Bulursuñ birgün ânda bir dūr-i yektâ-yı istingâ

Dayım ‘Abdūlfettâh Fethî Efendi Merhûmunıñ Ğazelininıñ Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Zuhûr itdi yine bir şevreş ü yağma-yı istingâ
Ne müdhiş mevcler izhâr ider deryâ-yı istingâ
Yetişdi mülk-i ħüsne tıfl-ı nev-peydâ-yı istignâ
Cihân ħüsn-i taħrîk eyledi da‘vâ-yı istignâ
Anunçun şulha müncer olmuyor ğavĝa-yı istignâ

Şarâb-ı naħvetinıñ dünyâda olmaz ‘ârifân mesti
Müsâvîdir yanında ‘âleminıñ bâlâ ile pesti
Olur ‘anķâ-mizâc himmet açmaz kimseye desti
Olan müstaĝraķ bûd u nebûd-i ‘âlem hesti
Biliyor dünyâda ol kimse nedir ma‘nâ-yı istignâ

Rumûz-ı feyz ü bastın ħükm-i câr-i zîr ü bâlâda
Müsâvîdir ĝam-ı dünyâda şâh u mâh u şehzâde
Ne ħikmetler nihândır perde-i sırr-ı tecellâda
Amân ey mest-i naħvet pek de maĝrûr olma dünyâda
Gelür ‘uşşâķa birgün növbet-i icrâ-yı istignâ

(... ..) ma‘dende müncelîdir başķa bir cevher
O cevherdir iden ‘uşşâķı hem memnûn hem mużtar
Umûr-ı inķılâbât-ı cihân ħavf u recâ ister
Virir nûr-i cemâl dilberâna revnaķ- ı diger
‘Abeşdir ‘âşıkâna eylemek şekvâ-yı istignâ

Ne lâzım bir taķım nâ-ehl olan ademlerinıñ medħi
Bıraķ artık (Emîrî) elvirir bu medħ ile ķadħi
Oķu iħlâş ile dilden bıraķma sûre-i fethi

Ḳanâ‘atla olur bir köşesinde sende ey (Fethî)
Musellemdir cihânda vüs‘at-i pehnâ-yı istignâ

**İlk Ḳur‘ana Başladığım Diyâr-bekirli Pazarbaşı-zâde Mu‘allim Feyzî Efendinin
ĠazeliniĠ Tahmîsi**

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Zuhûr itdi bugün bir hâlet-i uhrâ-yı istignâ
Zemîne itdi gûyâ ‘âlem-i bâlâ-yı istignâ
Başım üstünde döndi kûh ile şahrâ-yı istignâ
Yine başdan çıkardı perçemin Leylâ-yı istignâ
Dil-i nâkâmı mecnûn eyledi sevdâ-yı istignâ

81a

Degil lâyıķ ḥarîm-i vuşlat-ı cânâna fâsıklar
Muķîm-i mevķi‘-i suflî olur ḥayvân-ı nâ-ehiller
Görünsün uğruņa cânlar viren merdân-ı şâdıķlar
Bu bazar-ı rızâdır cân virüb cân âlsun ‘âşıklar
Nigâh-ı fitnekârıĠ eylesün ihyâ-yı istignâ

Bugün ḥûbâna sensin devlet ü iķbâl ile server
SeniĠdir sâḥa-i cevlân seniĠdir tâliḥ-i yâver
Nigâh-ı fitnesâziĠ günde biĠ siḥr ü füsûn eyler
‘Aceb kimdir saņa ey nâzenîn üstâd-ı siḥr-âver
Naşıl taḥsîl-i nâz itdiĠ naşıl peydâ-yı istignâ

Efendim ḥânçer-i cevriĠle ‘abd-i sine mecrûḥum
Yine hicriĠle mesdûd oldı bâb-ı baḥt-ı meftûḥum
Saņa ḥayr istemekdir maķşadım ey yâr-ı memdûḥum
Çalış kesb-i kemâl- i ḥüsne maĠrûr olma ey rûḥum
DüşersiĠ sonra raĠbetden gelür ferdâ-yı istignâ

Göñül bilmez ki kangı cevr-i yârı eylesün ta‘dâd
Dil-i nâşâdı birgün itmedi ol şeh-levendim şâd

Olurmuş bir böyle mi resm vefâ-yı dilber-i bîdâd
 Niçün eyler ol cânânım şu istignâsını müzdâd
 Göñül itdikce ref'-i şayha şekvâ-yı istignâ

(Emîrî) mest ü sergerdân ider insânı mey-i feyzi
 Semâ' ârâ ider 'uşşâkı bî-ârâmı ney-i feyzi
 İder dervîş-i dil-rîşânı ihyâ zîkr-i hay-i feyzi
 Âlur inzâr-ı ümmet mevki'-i taqdîre ey (Feyzî)
 Mehalinde metânet gösterirse pâ-yı istingâ

(KEF)

Büyük 'Amcam Şa'bân Kâmî Efendi Merhûmunun Gâzelineñ Tahmîsi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Bugün gülşende vardır hayli hûy u hâ-yı istignâ
 Şanursıñ kuşlar olmuş her biri şeydâ-yı istignâ
 Kimi şeydâ-yı istignâ kimi rüsvâ-yı istignâ
 Girince şebnem taze gül-i zîbâ-yı istignâ
 Şaşırdı nağmesin bülbül ider şekvâ-yı istignâ

Fezâ-yı âsumân 'işvede eylerse pervâzı
 Olur evc-i cihân cilvenin nâdîde şehbâzı
 Cihânda görmedim ben böyle bir dildâr-ı mümtâzı
 Geçürmüş nice hüsn-i hudûd kişver-i nâzı
 Ânunçun kalmamış hûbân-ı gayre câ-yı istignâ

Efendim şanma kim 'uşşâk-ı müştâkıñ esirin yok
 Saña dil vermeyen dünyâda bir ferd-i hazîrin yok
 Şeh-i mülk-i melâhatsıñ hemân tâc-u serîrin yok
 Cihânın âbrusısın güzellikde nezîrin yok
 Semâdan saña nâm indi melek-sîmâ-yı istingâ

81b

Nedir bilmem bu ğaflet bu tecâhül ey pir-i peyker
 Bu nâz u bu edâlar 'işveler ey mehlikâ dilber
 Bu hâle bî-sukûndan şaşdı kaldı 'aşık-ı muztar
 Nigâh-ı fitne-engîziñ çeker 'uşşâka hânçerler
 Zerâfetdir diye çeşmiñ ider îmâ-yı istignâ

Benim ey nûr-i 'aynim şanma bir müştâk-ı mağdûhum
 Saña ben şıdk ile dildâdeyim memlûk-i memdûhum
 Ğarîbim derdmendim bî-kesim mâyyûs u mecrûhum
 Firâkıñla diler uçmağ kafesden tâ'ir-i rûhum
 Degildir (.....) lütf it degildir câ-yi istignâ

Benim hâtır-nevâzım ser-firâzım yâr-ı mümtâzım
 Efendim nâzenînim dilberim dildâr-ı tinnâzım
 Bütün hûbân u dünyâyı utandırdı o serbâzım
 Behište serv-i nâzım dil-nevâzım ol ser-firâzım
 Harâm itse koyar yüz yerlere tûbâ-yı istignâ

Ne işler yaptılar ehl-i suhan seyr it bu dünyâda
 Ne teşbihât-ı gün-â-gün âsârlar şahın-ı icâde
 Ne dirler bağ senâ-yı perçem-i hoş-bû-yı zîbâda
 O bir nev-bâde sünbülde binâ-gûş-i dilârâda
 Komuşlar nâmını perçem-i suhan-pîrâ-yı istignâ

Büyük ğamıñ seniñ nezdinde bu nazm-ı dilârâmı
 Demişdi tam altmış yıl muğaddem fikr it eyyâmı
 O demler nerde kaldı ey (Emîrî) âñla encâmı
 Hammâr-ı neşve-i meyden ne mümkün kırtuluş (Kâmî)
 Elinden düşmüyor ol nûrsuñ şahbâ-yı istingâ

82a

(NUN)

Diyâr-bekirli Maḥkeme Başkâtibi Nâzım Efendinin Bir Gâzelinin Tahmîsi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Gelürse bir yere ḥûbân-ı nev-peydâ-yı istiğnâ
 Pey-â-pey toplanursa 'âşık-ı şeydâ-yı istiğnâ
 Dönerse orta yerde sâgar-ı şahbâ-yı istiğnâ
 Âlursa destine bir kere cânân nâ-yı istiğnâ
 Kopard her sineden gülbânk-ı şevk -i efzâ-yı istiğnâ

Yine güller açılrsa gülşene 'azm eylese yârân
 Yine toplansa şahn-ı gülistânda zümre-i rindân
 Yine 'uşşâk-ı hoş-güftârı talîf itse mehrûyân
 Yine ağıâr-ı zîst etvâr-ı tekdîr eylese cânân
 Yine olsa nümâyân çehre-i zibâ-yı istiğnâ

Nedir yâ rab o zülf ü ḥad o 'ârız ol ḳadd-ı mümtâz
 Dem-â-dem ḥânümânsuz dil-i 'uşşâk olan ol nâz
 Nasıl şabr-ı ḳarâr itsün ilâhî 'âşık-ı serbâz
 Turâb-ı ka'be eyler mezheb-i 'uşşâkda iḥrâz
 Dolaşsa kû-yi yârı 'âşık-ı şeydâ-yı istiğnâ

Saḡa yâr oldı ol yâr-ı dilârâ ey göñül ât tüt
 Girer dest-i ümîde ba'dezîn her şey göñül ât tüt
 Sa'âdet toponu al deste peyderpey göñül ât tüt
 Seniñle 'azm ider şahrâya ol şâh ey göñül ât tüt
 Seniñdir şimdi meydân-ı hüner-pîrâ-yı istiğnâ

O mest-i nâza virmiş başka bâb-ı ḳudret-i i'câz
 Ser-â-pâ ḥûbdur refât u ḥüsn ü ḳâmet ü âvâz
 İderse ey Emîrî nûrdan bazusını ibrâz

(.....) şafâ -y1 câm-1 Cemşide o mest-i nâz
Eger bir gün virirse (Nâzım) a bir câ-yi istiğnâ

82b

**Müfti-zâde Hoca Mes'ûd Lütfi Efendiniñ Mağdûmı İbrâhîm Nazmî Efendiniñ
Gazeliniñ Tahmîsi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Didim kimdir bu gün mümtâz u müstağnâ-y1 istiğnâ
Didi yârân seniñ dil virdiğni yektâ-y1 istiğnâ
Âniñ fevķinde yoķdur dilber-i ra'nâ-y1 istiğnâ
O cânândır yegâne merd-i bî-pervâ-y1 istiğnâ
Nezîr olmak ne mümkün ne mümkün bir iki ħanbâ-y1 istiğnâ

Ne muħriķ âteş-i cândır ġam-1 'aşķ-1 civânânıñ
Görünmez şu'le vü dûd-i o nâr-1 şiddet efzânıñ
Ânunçun ellerinden kırtuluş yoķ hiç ħûbânıñ
Dil-i 'uşşâķı şarmış nâz u istiğnâ-y1 cânânıñ
Ne mümkün ķâbil olsun çâre-i iţfâ-y1 istiğnâ

Beşer ol mertebe nisyân-1 nemût ġayret olmuş kim
'İlm ol ķadar müşkil-pesend naĥvet olmuş kim
Cihân ol rütbe sergerdân yes-ü ħaybet olmuş kim
Ĥalâ'ik öyle istiğnâ nümâ-y1 himmet olmuş kim
Bulunmaz 'aşıķ-1 şeydâya bir suknâ-y1 istiğnâ

Niġâhı bir belâ-y1 cânsitândır çeşm-i ġammâzıñ
Edâsı bir kaçâ-y1 nâgehândır zülf-i tınnâzıñ
Cefâsı bir ġüzinde bî-emândır ħâl-1 hammâzıñ
Eger böyle devâm eylerse ħaşmı ol şer nâzıñ
Olur mesken bütün 'aşıķlara menfâ-y1 istiğnâ

Eger bir fâzıl itse biñ kitâb-1 dilistân te'lîf
Zamâne muķbilleri itmez (Emîrî) raġbet u talţîf

Bu gevher-i rind ile kı1 köşk-i nukûş-i desen teşnîf
 Muğbiller mizâc üzre ne rütbe itseler ta'rif
 Yine nazm-ı muvâfık çıkmıyor rüyâ-yı istiğnâ

**Edîb-i Şehir Nâmık Kemâl Beg Merhûmunun Ğazel Belâgatlarının
 Tahmîsi**

Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün Mefâ'ilün

Degil dūr eyleyen mihr-i ziyâ perâ-yı istiğnâ
 Felek fevķinde gösterdim ben beyzâ-yı istiğnâ
 Olursa böyle olsun kudret-i 'uzmâ-yı istiğnâ
 Dil feyz-i âvârımdır ka'be-i 'ulyâ-yı istiğnâ
 Olur mihrâb-ı tekrîm ânda naķş-ı yâ-yı istiğnâ

Olur dünyâda yüzbiğ şulğ yüzbiğ cenk feyzinden
 Gelür gûş-i zamîre muhteşem âheng-i feyzinden
 Bulur her bir gedâ bir efser dâd reng-i feyzinden
 Hoşâ gülzâr-ı 'işmet kim olur yek-reng-i feyzinde
 Cemâl-i şerm-i Yûsuf gonca-i zîbâ-yı istiğnâ

83a

'Ayandır muğcizât-ı sermed-i 'aşķıñ diyârında
 Dıraşşân nûrdan emvâc cev-i âbdâranda
 Nümâyândır lezzet ü reng maķfâ berķ ü bârında
 Hoşâ deşt çünkim muhtefidir her gubârında
 Hezârân 'âlem (.....) şadd-ı deryâ-yı istiğnâ

O şâh-ı 'uzletim kim pîş-i Cemşîdimde olmuşdur
 O nûr-i şafvetim kim nezd-i hûrşîdimde olmuşdur
 O rind-i vaħdet kim bezm-i câvendimde olmuşdur
 O mest-i hayretim kim bâğ-ı tevħîdimde olmuşdur
 Gül-i bâğ-ı tecellî sâğar-ı mînâ-yı istingâ

Cihâne meyl iden bilmem nasıl beyhûde insândır
 Bekâ yok hey'et-i mecmû'a-i dünyâ şitâbândır
 Dilim kevnine râğbet eylemez bir başka sulţândır
 O şâh-ı vağdetim kim devr-i tecrîdimde siyândır
 Serîr-i 'arş-ı a'lî kûşe-i şahrâ-yı istiğnâ

Şudûr eyler bu küstâhâne sözler mest-i rüsvâdan
 Baña ta'n itmeyen nağş itdiğim mazmûn u ma'nâdan
 Hâbîrim dâsitân-ı Hâzret-i Hârûn u Mûsâdan
 Olur azer de hâr-ı gülbin tûr-ı tecellâdan
 Getürmez rençeş-i külfet-i yed-i beyzâ-yı istiğnâ

Ne eylersem beyân peydâ olur âşâr-ı nev-icâd
 Ne eyler 'ayân-ı izhâr ider envâr-ı istis'âd
 Ne söylerse lisânım itmeyen i'câb u istib'âd
 Hüveydâdır zemîn fiţratımda 'arş-ı isti'dâd
 'Ayândır meşrebimde 'âlim belâ-yı istiğnâ

Merâr-ı muţlak tekvîn-i (.....) şimdi
 Mi'ad-ı beyt-i ma'mûr-ı mu'allâ âyetim şimdi
 Ramad-ı kab-ı kavseyn hüvviyet-i nisbetim şimdi
 Sevâd-ı lâ-mekân iclâl-i kâf-ı 'azlim şimdi
 Bulur sâyemde câ-yı ilticâ 'anğâ-yı istiğnâ

Tehîdir ceyb-i âmâlım ğanâ'imden mağânimden
 Hafîdir kâ'inât-ı kudretim 'ayn-ı me'âlimden
 Celîdir cehd-i himmet-kerem sa'-yı a'zîmden
 Ğanîdir tâb'-ı kuds-i perverim yekser 'avâlimden
 Kâl-i himmetimdir âyet-i kübrâ-yı istiğnâ

Sen ol mağbûb-i mevlâsın ki nûr-i kalb-i meknûzun
 Görür her zerresin bir şems-i a'zam 'abd-ı dilsûzun
 Ezel zâtınla kâ'imdir ebed müştâk firûzun

Olur Allah müştâk-ı cemâl-i ‘âlem efrûzuñ
‘Aceb nûr-i ezelsin ey cihân ârâ-yı istiğnâ

83b

Olur ma‘şûkuñ uğruna ne ‘âlem himmet-i ‘âşık
(Emîrî) cânını kurbân ider bulmaz yine lâyıķ
Taşavvurundan da âlîdir ‘uluv-i himmet-i şadıķ
O rütbe mürtef’idir revzen-i himmet ki ey (Nâmıķ)
Sırr-ı Cibrîle düşmez sâye-i tûbâ-yı istiğnâ

Haķıķî şâ‘ir-i yektâsına mülk-i belâgatdır
Bu rütbe şâ‘ir-i a‘zam faķať maķrûn-i nedretidir
(Emîrî) mişli yok bir şâ‘ir-i âlî tabî‘atdır
(Cenâb-ı mîr-i Ğâlib) ‘îsâ-yı devrân-ı himmetdir
İder her nefesde hâmesi ihyâ-yı istiğnâ

(VAV)

Diyâr-bekirli Gülşenîzâde Vâsıf Efendiniñ Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Olursa böyle olsun tã‘ir-i yektâ-yı istiğnâ
Ne âlîdir baķın pervâz-ı bî-pervâ-yı istiğnâ
Olur dâ‘im maķâm-ı mevki‘-i a‘lâ-yı istiğnâ
Hümâyı o ciĝer ‘işve per-i bâlâ-yı istiğnâ
Sezâdır ķâf-ı taze olsa ker ‘anķâ-yı istiğnâ

Ol dilberde baķın bir kerre zîb ü zînet-i hüsne
Ne ‘âlîdir nazar endâz olañ mâhiyet-i hüsne
Olur hayrân baķanlar ihtîşâm u zînet-i hüsne
O şûh-ı nâz-perver cilve küster zînet-i hüsne
Ne tarafa şîvelerle oldı ĝör dârâ-yı istiğnâ

Ne san'atlar nümâyân oldu şî'r-i dil-pesendimde
 Henüz âsâr-ı raġbet görmedim bir gün efendimde
 Ne hoş teşbîh olur baġ cilve ker tab'-ı bülendimde
 Degildir haţ-ı (.....) ġaddâr şeh-levendimde
 Yazılmış ġâme-i kudretle bir tuġrâ-yı istignâ

Seġâb-ı nûr u şer peydâ ider etrâfı âfâķıñ
 Telâţım eyler emvâc hücûm-i baġr-i eşvâķıñ
 Düşer bir ârzûya her biri 'uşşâķ-ı müştâķıñ
 Kıyâmetler kıpar maġşer gibi bezminde 'uşşâķıñ
 Başınca nâz ile ol serv-i kâmet pâ-yı istignâ

Degildir vaķt-i ġaflet mevsim-i rikķatdır ey sâķî
 Ayaġıñ pekce baş ġidmetde memnûn eyle 'uşşâķı
 Nazar kııl kâmyâb itmek için 'uşşâķ-ı müştâķı
 Olunca bezme ol gül-ķehre sâķî tutdı âfâķı
 Ser-â-pâ na'ra-i gülbâng hû-yı hâ-yı istignâ

84a

Nedir ol ķeşm-i ebrû zülf-ü ġıysu 'âraz u kâmet
 Virirler her biri erkân-ı ġüsne âyrıca zînet
 İlâhî bu ne kudretdir ne şan'atdır ne mâhiyet
 Virir tâb u terâvet hoş letâfet başķa bir ġâlet
 Gülistân-ı cemâle ġonca-yı ra'nâ-yı istignâ

Benim, miķdârımı fehm eyleyen bir 'âciz -i ednâ
 Belâġat 'arşasında pehlivânlık eylemem da'vâ
 (Emîri) 'arz-ı ġürmetdir nazîre eylemek imlâ
 Ne mümkün nazmını tenzîre (Vâşıf) rıf'atıñ zîrâ
 Müsellemdir 'aşırda ol suġan-pîrâ-yı istingâ

Diyâr-bekirli Hüseyn Vaşfi Efendinin Bir Gâzelinin Tahmîsi

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

Bu gün gülzâre gitdi dilber-i ra'nâ-yı istiğnâ
 Naşıl dilber odur bir nüshâ-i kübrâ-yı istiğnâ
 Yerinden oynadı dünyâ-yı mâ-fi-hâ-yı istiğnâ
 O cânândır bu gün şâh-ı cihân ârâ-yı istiğnâ
 Muftî'-i hükmi olmuştur bütün dünyâ-yı istiğnâ

O yâr-ı nevresim itmiş beni bî-çâre ye's efzâ
 Görünmez yalvarırsam âh ider eylemez (.....)
 Bugün geldi naşıl itdi istifâr-ı dil icrâ
 Gitmedi o mest-i işve gördüm geleli bir dünyâ
 Ölüsem örtünüz tabutuma dîbâ-yı istiğnâ

Nolur bir kere bakşan pek perişân oldı ahvâlim
 Revâ mı 'arz-ı dîdâr itmeyüb cevri eylemek dâ'im
 Güzeller cevri ider ammâ biraz da merhamet lâzım
 Bu hüsn-i âne mağrûr olma 'ibretin ol ey zâlim
 Ne hâle geldiler çok görmüşüz ferdâ-yı istiğnâ

Ehibbâ bilmiyor gönlüm ne müdhiş derde talmışdır
 Cihânın bâz gün hâli qarâr u şabrım âlmışdır
 Beni ta'rîfi mümkün olmayan bir derde şalmışdır
 Göñül bârân-ı devr-i 'âlemin âltında qalmışdır
 Naşib olsa başa süknâda bir mâ'vâ-yı istiğnâ

Cihânda ba'zı kere merd-i şâhib-i iktidâr oldım
 Başa yâr oldı iqbâlim (Emîri) yâre yâr oldım
 Nihâyet târk-ı zevk u melâl-i rûzgâr atdım
 Tevekkül tahtına (Vaşfi) emîr-i nâmdâr oldım
 Bütün eţrâfıma toplandılar şeydâ-yı istingâ

84b

Eniştem ‘Abdullah Vehbî Efendinin Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Görünce yâri şandım bir şeh-i vâlâ-yı istiğnâ
 Oturmuş taht-ı Cem üstünde bir dârâ-yı istiğnâ
 Kıyâm itse kıpar biñ maşşer-i şekvâ-yı istiğnâ
 Rikâb nâza başsa şehsuvârım pâ-yı istiğnâ
 Âñâ cevân deminde tenk olur şahrâ-yı istiğnâ

Nigâh-ı çeşm itdikce hücûm gamze-yi teşriğ
 Herâs-ı gamla çeşmimde bütün dünyâ olur târik
 Dil-i şeydâya bir zencîr olur her nükte-i bârik
 İdince kâkül şîrînini båd-ı şabâ tahrik
 Bütün ‘uşşâkı dilbend eyledi sevdâ-yı istiğnâ

Mizâc-ı ‘âşîka münkâd olursa yâr-ı mehpeyker
 Sezâdır öyle bir mehpeykere yâkûtdan efser
 Sezâdır şarf olursa uğruna yıldız kadar gevher
 Mücessem nâz u istiğnâ olur üstâd olan dilber
 Fağat görmez olanlar mübted-i zûbâ-yı istiğnâ

Keremverlikde ikrâm ehline zevk-i haqîkat var
 Mürüvvet eylemek ‘âşîkzâra ‘adâlet var
 Şafâ var merhamet var ‘âtafet var şân u şöhret var
 ‘Aceb ‘âşîklara cevr ü meşakkatde ne lezzet var
 İder bilmem ne hâşıl dilber-i hadrâ-yı istiğnâ

Bu ‘âlem bir ‘aceb dâr –ı gurûr olmuşdur ey ihvân
 (Emîrî) meslek luğf-i ferâmûş eylemiş hûbân
 Müfid olmaz hağâsın şonra ammâ derk ider insân
 Zârar yok nâbecâ nâz u edâlar eylesun cânân
 Gelür hağ bir gün eyler (Vehbiyâ) imhâ-yı istingâ

Diyâr-bekirli Şa‘ir Remzî-zâde ‘Abdulvehhâb Vehbî Efendinin Ğazelinin Tahmîsi

Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün Mefâ‘ilün

Virir hâl-i siyahı ‘âşîka sevdâ-yı istiğnâ
 Perişân zülfi eyler sersem u rüsvâ-yı istiğnâ
 Gezer derd ü elemle bir sûr-i şeydâ-yı istiğnâ
 O yâre ‘ahdım olsun eylerim şekvâ-yı istiğnâ
 Eger bulmuş olursam mevki‘-i tenhâ-yı istiğnâ

85a

Naşıl bilmem çekerdi hatt-ı butlân şatr-ı eşfâka
 Naşıl bilmem cefâ eylerdi ‘uşşâkân-ı müştâka
 Naşıl isterdi bilmem âteş urmağ böyle âfâka
 Cesâret eylemezdi böyle ğadr u zulm ‘uşşâka
 Elinde var ânı elbetde bir fetvâ-yı istiğnâ

İder renk-i ‘azâr-ı ‘aqlımı biñ renk ile rüsvâ
 İder zülf-i perişânı karar u ‘aqlıma na‘imâ
 İder nûr-i nigâhı ‘âleme her râzm-ı ifşâ
 İder hâl-i siyahı ‘âşîkânı vâla vü şeydâ
 Tûlû‘ itdikçe burc-i nâzda cevzâ-yı istiğnâ

Gidüb olmuş idim kû-yi dilârâda bugün mihmân
 Ne görsem ânda cem‘ olmuş bütün ihvân ile yârân
 O yârimde hurûş u cûşa geldi lütf ile ihsân
 Semât-ı ‘işve tertîb eyledi ‘âşîklara cânân
 Dimâğa virdi lezzet (.....) beyzâ-yı istiğnâ

Degil evvel gibi mesrûr gönlüm şimdi mağmûmum
 Mağâmım sâhil-i yemdir muğîm-i kişver-i Rûmum
 (Emîrî) nâzir-i lütf-i Hudâ-yı Rabb-i kayyûmum
 Bugünler iltifât yazdun ey (Vehbî)mahrûmum
 Niçün bir derkenâra itmiyor deryâ-yı istiğnâ

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM MATERYAL VE METOD

4.1. MATERYALLER

Bu çalışmanın kaynağı Fatih Millet Kütüphanesi, Ali Emirî Efendi Kitaplığı Manzum 38 numarada kayıtlı olan Ali Emirî Divanı'nın el yazmasıdır.

Metnin transkripsiyonu yapılırken doğru okunabilmesi için “Kamûs-ı Türkî”¹¹ den, kelimelerin doğru yazılabilmesi için “Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat”¹² ten faydalanılmıştır. Arapça kelimelerin okunması için “Arapça-Türkçe Lûgat”¹³, Farsça kelimelerin okunması için ise “Farsça-Türkçe Sözlük”¹⁴ başvuru diğer sözlükler olmuştur. Kelimelerin günümüz Türkçesiyle karşılaştırılmasında ise “Türkçe Sözlük” kullanılmıştır.¹⁵ Transkripsiyon çalışmasında Ünver¹⁶ ve Timurtaş'tan¹⁷ da yararlanılmıştır.

4.2. ALİ EMİRÎ DİVANI'NIN İNCELEME VE TRANSKRİPSİYON METODU

Divan çalışmaları uygulamalı çalışmalardır. Bu çalışma XIX. yüzyıl Divan şairi olan Ali Emirî Divanı'nın Latin harflerine transkripsiyonu, şairin hayatı ve edebi şahsiyeti üzerine yapılmıştır. Şairin adı tezkirelerde yer almış, üzerine araştırmalar yapılmıştır. Şairin edebî şahsiyeti ve divanın incelenmesi ile ilgili çalışmalar, daha önce bu alanda çalışılmış ilmî eserlerde uygulanan sisteme göre yapılmıştır. Şairin edebî şahsiyeti anlatılırken şiirlerinden alıntılar yapılmıştır.

Ali Emirî Divanı'nın transkripsiyonu yapılırken bütün beyitlerin vezinleri kontrol edilerek, metnin doğru transkrip edilmesine çalışılmıştır. Ancak divanın bazı sayfalarında, silinmiş ya da okunamayacak kadar tahrip olmuş kelimeler de vardır.

¹¹ Şemsettin Sami. (2004) *Kamûsı Türkî*, Çağrı Yay. İstanbul, ss.1-1574.

¹² Ferit Devellioğlu. (1999) *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat*, Aydın Yay. Ankara, ss. 1-1995.

¹³ Mevlüt Sarı. (1984) *Arapça-Türkçe Lûgat*, İpek Yay. İstanbul, ss. 1-1695.

¹⁴ Ziya Şükun. (1996) *Farsça-Türkçe Lûgat*, MEB Yay. Ankara, ss. 1-2040.

¹⁵ TDK, (1997) *Türkçe Sözlük*, TDK yay. Ankara

¹⁶ İsmail Ünver, a.g.m. ss.51-89.

¹⁷ Faruk K. Timurtaş, a.g.e. c.I, ss.81-191.

Bu kelimelerden bazıları, şairin kullandığı kelimeler tahmin edilerek [] biçiminde yazılmıştır. Tamamen silinmiş ve tahmin edilemeyen kelimeler ise parantez içerisinde sıralı noktalar (.....) biçiminde gösterilmiştir. Divan'ın transkripsiyonu TDK'nın transkripsiyon alfabesine göre yapılmıştır.

4.2.1. Transkripsiyon Alfabeti

ا :a,â,e	ز :z	ك :k
ب :b	ژ :j	ك: n̄, ŋ
پ :p	س :s	ل :l
ت :t	ش :ş	لا:lamelif
ث :s	ص :ş	م :m
ج :c	ض :d,ž	ن :n
چ :ç	ط :t	و:v,û
ح :h	ظ :z	ه :h
خ :h	ع :‘	ه:h,e
د :d	غ :ğ	ي:y,î
ذ :z	ف :f	ء :‘
ر :r	ق :k	

BEŞİNCİ BÖLÜM BULGULAR VE TARTIŞMA

5.1. BULGULAR VE TARTIŞMA

Bu yüzyılın en önemli şairleri Enderunlu Vasfi, Keçecizade İzzet Molla, Yenişehirli Avni, Leyla Hanım, Şeref Hanım ve Aynî'dir. Ali Emirî devrin mühim şairleri arasına girmemiştir ama araştırmacı kimliğiyle devrin en önemli divan edebiyatı araştırmacılarından, bilgi sahiplerinden ve de bibliyomanlarından biridir. Belki de en önemlisidir.

Devrin cereyanından etkilenerek Ali Emirî Efendi'nin yeni usulde şiir söylemek gibi bir hevese kapıldığı söylenebilir. Öyle ki, şiirlerine çekinmeden günün yeni icadlarının isimlerini – telgraf, fotoğraf vb. – almış, sadece almakla kalmayıp bu teknik aletler üzerine şiirler bile yazmıştır.

Bu yüzyılın önemli şairleri arasında kadın şairleri de görmek, dönemin Batı tesirindeki gelişmelerinin bir göstergesi olarak düşünülebilir. Ali Emirî de divanında iki kadın şairin gazellerini ciddiye almış, tahmisat bölümünde onlara da yer vermiştir.

SONUÇ

Divan edebiyatı, sosyal ve siyasi şartlar gereği 18. yüzyıldan itibaren değişmeye başlamıştır. Bu dönemden Divan edebiyatının bittiği son döneme kadar çokça şair çıkmıştır. 19. yüzyıl Divan edebiyatı şairlerinden olan Ali Emirî, şiirlerinde genellikle Divan şiirinin klasik unsurlarına uyarak ve bolca Arapça ve Farsça kökenli kelimeler kullanarak şiirler yazarken, yeni kelime ve kelime terkiplerini kullanmaktan da çekinmemiştir .

KAYNAKLAR

- Akün, Ömer Faruk. (1994). *Divan Edebiyatı*, İslam Ansiklopedisi, Türkiye Diyanet Vakfı, c. 9, İstanbul, ss. 389-430.
- Devellioğlu, Ferit. (1999) *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat*, Aydın Yay. Ankara, ss. 1-995.
- Dilçin, Cem. (1995) *Türk Şiir Bilgisi*, TDK Yay. Ankara, ss. 227-250.
- Gürlek, Dursun. (2004) *Ayaklı Kütüphaneler*, Kubbealtı Yay. İstanbul, ss.81-135
- İpekten, Haluk. (1994) *Eski Türk Edebiyatı Nazım Şekilleri ve Aruz*, İstanbul Dergah Yay. ss.1-277.
- İpekten, Haluk. (2002) *Şair Tezkireleri*, Grafiker Yay. Ankara, ss.170-174
- İnal, İbnü'l Emin Mahmud Kemal. (1999) *Son Asır Türk Şairleri*, AKM Yay. c.I Ankara, ss. 453-470
- Macit, Muhsin., İsen, Mustafa., Horata, Osman., Kılıç, Filiz. ve Aksoyak, İ.Hakkı. (2003). *Eski Türk Edebiyatı El Kitabı*. 2.Baskı, Grafikler Yayınları, No: 10, Ankara, s.109.
- Mengi, Mine. (1999) *Eski Türk Edebiyatı Tarihi*, Akçağ Yay. Ankara, ss. 173-180.
- Onan, Necmettin Halil. (1997) *İzahlı Divan Şiir Antolojisi*, MEB Yay. Ankara, ss. 1-488
- Onay, Ahmet Talat. (2000) *Mazmunlar Ve İzahı*, Ankara, Akçağ Yay, ss.1-474.
- Sami, Şemsettin. (2004) *Kamusı Türkî*, Çağrı Yay. İstanbul, ss.1-1574.
- Sarı, Mevlüt. (1984) *Arapça-Türkçe Lugat*, İpek Yay. İstanbul, ss. 1-1695.
- Şentürk , Ahmet Atilla. ve Kartal, Ahmet. (2004) *Eski Türk Edebiyatı Tarihi*, Dergah Yay. İstanbul,ss. 342-344.
- Şükun, Ziya. (1996) *Farsça-Türkçe Lugat*, MEB Yay. Ankara, ss. 1-2040.
- Tanpınar, Ahmet Hamdi.(1988) *19.Asır Türk Edebiyatı Tarihi*, Çağlayan Kitabevi, İstanbul, ss. 77-100
- TDK (1997) *Türkçe Sözlük*, TDK Yay. Ankara
- TDK Dergisi (1986) *Türk Şiiri Özel Sayısı II* TDK Yay. Ankara

Tevfikoğlu, Muhtar. (1989) *Ali Emiri Efendi*, Kültür Bakanlığı Yay. Ankara,
ss. 1-206

Timurtaş, Faruk Kadri. (1994). *Osmanlı Türkçesine Giriş*, Alfa Yay. c. I. İstanbul, ss.
81-191.

nver, İsmail. (1993). *eviriyazıda Yazım Birliği zerine neriler*, *Türkoloji Dergisi*, c.XI, ss. 51-89

ÖZGEÇMİŞ

Sefer Serin 1977 yılında Oğuzeli’nde doğdu. Karadeniz Teknik Üniversitesi Fatih Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği bölümünden 1998 yılında mezun oldu. 2004-2005 öğretim yılında Gaziantep Üniversitesi SBE Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalında yüksek lisans öğrenimine başladı. Hâlen Gaziantep ili Şehitkamil ilçesi Hasan Süzer Lisesinde Türk Dili ve Edebiyatı öğretmeni olarak çalışmaktadır.

VITAE

Sefer SERİN was born in Oğuzeli in 1977. He graduated from the Department of Turkish Language and Literature, Faculty of Education, Karadeniz Teknik University in 1998. He started his Master of Arts in the Department of Turkish Language and Literature, Graduate School, Gaziantep University in the academic year 2004 – 2005. Currently, he is working as a Turkish Teacher in Hasan Süzer Lisesi, Şehitkâmil, Gaziantep.

